

SEPTĪTĀS DIENAS
ADVENTISTU
BAZNĪCA

DRAUDZES ROKASGRĀMATA

2005

SATURA RĀDĪTĀJS

Ievads	8
Septītās dienas Adventistu draudzes attīstības vēsture	8
Draudzes vadības vēsturiskā attīstība	9
“Draudzes rokasgrāmatas” saturs	10
Procedūra “Draudzes rokasgrāmatas” izmaiņu veikšanai.....	10
Nozīmes precizēšana	12
Dažādu terminu lietošana	12
Patreizējais izdevums.....	12
1. Nodaļa	13
Draudzes un “draudzes rokasgrāmatas” autoritāte	13
Draudzes autoritāte agrīnajā draudzē.....	13
Draudzes autoritāte Septītās dienas Adventistu draudzē	13
2. Nodaļa	16
Dzīvā Dieva Draudze	16
Bez atdalīšanas.....	16
Kristus uzmanības galvenais objekts	17
Pretošanās ienaidniekam	18
Draudze pilnīga caur Kristu	19
3. Nodaļa	21
Septītās dienas Adventistu draudzes ticības pamatmācības	21
Svētie Raksti.....	21
Trīsvienība	21
Dievs Tēvs.....	22
Dievs Dēls	22
Dievs Svētais Gars	22
Radišana	23
Cilvēka daba.....	23
Lielā Cīņa	23
Kristus dzīve, nāve un augšāmcelšanās	24
Atpestīšanas piedzīvojums.....	24
Izaugsme Kristū	25
Draudze.....	25
Atlikums un tā misija	26
Kristus Miesas Vienotība	26
Kristības.....	27
Kunga Svētais Vakarēdiens	27
Garīgās dāvanas un kalpošanas.....	27
Pravieša gara dāvana	28
Dieva likumi	28
Sabats	29
Namturība	29
Kristīgā uzvedība	30
Laulība un ģimene.....	30
Kristus kalpošana debesu svētnīcā	31
Kristus Otrā Atnākšana	32

Nāve un Augšāmcelšanās	32
Tūkstošgade un Grēka Gals	32
Jaunā Zeme	33
4. Nodaļa	34
Kārtība un organizācija, kas dibināta uz dievišķiem principiem	34
Organizācijas Bībeliskais pamats.....	34
Organizācijas nozīmīgums	35
Dievišķais mērķis organizācijā	36
5. Nodaļa	38
Septītās dienas Adventistu Draudzes organizācijas veids	38
Draudzes pārvaldes veidi	38
Septītās dienas Adventistu organizācijas četri pārstāvniecības līmeņi	39
Draudzes institūcijas	40
Ģenerālkonference — lielākā autoritāte	40
Draudzes un Draudzes rokasgrāmatas autoritāte	42
6. Nodaļa	43
Piederība draudzei	43
Piederība, kas balstīta uz garīgumu	43
Kristības — Evaņģēlija prasība	43
Kristību solījums un kristības	46
SOLĪJUMS	46
SOLĪJUMS (Alternatīva)	48
APŅEMŠANĀS.....	48
Draudzes locekļu reputācija	51
Draudzes locekļu pārvietošanās	51
Savienības/misijas lauka apvienotā draudze.....	55
Organizētas grupas	56
Jautājumi attiecībā uz draudzes locekļu uzņemšanu un svīturošanu	57
Otrreizējās kristības.....	59
7. Nodaļa	62
Draudzes darbinieki un viņu pienākumi	62
Darbinieku sagatavotība	62
Draudzes locekļi izrauga savus kalpotājus.....	66
Pilnvaru laiks	67
Draudzes vecākais.....	67
Draudzes vadītāji	73
Diakons	74
Diakone	77
Draudzes sekretārs	79
Draudzes mantzinis	80
Interesu koordinators	85
Iesvētīšanas dievkalpojums	86
Piezīmes	86
1. Kalpošanā iesaistīt katru draudzes locekli	86
2. Mazo grupu kalpošana	88
3. Bībeles pētīšanas grupas	89

Kalpošanas grupas.....	90
Misijas grupas	90
Kā sākt mazo grupu darbu.....	91
Vietējo draudzes vecāko apmācība un sagatavošana	91
Laulību iesvētīšanas iestādījums	91
Sagatavošana kristību dievkalpojumiem	92
Draudzes īpašuma aprūpe un uzturēšana	92
Svarīgs ieņemamais amats.....	92
Sazināšanās ar draudzes locekļiem	93
Savlaicīga atskaišu nosūtīšana	93
Līdzekļi personīgās literatūras abonēšanai	93
8. Nodaļa	95
DIEVKALPOJUMI UN DRAUDZES STUNDAS	95
Vispārējie principi	95
Mūzikas loma dievkalpojumos	98
Sabata sanāksmes.....	100
Svētā Vakarēdiena dievkalpojums	102
Lūgšanu sanāksmes	108
Adventistu Jaunatnes Apvienība.....	109
Adventistu Junioru Jaunatnes Apvienība	110
Ceļa meklētāju Klubs	110
Piedzīvojumu meklētāju Klubs	110
Draudzes Misijas sanāksmes.....	111
Draudzes stundas	111
Draudzes Padome un tās sanāksmes.....	112
Padomes darbs	114
Skolas Padomes sanāksmes	116
Ģimenes un skolas apvienība	116
Piezīmes.....	116
Paplašināta dievkalpojuma kārtība	118
Īsāka dievkalpojuma kārtība	118
9. Nodaļa	123
Draudzes palīgorganizācijas un to darbinieki	123
Personīgās Kalpošanas nodaļa	123
Sabatskolas nodaļa	126
Adventistu Jaunatnes Apvienība.....	132
Adventistu Bērnu apvienība	138
Adventistu Bērnu apvienības biedru solījums	139
Adventistu Bērnu apvienības likums	139
Ceļa meklētāju klubs.....	139
Piedzīvojumu meklētāju klubs	140
Kristīgā izglītība un draudzes skola	141
Mājas un skolas apvienība	142
Draudzes skolas padome	144
Komunikācijas nodaļa	146
Veselības kalpošanas nodaļa	148
Namturības nodaļa	150
Ģimenes kalpošanas nodaļa	151

Sieviešu kalpošanas nodaļa	152
Bērnu kalpošanas nodaļa	154
Sabiedrisko attiecību un Reliģiskās brīvības nodaļa.....	156
Iesvētīšanas ceremonija	158
Izdevējdarbības kalpošanas nodaļa	158
Piezīmes.....	159
10. Nodaļa	174
Mācītāju un darbinieku attiecības ar draudzi	174
Dievišķi nozīmēta kalpošana	174
Savienības / misijas lauka prezidents	174
Mācītājiem un rajonu vadītājiem nav izpildvaras tiesības.....	175
Prezidents un Savienības / misijas lauka padome vada nodaļu vadītāju darbu	175
Nodaļu vadītāju darbs nav administratīvs	175
Ordinēto mācītāju attieksme pret darbu draudzē.....	176
Draudzes neievēl mācītāju	176
Licenzēti mācītāji	177
Bībeles skolotāji	178
Adventistu Grāmatu Centra vadītāji	178
Draudzes mācītājam jāpalīdz evaņģēlistam	178
Savienības / misijas lauka darbiniekus vada Prezidents un padome.....	178
Pilnvaras un licences.....	179
Pilnvaras, kam beigušies derīguma termiņi	180
Atstādinot mācītāju no amata	180
Darbinieki pensijā	181
Mūsu draudzēs kalpojošie mācītāji bez pilnvarām	181
11. Nodaļa	182
Draudzes vēlēšanas	182
Izvirzīšanas komiteja	182
Kad jāizrauga izvirzīšanas komiteja	182
Kā izveidot izvirzīšanas komiteju	183
Kuriem ir jābūt izvirzīšanas komitejas locekļiem	184
Izvirzīšanas komitejas darbs	184
Izvirzīšanas komiteja konsultē potenciālos darbiniekus	186
Priekšlikumu iesniegšana izvirzīšanas komitejā	186
Izvirzīšanas komitejas pārrunas ir konfidenciālas.....	187
Ziņojums draudzei	187
Pretenzijas izvirzīšanas komitejas sarakstam	187
Delegātu ievēlēšana Savienības / misijas lauka sesijai.....	188
Savienības / misijas lauka darbinieku atbildība	190
Savienības / misijas lauka padomes locekļi pārstāv visu Savienību / misijas lauku	190
12. Nodaļa	192
Evaņģēlija finansējums	192
Namturība	193
Desmitā tiesa	195
Ziedojumi	197
Vispārēji padomi.....	199

13. Nodaļa	204
Kristīgās dzīves standarti	204
Dieva augstais aicinājums Kristū Jēzū	204
Bībeles pētīšana un lūgšanas	205
Attiecības sabiedrībā	206
Sabata ievērošana	206
Bijība pret dievkalpojuma vietu	208
Veselība un atturība	208
Apģērbs	210
Vienkāršība.....	211
Lasīšana	212
Radio un televīzija	213
Laika pavadīšana un izpriecās.....	213
Mūzika	214
Savstarpējās attiecības	215
Vecāko draudzes locekļu rūpes par jaunatni.....	217
Tuvāka draudzība un laulības	218
Noslēgumā	219
14. Nodaļa	221
Draudzes disciplīna	221
Galvenie principi.....	221
Nesvētījušies Dievam pretojās draudzes disciplīnai	226
Disciplīnas pielietošana	230
Publiskā nosodījuma izteikšana	231
Disciplinēšana, izslēdzot no draudzes	232
Iemesli draudzes locekļu disciplinēšanai.....	232
Disciplināro pielietojumu savlaicīgums.....	234
Piesardzība, disciplinējot draudzes locekļus.....	234
15. Nodaļa	240
Laulība, šķiršanās un atkārtota laulība	240
Bībeles mācība par laulību	240
Bībeles mācība par šķiršanos	242
Bībeles mācība par atkārtotām laulībām	243
Draudzes nostāja attiecībā uz šķiršanos un atkārtotām laulībām	244
Mūsu nostāja	244
Vietējās draudzes kalpošana ģimenēm	248
16. nodaļa	249
Draudžu organizēšana, apvienošana un likvidēšana	249
Draudzes organizēšana	249
Draudžu apvienošana	251
Draudžu likvidēšana vai izslēgšana	252
17. nodaļa	257
Kancele – nav vieta personīgu uzskatu izteikšanai	257
Pielikums	261
Galveno ticības mācību īss izklāsts	261

Organizācijas draudzes īpašumu pārvaldīšanai: trasti, testamenti un anuitāte (gada Maksa)	267
Juridiskas organizācijas likumu ietvaros	267
Draudzes īpašumu nosaukumi: korporācija (lat. Savienība, biedrība)	267
Juridiskie dokumenti	267
Draudzes ēku remontdarbi un uzturēšana	268
Apdrošināšanas polises	268
Testamenti, trasti, anuitātes un Dzīves Ienākumu vienošanās	269
Testamenti, uzticība, gada varbūt īres–rentes līgumi, apdrošināšanas līgumi	269
Stingri jāievēro likumi	269
Testamenti	269
Novēlējums draudzes organizācijai	270
Īpašuma nodošana pirms nāves	270
Veselības aprūpes institūcijas	270

IEVADS

SEPTĪTĀS DIENAS ADVENTISTU DRAUDZES ATTĪSTĪBAS VĒSTURE

Adventistu kustība, izpildot Dieva nodomu, kas bija pravietots jau iepriekš, savu pravietisko ceļu uz Debesu valstību uzsāka 1844. gadā. Nedaudzie šīs kustības pionieri, sāpīgu atmiņu nospiesti un izslēgti no savām draudzēm par Adventes doktrīnas pieņemšanu, nedroši un pazemīgi devās uz priekšu, lai veidotu paši savu draudzes organizāciju. Viņi bija pārliecināti par savām doktrīnām, bet nebija pārliecināti par to, kādu organizācijas veidu viņiem vajadzētu veidot un pieņemt. Patiesi, daudzi no viņiem atcerējās, kā stiprās, labi organizētās draudzes bija šo spēku izmantojušas, lai stātos pret Adventes patiesību, līdz ar to viņi instinktīvi baidījās no jebkādas kopējas centralizētas kārtības un pārvaldes. Tomēr laika gaitā daži adventisma pionieri — līderi ar pieaugošu skaidrību saskatīja, ka, lai nodrošinātu pienācīgu kārtību un lai kustība pieņemtos spēkā, bija nepieciešama organizēta pārvalde. Viņu pārliecību vēl vairāk nostiprināja Elenas G. Vaitas rakstītie padomi.

Tā rezultātā, 1860. gadā tika pieņemts draudzes nosaukums — “Septītās dienas Adventisti” un tika izveidota juridiska organizācija, lai pārvadītu visus draudzes īpašumus. 1861. gadā, Mičiganas štatā tika izveidota mūsu pirmā draudžu savienība. Šis process ietvēra vietējo draudžu organizēšanu. Draudzes locekļi parakstīja savu apņemšanos draudzē un atsevišķo draudžu apvienošanu zem vienas institūcijas, ko tagad mēs saucam par draudžu savienību. Tad arī tika pieņemts mācītājiem izsniegt rakstiskus identifikācijas dokumentus, tādā veidā aizsargājot draudzes pret viltvārziem un viltus mācību ienākšanu draudzē.

1863. gadā tika izveidota Ģenerālkonference, tādējādi apvienojot vienā organizācijā vairākas vietējās draudžu savienības, kas jau līdz tam laikam bija izveidojušās. Tas beidzot noteica koordinētu un organizētu adventes kustības attīstību.

Draudzes vadības vēsturiskā attīstība

Katru gadu, Ģenerālkonferencē sanākot uz ikgadējo sesiju, tika pārrunāti dažādi ar draudzes kārtību saistīti jautājumi un izstrādāti attiecīgi likumi, kas ir atbilstoši dažādiem draudzes dzīves aspektiem. 1882. gadā, Ģenerālkonferences sesijā tika nobalsots, lai sagatavotu un izveidotu norādījumus draudzes darbiniekiem un iespiestu tos žurnālā "Review and Herald" vai atsevišķā brošūrā. ("Review and Herald", 1882. gada 26. decembris). Šis lēmums runā par pieaugošo pārlicību, ka sekmīgam draudzes organizācijas darbam ir nepieciešama draudzes kārtība un tās vienotas ievērošanas labā ir nepieciešams galvenos vadošos principus sniegt rakstiskā veidā. Tādējādi tika iespiesti un izdoti šie principi. Bet 1883. gada Ģenerālkonferences pavasara sesijā tika noraidīts priekšlikums par šo principu apvienošanu draudzes rokasgrāmatā. Brāļi baidījās, ka tāda prakse var izsaukt draudzes formalizāciju un atņemt draudzes mācītājiem iespēju izlemt draudzes kārtības jautājumus atkarībā no viņu kopīgā viedokļa. Bet šīs bailes, kas, neapšaubāmi atspoguļoja opozīciju pret jebkādu draudzes organizāciju, kas bija pastāvējusi divdesmit gadus iepriekš, ātri vien izzuda. Ikgadējās Ģenerālkonferences sesijās turpināja draudzes kārtības jautājumu risināšanu. Citiem vārdiem sakot, lēnām, bet uzticīgi izstrādāja materiālu draudzes rokasgrāmatas izveidei. Zināmos brīžos daži vadošie draudzes locekļi centās apvienot grāmatā vai bukletā vispārēji pieņemtos draudzes dzīves likumus. Iespējams, visiespaidīgākais no šādiem mēģinājumiem bija Dž.N. Louboro (J.N. Loughborough) 184 lapaspušu garā grāmata "Draudze, tās Organizācija, Kārtība un Disciplīna" (The Church, Its Organization, Order and Discipline), kuru publicēja 1907. gadā. Mācītāja Louboro grāmatā, lai gan tā zināmā mērā bija izveidota pēc personīgajiem ieskatiem, tika risinātas daudzas no tēmām, par kurām tagad varam lasīt "Draudzes rokasgrāmatā" un tai ilgstoši bija cienījama loma draudzes kustībā.

Tikmēr kustība turpināja ātri pieaugt gan iekšzemē, gan ārzemēs. Kārtības un atbilstoša formulējuma interesēs Ģenerālkonferences Komiteja 1931. gadā izdeva draudzes rokasgrāmatu. Šo manuskriptu tika lūgts sagatavot Dž. L. Makelhenijam (J. L. McElhany), kurš tolaik bija Ziemeļamerikas Ģenerālkonferences viceprezidents un

vēlāk četrpadsmit gadus kalpoja kā Ģenerālkonferences prezidents. Šo manuskriptu rūpīgi pārbaudīja Ģenerālkonferences Komiteja un tas tika izdots 1932. gadā. Šī pirmā izdevuma ievada teikums skan sekojoši: “Ir kļuvis acīmredzams, ka nepieciešama vadība draudzes pārvaldē, lai skaidri nospraustu un saglabātu mūsu draudzes darbību un politiku”. Ievērojiet vārdu “saglabātu”. Tas nebija novēlojies mēģinājums pēkšņi radīt pilnīgi jaunu draudzes pārvaldes sistēmu. Drīzāk tie bija centieni uzturēt visus labos lēmumus un darbības, kas pieņemtas gadu gaitā, kā arī pievienot nepieciešamos labojumus un nosacījumus, draudzei pieaugot skaitā un sarežģītībā.

“DRAUDZES ROKASGRĀMATAS” SATURS

2000. gada Ģenerālkonferences sesijā tika autorizēts pārklasificēt dažus no esošajiem “Draudzes rokasgrāmatas” materiāliem un tos modificēt. Šīs “Draudzes rokasgrāmatas” saturs, izklāstīts nodaļās un nodaļu sadalījumos, ir iedalīts divu veida materiālos. Galvenais katras nodaļas saturs ir attiecināms uz vispasaules vērtībām un pielietojams ikvienā draudzē. Apzinoties, ka būs nepieciešamas dažas variācijas, dažu nodaļu beigās ir ietverta sadaļa “Piezīmes”, kurā ir ietverti paskaidrojumi un vadlīnijas. Sadaļai “Piezīmes” ir apakšvirsraksti, kas ir saskaņoti ar attiecīgās nodaļas apakšvirsrakstiem.

Procedūra “Draudzes rokasgrāmatas” izmaiņu veikšanai

Atzīstot un saprotot, cik svarīgi, lai viss tiktu paveikts pienācīgi un kārtīgi mūsu vispasaules darbā, un ka darbībām attiecībā uz draudzes pārvaldi vajadzētu būt ne tikai teorētiskām, bet arī praktiskām un draudzes autorizētām, 1946. gadā Ģenerālkonferences Sesijā tika pieņemta sekojošā procedūra: “Visām izmaiņām, vai labojumiem, kurus nepieciešams veikt ‘Rokasgrāmatai’, ir jātiek apstiprinātiem Ģenerālkonferences Sesijā.” (General Conference Report, No. 8. p.197 [1946. gada 14. jūnijs]).

Tomēr vietējiem apstākļiem dažādās pasaules daļās dažreiz ir nepieciešama īpaša rīcība. Tādēļ 1948. gada Rudens Sesijā, kas bija

sasaukta, lai iesniegtu ierosinātās izmaiņas “Draudzes rokasgrāmatai”, kuru tad izskatītu 1950. gada Ģenerālkonferences Sesijā, arī nobalsoja, ka:

“Katrai divīzijai, ietverot arī Ziemeļamerikas pasaules lauka Divīziju, jā sagatavo Pielikums jaunajai ‘Draudzes rokasgrāmatai’ nevis attiecībā uz tā izmaiņām, bet gan ietverot papildus materiālus un informāciju, kas attiecināma uz konkrētās Divīzijas apstākļiem un vidi. Šis Pielikums jā iesniedz Ģenerālkonferences Komitejai izskatīšanai pirms tā iespiešanas un publicēšanas” (Autumn Council Actions, 1948., p.19).

“Draudzes rokasgrāmatas”, izņemot sadaļu Piezīmes, izmaiņas vai pārskatījumus var veikt tikai Ģenerālkonferences sesijās, kurās vispasaules delegāti sanāk kopā un kopīgi pieņem šādus lēmumus. Ja izmaiņas “Draudzes rokasgrāmatā” par vajadzīgām uzskata kādā pilnvaroto līmenī, tad šādas izmaiņas būtu jā iesniedz nākamajam pilnvaroto līmenim plašākai izskatīšanai un pētījumiem. Ja tās tiek apstiprinātas, tad ierosinātās izmaiņas tiek iesniegtas vēl augstākam pilnvaroto līmenim turpmākai caurskatei. Jebkuras ierosinātās izmaiņas tad ir jā nosūta Ģenerālkonferences Draudzes Rokasgrāmatas Komitejai. Šī komiteja izskatīs visas ieteiktās izmaiņas un, ja apstiprinās, tad tās sagatavos prezentācijai Ikgadējai Padomes sēdei un / vai Ģenerālkonferences sesijai.

Ja izmaiņas nepieciešamas grāmatā “Draudzes rokasgrāmata” sadaļā “Piezīmes”, šo izmaiņu plānu vajadzētu iesniegt nākamajam pilnvaroto līmenim u.t.t. līdz tās sasniedz Draudzes Rokasgrāmatas Komiteju. Draudzes Rokasgrāmatas Komiteja izskatīs pieteikumu, un, ja pieņems, šīs izmaiņas ieviesīs Ģenerālkonferences Izpildkomiteja Ikgadējās piecgades Padomes sanāksmē, lai tās saskaņotu ar izmaiņām galvenajā saturā, kuru Ģenerālkonferences Izpildkomiteja ierosinās sekojošajā Ģenerālkonferences sesijā. Tomēr, Ģenerālkonferences Izpildkomitejai ir tiesības izskatīt izmaiņas sadaļā “Piezīmes” jebkurā Ikgadējā Padomē.

Pēc katras Ģenerālkonferences Sesijas tiek izdots jauns “Draudzes rokasgrāmatas” izdevums. Ir ieteicams visu līmeņu draudzes vadītājiem vienmēr darboties saskaņā ar visjaunāko “Draudzes rokasgrāmatas” izdevumu.

Nozīmes precizēšana

Draudzēm pēc padoma attiecībā uz draudzes dzīves jautājumiem vai “Draudzes rokasgrāmatu” jāvēršas pie savas draudžu savienības. Ja netiek sasniegta kopēja izpratne vai vienošanās, skaidrības labad šo jautājumu vajadzētu izskatīt Ūnijas līmenī.

Dažādu terminu lietošana

Katra organizēta Septītās dienas Adventistu draudze ir locekle draudžu kopienā, kas zināma kā draudžu savienība un ir vienots, organizēts draudžu kopums pavalstī, valstī vai teritorijā. Kamēr nav sasniegts pilnīgs Savienības statuss (Skat. Ģenerālkonferences Working Policy), lai aprakstītu kolektīvu vietējo draudžu organizāciju, var lietot tādus apzīmējumus kā misija, sadaļa, delegācija, vai lauks. “Draudzes rokasgrāmatā” termins ‘Savienība’ vai ‘Ūnija’ var tikt attiecināts arī uz misijas lauku vai ūnijas misiju.

Patreizējais izdevums

Patreizējais izdevums ietver visas izmaiņas un pielikumus, kas pieņemti līdz 2005. gada Ģenerālkonferences Sesijai, to ieskaitot.

1. NODAĻA

DRAUDZES UN “DRAUDZES ROKASGRĀMATAS” AUTORITĀTE

Draudzes autoritāte agrīnajā draudzē

Tikai Dievs kā Radītājs, Glābējs un Uzturētājs, visas radības Ķēniņš un Kungs, ir draudzes autoritātes avots un pamats. Viņš deleģēja autoritāti Saviem praviešiem un apustuļiem (2.Kor. 10:8). Tādējādi viņi ieņēma būtisku un unikālu lomu Dieva Vārda izplatīšanā un draudzes pamācīšanā (Ef. 2:20).

Agrīnajā draudzē vislielākā autoritāte bija draudzes vecākajiem un bīskapiem. Viens no viņu galvenajiem uzdevumiem bija vispārēja rūpēšanās par draudzes locekļiem un to pārraudzība (Ap.d. 20:17-28; Ebr. 13:17; 1.Pēt. 5:1-3), ar īpašiem uzdevumiem, piemēram, sniedzot pamācības, balstoties uz drošām doktrīnām, un atspēkot tos, kas iestājas pret to (1.Tim. 3:1,2; Titus 1:5,9). Tie, kas to visu labi vadīja, tika uzskatīti dubultas cieņas vērti, it sevišķi, ja viņi pūlējās un strādāja mācīšanas un sludināšanas laukā (1.Tim. 5:17).

Draudze uzņēmās atbildību par skaidrību doktrīnās un darbībā. Viņiem bija jāpārbauda viss, vai tas ir nācis no Dieva (1.Jāņa 4:1) vai, Pāvila vārdiem runājot, jāpārbauda viss un jāturas pie tā, kas ir labs (1.Tes. 5:21). Tas pats attiecās uz draudzes disciplīnu (Mt. 18:15-17). Disciplīna bija attiecināma ļoti plašai sfērai, sākot no privātiem un pārdomātiem rūpju pilniem aizrādījumiem un pamācībām (Mt. 18:16; Gal. 6:1), līdz pat draudzes locekļu izslēgšanai no draudzes (Mt. 18:18; 1.Kor. 5:11,13; 2.Kor. 2:5-11). Draudzei bija autoritāte noteikt draudzes locekļu statusu un noteikumus draudzes pārvaldei.

DRAUDZES AUTORITĀTE SEPTĪTĀS DIENAS ADVENTISTU DRAUDZĒ

1946. gada Ģenerālkonferences Sesijas lēmums, ka visas izmaiņas “Draudzes rokasgrāmatā” ir jāapstiprina Ģenerālkonferences

sesijās, atspoguļo Ģenerālkonferences Sesiju autoritatīvo statusu, kas ir saglabāties līdz pat mūsdienām. 1877. gada Sesijā tika pieņemts sekojošs lēmums:

“Apņemamies atzīt, ka augstākā autoritāte, uzreiz pēc Dieva, Septītās dienas Adventistu draudzē ir rodama visu cilvēku kopumā, kā tas tiek atklāts Ģenerālkonferences lēmumos.

Šim lēmumam jāpakļaujas visiem, bez izņēmuma, ja vien viņi nespēj pierādīt, ka kaut kas ir pretrunā ar Dieva vārdu un personīgās sirdsapziņas tiesībām.” (Review and Herald, Vol. 50, No. 14, p.106)

1909. gadā Elena G. Vaita rakstīja: “Bet, kad Ģenerālkonferencē tiek īstenoti visu brāļu, kas pārstāv dažādas pasaules daļas un misijas laukus, lēmumi, nedrīkst stūrgalvīgi uzturēt privāto neatkarību un spriedumu, bet gan jāpakļaujas vairākuma vērtējumam. Nekad darbiniekam nevajadzētu par labu īpašību uzskatīt savu stūrgalvību un turēšanos pie neatkarīgas pozīcijas, kas ir pretrunā ar vispārējo kopumu.” (“Liecības Draudzei”, 9. sēj., 260. lpp.)

Ilgā pirms tam, 1875. gadā, Elena G. Vaita tādā pašā garā bija rakstījusi: “Kristus draudze atrodas pastāvīgās briesmās. Sātans cenšas iznīcināt Dieva ļaudis un nedrīkst uzticēties tikai viena cilvēka domām, spriedumam. Kristus grib, lai Viņa sekotāji sanāc kopā draudzes ietvaros, ievērojot kārtību, noteikumus un disciplīnu un lai visi ieklausītos viens otrā, uzskatot citus labākus par sevi.” (“Liecības Draudzei”, 3. sēj., 445. lpp.).

Balstoties uz šiem iedvesmotajiem vārdiem Ģenerālkonferences 1877. gadā pieņemtajā lēmumā un uz nepieciešamību pēc skaidri definētiem likumiem, kas nodrošinātu pienācīgu kārtību, tiek rasts pamats šai “Draudzes rokasgrāmatai” un tās pielietojuma nepieciešamībai gan draudzes locekļiem, gan darbiniekiem.

“Draudzes rokasgrāmata” saturs ir Septītās dienas Adventistu draudzes izpratnes atspoguļojums par kristīgo dzīvi, draudzes pārvaldīšanu un disciplīnu, kas balstīta uz Bībeliskiem principiem. Tā pauž pareizi sasauktas Ģenerālkonferences sesijas autoritāti. “Dievs ir tā noteicis, lai Viņa draudzes pārstāvjiem no visām

pasaules daļām, sanākot kopā Ģenerālkonferencē, būtu autoritāte.” (“Liecības Draudzei”, 9. sēj., 261. lpp.)

2. NODAĻA

DZĪVĀ DIEVA DRAUDZE

Piederēt Dieva draudzei ir sevišķa priekšrocība, kas atbilst dvēseles vajadzībām. Dievišķais mērķis ir apvienot cilvēkus no visattālākajiem zemes galiem vienā miesā, Kristus miesā, draudzē, kurā Viņš ir tās dzīvais Vadonis. Visi, kas ir Dieva bērni Jēzū Kristū, ir šīs miesas locekļi un šajās attiecībās viņi var baudīt sadraudzību viens ar otru, kā arī ar savu Kungu un Skolotāju.

Svētajos Rakstos draudzi apzīmē ar tādām frāzēm kā “Dieva draudze” (Ap.d. 20:28), “Kristus miesa” (Ef. 4:12), “dzīvā Dieva draudze” (1.Tim. 3:15).

Vārdam “draudze” Bībelē ir vismaz divas nozīmes: vispārējā nozīme, kas apzīmē visas pasaules draudzi (Mt. 16:18; 1.Kor. 12:28), kā arī apzīmējot draudzi kādā konkrētā pilsētā vai reģionā. Sekojošās Rakstu vietas min vietējās draudzes: draudze Romā (Rom. 1:6,7), Korintas draudze (1.Kor. 1:2), tesalonīkiešu draudze (1.Tes. 1:1). Ievērojiet arī norādes uz reģionālām draudzēm: Galatijas draudzes (1.Kor. 16:1), Āzijas draudzes (1.Kor. 16:19), draudzes Sīrijā un Kilikijā (Ap.d. 15:41).

Kristum kā draudzes Vadonim un tās dzīvajam Kungam ir dziļa mīlestība pret Savas miesas locekļiem. Draudzē Viņu ir jāgodina (Ef. 3:21), caur draudzi Viņš atklās “daudzveidīgu gudrību” (Ef. 3:10). Katru dienu Viņš kopj draudzi (Ef. 5:29), un Viņa ilgas ir sagatavot draudzi “cienīgu, bez traipa, bez krunkas vai cita tamlīdzīga trūkumu, lai tā būtu svēta un bez vainas” (Ef. 5:27).

Bez atdalīšanas

Ar Savu piemēru, Kristus centās iemācīt patiesību, ka, esot kopā ar Dievu, starp Izraēlu un citām nacionalitātēm nav atdaloša siena (Jāņa 4:4-42; 10:16; Lūkas 9:51-56; Mt. 15:21-28). Apustulis Pāvils rakstīja: “Pagāni Jēzū Kristū līdzī kļuvuši par apsoliņuma mantiniekiem, par vienas miesas locekļiem un dalībniekiem” (Ef. 3:6).

Starp Kristus sekotājiem nedrīkstēja pastāvēt nekāda nošķirtība nacionalitātes, rases, ādas krāsas vai kastu dēļ, jo visiem bija vienas asinis, un “lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību” (Jāņa 3:16). Dieva izvēlētie sastāda vispasaules brālību, cilvēku jaunu sabiedrību, kas visi ir vienoti Kristū Jēzū (Gal. 3:28).

“Kristus uz šīs zemes nāca, lai nestu žēlastības un piedošanas vēsti. Viņš nodibināja pamatus tādai reliģijai, caur kuru jūdi un pagāni, melnie un baltie, brīvie un nebrīvē esošie, visi var būt apvienoti vienā kopējā brālībā un atzīti par vienlīdzīgiem Dieva acīs. Glābējam priekš katra ir neierobežota mīlestība.” (“Liecības Draudzei”, 7. sēj., 225. lpp.)

“Dievs neatzīst nekādus cilvēku dalījumus tautībās, rasēs vai sabiedrības šķirās. Viņš ir visas cilvēces Radītājs. Visi cilvēki ir vienas ģimenes locekļi, pateicoties radīšanai un atpestīšanai. Kristus nāca, lai nojauktu visas šķirošās starpsienas, atvērtu ieeju katrā tempļa nodalījumā, lai Dievs būtu brīvi pieejams katrai dvēselei... Kristū nav ne jūda, ne grieķa, ne kalpa, ne svabadā. Viņa dārgajās asinīs visi ir kļuvuši tuvi cits citam” (“Kristus līdzībās”, 386. lpp.)

Kristus uzmanības galvenais objekts

Tiem Viņa kalpotājiem, kas aicināti kļūt par vadītājiem draudzē, ir jārūpējas par draudzes labklājību (1.Tim. 3:5), viņiem arī ir “jāgana Dieva draudze” (Ap.d. 20:28) un dažiem būs jānes rūpes par visām draudzēm, kā tās bija uzliktas mīļotajam pagānu apustulim (2.Kor. 11:28). Sekojošie citāti no Praviēša Gara uzskatāmi parāda Kristus lielo mīlestību pret Saviem ļaudīm, kas apvienoti draudzes sadraudzībā.

“Es liecinu saviem brāļiem un māsām, ka Dieva draudze, lai gan cik vāja un nepilnīga tā būtu, ir Dievam ir dārgāka par visu virs zemes. Lai gan aicinājums nākt un saņemt glābšanu ir izteikts visai pasaulei, Viņš uztic saviem eņģeļiem sniegt dievišķu palīdzību katrai dvēselei, kas nāk pie Viņa, nožēlojot grēkus ar salauztu sirdi. Kungs pats personīgi ar Svēto Garu iemājo savas draudzes vidū.

“Ja Tu, Kungs, gribi noziegumus pielīdzināt, kas gan, ak, Kungs, lai pastāv? Bet pie Tevis ir piedošana, lai Tevi bīstas. Es gaidu uz To Kungu, mana dvēsele gaida, es paļaujos uz Viņa vārdu. Mana

dvēsele gaida uz To Kungu vairāk nekā naktssargi uz rīta ausmu. Jā, tiešām, vairāk nekā naktssargi uz rīta ausmu. Israēl, ceri uz To Kungu! Jo Tā Kunga rokā ir žēlastība, un Viņa ziņā ir pestīšanas bagātība, un Viņš atpestīs Israēlu no visiem viņa noziegumiem.”
Ps. 130:3-8

Mācītāji un visa draudze! Lai šie vārdi paliek mūsos un ir sacīti no visas sirds, atsaucoties uz varenā Dieva labestību un mīlestību pret mums kā pret cilvēci, tā arī pret katru personīgi — ”Israēl, ceri uz To Kungu no šā laika mūžīgi!” Ps. 131:3 “Kas jūs stāvat Tā Kunga namā, mūsu Dieva nama pagalmos! Teiciet To Kungu, jo Viņš ir žēlīgs, dziediet Viņa Vārdam, jo Viņš ir mīlīgs! Jo Tas Kungs Jēkabu Sev izredzējis un arī Israēlu par Savu īpašumu. Tiešām, es zinu: liels ir Tas Kungs, un mūsu Dievs ir lielāks par visiem dieviem.”
Ps. 135:2-5.

Brāļi un māsas, ņemiet vērā, ka tam Kungam ir tauta, Viņa izredzētā tauta, Viņa draudze, kas pieder Viņam, Viņa paša radīts cietoksnis, kuru Viņš uztur šajā grēcīgajā, samaitātajā pasaulē. Viņš ir paredzējis, ka šajā cietoksnī nedrīkst atzīt nekādu citu varu, kā tikai Viņa varu un nekādus citus likumus, kā tikai Viņa likumus.” (“Liecības sludinātājiem”, 15., 16. lpp.)

Pretošanās ienaidniekam

“Sātānam ir liela konfederācija, viņa draudze. Kristus to sauc par Sātana sinagogu, jo tās locekļi ir grēka bērni. Sātana draudzes locekļi pastāvīgi darbojas, lai atceltu dievišķo likumu un izdzēstu atšķirību starp labo un ļauno. Sātans pieliek milzīgas pūles, cenšoties caur nepaklausības bērniem izcelt neuzticību un atkrišanu kā patiesību un uzticību. Un šajā laikā sātāniskās iedvesmas spēks iedarbina līdzekļus, lai īstenotu savu sacelšanos pret Dievu, kas tika iesākta debesīs.” (“Liecības sludinātājiem”, 16. lpp.)

“Šajā laikā draudzei ir jāietērpjas tās skaistajā tērpā — Kristus taisnīgumā. Pastāv skaidras un noteikti atšķirīgas pazīmes, no kurām pasaulei kļūst skaidrs, ko nozīmē augsti pacelt Dieva baušļus un Jēzus ticību. Svētuma skaistumam ir jāparādās tā dabīgajā spožumā, pretstatā neuzticīgo kroplumam un tumsai, kas ir sacēlušies pret Dieva likumu. Tādējādi mēs atzīstam Dievu un Viņa likumu, kas ir Viņa valdīšanas pamats debesīs un uz zemes. Mums

pasaules priekšā skaidri un noteikti ir jāatbalsta Viņa autoritāte. Nav iespējams atzīt jebkurus likumus, kas ir pretrunā ar Jehovas likumiem. Ja, pretēji Dieva likumiem pasaulei tiek atļauts ietekmēt mūsu lēmumus un darbības, tad tas nozīmē, ka Dieva mērķis tiek novirzīts malā.

Lai cik ticama būtu šī atruna, ja draudze svārstās šajā jautājumā, tad debesu grāmatās pret to tiek ierakstīta svēto patiesību nodevība un neuzticība pret Kristus valstību. Draudzei ir nelokāmi jāturas pie saviem principiem visa universa un pasaules varu priekšā. Nelokāma uzticība, saglabājot Dieva likumu godu un svētumu pievērsīs uzmanību un apbrīnu no pasaules un daudzi cilvēki, redzot labos darbus, vēlēšies slavēt mūsu Debesu Tēvu. Uzticīgie un patiesie nes debesu zīmogu ne pēc zemes vareno lēmuma. Visi cilvēki zinās, kas ir Kristus patiesie un uzticīgie mācekļi. Viņi uzzinās tos tad, kad vainagotie un pagodinātie, kā Dievu bīstošie un no Viņa atzītie, tiks ietērpti mūžīgā godībā...” (“Liecības sludinātājiem”, 16., 17. lpp.).

Draudze pilnīga caur Kristu

“Tas Kungs Savai draudzei ir devis spējas un svētības, lai tās locekļi varētu parādīt pasaulei Viņa pilnības attēlu, lai Viņa draudze varētu būt nevainojama Viņā un kļūtu par pastāvīgu citas, mūžīgās pasaules un tās likumu, kas stāv augstāk par zemes likumiem, pārstāvi. Viņa draudzei ir jābūt templim, kas celts, vadoties pēc dievišķā parauga. Eņģelis–arhitekts no debesīm atnesa savu zeltīto mērāmo niedri, lai katrs dievnama akmens būtu izcirsts, nomērīts un nospodrināts pēc dievišķajiem mēriem un mirdzētu kā debesu simbols, izstarojot visos virzienos taisnības Saules spožos un tīros starus. Draudze ir jābaro ar mannu no debesīm un vienīgi jāsarga Viņa žēlastībā.

Apbruņota ar Viņa gaismu un taisnību, draudze iziet savā noslēdzošajā kaujā. Sārņi kā nederīgais materiāls tiks atdalīts un tikai patiesība liecina pasaulei par tās svētījošo un cildeno raksturu...

Kungs Jēzus rada piedzīvojumus cilvēku sirdīs, sniedzot savu laipnību un bagātīgo žēlastību. Viņš veic tādas apbrīnojamas pārvērtības, ka Sātans ar visu savu lielīgo dižošanos, ar visiem

saviem ļaunuma pulkiem vienotiem pret Dievu un Viņa valstības likumiem, raugās uz tiem kā uz nepieejamu cietoksni viņa izdomājumiem un maldībām. Tie viņam ir neizskaidrojams noslēpums. Dieva eņģeļi, ķerubi un serafi, dievišķie spēki, kuriem uzticēts palīdzēt cilvēkiem, noraugās ar apbrīnu un prieku, kā kritušie cilvēki, kas reiz bija ļaunuma bērni, tagad pateicoties Kristus darbam, kas veido viņu raksturus dievišķā līdzībā, kļūst par Dieva dēliem un meitām, izpildot svarīgu lomu kalpošanā un debesu priekos.

Kristus savu draudzi ir apdāvinājis ar talantu bagātību, lai Viņa izglābtie un atpirktie ļaudis dotu Viņam pienākošo godu. Draudze, kurai piešķirta Kristus taisnība, ir Viņa dārgumu krātuve, kurā pilnīgi un galīgi jāatklājas Viņa žēlastības, mīlestības un svētību bagātībai. Savā augstā Priestera lūgšanā Viņš paziņoja, ka Tēva mīlestība uz mums ir tikpat liela, kā uz Viņu, vienpiedzimušo Dēlu, un ka mēs būsim kopā ar Viņu tur, kur Viņš ir uz mūžīgiem laikiem vienoti ar Kristu un Tēvu. Šie vārdi izsauc izbrīnu un prieku debesu saimei. Viņa Svētā Gara bagātīgai un pilnīgai dāvanai ir jākalpo kā draudzi sargājošai uguns sienai, kuru elles spēki nevar pārvarēt. Kristus redz savus bērnus, nevainojami tīrus, neaptraipītus un pilnīgus kā atalgojumu par visām savām ciešanām, par Viņa pazemojumiem un Viņa mīlestību un kā jaunu liecību Viņa godam, Kristus godam, lielajam centram, no kura izplūst visa godība “Svētīgi ir tie, kas aicināti Jēra kāzu mielastā” Atkl. 19:9” (“Liecības sludinātājiem”, 15.–19. lpp.)

Septītās dienas Adventistu draudze ir apņēmusies ievērot pastāvīgos Kristus draudzes vienotības principus. Caur mieru un spēku, ko nes Kristus taisnība, draudzei ir apsolīta uzvara pār katru šķērslī, ko grēks ir radījis cilvēku starpā.

3. NODAĻA

SEPTĪTĀS DIENAS ADVENTISTU DRAUDZES TICĪBAS PAMATMĀCĪBAS

Septītās dienas Adventisti pieņem Bībeli kā savu vienīgo pārlicību un pieturas pie konkrētām Svēto Rakstu pamatmācībām. Šīs pamatmācības, kā tiks uzskaitītas turpmākajā tekstā, pauž draudzes izpratni un nostāju par Svēto Rakstu mācību. Šo statūtu pārskatīšana var norisināties Ģenerālkonferences sesijās, ja draudze Svētā Gara vadībā gūs pilnīgāku izpratni Bībeles patiesībās vai atradīs labāku vārdu formulējumu kā paust Dieva Svētā Vārda mācības.

1. Svētie Raksti

Svētie Raksti, Vecā un Jaunā Derība, ir Dieva Vārds, kas dievišķās inspirācijas ceļā un rakstiskā formā ir nodoti caur Dieva svētajiem vīriem, kuri runāja un rakstīja vadoties pēc Svētā Gara iedvesmas. Šajā Vārdā Dievs cilvēkiem ir devis glābšanai nepieciešamās atziņas. Svētie Raksti ir neapstrīdama Viņa gribas atklāsmē. Tie ir rakstura standarts, dzīves pieredzes pārbaudes līdzeklis, autoritatīvs doktrīnu izskaidrojums, un uzticama liecība par Dieva darbiem mūsu pasaules vēsturē.

(2.Pēt. 1:20,21; 2.Tim. 3:16,17; Ps. 119:105; Sal.pam. 30:5,6; Jes. 8:20; Jāņa 17:17; 1.Tes. 2:13; Ebr. 4:12)

2. Trīsvienība

Ir viens Dievs: Tēvs, Dēls un Svētais Gars, trīs līdzvērtīgu Personu savienība. Dievs ir nemirstīgs, visspēcīgs, visu zinošs un pāri visam, vienmēr klātesošs. Viņš ir bezgalīgs un sniedzas pār cilvēciskajai sapratnei, tomēr mēs Viņu pazīstam caur Viņa pašatklāsmi. Viņš ir mūžīgi cienīgs, lai Viņu pielūgtu, godātu un lai Viņam kalpotu visa radība.

(5.Moz. 6:4; Mt. 28:19; 2.Kor. 13:14; Ef. 4:4-6; 1.Pēt. 1::2; 1.Tim. 1:17; Atkl. 14:7)

3. Dievs Tēvs

Dievs, mūžīgais Tēvs, ir Radītājs, Pirmavots, visa Uzturētājs un neatkarīgais Valdnieks pār visu radību. Viņš ir taisns un svēts, žēlsirdīgs un labestīgs, lēns dusmoties un *pastāvīgs pilnīgā mīlestībā un uzticībā*. Dēlā un Svētajā Garā atklātās rakstura īpašības un spējas ir arī Tēva atklāsme.

(1.Moz. 1:1; Atkl. 4:11; 1.Kor. 15:28; Jāņa 3:16; 1.Jāņa 4:8; 1.Tim. 1:17; 2.Moz. 34:6,7; Jāņa 14:9)

4. Dievs Dēls

Dievs, mūžīgais Dēls, iemiesojās Jēzū Kristū. Caur Viņu viss tika radīts. Caur Viņu tika atklāts Dieva raksturs, tika sasniegta cilvēces glābšana un pateicoties Viņam pasaule tiek tiesāta. Mūžīgi būdams patiess Dievs, Viņš arī kļuva patiess cilvēks, Jēzus Kristus. Viņš tika ieņemts caur Svēto Garu un piedzima jaunavai Marijai. Viņš dzīvoja un piedzīvoja kārdināšanas kā cilvēks, bet rādīja pilnīgu Dieva taisnīguma un mīlestības piemēru. Viņa darītie brīnumi parādīja Dieva varu un liecināja, ka Viņš patiesi bija Dievs — apsolutais Mesija. Viņš brīvprātīgi cieta un mira pie krusta par mūsu grēkiem mūsu vietā. Viņš augšāmcēlās no mirušajiem un pacēlās debesīs, lai mūsu labā kalpotu debesu svētnīcā. Viņš nāks atkal visā varenībā, lai pilnībā atbrīvotu Savus ļaudis un lai visu atjaunotu.

(Jāņa 1:1-3,14; Kol. 1:15-19; Jāņa 10:30; 14:9; Rom. 6:23; 2.Kor. 5:17-19; Jāņa 5:22; Lūkas 1:35; Fil. 2:5-11; Ebr. 2:9-18; 1.Kor. 15:3,4; Ebr. 8:1,2; Jāņa 14:1-3)

5. Dievs Svētais Gars

Dievs, mūžīgais Svētais Gars, bija aktīvs kopā ar Tēvu un Dēlu radīšanā, Kristū miesā nākšanas un cilvēku glābšanas darbā. Viņš iedvesmoja Svēto Rakstu rakstītājus. Viņš pildīja Kristus dzīvi ar spēku. Viņš aicina cilvēkus pie Dieva un pārlicina cilvēkus. Tos, kuri atsaucas Viņam, Viņš atjauno un pārveido Dieva rakstura līdzībā. Tēva un Dēla sūtīts, lai vienmēr būtu ar Viņa bērniem, Viņš izplata garīgās dāvanas draudzē, spēcina to, lai tā varētu liecināt par Kristu un, saskaņā ar Svētajiem Rakstiem, vada to visā patiesībā.

(1.Moz. 1:1,2; Lūkas 1:35; 4:18; Ap.d. 10:38; 2.Pēt. 1:21; 2.Kor. 3:18; Ef. 4:11,12; Ap.d. 1:8; Jāņa 14:16-18,26; 15:26,27; 16:7-13)

6. Radīšana

Dievs ir visu lietu Radītājs un Svētajos Rakstos ir sniedzis liecību par savu radīšanas darbu. Sešās dienās Kungs radīja debesis un zemi un visas dzīvās būtnes, bet pirmās nedēļas septītajā dienā Viņš dusēja. Tā Viņš iesvētīja Sabatu pabeigtā radīšanas darba mūžīgai piemiņai. Pirmais vīrietis un sieviete tika radīti Dieva līdzībā. Kā radības vainagojumam, viņiem tika uzticēts pārvaldīt visu pasauli un uzdota atbildība par visu rūpēties. Kad radīšanas darbs bija pabeigts, Dievs atzina to par ļoti labu un radīšanas darba pilnība liecināja par Dieva godību

(1.Moz. 1: un 2; 2.Moz. 20:8-11; Ps. 19:1-6; 33:6,9; 104: un Ebr. 11:3)

7. Cilvēka daba

Vīrietis un sieviete tika radīti Dieva līdzībā, katrs ar savu personību, spēju un brīvību domāt un rīkoties. Lai gan viņi tika radīti kā brīvas būtnes nedalāmā prāta, ķermeņa un gara vienībā, tomēr viņu dzīvība bija atkarīga no Dieva. Kad mūsu pirmie vecāki kļuva nepaklausīgi Dievam, viņi noliedza savu atkarību no Viņa un zaudēja savu augsto vietu Dieva klātbūtnē. Dieva līdzība viņos tika sabojāta un viņi kļuva pakļauti nāvei. Viņu pēcnācējiem arī ir šī kritusī daba un tās sekas. Viņi piedzimst ar vājībām un noslieci uz ļaunumu. Bet Dievs bija Kristū, salīdzināja pasauli ar Sevi un caur Savu Svēto Garu nožēlojošajos, mirstīgajos cilvēkos atjauno Radītāja līdzību. Radīti Dieva godībai, viņi ir aicināti mīlēt Viņu un viens otru kā arī rūpēties par savu apkārtni.

(1.Moz. 1:26-28; 2:7; Ps. 8:4-8; Ap.d. 17:24-28; 1.Moz. 3; Ps. 51:5; Rom. 5:12-17; 2.Kor. 5:19,20; Ps. 51:10; 1.Jāņa 4:7,8,11,20; 1.Moz. 2:15)

8. Lielā Cīņa

Visa cilvēce tagad ir iesaistīta lielajā cīņā starp Kristu un Sātanu, attiecībā uz Dieva raksturu, Viņa likumiem un virsvaldību visā universā. Šī cīņa aizsākās debesīs, kad radītā būtne, kurai piemita izvēles brīvība, pašcildināšanas rezultātā kļuva par Sātanu, Dieva pretinieku. Tas noveda pie sacelšanās, kurā piedalījās daļa eņģeļu. Sātans šajā pasaulē ieviesa sacelšanās garu, kad viņš pavedināja Ādamu un Ievu grēkot. Cilvēku grēka dēļ tika izkropļota Dieva līdzība, sākās nekārtības un disharmonija Dieva radītajā pasaulē

līdz beidzot pasaulplašo plūdu laikā tā tika izpostīta. Visas radības vērota, šī pasaule kļūva par universa cīņas arēnu. Cīņas rezultātā mīlestības Dievs tiks pilnīgi attaisnots. Lai palīdzētu Saviem ļaudīm šajā cīņā, Kristus sūta Svēto Garu un uzticīgos eņģeļus, lai tie vadītu, sargātu un viņus uzturētu uz glābšanas ceļa.

(Atkl. 12:4-9; Jes. 14:12-14; Ec. 28:12-18; 1.Moz. 3; Rom. 1:19-32; 5:12-21; 8:19-22; 1.Moz. 6-8; 2.Pēt. 3:6; 1.Kor. 4:9; Ebr. 1:14)

9. Kristus dzīve, nāve un augšāmcelšanās

Kristus dzīvē bija nevainojama, pilnīgā paklausībā Dieva gribai. Viņa dzīvē, ciešanās, nāvē un augšāmcelšanās notikumā Dievs sniedza vienīgos līdzekļus cilvēces grēku izpirkšanai, lai tie, kuri caur ticību pieņem šo izpirkšanu, var iemantot mūžīgo dzīvību, un lai visa radība varētu labāk izprast Radītāja nebeidzamo un svēto mīlestību. Šī pilnīgā izpirkšana attaisno Dieva likumu taisnīgumu un Viņa rakstura žēlastību, gan nosodot mūsu grēku, gan sniedzot mums piedošanu. Kristus nāve ir aizvietojoša, izpērkoša, tā ir salīdzinoša un pārveidojoša. Kristus augšāmcelšanās pasludina Dieva uzvaru pār ļaunuma spēkiem. Tiem, kuri pieņem šo salīdzināšanu, Jēzus nodrošina galējo uzvaru pār grēku un nāvi. Šī uzvara pasludina Jēzu Kristu par Kungu un Valdnieku, kura priekšā locīsies visi ceļi debesīs un virs zemes.

(Jāņa 3:16; Jes. 53; 1.Pēt. 2:21,22; 1.Kor. 15:3,4, 20-22; 2.Kor. 5:14,15, 19-21; Rom. 1:4; 3:25; 4:25; 8:3,4; 1.Jāņa 2:2; 4:10; Kol. 2:15; Fil. 2:6-11)

10. Atpestīšanas piedzīvojums

Dievs, nebeidzamā mīlestībā un žēlastībā, Kristu, kurš nepazina grēku, darīja par grēku mūsu vietā, lai caur Viņu varētu tikt taisnoti Dievā. Svētā Gara vadīti, mēs sajūtam mūsu vajadzību, apzināmies savu grēcīgumu, nožēlojam savus pārkāpumus un ticam Jēzum kā Kungam un Kristum, kā Aizvietotājam un piemēram. Šī ticība, kas sniedz glābšanu, rodas caur Vārda dievišķo spēku un ir Dieva žēlastības dāvana. Mēs topam taisnoti caur Kristu, esam adoptēti kā Dieva dēli un meitas un atbrīvoti no grēka verdzības. Caur Garu mēs piedzimstam no jauna un topam svētoti. Gars atjauno mūsu prātu, ieraksta Dieva mīlestības likumus mūsu sirdīs, mums tiek dota iespēja un spēks dzīvot svētu dzīvi. Paliekot Viņā, mēs kļūstam par

dalībniekiem dievišķajā dabā un mums ir pārlicība par glābšanu gan tagad, gan tiesas stundā.

(2.Kor. 5:17-21; Jāņa 3:16; Gal. 1:4; 4:4-7; Titus 3:3-7; Jāņa 16:8; Gal. 3:13,14; 1.Pēt. 2:21,22; Rom. 10:17; Lūkas 17:5; Marka 9:23,24; Ef. 2:5-10; Rom. 3:21-26; Kol. 1:13,14; Rom. 8:14-17; Gal. 3:26; Jāņa 3:3-8; 1.Pēt. 1:23; Rom. 12:2; Ebr. 8:7-12; Ec. 36:25-27; 2.Pēt. 1:3,4; Rom. 8:1-4; 5:6-10)

11.Izaugsme Kristū

Nomirstot pie krusta, Jēzus guva uzvaru pār ļaunuma spēkiem. Viņš, kurš Savas zemes kalpošanas laikā uzvarēja ļaunos garus, iznīcināja viņu varu, ir pilnībā nodrošinājis viņu neizbēgamo un galīgo iznīcību. Jēzus uzvara sniedz arī mums uzvaru pār ļaunuma spēkiem, kas joprojām cenšas mūs kontrolēt, kad mēs staigājam Viņa priekšā mierā, laimē un pārlicībā par Viņa mīlestību. Tagad mūsos mājo Svētais Gars un Viņš dāvina mums spēku. Pastāvīgi uzticoties Jēzum kā mūsu Glābējam un Kungam, mēs tiekam atbrīvoti no mūsu pagātnes pārkāpumiem. Mēs vairs nedzīvojam tumsībā, bailēs no ļaunajiem spēkiem, neziņā un bezmērķībā, kas pavadīja mūsu iepriekšējo dzīvi. Iegūstot šo jauno brīvību, kas rodama Jēzū, mēs tiekam aicināti attīstīt savu raksturu Viņa rakstura līdzībā, sazinoties ar Viņu ik dienas caur lūgšanām, uzņemot Viņa Vārdu, meditējot par to un Viņa gādību, dziedot Viņam slavas dziesmas, sanākot kopā dievkalpošanā un piedaloties draudzes misijas darbā. Kad mēs sniedzam savu mīlestību kalpošanā tiem, kas mums apkārt un liecinam par glābšanu Kristū, Dieva pastāvīgā klātbūtne caur Svēto Garu pārvērš katru brīdi un katru uzdevumu par garīgu piedzīvojumu.

(Ps. 1:1,2; 23:4,5; 77:11,12; Kol. 1:13,14; 2:6,14,15; Lūkas 10:17-20; Ef. 5:19,20; 6:12-18; 1.Tes. 5:23; 2.Pēt. 2:9; 3:18; 2.Kor. 3:17,18; Fil. 3:7-14; 1.Tes. 5:16-18; Mt. 20:25-28; Jāņa 20:21; Gal. 5:22-25; Rom. 8: 38, 39; 1.Jāņa 4:4; Ebr. 10:25)

12.Draudze

Draudze ir ticīgo kopa, kura atzīst Jēzu Kristu kā savu Kungu un Glābēju. Kopā ar Dieva ļaudīm jau no Vecās Derības laikiem, arī mēs esam izaicināti no pasaules. Mēs apvienojamies, lai slavētu Dievu, būtu savstarpējā sadraudzībā, lai mācītos no Dieva Vārda,

svinētu Kunga Vakarēdienu, kalpotu un pasludinātu Evaņģēlija vēsti visai cilvēcei. Draudze savu autoritāti ir saņēmusi no Kristus, kurš ir iemiesotais Vārds. Šo autoritāti apstiprina arī Svētie Raksti, kas ir rakstītais Vārds. Draudze ir Dieva ģimene un tās locekļi ir Dieva adoptētie bērni, kuri dzīvo ar Dievu uz noslēgtās jaunās derības pamata. Draudze ir Kristus miesa, ticīgo sabiedrība, kuru savieno ticība un kuras Galva ir Pats Kristus. Draudze ir līgava, kuras dēļ Kristus nomira, lai to svētu darītu un šķīstītu. Kad Viņš atgriezīsies visā godībā, tā stāvēs Viņa priekšā kā pagodināta draudze, kura saglabājusi uzticību visos laikos, atpirkta ar Jēzus asinīm — svēta un bez vainas.

(1.Moz. 12:3; Ap.d. 7:38; Ef. 4:11-15; 3:8-11; Mt. 28:19,20; 16:13-20; 18:18; Ef. 2:19-22; 1:22,23; 5:23-27; Kol. 1:17,18)

13. Atlikums un tā misija

Universālā draudze sastāv no visiem, kas patiesi tic Kristum, bet pēdējās dienās, laikā, kad valda vispārēja Dieva noliegšana, Dievs aicināja atlikuma draudzi ievērot Dieva likumus un saglabāt Jēzus ticību. Atlikuma draudze paziņo par tiesas stundas iestāšanos, pasludina glābšanu caur Kristu un Viņa otrās atnākšanas tuvošanos. Tās misiju patiesības pasludināšanā simbolizē trīs eņģeļi Atklāsmes grāmatas 14. nodaļā. Laika ziņā šī misija sakrīt ar tiesu, kas norisinās debesīs, kuras rezultātā notiek cilvēku atgriešanās grēku nožēlā un dzīves izmaiņā. Katrs ticīgais ir aicināts personīgi piedalīties šajā pasaulplašajā liecināšanā.

(Atkl. 12:17; 14:6-12; 18:1-4; 2.Kor. 5:10; Jūdas 3, 14; 1.Pēt. 1:16-19; 2.Pēt. 3:10-14; Atkl. 21:1-14)

14. Kristus Miesas Vienotība

Draudze ir Kristus sekotāju vienotā miesa ar daudziem locekļiem, kas pārstāv visas tautas, ciltis un valodas. Kristū mēs esam jauni radījumi. Starp mums nevajadzētu pastāvēt atšķirībām un atkarībām saistībā ar rasi, kultūru, izglītību, nacionalitāti, sociālo un mantisko stāvokli un dzimumu. Mēs visi esam vienlīdzīgi Kristū, kurš caur Svēto Garu mūs ir savienojis vienā sadraudzībā ar Viņu un vienam ar otru. Mums ir jākalpo taisnīgi un ar tīru sirdi. Pateicoties Jēzus Kristus atklāsmei Svētajos Rakstos, mums visiem ir viena un

tā pati ticība un cerība un viena un tā pati vēlēšanās kalpot visai cilvēcei. Šīs vienotības avots ir svētās Trīsvienības — Tēva, Dēla un Svētā Gara vienotība, kas mūs ir pieņēmis kā Savus bērnus.

(Rom. 12:4,5; 1.Kor. 12:12-14; Mt. 28:19,20; Ps. 133:1,2; 2.Kor. 5;16,17; Ap.d. 17:26,27; Gal. 3:27,29; Kol. 3:10-15; Ef. 4:1-6; 4:14-16; Jāņa 17:20-23)

15.Kristības

Ar kristību mēs apliecinām savu ticību Jēzus Kristus nāvei un augšāmcelšanai, apliecinām savu nāvi grēkam, kā arī mūsu apņemšanos staigāt un dzīvot jaunu dzīvi. Tādējādi mēs atzīstam Kristu kā Kungu un Glābēju, kļūstam par Viņa ļaudīm un tiekam uzņemti par Viņa draudzes locekļiem. Kristības ir simbols mūsu savienībai ar Kristu, mūsu grēku piedošanai un Svētā Gara saņemšanai. Kristības notiek caur pagremdēšanu ūdenī un tajās piedalās tie, kuriem ir ticība Kristum un kuri to apliecina ar atgriešanos no grēkiem. Kristības seko pēc Svēto Rakstu mācībām un to pieņemšanas.

(Rom. 6:1-6; Kol. 2:12,13; Ap.d. 16:30-33; 22:16; 2:38; Mt. 28:19,20)

16.Kunga Svētais Vakarēdiens

Svētais Vakarēdiens ir Jēzus miesas un asins simbolu uzņemšana, kā pierādījums mūsu ticībai Viņam, mūsu Kungam un Glābējam. Šajā sadraudzības piedzīvojumā Kristus ir klātesošs, lai satiktos un stiprinātu Savus ļaudis. Piedaloties svētajā Vakarēdienā, mēs priecīgi pasludinām tā Kunga nāvi līdz Viņš nāks atkal. Gatavošanās Vakarēdienam ietver sevis pārbaudi, grēku atzīšanu un nožēlu. Kungs iedibināja kāju mazgāšanas kalpošanu, lai tā simbolizētu atjaunotu šķīstīšanu, kā arī paustu gatavību kalpot viens otram Kristum līdzīgā pazemībā, apvienojot mūsu sirdis mīlestībā. Svētā Vakarēdiena dievkalpojums ir atvērts visiem ticīgajiem kristiešiem.

(1.Kor. 10:16,17; 11:23-30; Mt. 26:17-30; Atkl. 3:20; Jāņa 6:48-63; 13:1-17)

17.Garīgās dāvanas un kalpošanas

Visos laikmetos Dievs Savas draudzes locekļiem ir devis garīgas dāvanas, kuras katram loceklim ir jāpielieto mīlošā kalpošanā draudzes un cilvēces labā. Šīs dāvanas pēc saviem ieskatiem izdala

Svētais Gars. Svētais Gars sniedz visas spējas, kas draudzei nepieciešamas, lai piepildītu tās dievišķi nozīmētās funkcijas. Saskaņā ar Svētajiem Rakstiem šīs dāvanas ietver tādas kalpošanas, kā ticības stiprināšanu, dziedināšanu, pravietošanu, sludināšanu, mācīšanu, administrēšanu, salīdzināšanos, līdzjūtību pašuzpurēšanās kalpošanu, žēlsirdību un labdarību, lai iedrošinātu un palīdzētu cilvēkiem. Dažus locekļus Dievs īpaši aicina un caur Garu piešķir mācītāja, evaņģēlista vai apustuļa un mācīšanas darbu, kas īpaši nepieciešamas, lai apmācītu locekļus kalpošanai, veicinātu draudzes briedumu un lai veidotu vienotību ticībā un atziņās par Dievu. Kad locekļi šīs dāvanas izmanto kā uzticami Dieva kalpi, draudze tiek pasargāta no viltus mācību postošās ietekmes, tā pieaug ticībā un mīlestībā, kas nāk no Dieva.

(Rom. 12:4-8; 1.Kor. 12:9-11,27,28; Ef. 4:8, 11-16; Ap.d. 6:1-7; 1.Tim. 3:1-13; 1.Pēt. 4:10,11)

18.Pravieša gara dāvana

Viena no Svētā gara dāvanām ir pravieša gars. Šī dāvana ir atlikuma draudzes identifikācijas pazīme un tā parādījās Elenas G. Vaitas kalpošanā. Kā Kunga vēstnesei, viņas raksti ir paliekošs un autoritatīvs patiesības avots, kas draudzei sniedz iepriecīgu, mierinājumu, vadību, padomus un norādījumus, lai izlabotu kļūdas un pasargātu no nepareizu mācību postošā iespaida. Šajos rakstos arī ir skaidri norādīts, ka Bībele ir standarts, pēc kura jāpārbauda visas mācības un piedzīvotais.

(Joēla 2:28,29; Ap.d. 2:14-21; Ebr. 1:1-3; Atkl. 12:17; 19:10)

19.Dieva likumi

Dieva likumu galvenie principi ir apkopoti Desmit Baušļos un atklāti Kristus dzīves piemērā. Tie izteic Dieva mīlestību, gribu un mērķus attiecībā uz cilvēku izturēšanos vienam pret otru un tie ir saistoši visiem cilvēkiem visos laikmetos. Desmit baušļi ir Dieva derības pamats ar Viņa ļaudīm un standarts Viņa tiesā. Caur Svēto Garu tie uzrāda grēku un pamodina apziņu nepieciešamībā pēc Glābēja. Glābšana ir tikai caur žēlastību, nevis darbiem, bet tās auglis ir paklausība Baušļiem. Ar šo paklausību pilnveidojas kristieša raksturs un tās iznākums ir miers ar Dievu. Tas ir mūsu

mīlestības pierādījums Kungam un ka mīlam savus līdzcilvēkus. Paklausība ticībā norāda uz Kristus spēku pārveidot dzīves un tādējādi stiprina kristiešu liecības.

(2.Moz. 20:1-17; Ps. 40:7,8; Mt. 22:36-40; 5.Moz. 28:1-14; Mt. 5:17-20; Ebr. 8:8-10; Jāņa 16:7-10; Ef. 2:8-10; 1.Jāņa 5:3; Rom. 8:3,4; Ps. 19:7-14)

20.Sabats

Brīnišķīgais Radītājs pēc sešām radīšanas dienām, septītajā dienā atpūtās un iedibināja Sabatu visiem cilvēkiem kā radīšanas piemiņu. Dieva nemainīgā likuma ceturtais bauslis pieprasa, lai septīto dienu, Sabatu, ievērotu kā dienu atpūtai, Dieva slavēšanai un kalpošanai saskaņā ar Jēzus, Sabata Kunga, mācībām un priekšzīmi. Sabats ir diena priecīgai sadraudzībai ar Dievu un vienam ar otru. Tas ir mūsu glābšanas, mūsu svētošanas simbols, mūsu uzticības pierādījums un ieskats mūsu mūžīgai dzīvei nākotnē Dieva valstībā. Sabats ir Dieva mūžīgā zīme par Viņa pastāvīgo derību starp Sevi un Saviem ļaudīm. Šī svētā laika ievērošana, no vakara līdz vakaram, no saulrieta līdz saulrietam, ir Dieva radošās un glābjošās darbības priecīga pieminēšana un svinēšana.

(1.Moz. 2:1-3; 2.Moz. 20:8-11; Lūkas 4:16; Jes. 56:5,6; 58:13,14; Mt. 12:1-12; 2.Moz. 31:13-17; Ec. 20:12,20; 5.Moz. 5:12-15; Ebr. 4:1-11; 3.Moz. 23:32; Marka 1:32)

21.Namturība

Mēs esam Dieva iecelti namturi. Viņš mums ir uzticējies gudri izlietot laiku, iespējas, spējas un īpašumus, kā arī zemes svētības un resursus. Mēs esam atbildīgi Viņa priekšā par to pareizu lietošanu. Mēs atzīstam Dieva īpašuma tiesības uzticīgi kalpojot Viņam, mūsu līdzcilvēkiem un atdodot desmito tiesu un ziedojumus, lai veicinātu Viņa evaņģēlija izplatīšanos un draudzes izaugsmi. Namturība ir privilēģija, kuru Dievs mums ir devis, lai mēs pieaugtu mīlestībā un gūtu uzvaru pār egoismu un mantkārību. Namturi priecājās par svētībām, kuras viņu uzticība sagādā citiem.

(1.Moz. 1:26-28; 2:15; 1.Laiku 29:14; Hag.1:3-11; Mal. 3:8-12; 1.Kor. 9:9-14; Mt. 23:23; 2.Kor. 8:1-15; Rom. 15:26,27)

22. Kristīgā uzvedība

Mēs esam aicināti dzīvot godbijīgi — domāt, just un rīkoties saskaņā ar dievišķiem principiem. Lai Svētais Gars mūsos radītu no jauna mūsu Kunga raksturu, mēs sevi nodarbinām tikai ar tām lietām, lai izveidotos mūsos Kristus raksturam līdzīga morālā šķīstība, veselība un prieks. Tas nozīmē, ka mūsu izklaidēm un nodarbībām vajadzētu atbilst kristīgās gaumes un skaistuma augstākajiem standartiem. Ņemot vērā kulturālās atšķirības, mūsu apģērbam ir jābūt vienkāršam, pieklājīgam un kārtīgam, kā pienākas tiem, kas uzskata, ka patieso skaistumu neveido ārējie izgredojumi, bet gan nezūdoša, klusa un laipna gara rota. Tas nozīmē to, ka mūsu miesa ir Svētā Gara templis un mums par to ir arī saprātīgi jā rūpējas. Paralēli piemērotiem fiziskiem vingrinājumiem un atpūtai, mums ir jāievēro pēc iespējas visveselīgākā diēta un jāatturas no nešķīstiem ēdieniem, kas norādīti Svētajos Rakstos. Tā kā alkoholiskie dzērieni, tabaka, narkotiku un bezatbildīga aptiekas zāļu lietošana ir kaitīga mūsu ķermenim, mums ir jāatturas arī no šīm visām lietām. Tā vietā, mums ir jātiecas tikai uz to, kas veicina mūsu domu un miesas labprātīgu pakļaušanos Kristum, jo Viņš vēlas mūsu veselību, prieku, un labklājību.

(Rom. 12:1,2; 1.Jāņa 2:6; Ef. 5:1-21; Fil. 4:8; 2.Kor. 10:5; 6:14- 7:1; 1.Pēt. 3:1-4; 1.Kor. 6:19;20; 10:31; 3.Moz. 11:1-47; 3.Jāņa 2)

23. Laulība un ģimene

Laulība tika dievišķi nodibināta Ēdenē un Jēzus to apstiprināja, lai tā būtu mīloša savienība uz mūžu starp vīrieti un sievieti. Kristieša laulības solījuma saistības attiecas gan uz Dievu, gan uz dzīves draugu. Šīs saistības vajadzētu noslēgt tikai starp partneriem, kam ir kopēja ticība. Abpusēja mīlestība, cieņa, gods un atbildība ir šo attiecību pamats. Tām jāatspoguļo mīlestība, svētums, tuvība un attiecību noturīgums, kas valda starp Kristu un Viņa draudzi. Attiecībā par laulības šķiršanu Jēzus mācīja, ka cilvēks, kurš šķir laulību ar otru, izņemot netiklības gadījumus un apprec citu, pārkāpj laulību. Lai gan dažās ģimenēs attiecības nebūt nav ideālas, laulātie, kas ir uzticīgi viens otram caur Kristu, ar Svētā Gara vadības un draudzes atbalsta palīdzību var sasniegt mīlošu

vienotību. Dievs svētī ģimeni un ir paredzējis, ka tās locekļi palīdzētu viens otram sasniegt pilnīgu briedumu. Vecākiem ir jāaudzina bērni tā, lai tie mīlētu un paklausītu Kungam. Ar savu piemēru un vārdiem, vecākiem jā māca bērni, ka Kristus ir mīlošs un vienmēr ir maigs un rūpīgs, un ka Viņš vēlas, lai viņi kļūtu par Viņa draudzes, Dieva ģimenes, locekļiem. Pieaugoša ģimenes tuvība ir viena no pēdējās evaņģēlija vēsts pazīšanās zīmēm.

(1.Moz. 2:18-25; Mt. 19:3-9; Jāņa 2:1-11; 2.Kor. 6:14; Ef. 5:21-33; Mt. 5:31,32; Marka 10:11,12; Lūkas 16:18; 1.Kor. 7:10,11; 2.Moz. 20:12; Ef. 6:1-4; 5.Moz. 6:5-9; Sal.pam. 22:6; Mal. 3:23.24)

24.Kristus kalpošana debesu svētnīcā

Debesīs ir svētnīca, patiess mājoklis, ko ir izveidojis nevis cilvēks, bet Kungs. Tajā Kristus kalpo mūsu labā, padarot ticīgajiem pieejamas Viņa upura, ko Viņš nesa visu labā pie krusta, priekšrocības. Viņš tika iesvētīts kā mūsu varenais Augstais Priesteris un sāka Savu starpnieka kalpošanu no Savas debesīs uzbraukšanas brīža. 1844. gadā, pravietiskā 2300 dienu perioda noslēgumā, Viņš iesāka savu otro un noslēdzošo Savas kalpošanas fāzi. Tas ir izmeklēšanas tiesas darbs, kas ir daļa no galējās grēka iznīcināšanas, un šī fāze ir atainota senās ebreju svētnīcas šķīstīšanā Lielajā Salīdzināšanas dienā. Šajā dienā svētnīca tika šķīstīta ar dzīvnieku upuru asinīm, bet debesu lietas tiek šķīstītas ar nevainojamām Jēzus upura asinīm. Tiesa debesu nekritušajām būtnēm atklāj, kuri no mirušajiem ir aizmiguši Kristū un tādējādi ir cienīgi tikt uzmodināti pirmajā augšāmcelšanās. Tajā arī tiek noteikts, kuri no dzīvajiem dzīvo Kristū, ievēro visus Dieva baušļus un ticību Jēzū. Tie, kuri ir pieņēmuši Jēzu, tādējādi gatavi tapt pārveidotiem Viņa mūžīgajā valstībā. Šī tiesa attaisno un aizstāv Dieva taisnīgumu, glābjot tos, kas tic Jēzum. Tā paziņo, ka tie, kas ir palikuši uzticīgi Dievam, var ieiet Dieva mūžīgajā valstībā. Kristus kalpošanas noslēgums būs zīme, ka ir beidzies cilvēces pārbaudes laiks pirms Otrās Adventes.

(Ebr. 8:1-5; 4:14-16; 9:11-28; 10:19-22; 1:3; 2:16,17; Dan. 7:9-27; 8:13,14; 9:24-27; 4.Moz. 14:34; Ec. 4:6; 3.Moz. 16:; Atkl. 14:6,7; 20:12; 14:12; 22:12)

25. Kristus Otrā Atnākšana

Kristus otrā atnākšana ir draudzes svētītā cerība, Dieva darba varenā kulminācija virs zemes. Glābēja atnākšana būs burtiska, personīga, redzama visā pasaulē. Kad Viņš nāks otru reizi, tad mirušie ticībā tiks augšāmcelti un kopā ar dzīvajiem ticīgajiem tiks pārvērsti godībā un uzņemti debesīs, bet netaisnie ies bojā. Gandrīz jau pilnīgais pravietojumu piepildījums, kas atklāj mūsu zemes vēsturi un šodienas pasaules stāvoklis norāda, ka Kristus otrā atnākšana ir ļoti tuvu. Šī notikuma precīzais laiks nav atklāts, tādēļ mums ir jābūt vienmēr gataviem.

(Titus 2:13; Ebr. 9:28; Jāņa 14:1-3; Ap.d. :9-11; Mt. 24:14; Atkl. 1:7; Mt. 24:43,44; 1.Tes. 4:13-18; 1.Kor. 15:51-54; 2.Tes. 1:7-10; 2:8; Atkl. 14:14-20; 19:11-21; Mt. 24; Marka 13; Lūkas 21; 2.Tim. 3:1-5; 1.Tes. 5:1-6)

26. Nāve un Augšāmcelšanās

Grēka alga ir nāve. Bet Dievs, kurš vienīgais ir nemirstīgs, dāvina mūžīgo dzīvību Saviem izglābtajiem. Līdz Kristus otrās atnākšanas dienai nāve ir visu cilvēku neapzināts stāvoklis. Kad Kristus, kurš ir mūsu dzīvība, parādīsies, augšāmceltie taisnie un dzīvie taisnie tiks pārvērsti un pacelti pretī gaisā, lai sastaptos ar savu Kungu. Otrā augšāmcelšana, netaisno augšāmcelšana, norisināsies tūkstoš gadu pēc šī notikuma.

(Rom. 6:23; 1.Tim. 6:15,16; Sal.māc. 9:5,6; Ps. 146:3-5; Jāņa 5:28-29; 11:11-14; Kol. 3:4; 1.Kor. 15:51-54; 1.Tes. 4:13-17; Jāņa 5:28,29; Atkl. 20:1-10)

27. Tūkstošgade un Grēka Gals

Tūkstošgade ir periods, ko Kristus pavadīs debesīs kopā ar Saviem svētajiem laikā starp pirmo un otro augšāmcelšanos. Šajā laikā tiks tiesāti visi netaisnie mirušie. Zeme būs izpostīta, pilnībā pamesta bez neviena dzīva iemītnieka, bet to apdzīvos Sātans un viņa eņģeļi. Tūkstošgades beigās Kristus un Viņa svētie ar visu Svēto Pilsētu nonāks no debesīm uz zemes. Tad tiks augšāmcelti netaisnie mirušie un tie kopā ar Sātanu un viņa eņģeļiem ielenks šo pilsētu, bet tos aprīs Dieva uguns, kas šķīstīs visu zemi. Tādējādi visums tiks atbrīvots no grēka un grēciniekiem uz visiem laikiem.

(Atkl. 20; 1.Kor. 6:2,3; Jer. 4:23-26; Atkl. 21:1-5; Mal. 3:19 Ec. 28:18,19)

28.Jaunā Zeme

Jaunajā zemē, kurā dzīvos taisnie, Dievs sagatavo mūžīgu mājvietu glābtajiem un radīs nevainojamu vidi mūžīgai dzīvībai, mīlestībai, priekam un pastāvīgi jaunām atklāsmēm Viņa klātbūtnē. Šeit pats Dievs mājos kopā ar Saviem ļaudīm un nebūs vietas ne ciešanām, ne nāvei. Lielā cīņa būs beigusies un grēks vairs nepastāvēs. Visas lietas, dzīvas un nedzīvas, liecinās, ka Dievs ir mīlestība un Viņš valdīs mūžīgi. Āmen.

(2.Pētera 3:13; Jes. 35; 65:17-25; Mt. 5:5; Atkl. 21:1-7; 22:1-5; 11:15)

4. NODAĻA

KĀRTĪBA UN ORGANIZĀCIJA, KAS DIBINĀTA UZ DIEVIŠĶIEM PRINCIPIEM

Mūsu dzīves visu aspektu pareiza sakārtotība ir Dieva noteikta un tā ir balstīta uz dievišķiem principiem. “Sistēma un kārtība redzama visos Dieva darbos” (“Liecības sludinātājiem”, 26. lpp.). Neskaitāmās zvaigznes, kas traucas caur visumu, kustas nevainojamā kārtībā. Katra auga un dzīvas būtnes uzbūvē mēs varam saskatīt kārtības un sistēmas nevainojamu paraugdemonstrējumu.

Debesīs pastāv absolūta, nevainojama kārtībā. “Eņģeļi darbojas saskaņoti. Visas to kustības raksturo nevainojama kārtība” (“Liecības sludinātājiem”, 28. lpp.). “Kārtība ir debesu likums un tam jābūt par Dieva tautas likumu virs zemes” (“Liecības sludinātājiem”, 26. lpp.).

Organizācijas Bībeliskais pamats

Kad Dievs izveda Izraēla tautu no Ēģiptes un izvēlējās tos kā Savus īpašos ļaudis, Viņš tiem sniedza iespaidīgu organizācijas sistēmu, lai pārvaldītu gan viņu civilās, gan garīgās dzīves sfēras. Kunga vēstnese mums stāsta: “Izraēla pārvaldes struktūras iezīmējās ar vispilnīgāko sadarbību, kas bija brīnišķa savā izveidojumā un vienkāršībā. Kārtība, kas tik pārsteidzoši atklājās visu Dieva radīšanas darbu pilnveidojumā un saskaņā, bija redzama arī ebreju valsts iekārtā. Kungs bija visas varas un pārvaldes viduspunkts un neapstrīdams Izraēla Pavēlnieks. Mozus pēc Dieva norādījuma darbojās kā tautas redzamais vadītājs, lai Viņa vārdā rūpētos par likumu ieviešanu dzīvē. No cilšu vecākajiem tika izvēlēta septiņdesmit vīru padome, lai palīdzētu kārtot vispārējās ļaužu vajadzības. Tad nāca priesteri, kas svētnīcā vaicāja Kunga padomu. Pār ciltīm valdīja cilšu virsnieki vai lielkungi. Viņu vidū bija virsnieki ‘pār tūkstošiem, virsnieki pār simtiem, virsnieki pār piecdesmitiem un virsnieki pār desmitiem’, un beidzot vēl ierēdņi, kam bija jāpilda sevišķi pienākumi. (5.Moz. 1:15)” (“Sentēvi un Pravieši”, 309. lpp.).

Aplūkojot Jaunās Derības draudzi, tās darbības organizācijā mēs varam saskatīt tādu pašu sakārtotību. Savādāk nevarēja būt tās dievišķās izcelsmes dēļ. Pats Kristus, kurš dibināja draudzi, nolika “ikvienu savā vietā, kā Viņš gribēja” (1.Kor. 12:18). Viņš piešķīra tiem dāvanas un talantus atbilstoši viņu pienākumiem, organizējot tos veselā dzīvā, darboties spējīgā organismā, kurā Viņš ir galva.

“Jo, kā mums vienā miesā ir daudz locekļu, bet ne visiem locekļiem ir vienāds uzdevums, tāpat mēs daudzi kopā esam viena miesa Kristū, bet savā starpā visi esam locekļi” (Rom. 12:4,5).

“Viņš ir savas miesas, proti, draudzes galva, sākums, pirmdzimtais starp mirušiem, lai starp mirušiem būtu pats pirmais” (Kol. 1:18).

“Ir dažādas dāvanas, bet viens pats Gars; ir dažādas kalpošanas, bet viens pats Kungs.” “Jo, kā miesa ir viena un tai daudz locekļu, bet visi daudzi miesas locekļi kopā ir tomēr viena miesa, tā arī Kristus.” “Bet jūs esat Kristus miesa un katrs par sevi locekļi. Un dažus Dievs draudzē ir iecēlis, pirmkārt, par apustuļiem, otrkārt, par praviešiem, treškārt, par mācītājiem, tad devis spēkus brīnumus darīt, tad dāvanas dziedināt, sniegt palīdzību, vadīt un runāt dažādās mēlēs.” (1.Kor. 12:4,5,12, 27, 28)

Organizācijas nozīmīgums

Tāpat kā nevar pastāvēt dzīva, darboties spējīga cilvēka miesa, ja vien tās locekļi nav organiski savienoti un nedarbojas kopā, balstoties uz centrālo vadību, tāpat nevar pastāvēt dzīva augoša draudze, ja vien tās locekļi nav vienoti vienā miesā, katrs pildot savus Dieva dotos pienākumus un funkcijas, vadoties pēc dievišķi iedibinātas autoritātes.

Nevienas institūcijas vai kustības izaugsme nav iespējama bez pienācīgas sava darba organizētības. Valsts bez organizētas valdības drīz vien atrastos haosa stāvoklī. Uzņēmums bez vadības ciestu neveiksmi, tāpat ir ar draudzi: bez attiecīgas organizācijas tā izirtu un izzustu.

Lai veicinātu veselīgu izaugsmi un spētu paveikt dievišķo uzdevumu — evaņģēlija vēsts pasludināšanu visai pasaulei — Kristus Savai draudzei sniedza vienkāršu, bet efektīvu organizācijas

sistēmu. Tas, vai tā sasniegs savu misiju, ir atkarīgs no uzticīgās paklausības un sekošanas šim dievišķajam piemēram.

“Daži brāļi ir izplatījuši ideju, ka, tuvojoties laika galam katrs Dieva bērns darbosies neatkarīgi no jebkuras reliģiskas organizācijas. Bet tas Kungs mani ir pamācījis, ka šajā šajā darbā nepastāv tāda izpratne, ka katrs darbotos neatkarīgi. Visas debesu zvaigznes ir pakļautas likumiem. Pēc Dieva gribas tās iespaido cita citu, pakļaujoties paklausībā kopējam likumam, kas kontrolē to darbības. Tāpēc, lai Kunga darbs varētu sekmīgi un stabili virzīties uz priekšu, Viņa ļaudīm ir jāstrādā kopā” (“Liecības sludinātājiem”, 489. lpp.)

“Ak, kā sātans priecātos, ja viņam izdotos iesakņoties starp Dieva ļaudīm un izjaukt viņu darba ritmu tai laikā, kad nepieciešama pamatota organizācija, kura kļūst par varenu spēku, spējīgu pasargāt draudzi no maldu mācībām un atvairīt Dieva Vārdu neapstiprinošas pretenzijas. Mums nepieciešams izlīdzināt mūsu rindas, lai netiktu sagrauta organizācijas un kārtības sistēma, kura bija veidota ar gudru, centīgu darbu.. Šajā laikā nedrīkst atļaut neorganizētiem cilvēkiem pārņemt darbu zem savas kontroles. (“Liecības sludinātājiem”, 489. lpp.)

Dievišķais mērķis organizācijā

“Mūsu draudzes locekļu skaitam pieaugot, bija acīmredzams, ka bez kādas konkrētas organizācijas formas rastos liels haoss, un darbs netiktu veiksmīgi īstenots. Organizācija bija vajadzīga, lai sniegtu atbalstu kalpotājiem, lai veicinātu darba izplatīšanos jaunos darbības laukos, lai aizsargātu draudzes un kalpotājus no necienīgiem locekļiem, lai uzturētu draudzes īpašumu, lai darītu zināmu patiesību caur presi un sakarā ar daudziem citiem iemesliem.” (“Liecības sludinātājiem”, 26. lpp.)

“Mūsu darbā mums jāņem vērā savstarpējās attiecības, kas valda starp Dieva darba īstenotājiem. Mums ir jāatceras, ka mums, tāpat kā citiem ir savi pienākumi. Mums nevajadzētu norobežoties no padoma. Dieva darba plānu īstenošanā mūsu domas ir jāaskaņo ar citu darbinieku domām.

Kopsim uzticēšanās garu brāļu un māsu gudrībai. Mums ir jābūt gataviem uz klausīt padomus un brīdinājumus no saviem līdzstrādniekiem. Esot saistītiem ar kalpošanu Dievam, mums katram personīgi ir jāsaprot, ka mēs esam daļa no visa veseluma. Mums ir jāmeklē Dieva gudrība, iemācoties, ko nozīmē būt modrīgam, uzturēt skaidru saprātu un griezties pie sava Glābēja, kad piedzīvojam pārbaudījumus un esam noguruši.” (“Liecības sludinātājiem”, 500. lpp.)

“Kā redzamās draudzes locekļiem un Kunga vīna kalna strādniekiem, visiem, kas saucas kristieši, jādara viss iespējamais, lai draudzē saglabātu mieru, saskaņu un mīlestību. Iegaumējiet Kristus lūgšanu: Lai visi ir viens, itin kā Tu, Tēvs, Manī un Es Tevī, lai arī viņi ir viens mūsos, lai pasaule tic, ka Tu Mani esi sūtījis. Draudzes vienotība ir pārlicinošs pierādījums, ka Dievs pasaulē sūtījis Jēzu kā tās Glābēju.” (“Liecības Draudzei”, 5. sēj., 502., 503. lpp.)

“Ar maigu mīlestību un simpātijām Kungs savijis visu cilvēci ar Sevi. Par mums Viņš saka, ka jūs esat “Dieva darba biedri, jūs esat Dieva aramais tīrums, Dieva celtne“. Mums vajadzētu apzināties, ko nozīmē tādas attiecības. Ja mēs esam saistīti ar Kristu, tad mēs pastāvīgi atklāsim Kristus līdzcietību un pacietību pret tiem, kuri cenšas, izmantojot visas tiem Dieva dotās spējas, nest savu nastu, tā kā mēs cenšamies nest mums nolikto savu nastu.” (“Liecības sludinātājiem”, 495. lpp.)

5. NODAĻA

SEPTĪTĀS DIENAS ADVENTISTU DRAUDZES ORGANIZĀCIJAS VEIDS

Glābēja dotais uzdevums draudzei iet un sludināt evaņģēliju visai pasaulei (Mt. 28:19,20; Mk. 16:15) nozīmēja ne tikai šīs vēsts sludināšanu, bet arī nodrošināt labklājību tiem, kas šo vēsti pieņēma. Tas ietver ne tikai ganāmpulka ganīšanu, bet arī tā nodrošināšanu ar mājvietu, kā arī palīdzību problēmu risināšanā. Šādai situācijai bija nepieciešama organizācija.

Iesākumā, mācekļi nozīmēja padomi, kas no Jeruzalemes vadītu jaundzimušās draudzes aktivitātes (Ap.d. 6:2; 8:14). Kad šīs pilsētas locekļu skaits kļuva tik liels, ka praktisku jautājumu risināšana kļuva par problēmu, tad tika izraudzīti diakoni, kuri rūpētos par draudzes finanšu un citām problēmām.

Vēlāk jaunas draudzes radās ne tikai Āzijā, bet arī Eiropā, līdz ar to bija nepieciešams spert nākamus soļus draudzes organizācijas jautājumā. Varam lasīt, ka Āzijā draudzes vecākie tika iesvētīti katrā draudzē (Ap.d. 14:23). Lasot Svētos Rakstus, šķiet skaidrs, ka, darbojoties un veidojot draudzes visā Romas impērijā, tika izveidots kaut kas līdzīgs mūsdienu “savienībām”, kas, šķietami, ietvēra konkrētu provinču draudzes, piemēram, Galatijas draudzes (Gal. 1:2). Tā, soli pa solim, tika organizēta agrīnā draudze. Pieaugot dažādām vajadzībām, Dievs vadīja Savas draudzes vadītājus Savā darbā tā, lai, saskaņā ar draudzi, tiktu izveidots organizācijas veids, kas sargātu Dieva darba intereses un veicinātu tā izplatīšanu visā pasaulē.

Draudzes pārvaldes veidi

Pastāv četri vispāratzīti draudzes pārvaldes veidi. Tos īsumā var raksturot sekojoši:

1. *Episkopālā draudze* (baznīca) — šāda veida draudzes (baznīcas) — parasti vada bīskaps, parasti ir trīs mācītāju līmeņi: bīskapi, garīdznieki un diakoni.

2. *Pāvestīgās vadības forma* — draudzes (baznīcas) pārvaldes struktūra, kurā galvenais ir pāvests. Viņa vadībā, draudzi (baznīcu) pārvalda kardināli, arhibīskapi, bīskapi un priesteri. Draudzes (baznīcas) pārvaldē vietējai draudzei (baznīcas), vai arī draudzes (baznīcas) loceklim nav nekāda teikšana.
3. *Neatkarīgā draudze* (baznīca) — draudzes (baznīcas) politika, uz kuru balstoties, vietējai draudzei (baznīcai) ir augstākā un galējā vara savas darbības robežās. To parasti sauc par kongregacionālismu.
4. *Pārstāvniecības veids* — draudzes (baznīcas), kurās draudzes (baznīcas) autoritāte ir draudzes (baznīcas) locekļu rokās. Draudzes (baznīcas) vadīšanai tiek ievēlēti pārstāvji un ierēdņi. Šāds draudzes (baznīcas) pārvaldes veids arī atzīst visas kalpošanas ordinācijas līdzvērtīgumu. Septītās dienas Adventistu draudze (baznīca) ir balstīta uz pārstāvniecības veidu.

Septītās dienas Adventistu organizācijas četri pārstāvniecības līmeņi

Septītās dienas Adventistu draudzē ir četri līmeņi, sākot ar ierindas draudzes locekli līdz pat vispasaules draudzes darba organizācijai.

1. *Vietējā draudze*; vienots, organizēts individuālo ticīgo kopums.
2. *Vietējā savienība, vai misijas lauks*; vienots draudžu kopums kādā valstī, provincē, vai teritorijā.
3. *Ūnija vai ūnijas misija*; vienots savienību, misiju, vai darbības lauku kopums kādā lielākā teritorijā.
4. *Ģenerālkonference*; lielākais organizācijas veids, ietver visas ūnijas visā pasaulē. Divīzijas ir Ģenerālkonferences sadaļas, kuras ir atbildīgas par draudzes pārvaldēm noteiktos ģeogrāfiskos apgabalos.

“Katram draudzes loceklim ir balss tiesības, izraugot draudzes vadītājus. Draudze izvēl vietējās valsts Savienības vadītājus. Vietējo Savienību izvēlētie delegāti ievēl Ūniju vadītājus, un Ūniju izvēlētie

pārstāvji ievēl Ģenerālkonferences vadītājus. Tādā veidā katra Savienība, katra institūcija, katra draudze un katrs atsevišķs draudzes loceklis vai nu tiešā veidā, vai caur pārstāvjiem, izrauga cilvēkus, kas nes galvenās atbildības Ģenerālkonferencē.” (“Liecības Draudzei”, 8. sēj. 236., 237. lpp.)

DRAUDZES INSTITŪCIJAS

Šo četru pārstāvniecības līmeņu ietvaros draudzē darbojas dažādas institūcijas. Septītās dienas Adventisti ar Jēzus doto uzdevumu saprot to, ka jāapmierina visas cilvēku vajadzības. Tādēļ savā vispasaules darbā viņi ir ietvēruši tādas jomas kā izglītība, veselības aprūpe, izdevniecība un citas tamlīdzīgas jomas.

Ņemot vērā Septītās dienas Adventistu teoloģisko un filozofisko izpratni, iepriekšminētās institūcijas ir daļa no draudzes, tieši līdzekļi, lai piepildītu Viņa dievišķo uzdevumu. Tādēļ Septītās dienas Adventisti cenšas pilnībā izmantot šīs draudzei piederošās un draudzes vadītās institūcijās, lai atbalstītu un paplašinātu attiecīgos kalpošanas laukus; līdz ar to šīs institūcijas ir neaizvietošanas un neatdalāmas no draudzes kopējās kalpošanas, sludinot evaņģēliju visai pasaulei.

Visām vispasaules draudzēm, savienībām, veselības aprūpes institūcijām, izdevniecības namiem, skolām un citām institūcijām ir savs pārstāvis Ģenerālkonferencē. Tieši caur šīm institūcijām draudzes visā pasaulē spēj aizsniegt un apmierināt izmisušās pasaules vajadzības.

Ģenerālkonference — lielākā autoritāte

Draudzes vispasaules darba pārvaldīšanā augstākā organizācija ir Ģenerālkonferences sesija un Izpildkomitejas sēdes starp sesijām un tām ir autoritāte, balstoties uz to konstitūciju, lai izveidotu jaunas organizācijas, lai veicinātu kādas konkrētas intereses dažādās pasaules daļās. Tādēļ tiek pieņemts, ka visas pārējās organizācijas un institūcijas visā pasaulē atzīs Ģenerālkonferenci kā augstāko autoritāti aiz Dieva Septītās dienas Adventistu organizāciju starpā. Kad starp organizācijām vai institūcijām rodas nesaskaņas, tās tiek risinātas augstākās instancēs, līdz tās sasniedz Ģenerālkonferences sesiju, vai arī Izpildkomitejas Ikgadējo

Padomes sēdi. Ja rodas kādas nesaprašanās šo sesiju starplaikos, vislielākā autoritāte dažādu jautājumu risināšanai šajos starplaikos ir Izpildkomitejai. Komitejas lēmums var atkārtoti pārskatīt Ģenerālkonferences sesijās, vai arī Izpildkomitejas Ikgadējā Padomes sēdē.

“Tas Kungs mani bieži ir mācījis, ka nevienam cilvēka spriedumam nevajadzētu tikt pakļautam kāda cita cilvēka spriedumam. Nekad nevajadzētu pieņemt viena vai nedaudzu cilvēku prātu kā pietiekoši gudru un stipru, lai kontrolētu visu darbu gaitu un plānotu nākotnes darbus. Bet, ja Ģenerālkonferences sesijā sapulcējas brāļi no visiem misijas laukiem, nedrīkst spītīgi aizstāvēt personīgo neatkarību un atsevišķu cilvēku spriedumu, bet ir jāpakļaujas visu brāļu spriedumam. Nevienam draudzes darbiniekam nekad nevajadzētu uzskatīt par tikumu ietiepīgu turēšanos pie sava neatkarīgā viedokļa pretēji kopīgam visu brāļu lēmumam.

Reizēm, kad kāda maza cilvēku grupa, kam uzticēta darba galvenā vadība, runājot Ģenerālkonferences vārdā, ir centusies īstenot neprātīgus plānus un ierobežot Dieva darbu, un tad es esmu sacījusi, ka šīs cilvēku grupas teiktajā, es vairs nevaru saklausīt Dieva balsi, kas runātu caur Ģenerālkonferenci. Bet tas nenozīmē, ka vajadzētu necienīt un neievērot Ģenerālkonferences lēmumus, kas pieņemti, sapulcējoties pareizi izraudzītiem pārstāvjiem no visām lauka daļām. Dievs ir piešķīris autoritāti Ģenerālkonferencē sapulcētajiem pārstāvjiem no visām pasaules daļām. Dažiem draud briesmas pielaist kļūdu, dāvājot viena vīra vai nelielas cilvēku grupas ieskatiem un spriedumiem tikpat pilnīgu autoritāti un uzticību, kādu Dievs piešķīris savai draudzei Ģenerālkonferences balsī un spriedumā, kad tā ir sanākusi, lai plānotu Viņa darba attīstīšanu uz priekšu virzīšanu.

Kad šī vara, ko Dievs ir devis Savai draudzei, tiek nodota tikai vienam cilvēkam, un viņam tiek ļauts izteikt spriedumu un tiesāt citu viedokļus, tad tiek pārkāpta patiesā Bībelē aprakstītā kārtība. Sātans pieliktu visas pūles, kas bieži vien vainagotos panākumiem, lai pakļautu šo cilvēku savai gribai, jo, tādējādi viņš cer, ka varēs ietekmēt daudzus citus Dieva draudzes locekļus. To, ko tiecamies dāvāt vienam cilvēkam vai nelielai cilvēku grupai, dosim

visaugstākajai organizētajai autoritātei draudzē.” (“Liecības Draudzei”, 9. sēj., 260., 262. lpp.)

Draudzes un Draudzes rokasgrāmatas autoritāte

(Skat. [1. nodaļu](#))

6. NODAĻA

PIEDERĪBA DRAUDZEI

Piederība, kas balstīta uz garīgumu

Visiem, kuri vēlas kļūt par draudzes locekļiem, ir jāizprot draudzes piederības nopietnie un svinīgi pienākumi. Visus vajadzētu uzticīgi apmācīt, ko nozīmē kļūt par Kristus miesas locekli. Tikai tie, kuri var sniegt pierādījumus tam, ka ir piedzīvojuši jaunpiedzimšanu un kuriem ir dzīvas garīgas attiecības ar Jēzu Kristu, ir gatavi tikt uzņemti un kļūt piederīgi draudzei. Pirms uzņemt draudzes sadraudzībā un tikt kristītam, katram draudzes piederības kandidātam vajadzētu pilnībā izskaidrot visas pamatmācības un ar tām saistītās draudzes aktivitātes. Katru cilvēku, kurš vēlas tikt uzņemts draudzē jāinformē par principiem, ko šī draudze pārstāv.

Tās ir garīgas attiecības, kurās var atrasties tikai tie, kas ir atgriezti. Tikai šādā veidā ir iespējams uzturēt draudzes šķīstību un garīgumu. Katra mācītāja pienākumos ir rūpes par to, lai visiem, kuri pieņem patiesības principus un vēlas piederēt draudzei, būtu stiprs garīgais pamats. Lai gan nepastāv kāds konkrēts vecuma ierobežojums tikt kristītam, ieteicams, lai ļoti jauni bērni, kuri vēlas tapt kristīti, vispirms tiktu iedrošināti un ievadīti apmācību programmā, kas viņus attiecīgi sagatavotu kristībām.

“Draudzes locekļiem, tiem kurus Viņš izaicinājis no tumsas savā brīnišķajā gaismā, ir jāatklāj Kunga godība. Draudze ir Kristus žēlastības bagātību glabātuve, lai ‘tagad caur draudzi visām varām un spēkiem debesīs Dieva daudzveidīgā gudrība kļūtu zināma’ (Ef. 3;10)”. (“Apustuļu Darbi”, Elena G. Vaita, 11. lpp.)

Kristības — Evaņģēlija prasība

Jaunajā Derībā kristības ir kā noteikts rituāls uzņemšanai draudzē. “Tāpēc eita un darait par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā, tās mācīdami turēt visu, ko es jums esmu pavēlējis. Un redzi, es esmu pie jums ikdienas līdz pasaules galam” (Mt. 28:19,20).

“Bet Pēteris tiem atbildēja: ‘Atgriezieties no grēkiem un liecieties kristīties ikviens Jēzus Kristus vārdā, lai jūs dabūtu grēku piedošanu un saņemtu Svētā Gara dāvanu.’ (Ap.d. 2:38)

Kristība ir priekšnoteikums piederībai pie draudzes — “Kristus kristības ir iecēlis par ieejas zīmi Viņa garīgajā valstībā. Viņš tās ir padarījis par noteiktu nosacījumu, kas ir jāpieņem visiem, kuri vēlas atzīt Tēva, Dēla un Svētā Gara autoritāti. Pirms cilvēks var rast mājvietu draudzē, pirms viņš ieiet Dieva garīgajā valstībā, viņam ir jāsaņem dievišķā vārda zīmogs, ‘Tas Kungs mūsu Taisnība’ (Jer. 23:6).

Kristības ir visnopietnākā atteikšanās no pasaules. Tie, kuri tiek kristīti Svētās Trīsvienības — Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā jau pašā savas kristīgās dzīves sākumā, publiski pauž, ka viņi ir atteikušies no kalpošanas sātānam un ir kļuvuši par debesu Ķēniņa bērniem, karaliskās ģimenes locekļiem. Tie ir paklausījuši pavēlei: ‘Tāpēc aizeita no viņu vidus un nošķirieties no tiem, ... un neaiztieciat neko, kas ir nešķīsts’. Pie viņiem arī tiek piepildīts apsolījums: ‘Tad es būšu jums par Tēvu, un jūs būsit man par dēliem un meitām, saka tas Kungs, visuvaldītājs.’ (2.Kor. 6:17,18)

Tiem, kas tikko nākuši pie ticības, skaidri jānorāda un jāizskaidro kristīgās dzīves principi. Neviens nevar paļauties uz savu ticības pasludināšanu kā pierādījumu, ka viņiem ir glābjošas attiecības ar Kristu. Mēs nedrīkstam tikai teikt: ‘Es teicu’, mums ir arī praktiski ir jādzīvo jādzīvo saskaņā ar patiesību. Tikai veidojot savus vārdus savu uzvedību un raksturus saskaņā ar Dieva gribu, mēs pierādīsim savu saistību ar Viņu.” (“Liecības Draudzei”, 6. sēj., 91.,92. lpp.)

Kristības veids — Septītās dienas Adventisti tic kristībai pagremdējot ūdenī, un par draudzes locekļiem uzņem tikai tos, kas ir tikuši kristīti šādā veidā. Tie, kas atzīst savu pazudušo grēcinieku statusu, no sirds nožēlo grēkus un piedzīvo atgriešanos, var, pēc pienācīgas apmācības, tikt pieņemti kā kristību un draudzes piederības kandidāti.

Pirms kristībām mācītājiem rūpīgi jāapmāca kandidātus — Mācītājam nevajadzētu stādīt priekšā kādu kandidātu kristībām un uzņemšanai draudzē, līdz viņš var apmierināt draudzi, sarīkojot publisku pārbaudi, lai pierādītu, ka

kandidāts ir pienācīgi apmācīts un gatavs spert šādu soli. Draudzēs, kurās biežas kristības varētu mazināt šādas publiskas pārbaudes nozīmi, ieteicams izveidot alternatīvu plānu. Mācītāja darbs nav pabeigts, līdz viņš ir pilnībā apmācījis kandidātus un tie ir iepazīstināti ar un piekrīt visām pamatmācībām un ar to saistītām draudzes darbībām un ir gatavi uzņemt atbildību, ko sev līdzī nes draudzes locekļa statuss. Draudzēm šādu paņēmieni vajadzētu ieviest kā vadošo principu jaunu draudzes locekļu uzņemšanā. Draudzēm, caur draudzes padomi, jāuzstāj, ka kandidātiem jāiziet gan individuālās apmācības, gan arī jāapmeklē kristību sagatavošanas kurss.

“Kad cilvēks vēlas tapt kristīts, vajadzētu veikt rūpīgu pārbaudi, vai viņš vienkārši vēlas vārda pēc kļūt par Septītās dienas Adventistu, vai arī viņš vēlas nostāties Kunga pusē, būt nošķirtam no pasaulīguma un vairs nebūt nešķīstam. Pirms kristībām ir nepieciešama rūpīga kandidāta pagātnes un tagadnes izpēte. Šo pārbaudi vajadzētu veikt nevis vēsā un atsvešinātā manierē, bet gan maigi, mīloši, laipni, norādot jaunajiem kristiešiem uz Dieva Jēru, kurš noņem pasaules grēku. Kristību kandidātus ir jāiepazīstina ar evaņģēlija prasībām.” (“Liecības Draudzei”, 6. sēj., 95.,96. lpp.)

“Kad tie var sniegt liecību, ka pilnīgi izprot savu stāvokli, tos var uzņemt.” (“Liecības sludinātājiem”, 128. lpp.)

Publiskā pārbaude — Draudzei ir tiesības zināt katras personas, kas kandidē uz uzņemšanu draudzē, ticības nostāju un attieksmi. Pareizi būtu, ja pirms kristībām norisinātos visu kandidātu publiska pārbaude, vēlams, visas draudzes klātbūtnē. Ja tas izrādītos neiespējami, tad šai pārbaudei vajadzētu norisināties draudzes padomes, vai arī draudzes padomes īpaši izvēlētas padomes, piemēram, draudzes vecāko padomes, priekšā, kuri, pirms kristībām, tad varētu sniegt atskaiti par šo pārbaudi visai draudzei. Ja tiek lietota alternatīvā metode, kandidātam vajadzētu sniegt iespēju visas draudzes priekšā paust savu vēlmi būt vienotam ar draudzi.

Kristību apņemšanās — Mūsu konfesija par kristību apņemšanos ir pieņēmusi pamatmācību kopsavilkumu, kas īpaši sagatavots kristību kandidātu apmācībai, kopā ar Kristību Solījumu un Kristību apliecību. Šīs apņemšanās kopiju, kopā ar Kristību

apliecību, vajadzētu pasniegt visiem, kas ir kļuvuši par draudzes locekļiem caur kristībām. Gadījumos, kad cilvēki tiek pieņemti, balstoties uz viņu ticības apliecinājumu, arī tiek izsniegti attiecīgi sertifikāti.

Šis pamatmācību kopsavilkums ir īpaši sagatavots kristību kandidātu apmācīšanai. Katram kandidātam vajadzētu pārzināt šajā kopsavilkumā ietvertās mācības, arī pienākumus, kas uzticēti ticīgajiem, kā arī pierādīt gatavību pieņemt visas doktrīnas, ko māca Septītās dienas Adventisti un principus, kas ir šo mācību ārējā izpausme.

Topošie Septītās dienas Adventistu draudzes locekļi, pirms kristībām vai ticības apliecinājuma, ir rūpīgi jāapmāca no Svētajiem rakstiem par draudzes ticības pamatmācībām, kā tas tiek pasniegts “Draudzes Rokasgrāmatas” 3. nodaļā. Lai palīdzētu evaņģēlistiem, mācītājiem un citiem pasniegt šādas apmācības uz Biblii balstītā un praktiskā veidā, šīs “Draudzes Rokasgrāmatas”, kā arī “Mācītāja Rokasgrāmatas” beigās ir atrodams īpašs pielikums.

KRISTĪBU SOLĪJUMS UN KRISTĪBAS

Kristību solījums — Kristību kandidātiem, vai arī tiem, kas tiek uzņemti draudzē ar ticības apliecināšanu, draudzes vai citas pienācīgi nozīmētas grupas priekšā, ir jāapliecina, ka viņi pieņem Septītās dienas Adventistu draudzes pamatmācības. Mācītājam, vai draudzes vecākajam vajadzētu uzdot kandidātiem sekojošos jautājumus, uz kuriem viņi atbildētu apstiprinoši, paceļot roku.

SOLĪJUMS

1. Vai jūs ticat vienam Dievam trīs Personās: Dievam Tēvam, Dievam Dēlam un Dievam Svētajam Garam?
2. Vai jūs pieņemat Jēzus Kristus nāvi Golgatas kalnā kā jūsu grēku izpirkumu upuri, un ticat, ka ar Dieva žēlastību caur ticību Viņa izlietajām asinīm, jūs topat glābti no grēka un tā izraisītā soda?
3. Vai jūs pieņemat Jēzu Kristu kā savu Kungu un personīgo Glābēju? Vai jūs ticat, ka Dievs, caur Kristu, ir piedēvis jūsu

grēkus un devis jums jaunu sirdi, un vai jūs atsakieties no pasaules dzīves grēcīgajiem ceļiem?

4. Vai jūs ticībā pieņemat Kristus — jūsu Aizstāvja debesu svētnīcā taisnību? Vai jūs uzticaties Viņa apsolījumam pārveidot jūsu raksturu, dot spēku vienmēr un visās lietās izpildīt Viņa gribu un ar savu dzīvi apliecināt saviem tuvākajiem un visai pasaulei Kristus mīlestību un žēlastību?
5. Vai jūs ticiet, ka Bībele ir Dieva inspirētais Vārds un vienīgā kristīgās ticības un darbības vadlīnija? Vai jūs apņematies regulāri pavadīt laiku Bībeles izpētē un lūgšanās?
6. Vai jūs pieņemat, ka Desmit Baušļi ir Dieva rakstura atspoguļojums un Viņa gribas atklāsmes? Vai jūsu apņemšanās ir, ar sirdi iemājošā Kristus palīdzību, turēt šos baušļus, ieskaitot ceturto bausli, kurā ir teikts, ka jāievēro nedēļas septītā diena kā Kunga Sabats un Radīšanas piemiņa?
7. Vai jūs ticībā gaidiet Jēzus drīzo otro atnākšanu? Vai jums ir šī svētlaimīgā cerība, ka “mirstīgais ietērsies nemirstībā”? Vai gatavojoties sastapt savu Kungu, jūs liecināsit par glābšanās iespēju, kuru Viņš savā mīlestībā visiem piedāvā? Vai jūs ar saviem vārdiem un darbiem palīdzēsiet citiem cilvēkiem sagatavoties uz Viņa godības pilno atnākšanu?
8. Vai jūs pieņemat Bībeles mācību par garīgajām dāvanām un ticiet, ka pravieša gara dāvana ir viena no gala laika atlikuma draudzes atšķirīgajām pazīmēm?
9. Vai jūs atzīstiet draudzes organizāciju un esiet gatavi kalpot Kungam un atbalstīt draudzi ar saviem desmitās tiesas maksājumiem, labprātīgajiem ziedojumiem kā arī ar personīgajām pūlēm un ietekmi?
10. Vai jūs ticiet, ka jūsu ķermenis ir Svētā Gara templis? Vai jūs godāsiet Dievu, rūpējoties par savu ķermeni, izvairoties no visa tā, kas var kaitēt veselībai? Vai jūs atturēsieties no nešķīstas barības, no alkoholisku dzērienu, visādos veidos tabakas, narkotiku un citu kaitīgu vielu lietošanas, izgatavošanas un pārdošanas?

11. Vai jūs izprotiet Bībeles pamatprincipus, kā tos māca Septītās dienas Adventistu draudze? Vai jūs apņematies, paļaujoties uz Dieva žēlastības palīdzību un izpildot Viņa gribu, vadīties savā dzīvē saskaņā ar šiem principiem?
12. Vai jūs pieņemat Jaunās Derības mācību par kristību pagremdējot un vēlaties tādā veidā tikt kristīts, tādējādi publiski apliecinot savu ticību Kristum un to, ka Viņš piedod jūsu grēkus?
13. Vai jūs piekrītat, ka Septītās dienas Adventistu Draudze ir Bībelē pravietotā atlikuma draudze un ka visi cilvēki, neatkarīgi no tautības, rases un valodas, kurā tie runā, tiek aicināti un pieņemti šajā sadraudzībā? Vai jūs vēlaties kļūt par šīs vispasaules adventistu vietējās draudzes locekli?

SOLĪJUMS (Alternatīva)

1. Vai jūs pieņemat Jēzu Kristu kā jūsu personīgo Glābēju un Kungu? Vai jūs vēlaties dzīvot savā dzīvē glābjošās attiecības ar Viņu?
2. Vai jūs pieņemiet Bībeles mācības atziņas, kā tās tiek paustas Septītās dienas Adventistu Draudzes pamatmācībās? Vai jūs apsolāties ar Dieva žēlastības palīdzību dzīvot saskaņā ar šīm mācībām?
3. Vai jūs vēlaties tapt kristīts, tādējādi publiski apliecinot savu ticību Jēzum Kristum? Vai jūs vēlaties tikt uzņemts Septītās dienas Adventistu Draudzes sadraudzībā, un kā uzticīgs kalps atbalstīt draudzi un tās misiju ar savu personīgo ietekmi, desmitās tiesas maksājumiem un ziedojumiem, kā arī ar ikdienas kalpošanu?

APŅEMŠANĀS

1. Es ticu, ka ir viens Dievs: Tēvs, Dēls un Svētais Gars — trīs mūžīgu, nemainīgu Personu vienotība.

2. Es pieņemu Jēzus Kristus nāvi Golgatas kalnā kā savu grēku izpirkuma upuri un ticu, ka ar Dieva žēlastību caur ticību Viņa izlietajām asinīm, es topu glābts no grēka un tā izraisītā soda.
3. Es pieņemu Jēzu Kristu kā savu Kungu un personīgo Glābēju. Es ticot, ka Dievs, caur Kristu, ir piedēvis manus grēkus un dāvinājis man jaunu sirdi, un es atsakos no pasaules grēcīgās dzīves.
4. Es caur ticību pieņemu Kristus taisnību, jo Viņš ir mans Starpnieks debesu svētnīcā. Es pieņemu Viņa apsolījumu izmainīt manu raksturu, dāvināt man spēku vienmēr un visā izpildīt Viņa gribu kā arī ar savu dzīvi liecināt maniem piederīgajiem, tuvākajiem un visai pasaulei par Kristus mīlestību un žēlastību.
5. Es ticu, ka Bībele ir Dieva inspirētais Vārds, vienīgā kristieša ticības un dzīves mēraukla. Es apņemos pastāvīgi iedalīt laiku Bībeles studijām un lūgšanām.
6. Es pieņemu Desmit Baušļus kā Dieva rakstura atspoguļojumu un Viņa gribas atklāsmi. Mans nolūks ir ar sirdī mītošā Kristus palīdzību, ievērot šos likumus, ieskaitot ceturto bausli, kurš pieprasa ievērot nedēļas septīto dienu kā Kunga Sabatu un radīšanas pieminēkli.
7. Es ar nepacietību gaidu Jēzus drīzo otro atnākšanu un man ir svētlaimīgā cerība. Gatavojoties satīkties ar Kungu, es liecināšu par glābšanas iespēju, kuru Viņš savā mīlestībā visiem piedāvā un ar saviem vārdiem un darbiem palīdzēšu citiem cilvēkiem sagatavoties uz Viņa godības pilno atnākšanu.
8. Es pieņemu Bībeles mācību par garīgajām dāvanām un ticu, ka pravieša gara dāvana ir viena no gala laika atlikuma draudzes atšķirīgām pazīmēm.
9. Es atzīstu draudzes organizāciju un esmu gatavs kalpot Kungam un atbalstīt draudzi ar saviem desmitās tiesas maksājumiem, ziedojumiem, kā arī ar personīgajām pūlēm un savu ietekmi.
10. Es ticu, ka mans ķermenis ir Svētā Gara templis. Es vērtēšu Dieva rūpes par manu ķermeni, izvairoties no visa, kas tam var

kaitēt veselībai, atturēties no nešķīstas barības, no alkoholisku dzērienu, jebkura tabakas veida, narkotisko un citu kaitīgo vielu lietošanas, izgatavošanas vai pārdošanas.

11. Es zinu un izprotu Bībeles galvenos pamatprincipus, kā tos māca Septītās dienas Adventistu draudze. Es apņemos, paļaujoties uz Dieva palīdzību un izpildot Viņa gribu, vadīties no šiem principiem savā dzīvē.
12. Es pieņemu Jaunās Derības mācību par ūdens kristību pagremdējot un vēlos tādā veidā tikt kristīts, tādējādi publiski apliecinot savu ticību Kristum un tam, ka Viņš piedod manus grēkus.
13. Es pieņemu un ticu, ka Septītās dienas Adventistu Draudze ir Bībelē praviētotā atlikuma draudze un ka visi cilvēki, neatkarīgi no tautības, rases un valodas, kurā tie runā, tiek aicināti un pieņemti šajā sadraudzībā. Es vēlos kļūt par šīs vietējās draudzes locekli, jo šī draudze ir vispasaules Adventistu Draudzes sastāvdaļa.

Kandidātu uzņemšana — Pēc tam, kad kandidāti draudzes locekļu, vai citas attiecīgi izvēlētas komitejas priekšā ir apstipriņoši atbildējuši uz Solījumos minētajiem jautājumiem, vai tiek izteikts apstiprinājums, ka šīs atbildes jau ir tikušas sniegtas, draudzes locekļiem jālūdz balsot par šo kandidātu uzņemšanu draudzē, paziņojot par kristībām, kuras nevajadzētu atlikt uz ilgstošu laiku.

Uzņemot locekļus, ar kuriem nav pazīstami — Gatavojot kristībām atgrieztos cilvēkus, evaņģēlistam vajadzētu uzaicināt mācītāju vai draudzes vecāko apmeklēt šīs kristību sagatavošanas stundas un iepazīties ar šiem cilvēkiem. Šādi kontakti palīdzēs draudzei būt labāk sagatavotai uzņemt jaunus locekļus draudzes sadraudzībā. Šo vispārējo procedūru nevajadzētu attiecināt uz individuāliem ticīgajiem, kuri vēlas pievienoties draudzei, kas tieši pieder vietējai Savienībai / misijai vai vietējam laukam, bet dzīvo tālu no tās.

Kristību ceremonija — Šajā ceremonijā vīriešu kārtas diakoniem vajadzētu veikt nepieciešamos sagatavošanas darbus un palīdzēt vīriešu kārtas kandidātiem iekļūt un izkļūt no ūdens.

Sieviešu kārtas diakonēm vajadzētu palīdzēt visām sieviešu kārtas pārstāvēm. Vajadzētu parūpēties, lai visiem kandidātiem būtu pienācīgi ietērpi. Priekšroka dodama piemērota smaga un labi nosedzoša materiāla tērpiem. Ja tādi nav pieejami, kandidātiem vajadzētu tērpties tā, lai tas atbilstu pieklājības normām. Pēc kristību ceremonijas, draudzes sludinātājam vai vecākajam vajadzētu sniegt sadraudzības labo roku un izteikt dažus vārdus visas draudzes vārdā, apsveicot viņus ar uzņemšanu draudzē.

Draudzes locekļu reputācija

Tiek uzskatīts, ka visiem draudzes locekļiem ir laba reputācija, ja tiem nav uzlikts no draudzes puses kāds disciplinārais soda piemērojums.

DRAUDZES LOCEKĻU PĀRVIETOŠANĀS

Draudzes locekļu pārceļšana — Kad kāds draudzes loceklis pārceļas dzīvot uz citu reģionu, viņa draudzes sekretārs, kurš atbildīgs par draudzes locekļu sarakstu, raksta vēstuli attiecīgajam Savienības/misijas lauka draudzes sekretāram, uz kuru pārceļas šis loceklis, lūdzot, lai mācītājs no jaunās dzīves vietas apmeklētu šo draudzes locekli. Šī mācītāja vizīte var paātrināt un atvieglot pārejas procesu.

Draudzes sekretāram vajadzētu arī darīt zināmu šim draudzes loceklim, ka viņš iedos viņa jauno adresi attiecīgā reģiona mācītājam.

Draudzes loceklim, kurš pārceļas no viena rajona uz citu uz laika posmu, kas ilgāks par sešiem mēnešiem, nekavējoties vajadzētu sagatavot pieteikuma vēstuli ar lūgumu, lai viņu pārceļ uz viņa jaunās dzīves vietas draudzi. Ja gadījumā draudzes loceklis pārceļas uz rajonu, kur tuvumā nav neviena draudze, tad viņam jāuzraksta vēstule ar lūgumu viņu uzņemt Savienības/misijas vai vietējā lauka draudzē. Šāda veida vēstule ir derīga sešus mēnešus no nosūtīšanas datuma, un, ja tā netiek izmantota, tad to anulē.

Draudzes locekļu pārceļšanas vēstules izsniegšanas veids — Iesniegumu jāadresē tās draudzes sekretāram, kurai draudzes loceklis vēlas pievienoties. Tad sekretārs izsūta lūgumu tās

draudzes sekretāram, no kuras draudzes loceklis vēlas aiziet. Šādu vēstuli saņemot, draudzes sekretārs to iesniedz draudzes mācītājam, kurš, savukārt, ar to iepazīstina draudzes padomi. Pēc attiecīgas šīs vēstules izskatīšanas, draudzes padome draudzei izsaka piekrītošu vai noraidošu priekšlikumu attiecībā uz minēto vēstuli. Tad sludinātājs nolasa priekšlikumu, minot, ka tas ir pirmais lasījums. Galējais lēmums tiek pieņemts sekojošajā nedēļā, kad tiek veikts draudzes balsojums. Iemesls, kālab tiek piešķirts šīs vienas nedēļas pārbaudes laiks ir, lai jebkurš draudzes loceklis varētu izteikt radušos pamatotu iebildumu vēstulē izteiktajam priekšlikumam. Ja rodas pretenzijas, tās nevajadzētu paust publiski, to vajadzētu pārrunāt ar mācītāju vai draudzes vecāko, kura pienākums ir sasaukt draudzes padomi, lai šo pretenziju izvērtētu. Ja šī pretenzija nav pamatota, ir jāpieprasa, lai cilvēks, kas šo pretenziju izvirzījis, to atsauc. No otras puses raugoties, ja pretenzija ir pamatota, draudzes padomes pienākums ir veikt nepieciešamo apstākļu izmeklēšanu. Šādā gadījumā galējais lasījums un draudzes balsojums tiek atlikts līdz lietas izmeklēšana būs noslēgta un nesaprašanās nokārtota.

Ja problēmas rodas personīgo attiecību sarežģīšanās rezultātā, vajadzētu pielikt visas pūles, lai panāktu samierināšanos. Ja iesaistīti publiski apvainojumi, var pielietot disciplinārās sodāmības mērus. Ja ir noticis garīga rakstura pārkāpums, vajadzētu mēģināt palīdzēt un atjaunot statusā pārbaudāmo draudzes locekli.

Vēstuli sagatavo draudzes sekretārs — Kad draudze ir apstiprinājusi pārceļšanas vēstuli, draudzes sekretārs aizpilda šādos gadījumos lietoto standarta anketu un nosūta to tās draudzes sekretāram, uz kuru draudzes loceklis ir izteicis vēlmi pāriet. Šīs draudzes sekretārs vēstuli nodod draudzes sludinātājam, kurš, visupirms, ar to iepazīstina draudzes padomi, un pēc tam to nolasa draudzei nākamajā dievkalpojumā. Tad atkal tiek dota nedēļa laika pārdomām, un tad notiek pēdējais lasījums un ar balsošanu cilvēks tiek pieņemts draudzē. Tad šīs draudzes sekretārs pievieno šī cilvēka vārdu draudzes sarakstam. Sekretārs arī aizpilda draudzes vēstules atbildes sadaļu, apliecinot, ka cilvēks ir ticis uzņemts par draudzes locekli, un nosūta to atpakaļ tās draudzes sekretāram, no kuras šis cilvēks ir nācis.

Alternatīva metode draudzes locekļa pārcelšanai —

Divīzija var apstiprināt alternatīvas metodes draudzes locekļu pārcelšanai no vienas draudzes uz citu divīzijas teritorijā ietvertu draudzi, bet, kad draudzes locekļi lūdz pārcelšanu uz draudzi citā divīzijā, ir jāievēro nosacījumi iepriekšminētajā sadaļā “Draudzes locekļu pārcelšanas vēstules piešķiršana”.

Draudzes locekļa statuss pāriešanas perioda laikā —

Nekādos apstākļos draudzes sekretārs nedrīkst svītrot draudzes locekļa vārdu no draudzes locekļu saraksta līdz viņš nav saņēmis atpakaļ pārcelšanas vēstuli no tās draudzes, uz kuru draudzes loceklis vēlas tikt pārcelts. Tikai tad, ja ir saņemta šī vēstule, kurā tiek apliecināts, ka cilvēks, ar draudzes balsošanu, ir ticis uzņemts otrajā draudzē, viņš drīkst šo vārdu svītrot. Sekot jebkādam citam plānam nozīmē liegt šim cilvēkam draudzes locekļa statusu šajā pārejas procesā, un tā nekad nevajadzētu rīkoties. Draudzes sekretārs, draudzes vecākais, mācītājs un Savienības / misijas lauka prezidents visi ir vienlīdz atbildīgi par to, lai iepriekšminētais plāns tiek stingri ievērots visās draudzēs.

Uzņemt draudzēs draudzes locekļus no pasaules

nelabvēlīgo apstākļu plosītām valstīm — Sakarā ar dažādiem nelabvēlīgiem pasaules apstākļiem, pastāv iespēja, ka jūsu draudzei vēlēties pievienoties kāds cilvēks, ar kura draudzi, kas atrodas šādā nelabvēlīgu apstākļu pakļautā valstī, nebūs iespējams sazināties. Šādos gadījumos vietējai draudzei, kurai viņš vēlas piedoties, sadarbojoties ar vietējo Savienību / misijas lauku, vajadzētu šo cilvēku uzņemt draudzē, balstoties uz viņu ticības apliecinājumu visas draudzes priekšā. Ja vēlāk rodas iespēja sazināties ar viņu iepriekšējām draudzēm, tām jānosūta vēstuli, kurā tās tiktu informētas par to, kas ir norisinājies.

Ieskaitīt statistikas atskaitēs —

Ceturkšņa noslēgumā, kad tiek veiktas draudzes statistikas atskaites, ir jāieskaita visi tie draudzes locekļi, kuriem ir piešķirtas pārcelšanas vēstules, bet uz kurām nav saņemta attiecīgā atbilde. Tikai tad kad tiek saņemts atbildes apstiprinājums, apliecinot, ka draudzes loceklis ir ticis uzņemts attiecīgajā draudzē, vārds tiek svītrots no iepriekšējās draudzes sarakstiem un tas netiek ietverts nākamā ceturkšņa statistikas atskaitēs. Draudze, uz kuru draudzes loceklis ir pārgājis,

ierakstīs viņa vārdu savā sarakstā un ietvers to arī savā sekojošā ceturkšņa statistikas atskaitē.

Ja draudzes loceklis netiek uzņemts — Draudzei, uz kuru draudzes loceklis vēlas pārcelties, ir pienākums uzņemt šo cilvēku. Izņēmuma gadījums ir tikai, ja pastāv nopietns un neapstrīdams iemesls nepiešķirt šo draudzes locekļa statusu. Gadījumā, ja šis locekļa statuss tiek atteikts, tad draudzes sekretāra pienākums ir nosūtīt atpakaļ atsūtīto vēstuli sūtītājam draudzei, klāt pievienojot detalizētu paskaidrojumu, kādēļ šis loceklis ir ticis noraidīts. Līdz ar to šī cilvēka draudzes locekļa statuss paliek tajā draudzē, kurā viņš bija pirms izteiktās vēlmes pārcelties. Draudzes loceklim vajadzētu sadarboties ar draudzi, noskaidrojot jebkādus jautājumus, kas varētu rasties par to, kādēļ otra draudze ir noraidījusi viņa kandidatūru.

Neizsniegt vēstules draudzes locekļiem, kas tiek disciplināri sodīti — Nekādā gadījumā draudze nedrīkst balsot par tāda draudzes locekļa pārcelšanas vēstuli, kurš atrodas disciplinārās sodīšanas procesā. To darīt nozīmētu pārkāpt zelta likuma garu.

Draudzes pārcelšanas vēstules piešķirt tikai tiem, kuru nostāja ir skaidra un noteikta — Draudzes pārcelšanas vēstules tiek piešķirtas tikai tiem, kuriem ir pastāvīgais statuss. Ieteikumi un izņēmumi draudzes pārcelšanas vēstulēs ir nepieņemami. Ja draudzes loceklis, kas ir pārcēlies uz jaunu dzīves vietu ir kļuvis atturīgs un vienaldzīgs, draudzes vecākajam ir tiesības, pārcelšanas vēstules apstākļu noskaidrošanas labā, pārrunāt šo jautājumu ar tās draudzes vecāko, uz kuru šis draudzes loceklis vēlas tikt pārcelts.

Nebalsot par pārcelšanas vēstuli bez draudzes locekļa atļaujas — Draudze nekādā gadījumā nedrīkst balsot par kāda draudzes locekļa pārcelšanas vēstuli, ja šis loceklis ir izteicis vēlmi, jeb lūgumu to nedarīt. Šādos apstākļos neviena draudze nedrīkst uzņemt savā sadraudzībā draudzes locekli ar pārcelšanas vēstules starpniecību.

Draudzes locekļa statuss ir cilvēka personīgās attiecības ar Kristus miesu. Draudzei vajadzētu atzīt un atbalstīt šīs attiecības un

izvairīties no jebkādām darbībām, kuras varētu tikt uzskatītas par patvaļīgām.

Tomēr draudzes loceklim ir pienākums ņemt vērā draudzes labklājību un pielikt visas pūles, lai palīdzētu atvieglot jebkuras iespējamās draudzes problēmas, kas varētu rasties dēļ draudzes locekļiem, kas nav klātesoši. Kad cilvēks pārceļas no tās vietas, kur viņš ir draudzes loceklis, šī cilvēka pienākums ir pilnībā sadarboties šī jautājuma risināšanā, lūdzot izdot pārceļšanas vēstuli.

Gadījumā, ja kāda draudze ar Savienības/misijas lauka sesijas rīkojumu tiek izslēgta no draudžu brālības, lai nosargātu uzticamo draudzes locekļu statusu ir nepieciešams viņus pārceļt pārbaudes laikā uz kādu citu šīs savienības/misijas lauka draudzi. Iepriekš minētais neattiecas uz tiem, kas atsakās tikt pārceļti. Šādu cilvēku locekļa statuss tiks uzskatīts par anulētu, balstoties uz to, ka ir tikusi izslēgta draudze. Savienības/misijas lauka draudzei ir tiesības izdot pārceļšanas vēstules uzticamajiem draudzes locekļiem, ja pienāk pieprasījumi vai izlemt jautājumu par viņu tālāko piederību kādā citā ceļā.

Draudzes padomēm nav tiesības izsniegt pārceļšanas vēstules — Draudzes padomei nav autoritāte balsot par pārceļšanas vēstuļu izsniegšanu vai jaunu draudzes locekļu uzņemšanu no citām draudzēm, kas tiek veikta ar pārceļšanas vēstuli. Viņu tiesības šajā jautājumā ir izteikt ieteikumus draudzei. Rīcību visos pārceļšanas gadījumos, labvēlīgu vai nē, pieņem un īsteno draudze. Draudzes sekretāram nav tiesības pievienot vai svītrot kādu locekļa vārdu, kā vien ar draudzes piekrišanu. Kad kāds draudzes loceklis nomirst, nav nepieciešams veikt kādas darbības, lai svītrotu šo vārdu; sekretārs šim vārdam vienkārši pievieno miršanas datumu.

Savienības/misijas lauka apvienotā draudze

Draudzes locekļiem, kas dzīvo izolētos apstākļos, vajadzētu pievienoties Savienības/misijas lauka apvienotajai draudzei, kas ir īpaši veidota draudze to draudzes locekļu labklājībai, kas atrodas nošķirti un savādāk paliktu bez iespējām, ko dod draudze. Gados veciem un nespējīgiem draudzes locekļiem, kas dzīvo netālu no kādas draudzes, vajadzētu būt šīs draudzes locekļiem. Vietējās

draudzes pienākums un atbildība ir kalpot šādiem draudzes locekļiem. Šādus draudzes locekļus nevajadzētu pārcelt uz Savienības/misijas lauka apvienoto draudzi, kura nav domāta, lai pildītu vietējās draudzes funkcijas. Lai gan Savienības/misijas lauka apvienotās draudzes darbinieki ir darbinieki arī savās vietējās draudzēs, viņiem vajadzētu būt tās draudzes locekļiem, kuras tuvumā viņi dzīvo. Savienības/misijas lauka apvienotā draudze nav domāta, lai sniegtu apmešanās vietu Savienības/misijas lauka darbiniekiem. Mācītājiem un darbiniekiem vajadzētu pievienoties tām draudzēm, kuru tuvumā viņi dzīvo.

Savienības/misijas lauka prezidentam vajadzētu būt galvenajam draudzes vecākajam savas Savienības/misijas lauka apvienotajā draudzē, un šīs draudzes sekretāra un mantziņa pienākumus jāuztic Savienības/misijas lauka sekretāram — mantzinim. Jebkurus jautājumus, kurus parastos apstākļos izskatītu draudzes padome, Savienības/misijas lauka apvienotās draudzes gadījumos jāizskata savienības/misijas lauka komitejai. Viņiem arī jānozīmē delegāti no Savienības/misijas lauka draudzes, kas piedalīsies attiecīgajā sesijā.

Organizētas grupas

Ja vairāki, dažādu iemeslu dēļ izolēti draudzes locekļi dzīvo netālu viens no otra, pastāv iespēja tiem organizēt ticīgo grupas kopīgai sadraudzībai un dievkalpojumiem, ar mērķi pāraugt organizētā draudzē.

Šādu ticīgo kopu kā grupu drīkst organizēt ar Savienības/misijas lauka piekrišanu un arī to drīkst izjaukt/anulēt tikai ar Savienības/misijas lauka atļauju. Kad Savienības/misijas lauka padome apstiprina un dod atļauju šādas grupas izveidei, to var vadīt tā reģiona mācītājs, vai arī mācītājs, kuru šai grupai konkrēti nozīmējusi Savienības/misijas lauka padome. Savukārt šim mācītājam, apspriežoties ar vietējās draudzes locekļiem, no kristīto šīs grupas locekļu vidus ir jānozīmē grupas vadītājs un mantzinis.

Visus citus amatus, kā sabatskolas vadītājus, Personīgās Kalpošanas nodaļas vadītājus un Adventistu Jaunatnes apvienības vadītājus jāieceļ, balsojot grupas kristītajiem locekļiem, kurus uzrauga reģiona vadītājs, vai arī cilvēks, kuru nozīmējusi Savienības/misijas lauka padome.

Šādas grupas vadītājs netiks ordinēts, un viņam arī nebūs autoritāte veikt funkcijas, kādas ir draudzes vecākajam. Tomēr, ja rodas neparedzēti gadījumi, Savienības/misijas lauka padomei ir tiesības nozīmēt kādu cilvēku no draudzes, kuram ir attiecīga pieredze un vadītāja spējas, lai viņš kalpotu par šīs grupas vecāko.

Šīs grupas mantziņa pienākums ir rūpīgi reģistrēt, kā tiek saņemta un izdota nauda. Viņam/viņai vajadzētu noteiktā laikā, kuru norādījis Savienība/misijas lauks, nosūtīt Savienības/misijas lauka mantzinim, kurš ir arī Savienības/misijas lauka draudzes mantzinis visus desmitās tiesas maksājumus un ziedojumus, kas savākti citām, nevis vietējās grupas vajadzībām.

Tā kā visi šīs grupas kristītie locekļi ir Savienības/misijas lauka draudzes locekļi, šai grupai nav tiesības kādu disciplinēt. Visus šādus gadījumus vajadzētu nodot Savienības/misijas lauka padomes pārziņā, kura sastāda arī Savienības/misijas lauka draudzes padomi un kuras draudzes vecākais ir Savienības/misijas lauka prezidents.

Šādai ticīgo grupai vajadzētu augt un ar laiku sasniegt stāvokli, kad viņi varētu veidot regulāru draudzi. Tādēļ grupas vadītājiem jāveicina un jāveido visas tās draudzes kampaņas un aktivitātes, kuras parasti īsteno parastās draudzes, tā sagatavojot tās locekļus plašākai atbildībai, kas ir daļa no pilntiesīgas draudzes organizācijas.

Jautājumi attiecībā uz draudzes locekļu uzņemšanu un svītrošanu

Uzņemt draudzes locekļus, balstoties uz ticības apliecināšanu — Ir četri apstākļi, kuros vietējā draudze drīkst uzņemt personas, kas ir pieņēmušas Septītās dienas Adventistu vēsti, balstoties uz ticības apliecināšanu.

1. Kristietis, kurš nāk no citas kristīgās denominācijas jau ir ticis kristīts pagremdējot kā to praktizē Septītās dienas Adventistu draudze.
2. Septītās dienas Adventistu draudzes loceklis, kurš nelabvēlīgu politisku apstākļu dēļ nespēj nodrošināt pārceļšanas vēstuli no savas draudzes.

3. Septītās dienas Adventistu draudzes loceklis, kurš to vai citu iemeslu dēļ nesaņēma atbildi uz savu vēstuli viņu pārceļ uz citu draudzi. Šādā gadījumā viņam būtu jālūdz savienības/misijas lauka palīdzība. Gadījumā, ja draudze, kuras loceklis ir šī persona, kas lūdz pārceļšanu, atrodas citā savienībā/misijas laukā, tad būtu jāmeklē abu savienību/misijas lauku palīdzība.
4. Persona, kura agrāk bija ir draudzes loceklis, bet kura draudzes locekļa piederība ir tikusi anulēta, jo to uzskatīja par pazaudētu draudzes loekli, tomēr kura patiesībā ir palikusi uzticīga Dievam.

Jābūt uzmanīgiem, uzņemot draudzes locekļus, kuri ir bijuši kādas citas šīs pašas konfesijas draudzes locekļi. Ir bijuši gadījumi, kad kādā draudzē persona tiek svītrotā no draudzes saraksta, tomēr vēlāk viņi lūdz tikt uzņemti kādā citā draudzē balstoties uz ticības apliecināšanu. Kad cilvēks lūdz tikt uzņemts draudzē, balstoties uz ticības apliecināšanu, vajadzētu veikt izmeklēšanu attiecībā uz kandidāta pagātnes pieredzi. Draudzes darbiniekiem vajadzētu lūgt Savienības/misijas lauka prezidenta padomu un palīdzību. Vajadzētu dot pietiekamu laika periodu, lai veiktu pienācīgu izmeklēšanu, kuras rezultātā varētu izvērtēt visus apstākļus un faktus.

Kad cilvēks lūdz piešķirt viņam draudzes locekļa statusu, balstoties uz ticības apliecināšanu un tiek atklāts, ka viņš joprojām ir citas tās pašas konfesijas draudzes loceklis, nevajadzētu veikt nekādas darbības, lai viņus uzņemtu draudzē līdz draudze, kuras loceklis viņš joprojām skaitās, piešķir viņiem pārceļšanas vēstuli. Ja, pēc šī lūguma otra draudze atsakās piešķirt pārceļšanas vēstuli un ja ir pamats uzskatīt, ka šis atteikums nav pamatots, draudzes loceklim ir tiesības griezties ar lūgumu izskatīt viņa lietu pie Savienības/misijas lauka padomes. Tikai draudze, kurā šim cilvēkam ir locekļa statuss, vai arī Savienības/misijas lauka padome ir tiesīga izlemt, vai šī cilvēka pagātnes rīcība ir atzīstama, lai viņam varētu piešķirt pārceļšanas vēstuli. Šādas procedūras ievērošana sekmēs labāku draudzes locekļa statusa svētuma novērtējumu un veicinās kļūdu izlabošanu. Nevienai draudzei nav tiesības nepiešķirt pārceļšanas vēstuli, ja vien šim draudzes loceklim nav piemērots disciplinārs sods.

Kad cilvēks, kura draudzes locekļa statuss ir ticis anulēts, vēlas no jauna pievienoties draudzei, viņa vēlmei parasti tiek piemērotas atkārtotas kristības.

Vārdu svītrosana — No draudzes locekļu saraksta vārdus svītrot tikai tad, ja tā ir nolemts ar draudzes balsojumu, piešķirot pārceļšanas vēstuli, vai anulējot draudzes locekļa statusu. Izņēmums ir mirušie draudzes locekļi.

Vairāki draudzes saraksti — Katrai draudzei drīkst būt tikai viens draudzes locekļu saraksts. Nekādā gadījumā nedrīkst veidot atsevišķu sarakstu pensionāriem. Draudzes sarakstā vajadzētu būt visu draudzes locekļu vārdiem. Vārdus šim sarakstam drīkst pievienot tikai ar draudzes balsojumu pēc personas lūguma piešķirt draudzes locekļa statusu, balstoties uz ticības apliecināšanu, kristībām vai pārceļšanas vēstuli.

Otrreizējas kristības

Otrreizējas kristības Bībelē konkrēti ir pieminētas tikai vienā Rakstu vietā (Ap.d. 19:1-7), kad apustulis Pāvils to veica apmēram 12 ticīgo lielai grupai. Pirmajā reizē viņus kristīja Jānis un tās bija grēku nožēlošanas kristības. Kristīgās ticības kristības saistās ne tikai ar grēku nožēlu, bet arī ar skaidru izpratni un personīgu evaņģēlija un Jēzus mācības atzišanu, kā arī Svētā Gara pieņemšanu. Ņemot vērā šo padziļināto izpratni, viņiem bija tiesības tikt otrreiz kristītiem.

Personas no citām kristīgām konfesijām (komūnām) — Balstoties uz Bībeli, personas no citām kristīgām konfesijām, kuri ir pieņēmuši Septītās dienas Adventistu vēsti un kuri ir iepriekš tikuši kristīti pagremdējot, drīkst pieprasīt otrreizējas kristības. Sekojošie piemēri ierosina, ka otrreizējas kristības nav nepieciešamas. Acīmredzot gadījums, kas minēts Apustuļu darbu 19. nodaļā, bija izņēmums, jo Bībelē ir rakstīts, ka Apollu kristīja Jānis (Ap.d. 18:25) un nav citi ziņojumi, kas liecinātu, ka viņš ir ticis otrreiz kristīts. Acīmredzot Jānis kristīja arī dažus no apustuļiem (Jāņa 1:35-40), bet nav nekas minēts par to, ka kāds no viņiem būtu ticis otrreiz kristīts.

Pamatojoties uz nozīmīgu jaunu atziņu pieņemšanu, Elena G. Vaita atbalsta otrreizējas kristības, gadījumos, kad Gars mudina ticīgo to lūgt. Tam seko procedūra, kas minēta Apustuļu darbu 19. nodaļā. Personām, kuras jau iepriekš ir tikušas kristītas pagremdējot, vajadzētu izvērtēt savu jauno reliģisko pieredzi un, balstoties uz šiem secinājumiem, izlemt, vai ir nepieciešamas otrreizējas ticības. Nevajag piespiest šos cilvēkus. “Tas (otrreizējas kristības) ir jautājums, kuru katram cilvēkam vajag izlemt individuāli atbilstoši personīgai atziņai un dievbijībai. Šo jautājumu vajadzētu cilvēkiem uzmanīgi likt priekšā, ievērojot taktu un maigas mīlestības garu. Tad uz atkārtotām kristībām pārliecinās jau Dievs un neviens cits. Dodiet Dievam iespēju darboties ar Savu Svēto Garu pie cilvēku prātiem, lai katrs cilvēks spertu tik svarīgo soli pilnīgā pārliecībā un būtu apmierināts par savu lēmumu.” (“Evaņģēlisms”, E.G. White, 373. lpp.)

Aiziešana no draudzes un otrreizējas kristības — Lai gan ir acīmredzams, ka arī apustuliskajā draudzē pastāvēja aiziešana no draudzes (skat. Ebr. 6:4-6), Svētajos Rakstos nav atrodamas īpašas norādes par otrreizējām kristībām. Elena Vaita atbalsta otrreizējās kristības gadījumos, kad cilvēki ir aizgājuši no draudzes un ir dzīvojuši dzīvi, kad ir klaji un publiski pārkāpti draudzes principi un ticība. Tad gadījumā, ja viņi no jauna atgriežas un pauž vēlmi atkal kļūt par draudzes locekļiem, viņiem vajadzētu pievienoties draudzei kā pirmajā reizē — ar kristībām.

“Tas Kungs aicina mūs uz izšķirošu reformāciju un kad dvēsele tiek patiesi atgriezta no jauna, tad šim cilvēkam ir jāļauj tikt no jauna kristītam. Ļaujiet viņam atjaunot savu derību ar Dievu, un Dievs atjaunos Savu derību ar viņu.” (“Evaņģēlisms”, E.G. Vaita, 375. lpp.) Acīmredzot runa šeit ir nevis par vienkāršu garīgas atdzimšanas notikumu ticīgā dzīvē, bet gan par radikālām dzīves pārmaiņām.

Neatbilstošas otrreizējas kristības — Balstoties uz Bībeles mācībām un Elenas Vaitas padomu, otrreizējām kristībām vajadzētu notikt tikai īpašos apstākļos un tām vajadzētu notikt relatīvi reti. Veicot otrreizējas kristības vairākkārt, vai arī darot to uz emocionāla pamata, tas mazinātu kristību nozīmi un liecinātu par Svētajos Rakstos tai piešķirtās nozīmes pārprašanu. Draudzes locekļiem,

kuri savā garīgā piedzīvojumā ir kļuvuši auksti, ir nepieciešama nožēla, kas veicinātu ticības atdzimšanu un pārmaiņu. Šim piedzīvojumam sekos piedalīšanās kāju mazgāšanā un Kunga Vakarēdienā, kas nozīmē atjaunotu šķīstīšanu un sadraudzību Kristus miesā. Tādējādi, otrreizējas kristības nav nepieciešamas.

Pienācīgi īstenots, kristības iestādījums parāda ceļu, kā jaunatgrieztajam iestāties draudzē. Kristības pēc būtības ir noslēgtās derības ar Kristu solījums. Tā ir derība, kas dod glābšanu un kurai paliekošs raksturs, tāpēc kristību vajadzētu uzskatīt par svinīgu un ar prieku piepildītu aicinājumu ienākt Dieva ģimenē.

7. NODAĻA

DRAUDZES DARBINIEKI UN VIŅU PIENĀKUMI

Draudzes, savienības, vai misijas lauka amatpersonu izvēle ir ļoti nopietns jautājums. Dieva darba panākumi lielā mērā ir atkarīgi no vadības. Ir jābūt ļoti uzmanīgiem, aicinot cilvēkus uzņemties atbildīgos un svētos pienākumus. Tie, kuri tiek izvirzīti draudzes kalpošanā, vispirms ir rūpīgi jāpārbauda, vai viņiem ir zemāk minētās īpašības.

Darbinieku sagatavotība

Morāla piemērotība — “Bet tu izraugi sev no visas tautas spējīgus vīrus, kuri bīstas Dievu, taisnīgus vīrus, kuri nav uzpērkami, un iecel tos par priekšniekiem pār tūkstošiem, pār simtiem, pār piecdesmitiem un pār desmitiem.” (2.Moz. 18:21)

“Tāpēc, brāļi, izredziet no sava vidus septiņus vīrus, kam laba slava, Svētā Gara un gudrības pilnus, kam mēs varētu šo pienākumu uzticēt.” (Ap.d. 6:3)

“Bet viņam vajag arī būt labā slavā pie tiem, kas ir ārpusē, lai viņš neiekristu neslavā un velna valgā.” (1.Tim. 3:7)

“Un, ko tu esi dzirdējis no manis, daudziem lieciniekiem klāt esot, to cel priekšā uzticīgiem cilvēkiem, kas būs noderīgi mācīt atkal citus.” (2.Tim. 2:2)

Reliģiska piemērotība — “Tas ir patiess vārds: ja kas tiecas pēc bīskapa amata, tas iekāro teicamu darbu. Bīskapam pienākas būt nepelnamam, vienas sievas vīram, sātīgam, prātīgam, godīgam, viesmīlīgam, izveicīgam mācīšanā; ne dzērājam, ne kauslim, bet lēnīgam, ne ķildīgam, ne mantkārīgam; tādām, kas labi valda savu namu, kas bērnus tur paklausībā un pilnā godbijībā. (Bet, ja kas neprot valdīt savu paša namu, kā tas gādās par Dieva draudzi?) viņam jābūt ne no jaunatgrieztajiem, lai viņš neuzpūstos un neiekristu velna tiesā. Bet viņam vajag arī būt labā slavā pie tiem, kas ir ārpusē, lai viņš neiekristu neslavā un velna valgā. Diakoniem tāpat būs būt cienīgiem, ne divkosīgiem, ne pārmērīgiem vīna

baudītājiem, ne negodīgas peļņas kāriem, tādiem, kas ticības noslēpumu glabā skaidrā sirdsapziņā. Arī šie papriekš jāpārbauda, pēc tam lai viņi izpilda amatu, ja nav viņiem ko pārnest. Sievām tāpat būs būt cienīgām, ne mēlnesēm, bet sātīgām, uzticamām visās lietās. Diakoniem jābūt vienas sievas vīriem, kas labi valda bērnus un savu pašu namu. Jo tie, kas labi izpildījuši amatu, iegūst sev cienītu stāvokli un daudz priecīgas drosmes ticībā, kas sakņojas Kristū Jēzū.” (1.Tim. 3:1-13)

“Neviens lai nicina tavu jaunumu, bet topi tu par paraugu ticīgajiem vārdos un dzīvē, mīlestībā, ticībā un šķīstībā. Tiekams es nāku, nododies lasīšanai, paskubināšanai, mācīšanai... Esi nomodā par sevi pašu un par mācību, turies pie tā, jo, darīdams to, tu izglābsi ir pats sevi, ir tos, kas klausās tevi.” (1.Tim. 4:12,13,16)

“Tādēļ es tevi atstāju Krētā, lai tu nokārtotu to, kas vēl atlika, un katrā pilsētā ieceltu presbiterus tā, kā es tev liku darīt. Tiem jābūt nevainojamiem vienas sievas vīriem, kam bērni ticīgi, nevis palaidņi vai nepaklausīgi. Jo bīskapam jābūt nevainojamam kā Dieva namturim, ne iedomīgam, ne dusmīgam, ne dzērājam, ne kauslim, ne ierāvējam, bet viesmīlīgam, laba mīļotājam, prātīgam, taisnam, svētbijīgam, savaldīgam. Viņam jābūt jābūt par sludināšanu, kas atbilst mācībai, lai viņš būtu spējīgs paskubināt veselīgā mācībā un atspēkot tos, kas runā pretim. Jo daudzi ir nepaklausīgi, pļāpas un maldinātāji, visvairāk no apgraizītajiem, tiem jāaizbāž mute; viņi izposta veselas ģimenes, negodīgas peļņas dēļ mācīdami to, kas neklājas.” (Titam 1:5-11)

“Bet tu sludini to, kas saskan ar veselīgo mācību:” “Pats visur esi paraugs labos darbos, mācībā bezviltīgs un cienījams, veselīgos vārdos nevainojams, lai tas kas stājas pretim, paliek kaunā, nevarēdams neko ļauna par mums sacīt.” (Titam 2:1,7,8)

Draudzi ir jāsargā un jāuztur — Apustulis Pāvils savā administratīvajā darbā sasauca kopā visus draudzes vecākos (Ap.d. 20:17). Tad viņš tos uzrunāja, sakot: “Tāpēc sargait paši sevi un visu ganāmo pulku, kurā Svētais Gars jūs iecēlis par sargiem ganīt Dieva draudzi, ko Viņš pats ar savām asinīm ieguvis par īpašumu. Es zinu, ka pēc manas aiziešanas pie jums iebruks plēsīgi vilki, kas nesaudzēs ganāmo pulku. No jūsu pašu vidus celsies vīri, ačgārnības runādami, lai aizrautu mācekļus sev līdzī. Tāpēc esiet

nomodā, pieminēdami, ka es trīs gadus nakti un dienu neesmu mitējies ar asarām ikvienu pamācīt.” (Ap.d. 20:28-31)

“Vecākos jūsu starpā tad nu pamācu es, arī būdams vecākais un Kristus ciešanu liecinieks un nākamās godības dalībnieks: ganiet Dieva ganāmo pulku, kas ir jūsu vadībā, ne piespiesti, bet labprātīgi, kā Dievs to grib, nedz arī negodīgas peļņas dēļ, bet no sirds, ne kā tādi, kas grib valdīt pār viņiem piešķirto daļu, bet būdami par priekšzīmi ganāmam pulkam.” (1.Pēt. 5:1-3)

Draudzes mācītājiem un darbiniekiem pienākas cieņa un godbijība — “Mēs lūdzam jūs, brāļi, atzīstiet tos, kas jūsu labā strādā, kas ir jūsu priekšnieki tā Kunga draudzē un kas jūs pamāca. Turiet viņus mīļus un augstā cieņā viņu darba dēļ! Sava starpā turiet mieru.” (1.Tes. 5:12,13)

“Presbiteri, kas ir labi priekšnieki, lai būtu divkārša goda cienīgi, visvairāk tie, kas darbojas sludināšanā un mācībā.” (1.Tim. 5:17)

“Pieminiet savus vadītājus, kas jums Dieva vārdu runājuši; vērodami viņu dzīves galu, sekojiet viņu ticībai!” “Paklausiet saviem vadītājiem un esiet padevēīgi, jo viņi ir nomodā par jūsu dvēselēm kā tādi, kam būs jādod atbildība, lai tie to varētu darīt ar prieku un nevis nopūzdamies, jo tas jums nav derīgi.” (Ebr. 13:7,17)

“Tesalonikas ticīgos ļoti apgrūtināja cilvēki, kas nāca ar fanātiskām idejām un mācībām. Daži bija “izlaidīgi, nestrādādami nekādu darbu, bet tikai izlikdamies”. (2.Tes. 3:11) Neskatoties uz to, ka draudze bija pareizi organizēta un to pārvaldīja presbiteri un diakoni, tomēr atradās daži patgalvīgi un impulsīvi cilvēki, kuri negribēja pakļauties iesvētītajiem kalpotājiem. Viņi pieprasīja ne tikai personīga sprieduma tiesības, bet arī tiesības savus uzskatus uzspiest visai draudzei. Visu to vērā ņemot, Pāvils aicināja tesalonīķiešus respektēt un cienīt tos, kas bija ievēlēti, lai draudzē ieņemtu vadošas vietas.” (“Apustuļu darbi”, Elena G. Vaita, 162. lpp.)

“Daudzi draudzes locekļi nav sapratuši draudzes savstarpējo attiecību svētumu un nevēlas pakļauties ierobežojumiem un disciplīnai. Ar savu uzvedību viņi pierāda to, ka savu viedokli tie nostāda augstāk nekā vienoto draudzes viedokli, viņi sevi nekontrolē un neapslāpē sevī pretestības garu pret draudzes balsi.

Brāļi, kas draudzē ieņem atbildīgus amatus, var tāpat kā citi cilvēki pielaist tādas pašas nepilnības un arī viņi var kļūdoties savos spriedumos, bet neskatoties uz iepriekšminēto, Kristus draudze uz zemes tiem ir piešķirusi autoritāti, ko nedrīkst nenovērtēt.” (“Liecības Draudzei”, 4. sēj. 17. lpp.)

Nedrīkst sasteigti iecelt amatā — “Daudzviet varam sastapt cilvēkus, kas ir pārāgri iecelti atbildīgos amatos kā draudzes vecākie, lai gan viņu kvalifikācija neatbilst šāda amata aprakstam. Viņi nespēj pienācīgi valdīt pār sevi. Viņu ietekme nav nevainojama un laba. Draudze sava vadītāja sliktā rakstura dēļ vienmēr nonāk nepatīkamā stāvoklī. Šie cilvēki tika pārāgri iesvētīti.” (“Liecības Draudzei”, 4. sēj. 406., 407. lpp.)

“Apustulis Pāvils raksta Titam: ‘Tādēļ es tevi atstāju Krētā, lai tu nokārtotu to, kas vēl atlika, un katrā pilsētā ieceltu presbiterus, tā kā es tev liku darīt. Tiem jābūt nevainojamiem vienas sievas vīriem, kam bērni ticīgi, nevis palaidņi, vai neklausīgi. Jo bīskapam jābūt nevainojamam kā Dieva namturim.’ (Titus 1: 5-7.) Visiem mūsu sludinātājiem ieteicams ievērot šos vārdus un nesteigties iecelt vīrus amatā, ja tie nav nopietni pārdomājuši un daudz lūguši, lai Dievs ar savu Svēto Garu norādītu, kuru Viņš grib pieņemt.

Inspirētais apustulis ir sacījis: ‘Rokas nevienam neuzliec ātri’. (1.Tim. 1: 5:22.) Dažās mūsu draudzēs vecāko iesvētīšanas darbs ir norisinājies priekšlaicīgi, neievērojot Bībeles noteikumus un tā rezultātā draudzei jāpiedzīvo neskaitāmas grūtības. Nevajag tik ļoti steigties izraudzīties vadītājus un iesvētīt cilvēkus, kuri nepavisam nav piemēroti tik atbildīgam darbam...” (“Liecības Draudzei”, 5. sēj. 501. lpp.)

Tie, kas ir pret vienotību, nav piemēroti darbinieka amatam — “Pēdējā laikā mūsu vidū ir cēlušies vīri, kas atklāti paziņo, ka ir Kristus kalpi, bet kuru darbs vēršas pret vienotību, ko mūsu Kungs nodibinājis draudzē. Viņiem ir īpatnēji plāni un darba metodes. Tie vēlas draudzē ieviest pārmaiņas, kas atbalstītu to uzskatus par virzīšanos uz priekšu un iedomājas, ka tādā veidā nodrošinās ievērojamus panākumus. Bet šiem cilvēkiem Kristus skolā piemērotāk ir būt skolniekiem nekā skolotājiem. Viņi vienmēr ir nemierīgi, cenšoties veikt kaut kādu lielu darbu, darīt kaut ko, kas

viņiem pašiem nestu godu. Tiem vēl jāapgūst visderīgākā no visām mācībām, proti — pazemība un ticība Jēzum. ...

Patiesības skolotāji, misionāri un draudzes vadītāji var darīt labu darbu savam Meistaram, ja viņi tikai šķīstīs savas dvēseles paklausībā patiesībai... Visi ticīgie kā Kristus miesas locekļi ir darīti dzīvi caur vienu un to pašu Garu uz vienu un to pašu cerību. Šķelšanās draudzē apkauno Kristus reliģiju pasaules priekšā un dod iemeslu patiesības ienaidniekiem attaisnot savu rīcību. Pāvila vēstules netika rakstītas tikai viņa laika draudzei vien. Pēc Dieva nodoma tām vajadzēja sasniegt arī mūs.” (“Liecības Draudzei”, 5. sēj. 238., 239. lpp.)

Nav droši izvēlēties tos, kas atsakās sadarboties ar citiem — “Kungs ieved draudzē vīrus ar dažādām spējām un izrauga tos Sev par palīgiem, lai ar vairāku kopējo gudrību tiktu piepildīti Viņa nodomi. Cilvēki, kuri paļaujas uz sava rakstura stiprajām iezīmēm un negrib kopīgi strādāt ar citiem, kuriem ir liela pieredze Dieva darbā, kļūs akli savā pašpaļāvībā un nespēs atšķirt patiesību no meliem. Tādus nav droši izraudzīt par draudzes vadītājiem, jo viņi cienī tikai paši savus spriedumus un plānus, neņemot vērā brāļu uzskatus. Ienaidniekam ir viegli darboties caur tiem, kuriem pašiem vēl ir vajadzīgi padomi, bet kuri uzņemas aizbildniecību par dvēselēm savā spēkā, nevēloties pazemoties līdzīgi Kristum.” (“Apustuļu darbi”, 279. lpp.)

Draudzes locekļi izrauga savus kalpotājus

Septītās Draudzes Adventistu draudzes locekļi, kam ir laba reputācija, ir tiesīgi kandidēt, lai tiktu ievēlēti kā savas vietējās draudzes darbinieki vai amatpersonas. (Skat. [11. nodaļu](#))
Izņēmumus var pieļaut sekojošajos gadījumos uz attiecīgām personām:

1. Studenti — Septītās dienas Adventisti, kuriem ir laba reputācija, bet kuri izglītības nolūkos dzīvo citur, nevis savā ierastajā dzīves vietā un regulāri apmeklē draudzi, kas atrodas viņu patreizējās uzturēšanās vietā.

2. Savienības / misijas lauka darbinieki, kurus Savienība iecēlusi kā mācītāju / vadītāju divās vai vairākās draudzēs. (Skat. [11. nodaļu](#))
3. Vietējās draudzes vecākie, kuri nepieciešamības gadījumā ar Savienības / misijas lauka rekomendāciju, var tikt ievēlēti kalpot vairāk nekā vienā draudzē.

Citus izņēmumu gadījums var izskatīt Savienības / misijas lauka padome.

Pilnvaru laiks

Draudzes un citu palīgorganizāciju darbinieku pilnvaru laiks ir viens gads, izņemot gadījumus, kad vietējā draudze draudzes stundā nobalso, ka vēlēšanas norisināsies ik pēc diviem gadiem, lai tādējādi veicinātu nepārtrauktību un garīgo dāvanu attīstību, kā arī izvairītos no lielā darba apjoma, kas saistīts ar vēlēšanām katru gadu. Lai gan nav ieteicams vienam cilvēkam kalpot vienā postenī uz nenosacītu laiku, draudzes darbiniekus var ievēlēt atkārtoti.

Draudzes vecākais

Svarīgs ieņemamais amats — Draudzes darbā un organizācijā, ja Savienība / misijas lauks nav draudzei nozīmējis mācītāju, tad draudzes vecākā amats ir draudzē visaugstākais un vissvarīgākais. Iepriekšējos punktos ir uzskaitīti morālās un reliģiskās piemērotības principi gan draudzes vecākajiem, gan arī citiem draudzes ierēdņiem.

Draudzes garīgais vadītājs — Draudzes vecākajam vajadzētu būt tādām cilvēkam, uz kuru draudzes skatītos kā uz dziļi pārlicinātu un dedzīgu garīgo vadītāju. Bez tam viņam vajadzētu būt ar labu reputāciju starp tiem, kuri ir “ārpus draudzes”. Mācītāja prombūtnes laikā draudzes vecākais ir draudzes reliģiskais vadītājs un viņam gan ar padomu, gan ar paraugu jācenšas vadīt draudzi, lai tā sasniegtu dziļāku un pilnīgāku kristīgās dzīves pieredzi.

Spējīgs sludināt Vārdu — Draudzes vecākajam ir jābūt spējīgam vadīt dievkalpojumus draudzē. Savienībai / misijas laukam ne vienmēr ir iespējams visām draudzēm nodrošināt mācītāja klātbūtni, tāpēc draudzes vecākajam pašam ir

jāsagatavojas uz to, lai spētu pamācīt Vārdā un sniegt mācību. Tomēr viņu izraugoties jāraugās galvenokārt ne uz viņa stāvokli sabiedrībā vai runas dāvanām, bet gan uz viņa Dievam svētītu dzīvi un vadītāja spējam. Ievēlēšanas komitejai to vajadzētu vienmēr sevišķi ņemt vērā, sniedzot savu lēmumu draudzes vēlēšanu laikā.

Pilnvaru laiks — Tāpat kā visi pārējie draudzes darbinieki arī draudzes vecākais tiek ievēlēts uz vienu vai divu gadu pilnvaru laiku, attiecīgi kā to nosaka vietējā draudze. Kā likums nav ieteicams, ka vienas personas pilnvaru laiks būtu uz nenoteiktu laika periodu, bet draudzes vecāko ir atļauts ievēlēt atkārtoti. Jāņem vērā, ka draudzei nav pienākums vienu un to pašu cilvēku ievēlēt atkārtoti, bet tā var izvēlēties ievēlēt jaunu draudzes vecāko, kad tas būs nepieciešams. Ievēlot jaunu draudzes vecāko, iepriekšējais draudzes vecākais zaudē savas draudzes vecākā funkcijas, bet viņš var tikt ievēlēts citā draudzes amatā.

Vietējās draudzes vecākā ordinācija — Cilvēka izraudzīšana par draudzes vecāko pats par sevi vēl nepadara viņu par pilntiesīgu draudzes vecāko, viņš ir jāiesvēta. Tas, ka cilvēks tiek ievēlēts par draudzes vecāko, pats par sevi viņam vēl nedod tiesības būt par draudzes vecāko, bet līdz iesvētīšanas laikam viņš var izpildīt draudzes vadītāja funkcijas, bet nedrīkst veikt draudzes ceremonijas. Pirms draudzes vecākais iegūst tiesības darboties šajā postenī viņš ir jāordinē.

Ordinācijas dievkalpojumu var veikt tikai ordinēts mācītājs, kuram ir vietējās savienības / misijas lauka attiecīga pilnvara. Nav pieņemts un netiek rekomendēts, ka citas savienības vai misijas lauka iesvētīts mācītājs iesvētītu vietējos draudzes vecākos, izņemot tos gadījumus, kad savienības / misijas lauka vadītāji lūdz viņu teritorijā iebraukušo mācītāju vai pensionēto mācītāju veikt šo kalpošanu.

Ordinācijas svēto ceremoniju veic visas draudzes klātbūtnē un tajā var ietvert īsu draudzes vecākā garīgā amata aprakstu, šī amata prasības un galveno draudzē esošo pienākumu sarakstu. Pēc kandidāta izvaicāšanas mācītājs, kuram palīdz iesvētīti mācītāji un / vai vietējie ordinētie draudzes vecākie, kas piedalās šajā dievkalpojumā, ordinē šo draudzes vecāko, lūdzot un uzliekot rokas. (Skat. [16. nodaļu](#)) Cilvēkam, kurš jau reiz ir ticis ordinēts kā

draudzes vecākais, tiekot otrreiz ievēlētam šajā amatā, nav nepieciešama atkārtota ordinācija. Tas pats attiecas arī uz gadījumu, ja šis cilvēks tiek ievēlēts kā draudzes vecākais citā draudzē, un viņa dzīve draudzē visu laiku ir bijusi laba un pareiza. Cilvēks, kurš ir ticis ordinēts kā draudzes vecākais var darboties kā diakons, bez atkārtotas iesvētīšanas.

Vietējās draudzes vecāko apmācība un sagatavošana — Mācītāju Asociācija, sadarbībā ar dažādām draudzes nodaļām, veicina vietējās draudzes vecāko apmācību un sagatavošanu. Mācītājam tomēr ir galvenā atbildība nodrošināt vietējās draudzes vecāko apmācību. (Skat. šīs nodaļas [piezīmi Nr. 3](#))

Draudzes vecākā darbs attiecas uz vietējo draudzi — Ordinēta draudzes vecākā autoritāte un darbs attiecas tikai uz draudzi, kurā viņš ir ticis ievēlēts. Vietējām Savienībām / misijas lauka komitejām nav atļauts balsojot piešķirt vietējās draudzes vecākajam tādu pašu statusu, kas tiek piešķirts ordinētam mācītājam, lai viņš kalpotu arī citās draudzēs kā ordinēts draudzes vecākais. Ja šāds pakalpojums ir nepieciešams, savienības / misijas lauka komiteja var ieteikt tai draudzei vai draudzēm, kurām ir vajadzība izraudzīt un uzaicināt citas tuvākās draudzes vecāko, lai viņš kalpotu arī viņu draudzēs. Tātad, tiekot ievēlēts, viens cilvēks, kad nepieciešams, var kalpot vairākās draudzēs vienlaicīgi. Šādu vienošanu noslēgšanu vajadzētu veikt tikai apspriežoties ar savienības / misijas lauka komiteju. Tomēr šādas kalpošanas tiesības draudzes vecākajam piešķir draudze, nevis savienības / misijas lauka komiteja. Vienīgais veids, kā cilvēks var tikt kvalificēts kalpot draudzei vispārēji, ir ordinēt kalpošanai evaņģēlija darbā.

Sekmēt visas draudzes darbības jomas — Kā mācītāja palīgs un mācītāja prombūtnes laikā, draudzes vecākais ir draudzes garīgais vadītājs un ir atbildīgs par visu draudzes nodaļu darba attīstību. Viņam cieši jāsadarbojas ar visiem pārējiem draudzes kalpotājiem.

Attiecības ar ordinētu mācītāju — Gadījumā, kad savienības / misijas lauka komiteja nozīmē ordinētu mācītāju darboties kā kādas draudzes mācītāju, viņš kļūst par galveno amatpersonu, bet vietējie draudzes vecākie par viņa palīgiem. Viņiem vajadzētu strādāt ciešā sadarbībā. Mācītājam nevajadzētu

vienam uzņemties atbildību par visām darba jomām, bet vajadzētu dalīties šajā atbildībā ar vietējiem draudzes vecākajiem un citiem darbiniekiem. Draudzes mācītājs ir arī draudzes padomes priekšsēdētājs. (Skat. [8. nod.](#)) Tomēr var rasties apstākļi, kad draudzes vecākajam būtu ieteicams uzņemties šo pienākumu. Viņiem abiem vajadzētu sadalīt draudzes pastorālo darbu. Draudzes vecākajam, ņemot vērā draudzes mācītāja padomus, vajadzētu palīdzēt pastorālo pienākumu pildīšanā, kas ietver draudzes locekļu apmeklēšanu, kalpošanu slimajiem, organizējot bērnu svaidīšanas un svētīšanas dievkalpojumus un iedrošināt tos, kas ir garīgā dzīvē vāji un zaudējuši cerību. Nedrīkst par zemu novērtēt draudzes vecākā lomu, jo kā mācītāja palīgam, viņam vienmēr ir liela atbildība un jābūt nomodā pār draudzi. Ja nozīmētais mācītājs ir licenzēts mācītājs, draudzei, vai draudzēm, kurās viņš kalpo, vajadzētu viņu ievēlēt arī kā draudzes vecāko. (Skat. [10. nod.](#)) Tā kā mācītāju draudzei nozīmē Savienība / misijas lauks, viņš šajā draudzē kalpo kā Savienības / misijas lauka darbinieks un tāpēc ir atbildīgs Savienības / misijas lauka komitejas priekšā, tomēr viņam ir jāuztur sadarbības pilnas attiecības un jādarbojas saskaņā ar vietējās draudzes plāniem un nolikumiem. Draudzes vecākais, kuru ir ievēlējusi draudze, attiecīgi ir atbildīgs draudzes un draudzes padomes priekšā.

Dievkalpojuma vadīšana — Mācītāja vadībā, vai arī mācītāja prombūtnes gadījumā, draudzes vecākais ir atbildīgs par dievkalpojumiem un viņam ir vai nu tos jāvada pašam, vai jānokārto, kas to vadīs. Vakarēdiena dievkalpojumu vienmēr ir jāvada ordinētam mācītājam vai ordinētam draudzes vecākajam. Tikai ordinētiem mācītājiem un ordinētiem draudzes vecākajiem, kas pilda šo amatu, ir tiesības vadīt šo ceremoniju. Mācītājs parasti kalpo kā draudzes stundas priekšsēdis, un viņa prombūtnes gadījumā, šo posteni jāpilda draudzes vecākajam.

Kristību dievkalpojums — Ordinēta mācītāja prombūtnes laikā draudzes vecākajam ir jālūdz Savienības / misijas lauka prezidentam, lai viņš izkārtotu kristību norisi tiem, kas vēlas pievienoties draudzei. Draudzes vecākajam pašam nav tiesību noturēt kristību dievkalpojumu, visupirms nesaņemot atļauju no Savienības / misijas lauka prezidenta.

Laulību ceremonija — Laulību ceremonijā norādījumus par laulības dzīves pienākumiem, svinīgo solījumu un pasludināšanu par likumīgu laulību var veikt tikai ordinēts mācītājs. Izņēmums šajā noteikumā iespējams tikai tajos rajonos, par kuriem divīzijas komiteja ir pieņēmusi lēmumu dot iespēju dažiem darbiniekiem ar apliecībām un kuri ir tikuši iesvētīti kā draudzes vecākie, dot tiesības ar speciālu norādījumu veikt laulību ceremoniju. (skat. [10. nod.](#)) Novēlējumos, lūgšanās un svētību izteikšanā var piedalīties kā ordinēts mācītājs tā arī neiesvētīti darbinieki un vietējais draudzes vecākais.

Sadarbība ar savienību / misijas lauku — Mācītājam, draudzes vecākajam un visiem draudzes darbiniekiem ciešā sadarbībā ar Savienības / misijas lauka darbiniekiem un vadītājiem jāizpilda visi vietējās draudzes, ūnijas, divīzijas un Ģenerālkonferences plāni. Viņiem jāinformē draudzi par visiem regulārajiem, kā arī par īpašajiem ziedojumiem un jāveicina visu draudzes plānu un programmu izpilde.

Draudzes vecākā pienākums kopā ar draudzes mantzini sekot, lai visi Savienības / misijas lauka līdzekļi savlaicīgi tiktu nosūtīti nekavējoties un precīzi nodoti Savienības / misijas lauka mantzinim laika periodā, ko Savienība / misijas lauks ir noteicis. Draudzes vecākajam personīgi jāseko, lai katra ceturkšņa noslēgumā draudzes sekretāra ziņojums tiktu nosūtīts Savienības / misijas lauka sekretāram.

Draudzes vecākajam visus sūtījumus no Savienības / misijas lauka biroja vajadzētu uzskatīt par svarīgiem. Vēstules, kurās ietverti paziņojumi draudzei, ir savlaicīgi jādara zināmas draudzei.

Draudzes vecākajam sadarbībā ar mācītāju un mācītāja prombūtnes gadījumā vajadzētu sekot, lai tiktu savlaicīgi tiktu ievēlēti visi delegāti Savienības / misijas lauka sesijām un lai draudzes sekretārs šos sarakstus nosūta Savienības / misijas lauka birojam.

Draudzes vecākā pienākums ir sniegt padomus un palīdzēt draudzes kalpotājiem iegūt iemaņas, kas nepieciešamas, lai izpildītu pienākumus sadarbībā ar Savienību / misijas lauku, lai īstenotu

draudzes programmas un stratēģiju kā arī, lai atskaites tiktu nosūtītas precīzi un tām paredzētajā laikā.

Sekmēt vispasaules darbu — Vēl viens draudzes vecākā darbības būtisks aspekts ir vispasaules misijas darba veicināšana. Ar tādu mērķi viņam vajag rūpīgi izpētīt šo mūsu draudzes darbības virzienu, zināt visas tās vajadzības un par to informēt draudzi. Draudzes vecākajam būtu ieteicams iedrošināt draudzes locekļus personīgi iesaistīties gan misijas atbalstā tiešā un netiešā veidā. Laipna, taktiska attieksme no draudzes vecākā puses sekmēs lielā mērā draudzes locekļu devīgumu gan regulārajos dievkalpojumos, gan arī sabatskolā.

Sekmēt desmitās tiesas maksāšanu — Kā cilvēks, kurš uzticīgi maksā desmito tiesu, draudzes vecākais var daudz darīt, lai pārliecinātu draudzes locekļus nepieciešamībā godīgi atgriezt atpakaļ Dievam desmito tiesu. (skat. [12. nod.](#)) Šis draudzes vecākā darbs būs sekmīgs tikai tad, ja viņš pats ticēs desmitā nodošanai. Cilvēkus, kuri nesniedz piemēru šajā ļoti svarīgajā jautājumā, nedrīkst ievēlēt par draudzes vecāko vai jebkurā citā draudzes darbinieka amatā. Aicinot draudzes locekļus nodot savus desmitos, var norādīt viņiem uz Svētajiem Rakstiem, pieminot tās priekšrocības un uzticīgas namturības atbildību, kā arī personīgi pārrunāt ar draudzes locekļiem. Šādu kalpošanu vajadzētu pildīt ar taktu un palīdzīgu attieksmi. Draudzes vecākajiem visus jautājumus, kas saistīti ar draudzes locekļu finansēm vajadzētu uzskatīt par konfidenciāliem un šādas ziņas viņš nedrīkst nodot citām personām.

Sadalīt atbildību — Sadalot pienākumus attiecībā uz dažādām draudzes aktivitātēm ir jābūt ļoti uzmanīgam, lai darboties gataviem cilvēkiem neuzliktu pārāk lielu atbildības nastu, kad tajā pašā laikā tie, kuriem iespējams ir mazāk talantu, tiek atstāti novārtā. Ja vien apstākļi nespiež nevajadzētu atbalstīt viena cilvēka ievēlēšanu vairākos amatos, izņemot tikai ārkārtējos apstākļos. Īpašu uzmanību vajadzētu pievērst tam, lai draudzes vecākajam netiktu uzliktas citas atbildības, bet dotu viņam iespēju ar vislielāko uzmanību izturēties pret savu daudzo svētā amata pienākumu veikšanu. Dažos gadījumos būtu ieteicams lūgt draudzes vecāko

vadīt draudzes misijas darbu, bet, ja ir pieejams kāds cits talantīgs cilvēks, vajadzētu izvairīties pat no šāda soļa.

Galvenais draudzes vecākais — Draudzēs, kurās ir liels draudzes locekļu skaits, ir ieteicams izvēlēties vairāk nekā vienu draudzes vecāko. Vienam cilvēkam šī amata daudzie pienākumi un atbildības var būt par daudz, tāpēc tos ir jāsadala starp tik daudziem cilvēkiem, lai darbs noritētu sekmīgi. Šādā gadījumā vienu no tiem vajadzētu nozīmēt par “galveno draudzes vecāko”. Visu darbu vajadzētu sadalīt starp draudzes vecākajiem saskaņā ar viņu pieredzi un spējām.

Draudzes vecākā amats nedod delegāta tiesības — Lai kļūtu par savienības / misijas lauka sesijas delegātu, draudzei ir draudzes vecāko jāievēl par delegātu. Draudzes vecākais nav uzskatāms par delegātu tikai ieņemamā amata dēļ.

Autoritātes ierobežojumi — Draudzes vecākajam nav tiesību uzņemt vai izslēgt draudzes locekļus pēc saviem personīgiem ieskatiem. To var izdarīt tikai ar visas draudzes balsojumu. Draudzes vecākais un draudzes padome var tikai ieteikt, kuru cilvēku uzņemt vai izslēgt. (Skat. [6. nod.](#))

Draudzes vadītāji

Ik pa laikam jaunizveidotās draudzēs un dažreiz jau ilgāk pastāvējušās draudzēs rodas situācija, ka nevienam nepiemīt nepieciešamā pieredze un īpašības, lai ieņemtu draudzes vecākā amatu. Šādos apstākļos draudze ievēl no sava vidus cilvēku par vadītāju. Mācītāja vai Savienības / misijas lauka nozīmēta mācītāja prombūtnes laikā, vadītājs ir atbildīgs par draudzes dievkalpojumiem un sanāksmēm. Vadītājam šīs sanāksmes ir pašam jāvada vai arī jānorīko, ka tās vada kāds cits. Draudzes vadītājam nav tiesību, kristīt, vadīt Svēto Vakarēdienu, veikt laulību ceremoniju vai vadīt draudzes darba sanāksmes gadījumos, kad draudzes locekļi tiek disciplinēti. Ir jālūdz, lai savienības / misijas lauka prezidents nozīmētu kādu ordinētu mācītāju, kas vadītu šāda veida sanāksmes.

Diakons

Diakona amats ir aprakstīts Jaunajā Derībā (1.Tim. 3:8-13). Tur tiek lietots grieķu vārds *diakonos*, no kura radies vārds “diakons”, kuru lietojam šodien. Šis grieķu vārds tiek tulkots dažādi — kā “kalps, sūtnis, rakstnieks, apkalpotājs, pavadonis” un kristīgajās aprindās ir ieguvis nozīmi, ko mēs tagad saprotam, lietojot vārdu “diakons”. Svētajos Rakstos skaidri tiek apstiprināts diakona amats Jaunās Derības draudzēs: “Jo tie, kas labi izpildījuši amatu, iegūst sev cienītu stāvokli un daudz priecīgas drosmes ticībā, kas sakņojas Kristū Jēzū” (1.Tim. 3:13). Balstoties uz šo Bībeles norādījumu, draudze ievēl dažus no tās locekļiem praktiskai kalpošanai, lai tie rūpētos par noteiktām draudzes dzīves jomām, kā arī par draudzes īpašumiem.

Diakons tiek ievēlēts amatā uz vienu vai diviem gadiem, atkarībā no tā, kā to nosaka vietējā draudze (skat. sadaļā “[Pilnvaru laiks](#)”).

Amata nozīmīgums — Ziņojumā par septiņu diakonu izraudzīšanu, kas atrodams Ap.d. 6:1-8, mēs atrodam, ka viņi tika izvēlēti un iesvētīti, lai veiktu “kalpošanu” draudzē.

Bet aicinājums uzņemties diakona amatu ietvēra vairāk nekā tikai rūpes par ātri pieaugošās kristīgās draudzes praktiskajiem jautājumiem. Diakoni veica svarīgu Kunga darba daļu un viņiem vajadzēja būt ar tām pašām īpašībām, kas nepieciešamas draudzes vecākajiem. (skat. 1.Tim. 3:8-13). “Fakts, ka šos brāļus ievēlēja īpašam darbam rūpēties par trūcīgo vajadzībām, neizslēdza viņus no Evaņģēlija sludināšanas. Tieši otrādi, tas deva tiem pilnas tiesības mācīt citiem patiesību, un viņi darbā iekļāvās ar lielu nopietnību un labām sekmēm.” (“Apustuļu darbi” 90. lpp.) Stefans, pirmais kristīgais mocekli un Filips, kuru pēc tam sauca par “evaņģēlistu” bija starp pirmajiem septiņiem diakoniem, kurus izvēlēja kristīgā draudze (Ap.d. 5:5,6; 8:5-26; 21:8).

Šis inspirētais izkārtojums deva lieliskus panākumus pirmās draudzes darba izveidošanā un attīstībā. “Šo septiņu ticīgo izraudzīšana, kam tagad bija jārūpējās par īpašām darba nozarēm, izrādījās par lielu svētību draudzei. Viņi rūpīgi apsvēra katra atsevišķa locekļa, kā arī visas draudzes kopējās finansiālās vajadzības un ar savu gudro rīcību un dzīves labo piemēru bija

svarīgi palīgi apustuļiem, apvienojot draudzes dažādās intereses vienā veselā sistēmā.” (“Apustuļu darbi” 89. lpp.).

Diakonu nozīmēšana mūsdienu draudzē ar ievēlšanu draudzes administrācijā un pārvaldīšanā sniedz līdzīgas svētības, atvieglojot mācītāju, draudzes vecāko un citu draudzes darbinieku pienākumus, kurus ļoti labi un veiksmīgi spēj veikt diakoni. “To cilvēku laiks un spēks, kas Dieva draudzē iecelti atbildīgās vadošās vietās, jāizlieto svarīgu pienākumu pildīšanai, kas prasa sevišķu gudrību un augstsirdību un tas nav pēc Dieva plāna, ja viņus aicina kārtot mazsvarīgas lietas, ko arī citi spējīgi veikt.” (“Apustuļu darbi” 93. lpp.).

Diakonu padome — Ja draudzei ir pietiekami daudzi diakoni, lai būtu iemesls izveidot šādu diakonu padomi, ir ļoti ieteicams to arī izveidot, kurā priekšsēdētājs ir pirmais vai vecākais diakons un kurā kāds cits diakons kalpo kā sekretārs. Šādā kopā ir lieliska iespēja sadalīt atbildības un koordinēt diakonu ieguldījumu draudzes kopīgajai labklājībai. Padome ir svarīga struktūra audzināšanas darbā, kur jaunākie cilvēki, kas tiek uzaicināti par diakoniem, var mācīties un apgūt savus pienākumus no vecāko pieredzes un pamācībām. Vecākais diakons ir draudzes padomes loceklis.

Diakoniem jābūt ordinētiem — Jaunievēlēts diakons nedrīkst pildīt savus amata pienākumus kamēr viņu nav iesvētījis ordinēts mācītājs, kuram ir pašreizējas Savienības / misijas lauka pilnvaras.

Ordinācijas svētā ceremonija ir jāveic vienkārši draudzes klātbūtnē un to ir jāvada ordinētam mācītājam. Visumā iesvētīšanas kalpošana ietver īsus norādījumus par diakona amata atbildību, par rakstura īpašībām, kas nepieciešamas tādai kalpošanai un par viņa galvenajiem pienākumiem. Pēc īsas ievadrūnas par uzticību kalpošanā mācītājs, kuram asistē draudzes vecākais, ordinē diakonu, lūdzot un uzliekot rokas. (skat. [16. nod.](#)) Ja cilvēks jau kādreiz ir ticis ordinēts par diakonu un ir uzturējis savu draudzes locekļa statusu, tad nav nepieciešams viņu ordinēt vēlreiz, pat ja viņš ir ticis pārcelts uz citu draudzi. Kad beidzas termiņš, uz kuru viņš ticis ievēlēts, tad, ja viņš vēlas turpmāk arī kalpot kā diakons, viņš var tikt ievēlēts atkārtoti. Ja par diakonu ievēl cilvēku, kurš reiz

ticis ordinēts (iesvētīts) kā draudzes vecākais, tad nav nepieciešams šo cilvēku ordinēt arī kā diakonu; viņa iesvētīšana par draudzes vecāko paredz arī šī diakona amata kalpošanas pilnvaras.

Diakonam nav tiesības vadīt — Diakonam nav tiesību vadīt jebkādu draudzes kalpošanas ceremoniju, viņš arī nedrīkst vadīt laulību ceremoniju. Viņam nav tiesību vadīt draudzes darba sanāksmes, nedz arī apstiprināt vai noraidīt draudzes locekļu uzņemšanu vai atlaišanu. Ja draudzē nav neviens, kuram būtu pilnvaras veikt iepriekšminētos pienākumus, tad draudzei ir jāsazinās ar savienības / misijas lauku un jālūdz palīdzība.

Diakona pienākumi — Diakonu darbs ietver plašu praktiskās kalpošanas spektru draudzē, ieskaitot:

1. *Palīdzība dievkalpojumos un sanāksmēs* — Dievkalpojumos diakoni parasti ir atbildīgi par draudzes locekļu un viesu sagaidīšanu, tiem ieejot baznīcā un par tiem nepieciešamo palīdzību vietu atrašanā. Diakoniem ir arī jābūt gataviem sadarboties ar mācītāju un draudzes vecākajiem, lai nodrošinātu draudzes dievkalpojumu un sanāksmju norisi.
2. *Draudzes locekļu apmeklēšana* — Viens no svarīgākajiem diakonu pienākumiem ir apmeklēt draudzes locekļus to mājvietās. Daudzās draudzēs to organizē, sadalot draudzes locekļus pa rajoniem, katram rajonam piešķirot vienu diakonu, kura pienākumos ir apmeklēt katru mājvietu vismaz reizi ceturksnī.
3. *Sagatavošana kristību ceremonijai* — Diakoniem vajadzētu piedalīties nepieciešamajos sagatavošanās darbos šīs ceremonijas nodrošināšanai; jādara viss iespējamais, lai novērstu apmulsumu, nesaprašanas vai aizkavēšanos. (skat. [6. nod.](#))
4. *Līdzdalība Svētā Vakarēdiena dievkalpojumos* — Kāju mazgāšanas sadaļā diakoniem un diakonēm ir jāizsniedz viss, kas tam nepieciešams: divieļi, bļodas, ūdens (pieņemamā temperatūrā), spaiņi, u.t.t. Pēc dievkalpojuma viņu pienākums būtu nodrošināt, lai visi izmantotie priekšmeti ir iztīrīti un nolikti tiem paredzētajā vietā.

Pēc Svētā Vakarēdiena dievkalpojuma ir jābūt sevišķi atbildīgiem, rūpīgiem, likvidējot atlikušo maizi un vīnu, kas palicis pāri pēc tam, kad visi klātesošie ir baudījuši šos simbolus. Viss atlikušais svētītais vīns ar godbijību ir jāizlej. Atlikusī svētītā maize ar cieņu ir jāaprok, jāsadedzina vai jāpiemēro citi, pienācīgi paņēmieni, lai no tās atbrīvotos, bet nekādā gadījumā to nedrīkst lietot ikdienas vajadzībās.

5. *Rūpes par slimajiem un nabadzīgajiem* — Vēl viena būtiska diakonu atbildība ir rūpes par slimajiem, palīdzības sniegšana nabadzīgajiem un tiem, kam radušās problēmas. Šim darbam nepieciešamos finansiālos līdzekļus ir jāizsniedz no draudzes fonda, kas paredzēts trūcīgajiem. Mantzinis, pēc norādījumu saņemšanas no draudzes padomes, nodod diakoniem un diakonēm tādu summu, kāda būs nepieciešama šo trūcīgo apmierinājumam. Rūpēties par slimajiem un trūcīgajiem ir īpašais diakonu pienākums, bet draudzei vienmēr ir jābūt pilnībā informētai par radušajām vajadzībām, lai vajadzības gadījumā izlietotu draudzes locekļu atbalstu.
6. *Draudzes īpašuma aprūpe un uzturēšana* — Dažās draudzēs, kurās atbildība par draudzes īpašumu aprūpi un uzturēšanu nav uzticēta draudzes ēku komitejai, šī atbildība ir jāuzņemas diakoniem.

Diakone

Diakones tika ietvertas oficiālajā agrīnās kristīgās draudzes darbinieku sarakstā. “Jūsu gādībai ieteicu Foibu, mūsu māsu Kenchrejas draudzes kopēju. Uzņemiet viņu tā Kunga vārdā, kā svētajiem klājas, un palīdziet viņai, ja viņai kādā lietā vajadzīgs jūsu atbalsts: arī viņa daudziem bijusi par aizstāvi, arī man pašam” (Rom. 16:1,2).

Diakone tiek ievēlēta šajā amatā uz vienu vai diviem gadiem, kā to nosaka vietējās draudzes reglaments (skat. sadaļā [“Pilnvaru laiks”](#)). Tas nenozīmē, ka tādējādi par diakoni automātiski kļūst tā cilvēka sieva, kas ir ticis iesvētīts par diakonu un draudzei nav nekāda pienākuma par diakoni ievēlēt kāda jau esoša diakona sievu. Diakones ir jāizvēlas, raugoties no ziedošanās un citām īpašībām, kas padara viņas cienīgas izpildīt šīs kalpošanas pienākumus.

Draudze var organizēt speciālu dievkalpojumu diakones pienākumu uzsākšanai, ko paredz šis amats un kuru tai ar svētīšanu piešķir ordinēts draudzes mācītājs.

Diakones pienākumi — Diakones draudzē kalpo daudz dažādās svarīgās aktivitātēs, ieskaitot:

1. *Palīdzība kristībās* — Diakones palīdz kristību dievkalpojumos, nodrošinot, ka sieviešu kārtas kandidātes ir pienācīgi aprūpētas gan pirms, gan pēc ceremonijas. Viņas arī sniedz nepieciešamos padomus un palīdzību, kas nepieciešama attiecībā uz piemērotām drānām kristībās. Būtu jānodrošina piemērota auduma kristību tērpi. Ja tiek izmantoti īpaši tērpi, diakonēm vajadzētu uzraudzīt, ka tie tiek pienācīgi iztīrīti un rūpīgi nolikti tiem paredzētajās vietās nākotnes vajadzībām. (skat. [6. nod.](#))
2. *Kārtība Svētā Vakarēdiena dievkalpojumos* — Diakones palīdz kāju mazgāšanas izpildīšanā, sniedzot īpašu palīdzību sievietēm, kuras ieradušās kā viesi un tām, kas ir nesen pievienojušās draudzei. Diakones pienākumos ietilpst rūpes par visu, kas vajadzīgs šī dievkalpojuma vajadzībām, tai skaitā, uzraudzība, lai visi šajā dievkalpojumā lietotie priekšmeti (lina dvieļi, galdauti, salvetes u.t.t.) tiek pienācīgi iztīrīti un novietoti tiem paredzētajās vietās. (Skat. [8. nod.](#) sadaļā “Svētā Vakarēdiena dievkalpojums”)

Diakonešu pienākums ir sagatavot vakarēdiena galdu: sagatavot maizi un vīnu, uzklāt galdu, ieliet vīnu, uzlikt traukus ar neraudzēto maizi un pārklāt galdu ar šim nolūkam paredzēto lina audumu. To visu nepieciešams paveikt pirms dievkalpojuma sākšanās.

3. *Rūpes par slimajiem un nabadzīgajiem* — Diakonēm ir jāpiedalās rūpēs par nabadzīgajiem, slimajiem un aizmirstajiem, šajā darbā sadarbojoties ar diakoniem.

Diakoņu padome — Ja draudzē ir ievēlētas vairākas diakones, būtu nepieciešams izveidot diakoņu padomi, kurā galvenā diakone kalpotu kā padomes priekšsēdētāja un kāda cita par padomes sekretāri. Šai padomei ir tiesības piešķirt un sadalīt pienākumus starp visām diakonēm un cieši sadarboties ar diakoņu padomi, jo

īpaši viesu un draudzes locekļu sagaidīšanas jomā, kā arī mājas apmeklējumos.

Draudzes sekretārs

Svarīgs ieņemamais amats — Draudzes sekretāra amats ir viens no vissvarīgākajiem draudzes amatiem, no kura pareizas izpildes lielā mērā ir atkarīga draudzes efektīva darbība. Tāpat kā visi pārējie draudzes darbinieki, arī draudzes sekretārs tiek ievēlēts uz viena vai divu gadu termiņu, kā tas noteikts vietējās draudzes nolikumos, bet šī amata svarīguma un īpatnības dēļ, lietderīgi izvēlēties cilvēku, kuru varētu ievēlēt atkārtoti, lai nodrošinātu nepārtrauktību atskaišu un lietvedības materiālu kārtošanā. Ja nepieciešams, lielākās draudzēs var ievēlēt sekretāra palīgus. Draudzes sekretārs pilda sekretāra funkcijas visās draudzes darba sanāksmēs un viņam vajadzētu nodrošināt pilnīgu un pareizu šo sanāksmju pārskatu. Ja, kāda iemesla dēļ draudzes sekretārs nevar piedalīties šādā sanāksmē, tad viņam vajadzētu parūpēties par to, lai viņa funkcijas izpildītu sekretāra palīgs.

Vārdus nedrīkst pievienot vai izsvītrot bez draudzes balsojuma — Lai pievienotu vai izsvītrotu vārdu no draudzes locekļu saraksta vienmēr ir jābūt draudzes balsojumam. Izņēmums ir draudzes locekļa nāves gadījums. Nedrīkst pievienot vai izsvītrot kādu vārdu, balstoties tikai uz draudzes padomes lēmumu. Draudzes sekretāram nav tiesību pievienot vai izsvītrot vārdus no draudzes saraksta bez draudzes balsojuma. Kad kāds draudzes loceklis nomirst, tad pie pirmās izdevības sekretārs pretī šī cilvēka vārdam draudzes sarakstā ieraksta nāves datumu. (Skat. sadaļu “Vārdu svīturošana” [6. nodaļā](#))

Draudzes locekļu pārceļšana — Draudzes sekretārs kārtos sarakstīšanos starp atsevišķiem draudzes locekļiem un draudzēm draudzes locekļu pārceļšanas gadījumos. (Skat. sadaļu “Draudzes locekļu pārceļšana” [6. nodaļā](#))

Sazināšanās ar draudzes locekļiem — Draudzes sekretāram jācenšas uzturēt kontaktus ar draudzes locekļiem, kas regulāri neapmeklē draudzi.

Delegāta pilnvara Savienības / misijas lauka sesijās — Draudzes sekretāram ar draudzes padomes pilnvaru jāaizpilda mandāti visiem delegātiem, kas ievēlēti, lai pārstāvētu draudzi jebkurā vietējās Savienības / misijas lauka sesijā. Viņa pienākums ir arī savlaicīgi nosūtīt šo delegātu sarakstu Savienības / misijas lauka sekretāram. Visas nepieciešamās protokolu, atskaišu, mandātu, draudzes vēstuļu u.c. veidlapas izsniedz Savienības / misijas lauka birojs.

Atskaites jāsagatavo laicīgi — Draudzes sekretāra pienākums ir pienācīgi un laicīgi sagatavot noteiktas atskaites. Dažas no šīm atskaitēm ir jāiesniedz reizi gadā, bet citas jāiesniedz katru ceturksni. Ir ļoti būtiski, lai šīs atskaites tiktu nosūtītas Savienības / misijas lauka sekretāram tam paredzētajā laikā, jo šīs atskaites ir būtiskas, lai nodrošinātu to atskaišu precizitāti, kas jāsagatavo citām pasaules draudzes organizācijām. Nepieciešamās ziņas, lai sagatavotu draudzes atskaites var saņemt no mantziņa, Personīgās Kalpošanas nodaļas sekretāra, diakona, draudzes sabatskolas sekretāra, Adventistu Jauniešu Apvienības sekretāra, sabatskolas skolotājiem un no paša sekretāra dokumentācijas.

Draudzes dokumentācija — Draudzes sekretāra pienākums ir uzturēt kārtībā draudzes protokolus. Tie ir rūpīgi jāglabā. Visi protokoli un dažādo draudzes kalpotāju piezīmes ir draudzes īpašums. Sekretāra pilnvaru laika noslēgumā tie ir jānodod jaunievēlētajam sekretāram. Sekretāram ir jābūt gatavam jebkurā laikā pēc draudzes mācītāja vai vecākā pieprasījuma uzrādīt šos dokumentus draudzes priekšā.

Draudzes mantzinis

Svēts darbs — Draudzes mantzinis ir aicināts svarīgam pienākumam un viņš tiek ievēlēts tāpat kā pārējie draudzes kalpotāji uz viena vai divu gadu termiņu ar vietējās draudzes lēmumu. Lielākās draudzēs ieteicams, ja nepieciešams, ievēlēt mantziņa palīgu.

Mantzinis var veicināt uzticību attiecībā uz desmitās tiesas maksāšanu un padziļināt devīguma garu draudzes locekļos. Kunga garā sniegts padoms palīdzēs brālim vai māsai uzticīgi atdot Dievam, Viņam piederošo Viņa daļu caur desmitās tiesas

maksājumiem un ziedojumiem pat brīžos, kad cilvēks sastopas ar finansiālas dabas problēmām.

Draudzes mantzinis — visu draudzes līdzekļu uzraugs
— Draudzes mantzinis ir visu draudzes līdzekļu uzraugs. Draudzes līdzekļu fondi ir: 1) Savienības / misijas lauka līdzekļi, 2) vietējās draudzes līdzekļi un 3) līdzekļi, kas pieder vietējās draudzes palīgorganizācijām.

Mantzinis visus līdzekļus (Savienības / misijas lauka, vietējās draudzes un vietējās draudzes palīgorganizāciju līdzekļus) nogulda bankā vai citā finanšu iestādē depozītu kontā, kas ir uz draudzes vārdu, ja vien vietējā Savienība / misijas lauks neizveidos kādu citu līdzekļu glabāšanas sistēmu. Šis ir nošķirts bankas konts, kuru nedrīkst apvienot ar jebkādu personīgo kontu. Balstoties uz draudzes padomes pilnvarām, papildu draudzes līdzekļus var noguldīt krājkontos. Ja ēku celtniecībā vai kādiem īpašiem projektiem nepieciešami lieli līdzekļi, draudzes padome var atvērt atsevišķu bankas kontu. Tomēr visas darbības, kas attiecas uz šo kontu operācijām, ir jāpilda tikai mantzinim.

Savienības / misijas lauka līdzekļi — Savienības / misijas lauka līdzekļi, kas ietver desmitās tiesas maksājumus, visi regulārie misijas līdzekļi un visi īpašo savienības / misijas lauku projektu un atbilstošo institūciju līdzekļi ir uzskatāmi par uzticētiem draudzei tikai uz laiku. Katra mēneša noslēgumā, vai biežāk, ja to pieprasa Savienība / misijas lauks, draudzes mantzinim ir jānosūta atskaite par visiem Savienības / misijas lauka līdzekļiem, kas saņemti šī perioda laikā, Savienības / misijas lauka mantzinim. Draudzei nav tiesības kādu savu mērķu dēļ aizņemties, izmantot vai aizturēt šos Savienības / misijas lauka līdzekļus.

Sabatskolas līdzekļi — sabatskolas sekretāram–mantzinim katru nedēļu draudzes mantzinim ir jānodod visi ievāktie sabatskolas misijas ziedojumi. Draudzes mantziņa pienākums ir atbilstoši pierēģistrēt visus šāda veida ziedojumus. Šie misijas līdzekļi tiek nosūtīti Savienības / misijas lauka birojam, kā tas aprakstīts iepriekšējā paragrāfā. Katru nedēļu sabatskolas līdzekļus jānodod draudzes mantzinim, kurus tas atbilstoši glabā un kas tiek izlietoti pēc sabatskolas padomes norādījumiem, lai nosegtu kārtējos sabatskolas izdevumus.

Adventistu Jaunatnes apvienības līdzekļi — Adventistu Jaunatnes apvienības (AJA) līdzekļiem ir saistība gan ar Adventistu Jaunatnes (AJ), gan Adventistu Jaunatnes Junioru (bērnu) (AJJ) Apvienībām. Draudzes mantziņa grāmatās katras apvienības līdzekļi ir jāglabā atsevišķi. Šo Apvienību ziedojumi misijas darbam un draudzes pasaules darbam, vai arī Savienības / misijas lauka vajadzībām jānodod draudzes mantzinim tūlīt pēc tam, kad tie ir saņemti. Draudzes mantzinim tie jānodod Savienības / misijas lauka mantzinim. Visi līdzekļi, kas ziedoti šīm Apvienībām, nekavējoties jānodod draudzes mantzinim, kurus viņš uzglabā Apvienību vajadzībām.

Draudzes mantzinim jāizsniedz Adventistu Jaunatnes apvienības līdzekļi pēc Adventistu Jaunatnes apvienības komitejas rīkojuma. Adventistu Jaunatnes Junioru (bērnu) AJJ Apvienības līdzekļus izdevumu segšanai izsniedz saskaņā ar AJJ Apvienības vadītāja rīkojumu.

Vietējās draudzes līdzekļi — Vietējās draudzes līdzekļi ietver tādus līdzekļus kā draudzes izdevumi, celtniecības un remontdarbu līdzekļi un ziedojumi draudzes nabadzīgajiem. Šie līdzekļi pieder vietējai draudzei un draudzes mantzinis tos drīkst izsniegt tikai balstoties uz draudzes padomes vai draudzes stundā pieņemto lēmumu. Tomēr draudzes mantzinim jānomaksā no kopīgiem fondiem visi rēķini par draudzes kārtējiem izdevumiem, kurus apstiprinājusi draudzes padome, tādus kā, piemēram, īres maksas, samaksa par ēkas telpu un pagalma uzkopšanu, maksa par ūdeni, elektrību, kurināmo, apdrošināšanu, u.t.t. Draudzes mantzinim vienmēr jāsauglabā un jāiegrāmato visu samaksāto rēķinu un maksājumu kvītis.

Palīgorganizāciju līdzekļi — Pie Palīgorganizāciju līdzekļiem pieskaitāmi draudzes misijas nodaļas līdzekļi, labdarības, ģimenes kalpošanas, Adventistu Jaunatnes apvienības, Sieviešu kalpošanas nodaļas, sabatskolas līdzekļi izdevumiem, kā arī to veselības nodaļas līdzekļu daļa, kas pieder draudzei, kā arī draudzes skolas līdzekļi. Visa nauda, kas ievākta vai ziedota priekš iepriekšminētajām institūcijām, attiecīgās institūcijas sekretāram vai draudzes diakonam nekavējoties jānodod draudzes mantzinim.

Šie līdzekļi pieder draudzes palīgorganizācijām. Tos var izlietot tikai pēc to nodaļu norādījuma, kurām tie pieder.

Draudzes mantzinis izsniedz kvītis par visiem saņemtajiem līdzekļiem, arī par līdzekļiem, ko pie viņa nogulda dažādas draudzes palīgorganizācijas nodaļas. Saņemot naudu no draudzes mantziņa, attiecīgās palīgorganizācijas nodaļas sekretārs savukārt izsniedz atbilstošu kvīti draudzes mantzinim.

Līdzekļu mērķu nodrošināšana — Kad tiek ievākti ziedojumi vispasaules misijas darbam vai jebkurai vispārējai vai vietējai misijas darbībai, visa nauda, kas ievietota ziedojumu traukā (izņemot speciālas dāvanas, ja ziedotājs izteicis citu vēlmi), jāieskaita kā daļa no šī konkrētā ziedojuma. Pats svarīgākais ievācot tādus ziedojumus ir tas, ka visi ziedojumi un dāvanas, ko cilvēki ziedojuši draudzei kādiem konkrētiem mērķiem un vajadzībām, var tikt izlietoti tikai vienīgi šiem mērķiem un vajadzībām. Ne draudzes mantzinim, ne draudzes padomei nav tiesības šos līdzekļus vai to daļu izņemt un lietot tos citiem mērķiem kā vien tam, kam tie bija norādīti.

Palīgorganizāciju nodaļu līdzekļi, kuru ievērojama daļa bieži var sastāvēt no mērķa ziedojumiem, tiek izlietoti tai draudzes darba nozarei, kuras dēļ draudzes palīgorganizācijas nodaļa vispār ir veidota. Šādi līdzekļi glabājas pie draudzes mantziņa un no tiem draudzes mantzinis, nedz arī draudzes padome nedrīkst aizņemties vai jebkādā citā veidā izlietot citiem mērķiem.

Kad kāda palīgorganizācijas nodaļa pārtrauc savu darbību, tad saskaņā ar draudzes stundā pieņemto kopīgo lēmumu šīs nodaļas pārpalikušos līdzekļus var izlietot citiem mērķiem.

Nauda personīgās literatūras pasūtījumiem — Vietās, kur nav Adventistu Grāmatu Centrs, par naudu, kas domāta personīgās literatūras pasūtījumiem, grāmatām, brošūrām, žurnāliem un arī periodisko izdevumu pasūtījumiem, atbildīgs ir draudzes mantzinis.

Pareizais draudzes locekļu naudas iemaksas veids — Draudzes mantzinim vajadzētu mudināt, lai visa nauda, kuru draudzes locekļi izvēlas ziedot, izņemot regulāros draudzes ziedojumus, tiktu ievietota desmitās tiesas un ziedojumu aploksnēs,

uz kuras katrs draudzes loceklis norādītu savas vēlmes šīs naudas pielietojumam un arī pārliecinātos, ka tas, ko viņi uzrakstījuši savās vēlmēs saskan ar aploksnē ietvertu naudas summu. Draudzes locekļiem vajadzētu skaidri uzrakstīt savu vārdu, uzvārdu un adresi, tad ielikt aploksnī ziedojumu traukā vai atdot draudzes mantzinim, kuram visas šīs aploksnēs vajadzētu saglabāt kā pierādījumus, līdz Savienības / misijas lauka auditors būs pārbaudījis visus rēķinus un atskaites.

Ja iespējams, draudzes locekļiem, kas savu desmito tiesu un ziedojumus maksā caur čeku vai pasta pārvedumiem vajadzētu tos izrakstīt vai adresēt draudzei, nevis kādai personai.

Kvītis draudzes locekļiem — Neraugoties uz to, cik daudz vai maz naudas saņemts, par visu naudu vajadzētu nekavējoties izrakstīt kvītis, draudzes mantzinim ir jāuztur stingra uzskaitē par visām kvītīm un maksājumiem. Visus vispārējos ziedojumus, kas nav ietverti aploksnēs, mantzinim vajadzētu saskaitīt kādas citas draudzes amatpersonas, vēlams diakona klātbūtnē un šai personai izsniegt attiecīgu kvīti.

Pareizs veids, sūtot līdzekļus Savienībai / misijas laukam — Nosūtot līdzekļus Savienības / misijas lauka mantzinim, visām kvītīm, banku izrakstiem vai naudas pārvedumiem vajadzētu būt izrakstītiem organizācijai, kur tas ir iespējams, nevis personai. Kopā ar nosūtītajiem līdzekļiem draudzes mantzinim jāietver kopija no draudzes mantziņa grāmatas. Naudas pārvedumu kvītis izsniedz Savienība / misijas lauks.

Finansiālo dokumentu saglabāšana — Obligāti jā saglabā visi finanšu dokumenti, kvītis vai rēķini par summām, kas saņemtas un izmaksātas saskaņā ar vietējās Savienības / misijas lauka izveidoto sistēmu.

Grāmatas jāaudītē — Savienības / misijas lauka mantzinis vai kāds cits Savienības / misijas lauka padomes nozīmēts cilvēks pārbauda draudzes mantziņa finanšu dokumentus parasti tas notiek reizi gadā. Draudzes mantziņa grāmatu dokumentācijai un citiem finanšu dokumentiem, kas saistīti ar draudzes mantziņa, draudzes skolas mantziņa un jebkuras draudzes organizācijas mantziņa darbu vienmēr jābūt gataviem un pieejamiem pārbaudēm, kuras veic

Savienības / misijas lauka auditors vai arī mācītājs, apgabala vadītājs, vadošās draudzes vecākais, vai jebkurš draudzes padomes pilnvarots cilvēks, bet tos nekad nevajadzētu darīt pieejamus nepilnvarotām personām. (Skat. [12. nodaļu](#), sadaļu “Audits”)

Atskaites par visiem saņemtajiem un izlietotajiem līdzekļiem jādara zināmas regulārajās draudzes stundās. Šo atskaišu kopijas vajadzētu izsniegt vadošajiem draudzes darbiniekiem.

Kad ir nodots ziņojums par to cilvēku skaitu draudzē, kas ir ziedojuši, tad šajā grupā vajadzētu arī ieskaitīt sievas un nepilngadīgos bērnus, kas nav nodarbināti, bet ir daļa no draudzes un kuru ģimenes galvas pelna iztiku, ir uzticīgi desmitās daļas maksāšanā un ziedošanā.

Attiecības ar draudzes locekļiem ir konfidenciālas —

Mantzinim vienmēr vajadzētu atcerēties, ka attiecības ar individuāliem draudzes locekļiem ir pilnīgi konfidenciālas. Mantzinim vajadzētu būt uzmanīgam un nekad neizteikt komentārus par kāda draudzes locekļa desmitās tiesas maksājumiem, par kāda ieņēmumiem vai jebko, kas saistīts ar šīm tēmām. Izņēmums ir pārrunas ar tiem, kas nes atbildību par šo darbu. Šī likuma neievērošana var izraisīt lielu ļaunumu un problēmas.

Interesu koordinators

Ir ļoti būtiski, lai daudzās interešu un vajadzību jomas, kas radušās draudzes misijas darba rezultātā, tiktu attiecīgi un pareizajā laikā papildītas. Tāpēc laikā, kad tiek vēlēti citas draudzes amatpersonas, būtu vēlams ievēlēt Interesu koordinatoru, kurš var būt arī vienlaicīgi kā draudzes vecākais. Šis cilvēks ir draudzes padomes un Personīgās kalpošanas nodaļas padomes loceklis un darbojas tieši mācītāja un šīs padomes priekšsēdētāja pakļautībā. Šī amata pienākumi ietver:

1. Uzturēt kārtībā to interešu un vajadzību sarakstu, ko draudze saņēmusi no katra avota. Tādi avoti ir: labdarības kalpošana sabiedrībā, ziedojumi labdarībai, vispārējā evaņģelizācija, mājas Bībeles studijas, draudzes locekļu svētrunas un draudzes locekļu personīgā liecināšana, misijas žurnāli, sabatskolas evaņģelizācijas darbība, literatūras evaņģelizācija, veselības

kalpošanas nodaļas evaņģelizācijas darbs, radio un TV kā arī draudzes misijas literatūra.

2. Palīdzēt mācītājam un Personīgās kalpošanas nodaļas padomes priekšsēdētājam piesaistīt un apmācīt spējīgus draudzes locekļus šai kalpošanai.
3. Katru mēnesi iesniegt draudzes padomei atskaiti par darba rezultātiem ar cilvēkiem, kuri interesējas par patiesību. Ja šis darbs ir pietiekoši plašs, tad tas ir jādara zināms draudzes mācītājam.
4. Draudzes darbinieks svītrots no draudzes locekļu saraksta

Kad no draudzes locekļu saraksta svītrotais draudzes darbinieks un pēc kāda laika tiek uzņemts atpakaļ draudzē, viņa iepriekš ieņemtais amats no jauna netiek apstiprināts.

IESVĒTĪŠANAS DIEVKALPOJUMS

Visi vietējās draudzes jaunievēlētie darbinieki var tikt ietverti iesvētīšanas dievkalpojumā vai ceremonijā, kuru vada mācītājs, kuram ir attiecīgas pilnvaras. (Skat. [9. nod.](#), sadaļā “Iesvētīšanas dievkalpojums”). Ja nav pieejams neviens mācītājs, iesvētīšanas dievkalpojumu drīkst vadīt vietējās draudzes ordinēts draudzes vecākais.

PIEZĪMES

Šīs piezīmes ietver paskaidrojumus attiecībā uz to, kā vietējā draudze drīkst rīkoties konkrētos apstākļos. Vietējā draudze var pielietot dažādus veidus kā risināt šos jautājumus. Šādām alternatīvām metodēm vajadzētu būt saskaņā ar vispārēji pieņemtajiem Septītās dienas Adventistu Draudzes organizācijas un rīcības principiem.

1. Kalpošanā iesaistīt katru draudzes locekli

Bībelē minētais vārds *laos*, no kura radies vārds “laji”, ietver visus Dieva ļaudis, ieskaitot arī garīdzniecību. Šo vārdu var lietot, lai apzīmētu jēdzienu “sabiedrotie kalpošanā, līdzstrādnieki”. “Par šī darba progresu atbildīgi ir ne tikai iesvētīti sludinātāji. Katrs, kas

pieņēmis Kristu, ir aicināts darboties citu cilvēku glābšanas labā.” (“Apustuļu darbi”, 72. lpp.)

“Bet ikvienam no mums piešķirta žēlastība tādā mērā, kādā to Kristus mums ir dāvinājis. Tāpēc ir sacīts: ‘Uzkāpis augstumā, viņš saņēmis gūstekņus, devis dāvanas cilvēkiem.’” (Ef. 4:7,8) “Viņš arī devis citus par apustuļiem, citus par praviešiem, citus par evaņģēlistiem, citus par ganiem un mācītājiem, lai svētos sagatavotu kalpošanas darbam, Kristus miesai par stiprinājumu.” (Ef. 4:11,12)

Kad Jēzus devās prom, Viņa sekotājiem tika dots Svētais Gars, kas katram deva dāvanu vai dāvanas kalpošanai, “piešķirdams katram savu tiesu, kā gribēdams” (1.Kor. 12:11). Katrs, kurš saņem Svēto Garu, saņem kalpošanas dāvanu, ko Gars norīkojis lietot kalpošanai Kristum. (Daļa no šī materiāla ir citāti no “Septītās dienas Adventistu Mācītāju Rokasgrāmatas”, 11. nodaļas.)

Svētais Gars mūs mudina kalpot tur, kur mēs savu dāvanu varam izlietot, kalpojot citiem un pievēršot tos Kristum. Šajā plānā nevalda hierarhija. Katrs ticīgais ir kalpotājs, veicot to vai citu kalpošanu, atbilstoši savām sevišķām dāvanām un talantiem.

Uz dāvanām balstīta kalpošana — Katram draudzes loceklim nepieciešams piemērot pienācīgu kalpošanu, kā daļu no draudzes vispārējās misijas stratēģijas. Dažas draudzes var izvēlēties šo uzdevumu uzticēt ievēlēšanas komitejai.

Jaunus amatus, kas nav ietverti “Draudzes rokasgrāmatā”, pirms ievēlēšanas komitejas darba sākuma jāapstiprina draudzes padomei. Katrs jauns vārds draudzes sarakstā ir rūpīgi jāapsver un par to daudz jālūdz un, pirms iesaistīt viņu kādā kalpošanas jomā, obligāti ar šo cilvēku jāveic individuālas pārrunas.

Iespējams, lai spētu veiksmīgi tikt galā ar šo uzdevumu, ievēlēšanas komitejai būtu jātiekas regulāri visa gada garumā, satiekoties katru mēnesi vai nedēļu (atkarībā no draudzes apmēriem). Dažas draudzes var ievēlēšanas komiteju pārveidot par Kalpošanas Attīstības komiteju un skaidri noteikt, ka attiecībā uz visu locekļu iesaistīšanu, pastāv īpašas cerības un prasības. Ja ievēlēšanas komiteja / Kalpošanas Attīstības komiteja tiek izraudzīta kā pastāvīga komiteja, tad tam jānotiek ar visas draudzes apstiprinājumu, par to balsojot.

Draudze var arī izvēlēties nozīmēt gan ievēlēšanas komiteju, gan atsevišķu Kalpošanas Attīstības komiteju. Tādā gadījumā Ievēlēšanas komiteja izrauga kandidātus, kas pildītu regulāros pienākumus, kas noteikti “Draudzes rokasgrāmatā”, turpretī Kalpošanas Attīstības komiteja izvirza visus pārējos draudzes locekļus kalpošanai piemērotā kalpošanas jomā.

Tās draudzes, kuras vēlas iesaistīt kalpošanā visus savus draudzes locekļus, var izmantot mācību programmas, kas pamatotas uz Bībeles izpratni par garīgām dāvanām. Šīs programmas sniedz Kalpošanas Attīstības komitejas locekļiem konkrētu sagatavotību un spēju izmantot nepieciešamās darba metodes. Mācību programmas ir tā veidotas, ka to var izmantot draudzes, kas neizvēlas veidot Kalpošanas Attīstības komiteju, bet savā darbā izmantot daudz tradicionālāku pieeju.

2. Mazo grupu kalpošana

Mozus Izraēla tautu sadalīja grupās pa desmit (2.Moz. 18). Jēzus izvēlējās divpadsmit cilvēku lielu grupu, kuras sabiedrībā pavadīja savas kalpošanas lielāko daļu. Bieži Viņš mācīja, apmeklējot cilvēkus viņu mājās. (Mt. 13:36; 17:25; Marka 9:33, 10:10). Jaunās Derības draudze savas aktivitātes koncentrēja, balstoties uz mazām grupām, sadraudzību, Rakstu pētīšanu, liecināšanu, lūgšanām un “maizes laužīšanu” (Ap.d. 2:42,46).

Ziemeļamerikā, tāpat kā daudzās citās pasaules daļās, Septītās dienas Adventistu Draudze savu darbību iesāka, dibinot vietējās draudzes, kas bija mazas, neformālas grupas un kuru sanāksmes norisinājās ticīgo mājās. Elena Vaita uzsver: “Mazu grupu veidošana kā pamats kristīgajām pūlēm ir plāns, kuru man devis Viņš, kurš nekad nekļūdās. Ja draudzē ir daudz locekļu, draudzes locekļiem jāizveido mazākas grupas, lai darbotos ne tikai draudzes locekļu, bet arī neticīgo labā.” (“Evaņģelizācija”, 115. lpp.)

Jau 1871. gadā viņa sagatavoja konkrētus norādījumus “kā noturēt sanāksmes”, kuras ar saviem mērķiem un norisi ir līdzīgas mazo grupu kalpošanai šodien. (skat. žurnālu “Review and Herald”, 1871. gada 30. maijs, citēts arī grāmatā “Liecības Draudzei”, 2. sējumā, 577. — 582. lpp.)

Ķermeņa dzīvība ir tā šūnās. Ja mirst šūna, ar laiku mirs arī ķermenis. Ja šūnas ir veselīgas, ķermenis ir veselīgs. Kad šūnas vairojas, ķermenis aug. Reliģisko kustību pētījumi pierāda, ka katra lielāka garīga atmoda ir attīstījusies, pateicoties Svēto Rakstu pieejamībai un iespējai ticīgajiem pulcēties kopā mazo, neformālo grupu sastāvā.

3. Bībeles pētīšanas grupas

Mērķis — Bībeles pētīšanas grupas mērķis ir draudzes locekļu garīgā atmoda un to piesaistīšana, kuri tādi nav. Tādas grupas sniedz izcilu iespēju, kā atjaunot saikni ar neaktīviem draudzes locekļiem. Šādās grupās galvenais uzsvars ir likts uz sadraudzību. Gan mazais izmērs, gan neformālā gaisotne lielā mērā veicina sadraudzību daudz vairāk nekā regulārā draudzes dievkalpojuma oficiālā atmosfēra. Pat cilvēki, kas nav gatavi pievienoties draudzei, mazo grupu neapdraudošajā atmosfērā jūtas pārliecināti un ērti.

Formāts — Grupās nevajadzētu būt mazāk kā četriem un vairāk par piecpadsmit cilvēkiem. Tiem vajadzētu regulāri tikties — ik nedēļu, katru otro nedēļu vai vismaz reizi mēnesī. Tie var tikties mājās, darba vietās vai arī sanāksmju telpās. Sanāksmes parasti ilgst stundu vai divas un tajās parasti ietvertas ir četras sadaļas:

- a) *Pārrunas*: Katras sanāksmes sākumā grupai vajadzētu izplānot laiku grupas locekļu pārrunām. Dalīšanās priekos, svētībās un vilšanās ir dabīgs veids kā sākt šo sanākumi. Tas mazina spriedzi, sniedz patiesu iedrošinājumu un rada draudzīgu garu. Dialogs ir veiksmes atslēga. Nevienam nevajadzētu ļaut dominēt šādā grupā.
- b) *Bībeles studijas*: Grupa var izvēlēties kādu Bībeles grāmatu, vai arī Bībeles studijām paredzētu ceļvedi. Grupas locekļi nedēļas garumā pēta to materiāla daļu, par kuru ir iepriekš vienojušies un grupas sanāksmēs to pārrunā. Vadītājs cenšas mudināt meklēt atbildes uz tādiem jautājumiem, kā: “Ko autors šajā Rakstu vietā ir vēlējis pateikt?” un “Ko Dievs ar šīs Rakstu vietas palīdzību ir vēlējis man pateikt?”
- c) *Lūgšana*: Grupa kopīgi sastāda lūgšanu tēmu sarakstu, kas ietver gan aizlūgumus, gan Dieva slavēšanu. Ir ļoti svarīgi, lai

grupas locekļi lūgtu viens par otru, kā arī par konkrētiem pasākumiem, kuros grupa var būt iesaistīta, vai ir ieinteresēta. Būtu jāatrod laiks, lai katrs cilvēks, kas vēlas, piedalītos ar īsu lūgšanu.

- d) *Liecināšana*: Grupa pavada laiku, pārrunājot liecināšanas iespējas, izvēloties programmas, kuros tā varētu iesaistīties.

Tiks izstrādāti plāni programmu īstenošanai un sekojošās sanāksmēs grupas locekļi varēs dalīties personīgās liecināšanas rezultātos un pieredzē. Būtu jāieplāno arī laiks apmācīt grupas locekļus par efektīvas liecināšanas metodēm. Grupās, kuras regulāri apmeklē neaktīvi draudzes locekļi un / vai tie, kas nav draudzes locekļi, galvenā uzmanība būtu jāpievērš tam, kā tos iepazīstināt ar Jēzus Kristus personību.

4. Kalpošanas grupas

Mazās grupas savā draudzē veido cilvēki ar īpašām interesēm, kuri grib piedalīties kādā konkrētā kalpošanā. Par piemēru var minēt cilvēku grupas, kurus interesē ģimenes dzīve, bērnu audzināšana, dažādu dzīves problēmu risinājumi un Bībeles studijas par fiziskās, garīgās un prāta veselības tēmām. Sabatskolas ietvaros arī var izveidot šādas grupas cilvēkiem ar konkrētām vajadzībām un noteiktu aktivitāšu atbalstam.

5. Misijas grupas

Vietējā draudze var organizēt mazās grupas kā sabatskolas filiāli, kuras uzsāks pirmo darba soli no evaņģelizācijas iepriekš neskartā sabiedrībā un noturēs mājas sanāksmes, tāpat kā adventisti to īstenoja deviņpadsmitā gadsimtā.

Mazajai grupai, kas satiekas kādās mājās Bībeles pētišanai, sadraudzībai un Dieva pielūgšanai ir nepieciešams ļoti maz līdzekļu un līdz ar to tiek nojaukti šķēršļi, kas saistīti ar draudzes misijas īstenošanu. Vietās, kur Savienība nevar atļauties papildus mācītājus, misijas grupas tajos pilsētu vai lauku rajonos var turpināt būt saistītas ar jau nodibināto draudzi. Mazo grupu vadītāji darbojas rajona mācītāja pakļautībā.

6. Kā sākt mazo grupu darbu

Parasti Personīgās Kalpošanas Nodaļas padome uzsāk mazo grupu kalpošanu un draudzes padome dod galējo apstiprinājumu šai programmai un apstiprina mazo grupu vadītājus. Tas ir domāts, lai nodrošinātos pret dažādu nogrupējumu rašanos.

Mācītājam nav nepieciešams būt par pastāvīgu kādas grupas locekli. Tomēr mācītājam vajadzētu vispārēji pārskatīt visas grupas. Mācītāja lielākais uzdevums ir atrast, apmācīt un iesaistīt vadītājus no draudzes locekļu vidus. Šie vadītāji pēc tam aicina savus draugus, paziņas un kaimiņus pievienoties viņu grupām.

Pirmajā sanāksmē vēlams izveidot rakstiskus grupas statūtus, kas ietvertu grupas mērķus un pamatnoteikumus. Grupas locekļus vajadzētu lūgt palīdzēt izveidot šo īso, kodolīgo dokumentu (parasti tas nav garāks par vienu lappusi). Parasti tas ietver vienošanos tikties reizi nedēļā noteikta perioda laikā (piemēram, 6, 10, 13 vai 26 nedēļas), apmeklēt katru sanākumi, ja vien nav slims vai izbraucis, izlasīt uzdoto materiālu starp satikšanās reizēm, ievērot konfidencialitāti, atturēties no negatīviem izteicieniem par citiem cilvēkiem vai organizācijām, kā arī uzaicināt citus pievienoties šai grupai. Tiem, kuri nespēj atbalstīt šādu vienošanos, vajadzētu dot iespēju atteikties no dalības grupā.

7. Vietējo draudzes vecāko apmācība un sagatavošana

Galvenā atbildība par vietējo draudzes vecāko apmācību gulstas uz mācītāja pleciem, bet Savienības / misijas lauki rūpējas par plānotu, regulāru sanāksmju rīkošanu to apmācīšanai. Lai varētu atbalstīt mācītāja un draudzes vecākā sadarbības attiecības, ir ieteicams, ka arī mācītāji apmeklētu šīs sanāksmes. Bez tam nepieciešams uzaicināt arī tos vadītājus, kas pilda vietējās draudzes vecāko funkcijas.

8. Laulību iesvētīšanas iestādījums

Dažās valstīs vai reģionos, lai varētu vadīt laulību mācītājam jābūt juridiski apstiprinātam un reģistrētam. Daudzās valstīs mācītājs var veikt šo ceremoniju baznīcā, bet laulības apliecību juridiski paraksta un apstiprina dzimtsarakstu nodaļas vadītājs,

kurš parasti atrodas baznīcas palīgtelpā un klausās, kā tiek veikta laulību pasludināšana. Vēl citās valstīs mācītājam vispār nav atļauts veikt laulību ceremoniju, jo tā tiek uzskatīta par valsts atbildību un ir spēkā tikai ar civilā līguma apstiprinājumu. Šādos gadījumos mūsu locekļi dodas uz mājām vai dievkalpojumu vietu, kur īpašā dievkalpojumā mācītājs izlūdzas Kunga svētības par šo pāri.

9. Sagatavošana kristību dievkalpojumiem

Diakoniem vajadzētu asistēt kristību dievkalpojumos, nodrošināt to, ka kristību vieta ir sagatavota un ir nodrošināta attiecīgā aprūpe vīriešu kārtas kandidātiem gan pirms un pēc ceremonijas.

10. Draudzes īpašuma aprūpe un uzturēšana

Diakonu pienākums ir pārraudzīt, lai ēka tiek uzturēta tīra un lietošanas kārtībā un ka draudzes apkārtne ir sakopta un pievilcīga. Tas arī ietver to, ka tiek nodrošināta apkopēju darba veikšana. Lielās draudzēs bieži vien ir nepieciešams algot apkopēju. Diakoniem vajadzētu draudzes padomei ieteikt piemērotu cilvēku, kuru varētu pieņemt, nobalsojot, vai arī draudzes padome varētu pilnvarot diakonus noalgot apkopēju.

Lai veiktu jebkādus apjomīgus remontdarbus, ir jālūdz draudzes padomes pilnvaras. Visi rēķini par remontdarbiem, kā arī par ūdeni, elektrību, gāzi, u.t.t. ir jānosūta draudzes mantzinim to apmaksai.

11. Svarīgs ieņemamais amats

(Skat. sadaļu “Draudzes sekretārs”) Visus protokolus vajadzētu ierakstīt draudzes protokolu grāmatā, vai arī kādā citā piemērotā reģistrācijas veidā, ko ir pieņēmusi attiecīgā draudze, norādot sanāksmju laiku un datumu, apmeklētāju skaitu un atskaiti par visām notikušajām darbībām. Draudzes sekretāram jāstāda arī visu komiteju sarakstu, kas šajās sanāksmēs piedalās un iesniegt priekšsēdētājam katras komitejas locekļu sarakstu, norādot to pilnvaru loku un darba uzdevumus. Draudzes protokolu grāmatu var iegādāties Adventistu Grāmatu centrā, vai, dažās valstīs adventistu izdevniecībās. Draudzes protokolu grāmatā ir attiecīga sadaļa, kur ierakstīt draudzes locekļus un kur obligāti norādīts, kā

un kad draudzes locekļi bija ierakstīti vai izsvītroti no draudzes locekļu saraksta. Šīs ziņas šajā sarakstā ir jāieraksta hronoloģiskā secībā, precīzi un regulāri. Katram ierakstam jābūt apstiprinātam ar atsauci uz attiecīgo protokolu un arī papildinformāciju vajadzētu ierakstīt tai atbilstošā vietā, lai būtu redzams patiesais draudzes locekļu skaits.

12.Sazināšanās ar draudzes locekļiem

Draudzes sekretāram vajadzētu sazināties ar promesošiem draudzes locekļiem, kā arī informēt tos par interesantiem draudzes dzīves faktiem un pasākumiem, tā iedrošinot tos vismaz katru ceturksni atrakstīt par savām kristīgajām aktivitātēm. Būtu vēlams, lai draudzes sekretārs ar tiem regulāri rakstiski sazinātos.

13.Savlaicīga atskaišu nosūtīšana

Nepieciešams nodrošināt, lai tiktu ierakstīta visa informācija, kas anketās un atskaišu formās prasīta. Īpaša uzmanība būtu jāpievērš draudzes locekļu pārceļšanai uz citu draudzi, kā arī uzskaitīt draudzes locekļus, kas uzņemti, vai svītroti no draudzes saraksta un šīs rīcības iemeslus, kā tas ir norādīts attiecīgajās veidlapās.

Savienības / misijas lauka sekretāra pienākums ir katru ceturksni atskaitīties ūnijas savienības / misijas sekretāram, un ūnijas savienības / misijas lauka sekretāram ir jāatskaitās divīzijai, un divīzijas sekretāram jāatskaitās Ģenerālkonferences birojam, nododot šo svarīgo informāciju. Jebkura atskaišu neiesniegšana vai kavēšanās nopietni ietekmē draudzes darbu visos tā posmos.

Rūpīga uzmanības veltīšana jautājumiem, kas minēti šajās atskaitēs, lielā mērā palīdz uzturēt precīzu dokumentāciju vispasaules draudzes darbībā.

14.Līdzekļi personīgās literatūras abonēšanai

Reģionos, kur nav Adventistu Grāmatu Centrs, draudzes locekļi var ievietot savu naudu personīgiem grāmatu, žurnālu, brošūru un arī periodisko izdevumu abonēšanai šim mērķim paredzētās aploksnēs, pienācīgi aizpildot pasūtīšanas formu un nodot to Personīgās Kalpošanas nodaļas sekretāram. Draudzes mantzinis

pārsūta visas savāktās naudas summas un literatūras pasūtījumus vietējam savienības / misijas lauka Adventistu Grāmatu Centram, vai arī izdevniecībai, saskaņā ar procedūru, kuru noteicis Savienības / misijas lauks. Katra ceturkšņa noslēgumā Personīgās Kalpošanas nodaļas sekretārs dod atskaiti draudzei tās ceturkšņa draudzes stundā par saviem rēķiniem ar Adventistu Grāmatu Centru un / vai ar izdevniecību un attiecīgu šīs atskaites kopiju nodod draudzes mantzinim.

8. NODAĻA

DIEVKALPOJUMI UN DRAUDZES STUNDAS

Vispārējie principi

Garīgais dievkalpojums — “Lai gan Dievs nemājo rokām taisītos tempļos, tomēr Viņš ar savu klātbūtni pagodina savu ļaužu sanāksmes. Kungs ir apsolījis ka, tiem sapulcējoties Viņu meklēt, atzīstot savus grēkus un vienam par otru lūdzot, Viņš būs klāt ar Savu Garu. Bet visiem, kas tā sanāk kopā Viņa pielūgšanai, jānoliek katrs ļaunums. Dievu jāpielūdz garā un patiesībā, svētā glītumā. Ja ļaudis Viņu tā nepielūdz garā, patiesībā un svētumā, tad to pulcēšanās ir veltīga. Par tādiem neīstiem pielūdzējiem Kungs saka: “Šī tauta godā Mani ar savām lūpām, bet viņu sirds ir tālu nost no Manis. Bet velti tie Mani godā...” Mt. 15:8,9. Tiem, kas Kungu piesauc, To jāpielūdz: “...Garā un patiesībā. Jo Tēvs tādus meklē, kas Viņu tā pielūdz.” Jāņa 4:23(“Pravieši un ķēniņi”, 50. lpp., latv. tulk. 33. lpp.)

Dievkalpojumu un draudzes stundu mērķis. — Kristīgais piedzīvojums sastāv no garīgas atdzimšanas, priekpilnas salīdzināšanās, uzticīgas misijas, sekojot uzstādītajam mērķim un pazemīgas paklausības Dievam (2.Kor. 5:17; Fil. 2:5-8). Lai ko kristietis darītu, lai kur viņš piedalītos, ieskaitot arī draudzes dievkalpojumus un draudzes stundas, tas viss ir liecība par jaunu dzīvi Kristū un šīs dzīves Svētā Gara augļus viņš līdzdala citiem. Draudzes dievkalpojumu un draudzes stundu mērķis ir pielūgt Dievu par Viņa radošo darbu un par visu Viņa žēlastībā dāvināto glābšanu; izprast Viņa Vārdu, Viņa mācības un Viņa nodomus; pavadīt laiku ticības un mīlestības sadraudzībā vienam ar otru; liecināt par katra personīgo ticību Kristus izpirkuma upurī pie krusta Golgātā un iemācīties, kā izpildīt evaņģēlija uzdevumu padarīt visas pasaules tautas par Kristus mācekļiem (Mt. 28:19).

Godbijība pret dievnamu. — “Pazemīgai, ticīgai dvēselei Dieva nams virs zemes ir vārti uz Debesīm. Slavas dziesmas, lūgšanas, Kristus pārstāvju runātie vārdi ir Dieva noteikti līdzekļi

ļaužu sagatavošanai Debesu sadraudzībai, kurā neieklausies neviens, kas ir aptraipīts.

No svētuma, kas bija piešķirts laicīgajai svētnīcai, kristīgie var mācīties, kā viņiem vajadzētu uzskatīt vietu, kur Kungs satiekas ar saviem ļaudīm... Dievs pats bija noteicis kārtību, kā jānorit Viņa pagodināšanai, paceļot to augstu pāri visam, kam laicīgs raksturs.

Māja ir svētnīca ģimenē, un istabiņa vai birzs — vispiemērotākā vieta personīgai Dieva pielūgšanai, bet sapulces nams ir draudzes svētā vieta. Vajadzētu pastāvēt noteikumiem par dievkalpojumu laiku, vietu un veidu. Neko, kas ir svēts, neko, kas saistās ar Dieva pielūgšanu un pagodināšanu, nevajadzētu uzlūkot nevērīgi vai vienaldzīgi. Lai cilvēki spētu vislabāk pasludināt Dieva tikumus, viņu sadraudzīgajām sanāksmēm vajadzētu risināties tā, ka tie iemācītos atšķirt svētu no ikdienišķā. Ļaudis, kam ir plaši uzskati, cēlas domas un ieceres, ir tādi ļaudis, kurus savstarpējā sadraudzība rosina domāt par dievišķām lietām. Laimīgi ir tie, kuriem ir svētnīca, vienalga vai tā krāšņa vai vienkārša, pilsētā vai nemīlīgās kalnu aizās, zemā būdīnā vai tuksnesī. Ja tas ir vislabākais, ko viņi var sagatavot savam Meistaram, tad Viņš šo vietu svētīs ar savu klātbūtni un tā būs svēta Debesu karapulku Virspavēlniekam. (“Liecības Draudzei”, 5. sēj., 400. lpp.)

Bērniem jā māca godbijība. — “Vecāki, paaugstiniet kristīgo standartu savu bērnu prātā, palīdziet viņiem savos piedzīvojumos iesaistīt Jēzu, māciet viņiem visaugstāko godbijību pret Dieva namu, lai tie saprastu, ka, ieejot Kunga namā, viņu sirdīm vajadzētu kļūt iejūtīgām un padevīgām šādu domu iespaidā: ‘Šeit ir Dievs; šis ir Viņa nams. Manām domām jābūt skaidrām un motīviem — vissvētākajiem. Manā sirdī nedrīkst slēpties nekāds lepnums, nekāda skaudība, greizsirdība, ļaunas aizdomas, naidis vai viltība, jo es nāku svētā Dieva klātbūtnē. Šī ir vieta, kur Dievs satiekas ar saviem ļaudīm un tos svētī. Augstais un Svētais, kas dzīvo mūžīgi, noskatās uz mani, pārbauda manu sirdi un pazīst manas dzīves visdziļāk paslēptās domas un darbību.’” (“Liecības Draudzei”, 5. sēj., 402., 403. lpp.)

Pieklājība un klusums dievkalpojuma vietā. — “Ieejot sapulces telpās, apmeklētājiem vajadzētu izturēties pieklājīgi un klusi ieņemt savas vietas. ... Lūgšanas namā ne pirms, ne pēc

sanāksmes nevajadzētu pieļaut parastas sarunas, čukstēšanu un smieklus. Visus Dieva pielūdzējus vajadzētu raksturot dedzīgai, rosīgai dievbijībai.

Ja kādiem līdz sapulces sākumam nedaudz minūšu jāgaida, tad lai viņi klusās pārdomās uztur īstu dievbijības garu, sirdi paceļot lūgšanā pie Dieva, lai dievkalpojums nestu sevišķu svētību viņu pašu sirdīm un pārlicinātu par grēku un vadītu uz atgriešanos arī citas dvēseles. Viņiem vajadzētu atcerēties, ka namā atrodas Debesu vēstneši. Savas nemierīgās, nepacietīgās izturēšanās dēļ, tāpēc ka acumirkļus neizlietojam lūgšanām un pārdomām, mēs visi zaudējam daudz jauku izdevību satīties ar Dievu. Ir nepieciešams bieži pārbaudīt savu garīgo stāvokli un prātu un sirdi pievērst Taisnības Saulei. Ja ļaudis lūgšanas namā nāks ar patiesu godbijību pret Kungu un pieminēs, ka viņi atrodas Dieva klātbūtnē, tad klusums būs tiešām daiļrunīgs. Čukstēšanu, smiešanos un sarunāšanos, kas parastās darba telpās nebūtu grēks, nedrīkst pieļaut namā, kur pielūdz Dievu. Prātu vajadzētu sagatavot uz klausīt Dieva Vārdu, lai to varētu pareizi saprast un tas atbilstoši ietekmētu sirdi.” (“Liecības Draudzei”, 5. sēj., 401. lpp.)

Vienošanās par draudzes sanāksmēm. — Katrai draudzei vajadzētu organizēt savus dievkalpojumus un sanāksmes tā, kā tā atrod par vajadzīgu. Dieva pielūgsmei, Svēto Rakstu mācībām un draudzes aktivitātēm vissvarīgākie ir sabata dievkalpojumi, Svētā Vakarēdiena dievkalpojumi, lūgšanu sanāksmes, sabatskola, jauniešu sanāksmes un draudzes misijas sanāksmes. Ne mazāk svarīgas ir sanāksmes, kurās tiek pārrunātas attiecīgās draudzes darba lietas.

Viesmīlība. — Katrā draudzē vajadzētu veicināt viesmīlības garu. Nekas tā nespēj vājināt draudzes garīgo dzīvi kā vēsa, formāla atmosfēra, kas izslēdz viesmīlību un kristīgo sadraudzību. Draudzes locekļiem vajadzētu veicināt sevī šo būtisko kristīgās dzīves īpašību. Tas ir īpaši svarīgi attiecībā uz Dieva pielūgšanu. Ir nepieciešams sirsnīgi uzņemt un likt justies gaidītiem katram viesim, kurš kopā ar mums pielūdz Dievu. Draudzes darbinieku pienākumos ietilpst nokārtot, lai būtu kāds, kurš pievērstu īpašu uzmanību, sagaidot viesus, kas ieradušies uz dievkalpojumiem. “Neaizmirstiet

viesmīlību! Jo daži ar to, pašiem nezinot, savos namos ir uzņēmuši eņģeļus.” (Ebr. 13:2)

Nepilnvaroti runātāji mūsu draudzēs. — Nekādā gadījumā mācītājs, draudzes vecākais vai cits draudzes darbinieks nedrīkst aicināt svešiniekus vai nepilnvarotas personas vadīt mūsu draudžu dievkalpojumus. Cilvēkiem, kuri ir atlaisti no kalpošanas, vai kas ir tikuši izslēgti no draudzes sadraudzības kādā citā vietā, vai arī viltīgiem cilvēkiem, kuriem nav attiecīgās draudzes pilnvaras, nedrīkst uzticēties. Nedrīkst pielaist cilvēkiem, kuri spēj ar saviem laipniem vārdiem iedvest ticamību un pieejamību mūsu kancelei. Tikai viņu prasmes dēļ labi izteikties, nevajadzētu atļaut lietot mūsu paaugstinājumu. Jāpieliek visas pūles, lai mūsu draudzi pasargātu no šādiem cilvēkiem. Katrs, kas ir cienīgs iegūt mūsu draudžu uzticību spēs apliecināt sevi, uzrādot nepieciešamo apliecību vai rekomendāciju. Var būt tādi gadījumi, kad ir atbilstoši apstākļi, lai mūsu draudzes uzrunātu valdības pārstāvji vai sabiedrības vadītāji. Nevienš cits nedrīkst tikt pielaists pie kanceles bez atļaujas no Savienības / misijas lauka biroja. Katra draudzes vecākā, mācītāja un Savienības / misijas lauka prezidenta pienākums ir stingri uzraudzīt, lai šis nosacījums tiktu rūpīgi ievērots.

Mūzikas loma dievkalpojumos

Mūzikas loma dievkalpojumos — “Mūzikai var būt liels spēks uz labu, tomēr mēs nedarām šajā dievkalpošanas virzienā visu iespējamo. Parasti dziedāšana notiek mirkļa impulsā vai kādam īpašam notikumam par godu un citas reizes tie, kas dzied, tiek atstāti dziedot savā nodabā un līdz ar to mūzika zaudē tās pienācīgo iespaidu klātesošo prātos. Mūzikai vajadzētu ietvert skaistumu, patosu un spēku. Paceliet balsis slavas un dievbijības dziesmās. Ja iespējams, izmantojiet instrumentālu mūziku un ļaujiet brīnišķajai harmonijai pacelties pie Dieva kā patīkamam veltījumam.” (“Liecības Draudzei”, 4. sēj. 71. lpp.)

Dziedāt Garā un Izpratnē — “Savos centienos aizsniegt ļaudis, Kunga vēstneši nedrīkst pieļaut pasaulīgumu. Sanāksmes nedrīkst būt atkarīgas no pasaulīgiem dziedātājiem un teatrāliem uzvedumiem, kas domāti, lai rosinātu interesi. Kā tie, kam neinteresē Dieva Vārds, kas nekad nav lasījuši Viņa vārdu ar patiesu

vēlmi izprast tās patiesības, varētu dziedāt ar patiesu Garu un izpratni? Kā viņu sirdis varētu būt saskaņā ar svētu dziesmu skaņām? Kā lai dievišķais koris pievienojas mūzikai, kas tiek atskaņota tikai formāli? ...

Sanāksmēs jāizvēlas pāris cilvēki, kas piedalīsies dievkalpojuma dziesmu sadaļā. Un dziesmu pavadījumam jābūt prasmīgi spēlētam mūzikas instrumentam. Savā darbā mēs nedrīkstam pretoties un aizliegt instrumentālo mūziku. Šo dievkalpojuma daļu ir jāvada ar lielu rūpību, jo tā ir Dieva slavēšana caur dziesmām.

Ne vienmēr jādzied tikai pāris cilvēkiem. Cik vien bieži iespējams, jāļauj, lai dziedāšanā piedalās visa draudze.” (“Liecības Draudzei”, 9. sēj., 143., 144. lpp.)

Kora vadītāju izvēle — Ir jābūt ļoti uzmanīgiem izvēloties kora vadītājus vai tos, kas būs atbildīgi par draudzes dievkalpojumu muzikālo daļu. Šai draudzes darba jomai vajadzētu izvēlēties tikai tos, par kuriem ir pilnīga pārliecība, ka viņi ir no visas sirds ziedojušies Dievam. Pretējā gadījumā, izvēloties neatbilstošus vadītājus, var tikt nodarīts neapraķstāms ļaunums. Nedrīkst izvēlēties tos, kam trūkst saprašana un spriešanas spējas par to, kāda ir pienācīga mūzika dievišķajam dievkalpojumam. Mūsu dievkalpojumos nekad nevajadzētu ieviest pasaulīgu mūziku, vai arī mūziku, kura ir apšaubāmas izcelsmes vai kvalitātes.

Koru vadītājiem vajadzētu cieši sadarboties ar mācītāju vai draudzes vecāko, tā lai īpašās dievkalpojuma mūzikas sadaļas būtu saskaņotas ar svētrunas tēmu. Kora vadītājs atrodas mācītāja vai draudzes vecāko pakļautībā un nedarbojas neatkarīgi no tiem. Kora vadītājam vajadzētu ar viņiem apspriesties ne tikai par mūziku, bet arī par dziedātāju un muzikantu izvēli. Kora vadītāja amats nenozīmē vietu draudzes padomē.

Draudzes mūzikas izpildītāji — Svētā mūzika ir nozīmīga kopējās dievkalpošanas daļa. Draudzei ar lielu atbildību un rūpību jāizturas, izvēloties kora dziedātājus un citus mūziķus — izpildītājus, kuri spētu pareizi pasniegt draudzes principus. Kora dziedātāji un citi mūziķi ieņem redzamu vietu draudzes sanāksmēs un dievkalpojumos. Muzikālās spējas ir tikai daļa no tām vēlamajām īpašībām, kuras viņiem jāatklāj. Būtu vēlams, lai tie ir draudzes

locekļi, sabatskolas locekļi, vai Adventistu Jaunatnes apvienības locekļi un ka tie ar savu ārieni un ģērbšanās stilu būtu atturības un pieklājības piemēri. Draudzes mūzikas kalpošanas jomā iesaistītie ziedojušie cilvēki ar savu nodošanos, priekšzīmīgu raksturu un pienācīgu ģērbšanās manieri, atstāj pozitīvu ietekmi ar savu līdzdalību dievkalpojuma muzikālajā kalpošanā. Draudzes ziņā paliek izvēle, vai ieviest īpašus kora tērpus.

Draudzes var izvēlēties uzturēt vairākus korus. Nepieciešams iedrošināt bērnu kora izveidošanu, jo tas ir efektīvs garīgās audzināšanas veids, kas nostiprina saites ar draudzes ģimeni un misijas darbu.

SABATA SANĀKSMES

Sabatskola — **sabatskola** nozīmē draudzi, kas kaut ko pēta un mācās. Tā ir viena no vissvarīgākajām kalpošanām, kas norisinās saistībā ar mūsu draudzes darbu. Katru Sabatu, lielākā daļa mūsu draudzes locekļu, kā arī tūkstošiem ieinteresētu draugu tiekas sabatskolā, lai sistemātiski pētītu Dieva Vārdu. Būtu vēlams visus draudzes locekļus iedrošināt apmeklēt sabatskolu un līdzīgi ņemt arī viesus. Katrā sabatskolā vajadzētu mēģināt sniegt atbilstoša vecuma grupu programmas visiem. Lai palīdzētu šajā svarīgajā uzdevumā, ir izveidoti īpaši tam paredzēti materiāli un palīgmateriāli, kas ir pieejami vietējā Savienības / misijas lauka / ūnijas / divīzijas birojā. Parastais laika ilgums vienai šādai sanāksmei ir stunda un desmit minūtes. Tomēr tas nenozīmē, ka vietējā draudze ir ierobežota, ja tā vēlas pagarināt / saīsināt šo laiku. Veidojot šo programmu, būtu vēlams vismaz trīsdesmit minūtes paredzēt un veltīt Bībeles pētīšanai.

Dievkalpojums — Dievkalpojums ir vissvarīgākais no visām draudzes sanāksmēm. Tur katru nedēļu pulcējas draudzes locekļi, lai vienotos, pielūdzot Dievu slavas un pateicības garā, lai klausītos Dieva Vārdu, lai gūtu spēku un žēlastību cīņai ar dzīves grūtībām un lai uzzinātu Dieva gribu dvēseļu mantošanas kalpošanā. Šīm sanāksmēm vajadzētu noritēt organizēti, dievbijībā un vienkāršībā.

Sabata dievkalpojuma stundas svētums — Dieva pielūgšana ir augstākā pati svētākā pieredze un piedzīvojums, kas

cilvēkam pieejams, tādēļ, plānojot šo dievkalpojumu, vajadzētu būt ļoti rūpīgiem.

“Vai jūsu pienākums nav izmantot visu savu prasmi, plānojot dievkalpojuma norisi, kā tas tiks novadīts, lai tam būtu vislielākās sekmes un tas atstātu vislabākos iespaidus uz visiem klātesošajiem?” (Elena G. Vaita, žurnālā “Review and Herald”, 1885. gada 14. aprīlī)

“Mūsu Dievs ir mīlošs, rūpīgs un žēlsirdīgs Tēvs. Kalpošana Viņam nedrīkst būt nospiedošs un bezprieka piedzīvojums. Dieva pielūgšana un slavēšana, piedalīšanās Viņa darbā — lūk, kas mums var sagādāt apmierinājumu ... Kristum, krustā Sistajam, jāklūst par mūsu pārdomu un sarunu tēmu, par pašu visapslēptāko un priecīgāko jūtu avotu... Kad mēs pienesīsim Viņam pateicību no mūsu siržu dziļumiem, tad mūsu dievkalpošana arvien vairāk pielīdzināsies debesu eņģeļu dievkalpojumiem. ‘Kas pienes upurim pateicību, tas tur Mani godā’ (Ps. 50:23). Nāksim sava Radītāja priekšā ar svētu prieku. Pazemosimies Viņa priekšā ar pateicību un dziesmām sirdīs.” (“Ceļš pie Kristus”, 103., 104. lpp.)

Dievkalpojuma kārtība — Sabata rīta sanāksmei ir divas galvenās sadaļas: draudzes atbilde slavēšanā, kas izpausta dziesmās, lūgšanās un dāvanās, kā arī vēsts no Dieva Vārda.

Mēs neiesakām kādu konkrētu formu vai kārtību dievkalpojumiem. Lai uzturētu patiesu pielūgsmes garu, parasti ir ieteicams un vēlamāks īsāks dievkalpojuma formāts. Vajadzētu izvairīties no garām ievadrūnām. Nekādā gadījumā nedrīkst pieļaut, ka dievkalpojuma atklāšana un ievads aizņem laiku, kas paredzēts slavēšanai un Dieva Vārda sludināšanai.

Ziņojumi — Vajadzētu rūpīgi izsvērt un apdomāt, cik gari būs un kādā veidā norisināsies paziņojumi Sabata dievkalpojumā. Ja tiem nav sakars, kas tieši saistīts ar Sabata dievkalpojumu vai draudzes darbu, mācītājiem un draudzes darbiniekiem vajadzētu tos izlaist no ziņojumu saraksta, tādējādi uzturot pienācīgu dievkalpošanas garu un Sabata ievērošanu. Daudzas no mūsu lielākajām draudzēm izvēlas izdot iespiestus biļetenus, kuros lasāma gan dievkalpojuma kārtība, gan arī attiecīgās nedēļas ziņojumi. Tādā gadījumā draudzēs praktiski nav nepieciešami arī mutiski

ziņojumi. Ja draudzē šādu biļetenu nav, tad draudze izvēlas nolasīt ziņojumus pirms dievkalpojuma sākuma.

Nepieciešams iedalīt laiku ziņojumiem par dažādu draudzes nodaļu darbu ar mērķi veicināt interesi pie tiem darbības virzieniem, par kuriem tās ir atbildīgas, bet ir jābūt ļoti uzmanīgiem, ieplānojot to prezentācijas, lai nepārsniegtu laiku, kas paredzēts Dieva Vārda vēsts sludināšanai.

Kopējā lūgšana — “Kristus savus mācekļus iedvesmoja ar domu, ka viņu lūgšanām jābūt īsām, paužot tieši to, ko tie vēlas, un neko vairāk. ... Viena vai divas minūtes ir pietiekams laiks parastai lūgšanai.” (“Liecības Draudzei”, 2. sēj., 581. lpp.)

“Kad jūs lūdzat, esiet īsi, skarot tieši jautājuma būtību. Nenoturiet Kungam svētrunu ar savām garajām lūgšanām.” (“Liecības Draudzei”, 5. sēj., 161. lpp.)

“Lai tie, kas lūdz un tie, kas runā, izrunā savus vārdus pienācīgi un skaidrā, labi saprotamā valodā, kā arī piedienīgos toņos. Pareizi izteikta lūgšana ir spēks uz labu. Tas ir viens no veidiem, ko Kungs izmantoja, lai darītu zināmu cilvēkiem patiesības dārgumus. Bet lūgšana nav tāda, kādai tai jābūt to nepilnīgo balsu dēļ, kas to murmina. Sātans priecājas, kad lūgšanas, kas izteiktas Dievam, nevar gandrīz saprast. Dieva ļaudīm jāmacās tā runāt un lūgt, lai pareizi izteiktu lielās patiesības, kas tiem zināmas. Liecības lai tiek izteiktas un lūgšanas lai atskan skaidri un labi saprotamas. Tā tiks slavēts Dievs.” (“Liecības Draudzei”, 6. sēj. 382. lpp.)

SVĒTĀ VAKARĒDIENA DIEVKALPOJUMS

Septītās dienas Adventistu Draudzē, Svētā Vakarēdiena dievkalpojums parasti tiek noturēts reizi ceturksnī. Šis dievkalpojums ietver kāju mazgāšanu un Kunga Vakarēdienu. Tam jābūt svētam un priekpilnam notikumam visai draudzei, kā arī mācītājam vai draudzes vecākajam. Svētā Vakarēdiena dievkalpojuma vadīšana neapšaubāmi ir viens no vissvētākajiem mācītāja vai draudzes vecākā pienākumiem. Jēzus, šīs pasaules varenais Pestītājs, ir svēts. Eņģeļi pasludina: “Svēts, svēts, svēts, Kungs Dievs Visuvarenais, kas bija, ir un būs”. Tā kā Jēzus ir svēts,

arī simboli, kas ataino Viņa asinis un miesu, ir svēti. Pats Kungs izvēlējās dziļi nozīmīgos neraudzētās maizes un neraudzētā vīna simbolus: neraudzētā maize un nesarūgusi vīnogu sula. Viņš parādīja vienkāršu un skaidru kalpošanas piemēru mācekļu kāju mazgāšanā. Mēs nedrīkstam aizvietot to, ko Kungs ir iecēlis ar kādiem citiem simboliem un līdzekļiem (izņemot patiesi ārkārtas situācijas), lai attiecīgās kalpošanas patiesā nozīme netiktu aizmirsta. Tas pats attiecas uz dievkalpojuma kārtību un uz mācītāja, draudzes vecākā un diakonu tradicionālajiem pienākumiem, lai neizdarītu nekādas izmaiņas un neieviešu nekādus jauninājumus un lai svēts nekļūtu par parastu. Ļoti bieži individuālisms un cenšanās veikt kalpošanu pēc sava prāta izpaužas kā nevērība pret draudzes vienotību un sadraudzību pat šajā vissvētākajā notikumā. Vēlme veikt izmaiņas var neitralizēt šī dievkalpojuma atceres elementu, ko ieviesis mūsu Kungs, pirms sava krusta ceļa ciešanu sākuma.

Svētā Vakarēdiena dievkalpojums šodien ir tikpat svēts, kā tas bija, kad to ieviesa Jēzus Kristus. Jēzus joprojām ir vienmēr klātesošs, kad tiek svinēts un veikts šis svētais rituāls. Mēs lasām: “Tieši šajos Viņa ieceltajos svētbrīžos Kungs satiekas ar saviem ļaudīm un stiprina tos ar savu klātbūtni.” (“Laikmetu Ilgas”, 544. lpp.)

Kāju mazgāšanas rituāls — “Nomazgājis mācekļu kājas, Viņš sacīja: ‘Es jums priekšzīmi esmu devis, lai jūs darītu, kā Es jums esmu darījis.’ Ar šiem vārdiem Kristus neprasa ievērot tikai kādu viesmīlības likumu. Te nav domāta tikai kāju nomazgāšana, lai noskalotu ceļa putekļus. Kristus ar to iecēla draudzes iestādījumu. Kad mūsu Kungs izpildīja šo pazemības ceremoniju, tā tika padarīta par svētu priekšzīmi. To vajadzēja ievērot arī mācekļiem, lai tie vienmēr varētu paturēt prātā Viņa pazemības un kalpošanas mācības.

Šis Kristus iestādījums ir lai mūs sagatavotu svētajai kalpošanai. Kamēr mēs sevī auklējam lepnumu, naidu, cenšanos pēc augstāka stāvokļa, mēs nevaram gūt sadraudzību ar Kristu un neesam gatavi saņemt Vakarēdienu, kas norāda uz Viņa miesu un asinīm. Lūk, kādēļ Jēzus noteica, ka vispirms ir jāizpilda piemiņas zīme, kas simbolizē Viņa pazemību.” (“Laikmetu Ilgas”, 537. lpp.)

Mazgājot mācekļu kājas, Jēzus veica dziļāku šķīstīšanu — grēka traipu nomazgāšanu no viņu sirdīm. Cilvēks jūtas nevērtīgs un necienīgs pieņemt svētos simbolus pirms viņš piedzīvo šķīstīšanu, kas viņu padara tīru visos veidos (Skat. Jāņa 13:10). Jēzus vēlme bija nomazgāt un šķīstīt cilvēkus no atsvešinātības, greizsirdības un lepnuma, kas mājo to sirdīs. Lepnība un sava labuma meklēšana rada nevienprātību un naidu, bet visu to Jēzus aizskaloja, mazgādams viņu kājas. Tika panākta pārmaiņa jūtās. Skatoties uz tiem, Jēzus varēja tagad sacīt: “Jūs esat šķīsti” (“Laikmetu Ilgas”, 535. lpp.)

Garīgais piedzīvojums, kas ir kāju mazgāšanas pamatā, pārvērš to no parasta ieraduma par svētu noslēpumu. Tas pauž piedošanas, pieņemšanas, garīgā miera un vienības vēsti kā dāvanu no Kristus ticīgajam un arī pašu ticīgo starpā. Šī vēsts tiek pausta pazemības atmosfērā.

Neraudzēts vīns un neraudzēta maize — “Kristus joprojām atradās pie Pasā mielasta galda. Viņa priekšā stāvēja svētkiem paredzētā neraudzētā maize. Turpat bija arī neraudzētais Pasā vīns. Šos simbolus Kristus tagad izmantoja, lai aīnotu savu bezvainīgo kalpošanu. Nekas, ko sabojājis rūgšanas process, kas ir grēka un nāves simbols, nevarēja attēlot ‘bezvainīgo un nevainojamo Jēru’ (1.Pēt. 1:19).” (“Laikmeta Ilgas” 541. lpp.)

Nedz vīns, nedz maize nesaturēja rūgšanas elementus, jo ebreju Pasā svētku pirmajā dienā viss, kas bija raudzēts tika izmests ārā no mājas (2.Moz. 12:15,19; 13:7). Tieši tādēļ tikai neraudzēta vīnogu sula un neraudzēta maize ir piemēroti izmantošanai Svētā Vakarēdiena dievkalpojumā; tieši šī iemesla dēļ ir jābūt ļoti uzmanīgiem, sagādājot šos elementus. Vietās, kas ir izolētas no pārējās pasaules un kur nav pieejama vīnogu sula vai koncentrāts, palīdzību un padomu šajā jautājumā sniegs vietējā Savienība / misijas lauks.

Krustā sišanas atcere — “Piedaloties mūsu Kunga Svētajā Vakarēdienā, baudot laužto maizi un vīna koka augļus, mēs parādam Kunga nāvi līdz Viņa otrajai atnākšanai. Tādējādi, Viņa ciešanu un nāves ainas tiek atsvaidzinātas mūsu atmiņās.” (E.G. Vaita, “Agrīnie Raksti”, 217. lpp.)

“Kad mēs baudām maizi un vīnu, kas aino Kristus laužto miesu un Viņa izlietās asinis, mēs garā pievienojamies Vakarēdienam Jeruzalemes augšistabā. Mēs it kā izejam cauri dārzam, kuru svētu padarīja Tā dvēseles mokas, kas nesa pasaules grēkus un kļūstam aculiecinieki cīņai, kurā tika iegūta mūsu salīdzināšana ar Dievu. Mūsu vidū ienāk krustā piesistais Kristus.” (“Laikmeta Ilgas”, 547. lpp.)

Otrās atnākšanas pasludināšana — “Vakarēdiena dievkalpojums atgādina arī Kristus otro nākšanu. Tā nolūks — uzturēt šo cerību dzīvu mācekļu dvēselēs. Kad vien tie sapulcējās, lai pieminētu Kunga nāvi, no jauna tika stāstīts, kā ‘Viņš ņēma kausu, pateicās un deva to tiem, un sacīja: Dzeriet visi no tā, jo tās ir Manas jaunās derības asinis, kas par daudziem tiek izlietas grēku piedošanai. Bet Es jums saku: Es no šī laika vairs nedzeršu no šiem vīna koka augļiem līdz tai dienai, kad Es to ar jums no jauna dzeršu sava Tēva valstībā.’ Vajāšanās tie atrada iepriecu cerībā uz Kunga atnākšanu. Neizsakāmi dārga tiem bija doma: ‘Cikkārt jūs no šīs maizes ēdat un no šī kausa dzerat, pasludiniet tā Kunga nāvi, iekams Viņš nāk.’ (1.Kor. 11:26)” (“Laikmetu Ilgas”, 545. lpp.)

Svētā Vakarēdiena dievkalpojuma izziņošana — Svētā Vakarēdiena dievkalpojumu var pienācīgi ietvert kā daļu no jebkura kristīgā dievkalpojuma. Tomēr, lai to pienācīgi uzsvērtu un padarītu Vakarēdienu pieejamu iespējami lielākam cilvēku skaitu, parasti tas tiek ietverts kā daļa Sabata dievkalpojumā, vēlams katra ceturkšņa priekšpēdējā Sabatā.

Iepriekšējā Sabatā vajadzētu paziņot par nākamās nedēļas Vakarēdiena dievkalpojumu, uzsverot tā nozīmīgumu, lai visi draudzes locekļi varētu sagatavot savas sirdis un pārlicināties, ka ir atrisināti jebkādi savstarpējie Kunga galdam, var tikt saņemtas daudz lielākas svētības. Vajadzētu paziņot par šo dievkalpojumu un uz to uzaicināt arī tos draudzes locekļus, kas nebija klātesoši paziņojuma laikā.

Svētā Vakarēdiena dievkalpojuma vadīšana — *Dievkalpojuma garums* — Plānojot Svētā Vakarēdiena dievkalpojumu, laiks nav visbūtiskākais faktors. Tomēr ir iespējams panākt lielāku apmeklētāju skaitu un palielināt tā garīgo iespaidu, ja ievēro sekojošos punktus:

1. Šajā sevišķā dievkalpojuma dienā izslēgt no dievkalpojuma visus blakus jautājumus.
2. Izvairīties no kavēšanās un kavēkļiem pirms un pēc kāju mazgāšanas.
3. Visus vakarēdiena dievkalpojumu raksturojošos simbolus diakonēm uzlikt uz galda pirms dievkalpojuma sākšanās.

Sagatavošanās — Dievkalpojuma ievadu daļai vajadzētu ietvert tikai ļoti īsus paziņojumus, dziesmu, lūgšanu, ziedojumu un īsu svētrunu pirms draudzes locekļi sadalās, dodoties kāju mazgāšanai un tad atgriežoties savās vietās tai sekojošajai Kunga Vakarēdiena baudīšanai. Īss sākums iedrošinās vairāk draudzes locekļus un citus apmeklētājus palikt uz visu dievkalpojumu.

Kāju mazgāšana — Katrai draudzei būtu vēlams izstrādāt plānu, kā apmierināt visu draudzes locekļu vajadzības kāju mazgāšanas sadaļā. (Skat. Piezīmes, [Nr. 3](#))

Maize un vīns — Pēc kāju mazgāšanas visa draudze atkal sapulcējas kopā, lai piedalītos maizes un vīna baudīšanā. (Skat. Piezīmes, [Nr. 4](#)) *Svinēšana* — Dievkalpojums varētu noslēgties ar kādu muzikālu priekšnesumu vai draudzes kopīgu dziesmu. Lai kāds būtu noslēgums tam vajadzētu beigties pacilātā noskaņojumā. Svētā Vakarēdiena dievkalpojumam vienmēr vajadzētu būt priecīgam, bet ne skumjam notikumam. Netaisnība ir pārvērsta par taisnību, grēki ir piedoti un ticība ir tikusi no jauna stiprināta, tas ir svinēšanas laiks. Mūzikai būtu jābūt priecīgai un svinīgai.

Draudzei dodoties prom, bieži vien tiek piedāvāta iespēja ziedot trūcīgajiem. Pēc dievkalpojuma diakoni un diakones nokārto galdu, savāc glāzītes un ar cieņas izjūtām atbrīvojas no pārpalikušās maizes un vīna: vīnu izlejot, maizi aprokot zemē, sadedzinot vai no tā atbrīvojoties jebkādā citā pienācīgā veidā. Nekādā gadījumā pārpalikumus nedrīkst izlietot parastai lietošanai.

Kurš drīkst piedalīties šajā kalpošanā — Septītās dienas Adventistu Baznīca praktizē atklāto Vakarēdienu. Piedalīties drīkst visi, kas savas dzīves nodevuši Glābējam. Bērni šī dievkalpojuma svarīgumu apgūst, vērojot kā piedalās citi. Pēc galveno norādījumu saņemšanas kristību apmācībās un nododot savu dzīvi Jēzus rokās kristībās, cilvēki ir gatavi arī paši piedalīties šajos dievkalpojumos.

“Kristus priekšzīme nepieļauj aizliegt līdzdalību Kunga mielastā. Protams, atklāts grēks vainīgo izslēdz. To skaidri māca Svētais Gars. (Sk.1.Kor. 5:11) Bet pārējos gadījumos nevienam nav tiesības izteikt spriedumu par kāda nesagatavotību dalībai. Dievs nav cilvēkiem atļāvis noteikt, kuram šādā gadījumā piedalīties, kuram — nē. Jo kas gan spēj pārbaudīt sirdi? Kas spēj atšķirt nezāles no kviešiem? ‘Lai cilvēks pats sevi pārbauda, un tā lai viņš ēd no šīs maizes un dzer no šī kausa. Kas necienīgi ēd šo maizi vai dzer tā Kunga kausu, tas būs noziedzies pret tā Kunga miesu un asinīm.’ ‘Jo, kas ēd un dzer, tas ēd un dzer sev pašam par sodu, ja viņš neizšķir tā Kunga miesu.’ (1.Kor. 11:28,27,29)

Kad ticīgie sapulcējas, lai piedalītos šajā ceremonijā, ierodas arī cilvēku acīm neredzami sūtņi. Ļaužu pulkā var būt arī kāds Jūda un tādā gadījumā tur ir tumsības lielkunga sūtņi, jo tie pavada visus, kas nepakļaujas Svētajam Garam. Sapulcē ir arī Debesu eņģeļi. Šie neredzamie apmeklētāji ierodas katrā sanāksmē. Starp klātesošajiem var būt cilvēki, kas sirdī nav patiesības un svētuma kalpi, taču tie vēlas piedalīties Piemiņas mielastā. Tādiem to nevajadzētu liegt. Var ierasties arī liecinieki, kas bija klāt, kad Jēzus mazgāja mācekļu un Jūdas kājas, jo šo skatu vēroja ne tikai cilvēku acis.” (“Laikmetu Ilgas”, 544. lpp.)

Apmeklēt vēlams visiem draudzes locekļiem —

“Nevienam nevajadzētu atteikties no Piemiņas mielasta tāpēc, ka tur klāt varētu būt kāds necienīgais. Katrs māceklis tiek atklāti aicināts piedalīties, ar to apliecinot, ka pieņem Kristu kā savu personīgo Pestītāju. Tieši šajos Viņa ieceltajos svētbrīžos Kungs satiekas ar saviem ļaudīm un stiprina tos ar savu klātbūtni. Arī pie rituāla izpildīšanas var kalpot necienīgas sirdis un rokas, tomēr tur ir pats Kristus, lai kalpotu saviem bērniem. Visi, kas piedalās, uzticoties Viņam, tiks bagāti svētīti, bet tie, kas šo Dieva doto priekšrocību brīžus pamet novārtā, piedzīvos zaudējumu. Tiem piemērojami vārdi: ‘Ne visi jūs esat tīri’.” (“Laikmetu Ilgas”, 544. lpp.)

Kurš drīkst vadīt Vakarēdiena dievkalpojumu —

Vakarēdienu jāvada ordinētam mācītājam vai draudzes vecākajam. Diakoni, pat tie, kas ordinēti, nedrīkst vadīt šo dievkalpojumu, bet tie var kalpot, izdalot draudzes locekļiem maizi un vīnu.

Svētais Vakarēdiens sirgstošajiem — Ja kādi draudzes locekļi ir sasirguši vai citu iemeslu dēļ nedrīkst pamest savas mājas, lai piedalītos Vakarēdiena dievkalpojumā draudzes pulcēšanās vietā, viņiem drīkst noturēt atsevišķu dievkalpojumu viņu mājās. Šo dievkalpojumu var vadīt tikai ordinēts mācītājs vai draudzes vecākais, kuru var pavadīt un kuram var asistēt diakoni vai diakoneses, kas parasti palīdz arī parastajos dievkalpojumos.

LŪGŠANU SANĀKSMES

“Lūgšanu sanāksmēm vajadzētu būt visinteresantākajām sanāksmēm, kādas vispār tiek noturētas, tomēr bieži vien tās vada pavisam vāji. Daudzi priekšroku dod sludināšanai, bet lūgšanu sanāksmes atstāj novārtā. Šis jautājums atkal prasa pārdomas. Nepieciešams meklēt gudrību pie Dieva un plānot lūgšanas sanāksmes tā, lai tās būtu interesantas un pievilcīgas. Cilvēki ir izsalkuši pēc dzīvības maizes. Ja tie to atradīs lūgšanu sanāksmēs, tad tie dosies turp, lai to iegūtu.

Garas un nogurdinošas runas un lūgšanas ir nevietā visur, jo īpaši dažādās sabiedriskās sanāksmēs. Tiem, kuri ir droši un vienmēr gatavi runāt, ir atļauts nomākt kautrīgos un klusos. Parasti vispaviršākajiem cilvēkiem ir visvairāk ko teikt. To lūgšanas ir garas un mehāniskas. Tie nogurdina eņģeļus un cilvēkus, kas viņos klausās. Mūsu lūgšanām būtu jābūt īsām un konkrētām. Ja kādam ir vajadzība izteikt garas un nogurdinošas lūgšanas, lai viņš to dara vienatnē savā istabā. Ielaidiet Dieva Garu savās sirdīs un Tas atbrīvos no jebkāda formalisma.” (“Liecības Draudzei”, 4. sēj., 70.,71. lpp.)

Iknedēļas lūgšanu sanāksmēm ir tik liela, dzīvei svarīga nozīme, ka nepieciešams pielikt sevišķas pūles to sekmīgai norisei. Sanāksmei vienmēr jāiesākas tieši noteiktā laikā, pat ja klātesoši ir tikai divi vai trīs cilvēki. Sanāksmē vajadzētu veikt īsu Svēto Rakstu izpēti vai E. G. Vaites “Liecības draudzei”. Šim nolūkam pietiek ar piecpadsmit, divdesmit minūtēm. Tad dodiet locekļiem laiku nodoties lūgšanām un liecībām. Katru nedēļu centieties dažādot šo sanāksmju plānu. Vienreiz pienestās lūgšanas lai seko pēc Dieva Vārda izpētes, bet citā reizē lai pēc Dieva Vārda tiek izteiktas liecības, bet nobeigumā lai tiek pienestas Dievam

lūgšanas un nodziedāta dziesma. Ja draudzes locekļi kādu iemeslu dēļ nevar pulcēties parastajā lūgšanu sanāksmju vietā, var noturēt arī šīs sanāksmes pie kāda locekļa mājās.

Adventistu Jaunatnes apvienība¹

Adventistu Jaunatnes apvienība ir vietējās draudzes gados vecāku jauniešu darba un sadraudzības organizācija. Ievēlēta Jaunatnes vadītāja vadībā, jaunie cilvēki var sadarboties ciešā sadarbībā, veicināt jauniešu kalpošanas attīstību, kas ietver garīgo, prāta un fizisko attīstību katram individuāli, kristīgu sabiedrisku sadarbību un aktīvu personīgās liecināšanas programmu, kas veicina vietējās draudzes kopīgās evaņģelizācijas plānu izpildi. Adventistu Jaunatnes apvienības mērķis — iesaistīt visus jaunos cilvēkus nopietnās aktivitātēs, kas nostiprinās viņu savienību ar draudzi. Regulāras jauniešu sanāksmes nepieciešams ieplānot un noturēt katru nedēļu piektdienas vakarā vai Sabata pēcpusdienā. Šādas sanāksmes var noturēt atbildīgu draudzes locekļu mājvietās vai arī kā lielākas, publiskas sanāksmes draudzē. Tā kā jauniešu programma nav izolējama un nodalāma no pārējās draudzes darba, publiskās Adventistu Jaunatnes apvienības sanāksmes ir atvērtas visiem ieinteresētajiem draudzes locekļiem. Ideālajā variantā šīs sanāksmes būtu jāizplāno un arī jāvada pašiem jauniešiem. Mazākās draudzēs jaunatnes programmai noteikti jābūt orientētai ar visu Dieva ģimenes ticīgo locekļu piesaisti darbam.

Ir ļoti svarīgi, lai vietējās draudzes jaunatnes programma būtu saskaņota ar visu nodaļu plāniem, kas nodarbojas ar jauniešu un bērnu kalpošanu. Lai nodrošinātu šo koordināciju un sadarbību, Personīgās Kalpošanas nodaļas, Veselības kalpošanas nodaļas, jauniešu sabatskolas nodaļas vadītājiem, draudzes skolas direktoram, Ceļa Meklētāju kluba, Piedzīvojumu meklētāju kluba un citiem vadītājiem jābūt Adventistu Jaunatnes Kalpošanas Komitejas locekļiem, kas ir vietējās draudzes organizācija un ar kopīgu atbildību par jauniešu kalpošanas programmas plānošanu. (Skat. Piezīmes, [Nr. 6](#)).

¹ Šis ir apstiprinātais saīsinātais nosaukums. Oficiālais nosaukums ir "Septītās dienas Adventistu Jaunatnes apvienība"

Tā kā veiksmīga jaunatnes kalpošanas programma vietējā draudzē ietver efektīvu jauniešu sabatskolas darbību, ir jāiedala konkrēts laiks un vieta sadraudzībai, atpūtai, dažādām aktivitātēm, liecināšanai, evaņģelizācijai un vadītāju apmācībai, kas viss ir neatņemama Adventistu Jaunatnes apvienības kalpošanas sastāvdaļa.

Adventistu Junioru Jaunatnes Apvienība

Adventistu Junioru Jaunatnes Apvienības mērķis ir līdzīgs Adventistu Jaunatnes apvienībai, kas domāta vecākiem jauniešiem. Tās mērķis ir veidot raksturu, veidot pareizas sociālās, savstarpējās attiecības, apmācīt vadītājus un iesaistīt jauniešus kristīgajā kalpošanā. Valstīs, kurās ir Adventistu draudzes skolas, Adventistu Junioru Jaunatnes Apvienība parasti ir daļa no skolas garīgā mācību plāna. (Skat. Piezīmes, [Nr. 7](#))

Ceļa Meklētāju klubs

Ceļa Meklētāju klubs nodrošina specializētu programmu, kas nepieciešama jauniešiem un dažās draudzēs tas ir aizvietojis Adventistu Junioru Jaunatnes Apvienību vietējā draudzē. Vietās, kur ir abas šīs organizācijas, tām nepieciešams sadarboties to savstarpējā un koordinētā darbībā. Ceļa Meklētāju kluba sanāksmes notiek saskaņā ar nodaļu darba noteikumiem, kas pieņemti vietējā Savienības / misijas laukā.

Piedzīvojumu Meklētāju klubs

Piedzīvojumu Meklētāju klubs nodrošina specializētas programmas izpildi, kas piemērota ātri pieaugošajam jaunāka skolas vecuma bērnu skaitam vietējās draudzēs. Tā pastāvēšana ir tāpēc, lai veicinātu daudz aktīvāku vecāku iesaistīšanos bērnu attīstības nodrošināšanā no skolas pirmajiem mācību gadiem. Piedzīvojumu Meklētāju kluba sanāksmes un citas aktivitātes notiek atbilstoši vietējās Savienības / misijas lauka noteikumiem, kas pieņemti vietējā Savienības / misijas laukā un ar kluba noteikumiem, kā arī saskaņā ar citām vietējās draudzes organizācijām, kas nodarbojas ar jaunatnes un ģimenes kalpošanas jautājumiem.

Draudzes Misijas sanāksmes

Pestītāja pavēle uzliek draudzei pienākumu visai pasaulei sludināt evaņģēlija vēsti. Tas uzliek pienākumu arī katram draudzes loceklim personīgi sniegt glābšanas vēsti pēc iespējas vairāk citiem cilvēkiem. Glābējs pilnvaroja Savus kalpus darīt noteiktu darbu. Pēc Savas augšāmcelšanās Viņš aicināja Savus vienpadsmit mācekļus uz satikšanos, kuras mērķis bija sniegt tiem padomu un iedrošinājumu. Tieši tad Viņš sapulcētajiem mācekļiem un draudzes locekļiem, kuru kopskaits bija ap piecsimt, deva evaņģelizācijas uzdevumu. Tā bija pirmā kristīgās draudzes misijas sanāksme un tā noteikti nebija pēdējā.

Kā noteikta un nemainīga kristīgās draudzes dievkalpojumu un sanāksmju daļa, misijas sanāksmēm uz visiem laikiem ir piešķirts dievišķais apstiprinājums. Caur Praviešu Garu mums ir teikts: “Dievs mums ir uzticējies vissvētāko darbu un mums jānāk kopā, lai saņemtu norādījumus un kļūtu derīgi šī darba veikšanai.” (“Liecības Draudzei”, 6. sēj., 32. lpp.)

Sanāksmju laiki — Parasti, katra mēneša pirmais Sabats tiek uzskatīts un ievērots kā Draudzes Misijas Sabats. Šī sabata dievkalpojums ir koncentrēts uz draudzes evaņģelizāciju, bet arī citām nodaļām, ne tikai Personīgās Kalpošanas nodaļai, ir jādod iespēja šajās īpašajās dienās runāt un iepazīstināt draudzi ar to interesēm un projektiem. Tomēr tas jādara rūpīgi, visu saskaņojot ar iesaistītajām nodaļām. (Skat. Piezīmes, [Nr. 8](#))

Literatūras piegāde sabatā — Vispārēji ir atzīts, ka Sabats ir vispiemērotākais laiks, lai Personīgās Kalpošanas sekretārs nodotu literatūru draudzes locekļiem. Sabatā būtu vēlams izvairīties no tādām metodēm, kas ir apstrīdamas, vai kas novirzītu draudzes uzmanību no patiesās dievkalpošanas un godbijības.

DRAUDZES STUNDAS

Draudzes sanāksmes, kuru ierosinātājs parasti ir mācītājs vai draudzes padome, saskaņā ar mācītāju, var noturēt reizi mēnesī, vai reizi ceturksnī, saskaņā ar katras draudzes vajadzībām. Attiecīgās draudzes locekļi, kas ir ar nevainojamu reputāciju, var šajās sanāksmēs pilntiesīgi piedalīties un balsot. Draudzei vai draudzes

padomei draudzes stundā vajadzētu izveidot kvorumu (likumā vai statūtos noteiktais sapulces dalībnieku skaits, kas nepieciešams, lai sapulces lēmumus atzītu par spēkā esošiem) . Balsojumus ar vēstuli vai pilnvaru starpniecību nedrīkst pieņemt. Lai saglabātu tuvas sadarbības garu starp vietējo draudzi un Savienību / misijas lauku, draudzei vajadzētu meklēt padomu pie Savienības / misijas lauka darbiniekiem visos svarīgajos jautājumos. Savienības / misijas lauka, kurai pieder attiecīgā draudze, darbinieki (prezidents, sekretārs, mantzinis) var apmeklēt, nebalsojot (ja vien draudzes locekļi nelūdz), jebkuru draudzes stundu visā Savienības / misijas lauka teritorijā. Pienācīgi sasaukta draudzes stunda ir sanāksme, par kuru tiek paziņots parastajā Sabata dievkalpojumā, minot konkrētu sanāksmes laiku un vietu. Šādās sanāksmēs, kuras vada mācītājs (vai viņa prombūtnes laikā un pēc saskaņošanās ar mācītāju — vietējais draudzes vecākais), draudze pilnībā jāinformē par visu draudzes darbību. Gada noslēgumā jā sagatavo atskaites par visa gada garumā veiktajām draudzes darbībām un, balstoties uz šīm atskaitēm, draudzei jāapstiprina savas darbības plāns nākamajam gadam. Ja iespējams, atskaites attiecībā uz nākamā gada darba plānu jāiesniedz rakstiski. (Skat. Piezīmes, [Nr. 9](#))

DRAUDZES PADOME UN TĀS SANĀKSMES

Definīcija un funkcija

Draudzes Padome sastāv no draudzes galvenajiem darbiniekiem. Tai ir vairākas svarīgi pienākumi, bet tās galvenais uzdevums un mērķis ir draudzes garīgā audzināšana, evaņģelizācijas darba plānošana un īstenošana visās tā fāzēs.

Jēzus dotais evaņģelizācijas uzdevums padara evaņģelizāciju, evaņģēlija labās vēsts sludināšanu, par draudzes pamata un galveno funkciju. (Mt. 28:18-20) Tādējādi, viens no galvenajiem draudzes padomes uzdevumiem un funkcijām ir kalpot kā vietējās draudzes galvenā komiteja. Kad draudzes padome par savu galveno interesi un uzdevumu uzstāda katra locekļa personīgo evaņģelizāciju, pārējās draudzes problēmas tiek mazinātas vai pilnīgi atrisinātas. Šī

darba spēcīgā un pozitīvā ietekme kļūst redzama garīgajā dzīvē un draudzes sadraudzības izaugsmē.

Draudzes Padomes atbildības un uzdevumi ietver:

1. Garīgā audzināšana.
2. Evaņģelizācija visās tās fāzēs un posmos.
3. Mācības skaidrības saglabāšana.
4. Kristīgo standartu uzturēšana draudzes locekļu dzīvē.
5. Ieteikumu par draudzes locekļu saraksta izmaiņām izteikšana.
6. Draudzes finanses.
7. Draudzes īpašumu aprūpe, uzraudzība un aizsardzība.
8. Draudzes nodaļu koordinēšana.

Draudzes padomi ievēl draudzes locekļi draudzes darbinieku vēlēšanās.

Locekļi — Draudzes Padomē jāietver sekojošie draudzes darbinieki:

Draudzes vecākais (ie)

Galvenais diakons

Galvenā diakone

Mantzinis

Sekretārs

Personīgās Kalpošanas nodaļas vadītājs

Personīgās Kalpošanas nodaļas sekretārs

Adventistu Vīriešu koordinators

Izdevniecības kalpošanas koordinators

Bībeles skolas koordinators

Sabiedriskās kalpošanas vadītājs vai Tabitas nodaļa

Sabatskolas vadītājs

Ģimenes kalpošanas nodaļas vadītājs

Sieviešu kalpošanas nodaļas vadītājs

Bērnu kalpošanas nodaļas vadītājs

Izglītības nodaļas sekretārs

Ģimenes un Skolas Asociācijas vadītājs

Adventistu Jaunatnes apvienības vadītājs

Ceļa Meklētāju kluba direktors

Piedzīvojumu meklētāju Kluba direktors

Interesu koordinators

Sabiedrisko sakaru komitejas priekšsēdētājs vai Komunikāciju nodaļas sekretārs
Veselības kalpošanas nodaļas vadītājs
Namturības nodaļas vadītājs
Reliģiskās brīvības nodaļas vadītājs

Daudzos gadījumos divi vai vairāk amati ir piešķirti vienam cilvēkam. Draudze, ja tai ir tāda vēlēšanās, var ievēlēt papildus locekļus. Draudzes mācītājs, vai mācītājs, kurš norīkots par šīs draudzes mācītāju, vienmēr ir draudzes padomes loceklis.

Darbinieki — Draudzes padomes priekšsēdētājs ir draudzes mācītājs. Ja mācītājs vēlas nepildīt šo amatu, vai viņam nav iespējams būt klātesošam, viņš var nokārtot, lai īslaicīgs viņa aizvietotājs būtu draudzes vecākais. Draudzes sekretārs pilda padomes sekretāra funkcijas un ir atbildīgs par sanāksmes protokolu rakstīšanu.

Sanāksmes — Tā kā Draudzes Padomes darbs ir ļoti nozīmīgs draudzes garīgā stāvokļa atbalstam un izaugsmei, Padomei jāsapulcējas kopā vismaz reizi mēnesī. Lielākās draudzēs nepieciešamas biežākas Padomes sanāksmes. Padomes darbs kļūs daudz organizētāks, ja ikmēneša sanāksmes noteiks noteiktā dienā (Piemēram: Katra mēneša pirmajā pirmsdienā)

Draudzes Padomes sanāksme tiek izziņota parastajā Sabata dievkalpojumā. Vajadzētu pielikt visas pūles, lai katrā Padomes sanāksmē klātesoši būtu visi tās locekļi. Katrai draudzei kādā no tās draudzes stundām vajadzētu noteikt to Padomes locekļu skaitu, kuriem jābūt klātesošiem, lai sanāksme būtu notikusi un tās lēmumi būtu likumīgi, spēkā esoši. Nedrīkst pieņemt balsojumu, kas veikts ar vēstuļu vai pilnvaru palīdzību.

Padomes darbs

1. Evaņģelizācijas plānošana visos tās līmeņos. Tā kā evaņģelizācija ir draudzes primārais un galvenais uzdevums, katras Draudzes Padomes sanāksmes pirmajam jautājuma vajadzētu būt tieši saistītam ar draudzes misijas teritorijas evaņģelizāciju. Turklāt, vienu reizi ceturksnī sanāksme jāveltī evaņģelizācijas plānošanai. Padome izpētī vietējā lauka komitejas rekomendācijas dažādām

evaņģelizācijas programmām un metodēm. Tā noteic, kā draudze varētu tās visveiksmīgāk īstenot. Mācītājs un Draudzes Padome ierosina un izstrādā evaņģelizācijas kampaņu plānus.

2. Dažādu nodaļu evaņģelizācijas programmu koordinēšana. Draudzes Padome ir atbildīga par visu draudzes nodaļu darba saskaņotību. Šis darbs ietver Personīgās Kalpošanas nodaļas, sabatskolas, Bērnu kalpošanas nodaļas, Jauniešu nodaļas, Veselības Kalpošanas nodaļas un Izglītības nodaļas evaņģelizācijas programmas. Katra no šīm nodaļām izveido evaņģelizācijas un darbības plānus savas darbības sfēras ietvaros. Lai izvairītos no dublēšanas termiņu noteikšanā, no neracionālas brīvprātīgo palīgu sadales un lai sasniegtu maksimāli veiksmīgus rezultātus, ir nepieciešama koordinēšana. Pirms noslēdzoši noteikt un izziņot jebkuras programmas plānus, katrai nodaļai savus plānus vajadzētu iesniegt Draudzes Padomei apstiprināšanai. Nodaļu pienākums ir arī ziņot Draudzes Padomei par savu evaņģelizācijas plānu progresu un rezultātiem. Draudzes Padome palīdz noteikt dažādām nodaļām, kādā veidā to programmas var sniegt ieguldījumu evaņģelizācijas kampaņas sagatavošanai, vadīšanai un noslēgšanai.

3. Iedrošinājums un palīdzība draudzes Personīgās Kalpošanas nodaļai, lai panāktu visu draudzes locekļu un bērnu iesaistīšanu dažādās personīgās misijas kalpošanas jomās. Vajadzīgs īstenot sagatavošanu apmācību klasēs dažādām evaņģelizācijas kalpošanas nozarēm.

4. Sadarbība ar draudzes Interesu koordinatoru, lai pārliecinātos, ka ar katru cilvēku, kurš parāda interesi par Evaņģēlija vēsti, savlaicīgi tiek veikts individuālais darbs.

5. Katras nodaļas darbinieku ziņojums par savu darbību vismaz reizi ceturksnī Draudzes Padomei un draudzei draudzes sanāksmēs un / vai Sabata dievkalpojumos.

6. Draudzes finanšu jautājumu risināšana. Padomei vajadzētu izskatīt padomes sēdē draudzes darbības finanšu jautājumus un draudzes mantzinim regulāri jāziņo par draudzes finansiālo stāvokli. Regulāri jāizskata draudzes locekļu saraksts un jāizdara atzīmes par visu draudzes locekļu garīgo stāvokli, jā rūpējas par visu slimojošo, mazdūšīgo un atkritušo draudzes locekļu apmeklēšanu.

Visiem darbiniekiem vajadzētu sniegt atskaites attiecībā uz tiem uzticēto darbu.

Padomes komitejas — Draudzes Padome nedrīkst pieļaut, ka jebkura virziena darbība traucētu evaņģelizācijas plānošanu. Ja šī darbība paņem pārāk daudz laika, Padome var izveidot komitejas, lai tās nodarbotos šajā vai citā draudzes darbības jomā, piemēram, finanšu vai draudzes celtniecības jomas. Šādām komitejām jāizstrādā un jāiesniedz sava darba veikšanas pieteikumi Padomei. Tādējādi Padomes visi resursi tiks saglabāti un koncentrēti tās primārajam uzdevumam — evaņģelizācijai. (Skat. Piezīmes, [Nr. 10](#))

Skolas Padomes sanāksmes

Tajās draudzēs, kur ir adventistu skola, tās darbu noteikti vada draudzes skolas padome. Tiek izraudzīts priekšsēdētājs, kurš vada šīs padomes sēdes, kā arī sekretārs, kura pienākumos ir padomes protokolēšana un citi darbi. Padomes sanāksmēm jābūt regulārām. Priekšsēdētājam ir tiesības papildus sasaukt ārkārtas sēdes, ja rodas tāda nepieciešamība. Dažas draudzes uzskata par nepieciešamu, lai draudzes padomes vai draudzes padomes kāda no komitejām izpildītu skolas padomes funkcijas.

Ģimenes un skolas apvienība

Ģimenes un skolas apvienību izveido vietējā draudze, lai koordinētu ģimenes, skolas un draudzes darbību. Ieteicams sanāksmes noturēt reizi mēnesī. Apvienībai ir jāveltī sevišķa uzmanība vecāku pamācīšanai un pārraudzībai, skolas apgādei ar nepieciešamiem mācību materiāliem, grāmatām un iekārtām.

Materiālus, kuri noderīgi ģimenes un Skolas apvienības vadītājiem, var iegādāties Izglītības nodaļā.

Piezīmes

Šīs piezīmes ietver paskaidrojumus, kā vietējai draudzei jārisina konkrētie jautājumi. Pie tam tai ir dotas tiesības izraudzīt citus darbības veidus, kuriem pilnībā jāatbilst kopīgi pieņemtajiem Septītās dienas Adventistu draudzes organizācijas un darbības principiem.

1. Dievkalpojuma kārtība — Mācītājiem uzejot uz paaugstinājuma un nometoties ceļos, visai draudzei vajadzētu ar noliektām galvām lūgt Dieva klātbūtni un svētības. Godbijīgs klusums sagatavo ievada dziesmas dziedāšanai un tālākai dievkalpošanai.

Dievkalpojuma divas galvenās sadaļas ir:

1. Draudzes atbilde slavēšanā un pielūgsmē, kas pausta dziesmās, lūgšanās un ziedojumu pienešanā.
2. Pamācības no Dieva Vārda. Mācītājam, kas sniedz vēsti un lauž dzīvības maizi, vajag pilnībā apzināties šī darba svētumu. Viņam rūpīgi jā sagatavojas. Tāpat jā saka, ka tas, kurš vada sanākušos Dieva klātbūtnē ar lūgšanas starpniecību, iespējams veic vissvētāko darbu visā kalpošanā un katram, uz kuru ir likta šī atbildība ar godbijību ir jā apzinās šīs kalpošanas nozīme. Viņam jā zemojas uz ceļiem visas draudzes priekšā, savukārt draudzei jā būs ar skatu uz priekšu un, kam iespējams, arī pazemoties uz ceļiem. Lūgšanai jā būs īsai, bet tai jā ietver slava, pateicība un arī jā piemin klātesošo personīgās vajadzības, kā arī vispasaules lauka lielās vajadzības.

Tieši pirms svētrunas ir piemērots laiks īpašam mūzikas priekšnesumam vai kopīgai dziesmai. Tam seko tas, kam vajadzētu būt vienai no vissvarīgākajām dievkalpojuma daļām — Dieva ganāmpulka garīgā ēdināšana. Svētīgi rezultāti Dievam par godu vienmēr seko tad, kad draudze ir patiesi pabarota un jūt, ka Dievs ir bijis ar saviem ļaudīm. (Skat. Lk. 7:16)

Ziedojumi ir būtiska dievkalpojuma sastāvdaļa. Dzesminieks ieteic mums pazemoties Kunga priekšā svētā glītumā, kā arī pienest dāvanas un nākt Kunga namā (Skat. Ps. 96:9,8), tāpēc mūsu dāvanu nodošana Dievam dievkalpojumā ir pilnīgi dabiska un nepieciešama.

Draudzes vecākais, jo īpaši, ja viņš ir kalpotājs ar licenci, kopā ar mācītāju plāno dievkalpojuma kārtību. Ja draudzei nav pastāvīga mācītāja, tad draudzes vecākais ir atbildīgs par dievkalpojumu un viņa pienākums ir to vadīt vai arī norīkot, lai to vada kāds cits. Laiku pa laikam dievkalpojumu var veltīt tikai liecināšanai un

slavēšanai, vai arī ļaut draudzes locekļiem dalīties savā misijas darba pieredzē.

2. Dievkalpojuma norises kārtība — Turpmāk ir divi ieteikumi vēlamajam dievkalpojuma veidam:

Paplašināta dievkalpojuma kārtība

Muzikāls ievads jeb prelūdijs
Ziņojumi
Koristu un kalpotāju iznākšana
Dieva slavēšana
Īsa uzruna draudzei
Svēto Rakstu lasījums
Slavas dziesma
Lūgšana
Kopīgā dziesma vai īpašs mūzikas priekšnesums
Ziedoņumi
Svētību dziesma
Svētruna
Dziesma
Svētīšana
Īsa klusa lūgšana, kuras laikā visi sēž vai stāv
Muzikāls noslēgums

Īsāka dievkalpojuma kārtība

Ziņojumi
Dziesma
Lūgšana
Ziedoņumi
Kopīgā dziesma vai īpašs mūzikas priekšnesums
Svētruna
Dziesma
Svētīšana
Klusa lūgšana, kuras laikā visi stāv vai sēž

3. Kāju mazgāšana — Vīriešiem un sievietēm šī iestādījuma veikšanai ir jānodrošina atsevišķas telpas. Ja invalīdiem problēmas sagādā kāpnis vai pārlietu liels attālums, būtu vēlams tiem izdarīt izņēmumu un ierādīt citas telpas. Vietās, kur tas ir sabiedrībai

pieņemami, un ja cilvēkiem nav apģērbs, kas varētu radīt divdomīgas situācijas, ir pieņemams, ka vīram un sievai vai vecākiem un kristītiem bērniem tiek nozīmēta atsevišķa telpa kāju mazgāšanas ceremonijas veikšanai. Lai iedrošinātu kautrīgus vai jūtīgus cilvēkus, kuriem kāju mazgāšanas partnera izvēle šķiet mulsinoša, draudzes vadītājiem vajadzētu nozīmēt cilvēkus, kas palīdzētu šiem cilvēkiem kāju mazgāšanas iestādījumā atrast sev līdzdalībnieku.

4. Maize un vīns — Draudzei atgriežoties galvenajā telpā pēc kāju mazgāšanas, ieteicams dziedāt atbilstošas dziesmas. Tas ir laiks, kad priekšā iziet mācītāji, draudzes vecākie, diakoni un diakones. Tiek noņemts pārklājs, kas sedz maizi. Var nolasīt kādu atbilstošu Rakstu vietu, piemēram, 1.Korintiešiem 11:23,24; Mateja 26:26; Marka 14:22 vai Lūkas 22:19. Īsu svētrunu labāk teikt tieši šajā kalpošanas momentā, bet ne ātrāk. Šī svētruna būs īpaši efektīga, ja tajā būs uzsvērta maizes un vīna nozīme. Kalpotāji parasti pazemojas, lūdzot Dieva svētības maizei. Draudze arī var pazemoties vai palikt sēžot. Lielāko daļu maizes, kas tiek sagatavota izdalīšanai, parasti tiek salauzta iepriekš, bet mazākā daļa var tikt atstāta katrā šķīvī, lai to salauztu draudzes vecākie un / vai mācītāji. Mācītājs un draudzes vecākie pasniedz šķīvjus ar maizi diakoniem, kuri apkalpo draudzi. Tajā laikā var atskanēt dziesmas, liecības, sevīšķa svētruna, izmeklēti teksti no Svētiem Rakstiem, kā arī mūzika, kas rosina garīgas pārdomas.

Katram dalībniekam jā saglabā savs maizes gabaliņš, kamēr tiek apkalpots Vakarēdienu vadošais mācītājs vai draudzes vecākais. Kad visi ir apsēdušies, mācītājs aicina draudzi vienlaicīgi apēst maizi. Ierosiniet pēc maizes baudīšanas klusi pielūgt Dievu.

Tad mācītājs nolasa atbilstošu Rakstu vietu, piemēram, 1.Korintiešiem 11:25,26; Mateja 26:27-29; Marka 13:23-25; vai Lūkas 22:20. Tie, kas vada kalpošanu, pazemojas un lūdz par vīnu, bet diakoni apkalpo draudzi. Kalpošanas kārtība var saglabāties tāda pati, kāda tā bija pie maizes laušanas. Pēc tam, kad ir apkalpoti Vakarēdienu vadošie mācītāji vai draudzes vecākie, visi dalībnieki kopīgi bauda vīnu.

Pastāv vēl viens veids: pēc svētību izlūgšanas un maizes laušanas vīnu un maizi uzliek uz viena šķīvja un pasniedz draudzei.

Dalībnieki ņem vienlaicīgi tos no šķīvja. Maizi bauda klusā lūgšanā. Pēc lūgšanas par vīnu to arī bauda ar klusu lūgšanu. Tur, kur ir speciāli paliktņi trauciņiem, tos savāc pēc dievkalpojuma.

5. Adventistu Jaunatnes apvienība — materiālus, kuri var palīdzēt vietējas draudzes Adventistu jaunatnes vadībai tās darbā, var iegādāties Divīzijas, ūnijas un vietējās Savienības / misijas lauka Jauniešu nodaļās. Pie šiem materiāliem pieskaitāms žurnāls “Galvenais jaunatnes kalpošanā” (“*Youth Ministry Accent*”), kuru reizi ceturksnī izdod Ģenerālkonferences Jauniešu Kalpošanas Nodaļa. Ir liels skaits dažādu brošūru par plašu tēmu spektru, kas var palīdzēt jaunatnes kalpošanas darbā. Tie ir pieejami Savienības / misijas lauka Jauniešu kalpošanas nodaļā un Adventistu Grāmatu Centros.

6. Adventistu Jaunatnes apvienība — Adventistu Jaunatnes apvienības organizācijas plāns ir īsumā aprakstīts 9. nodaļā. Daudz plašāka informācija ir pieejama pie Savienības / misijas lauka Jauniešu vadītāja. Ir ļoti būtiski, lai katra draudze izpētītu savas draudzes jauniešu un viņu ģimenes locekļu savdabības, jauniešu iespējas, viņu personīgās īpašības, spējas un savstarpējās attiecības mācību procesā, lai attīstītu jauniešu kalpošanu, ievērojot šos faktoros. Atsevišķās draudzēs nosaukumu “apvienība” var aizstāt ar citu terminu “sadraudzība” vai “kustība”. Vārdiem “Adventistu jaunatne” noteikti jābūt iekļautiem nosaukumā, lai skaidri un saprotami apzīmētu organizāciju.

7. Adventistu Bērnu apvienība — Katra klase tiek uzskatīta par atsevišķu Apvienību, kurā skolotājs ir tās vadītājs un bērni tiek izraudzīti visos vadošos posteņos. Tur, kur nav draudzes skolas, adventistu bērnu grupa kontaktā ar ģimenēm jāiekļauj kopīgā jauniešu programmā.

8. Sanāksmju laiki — lai stiprinātu un attīstītu misijas garu draudzes locekļu vidū, papildus sanāksmes Personīgās Kalpošanas jautājumos var noturēt atšķirīgā laikā:

- a. Iknedēļas desmit minūšu sanāksme, kas notiek katru sabatu pēc sabatskolas noslēguma un tieši pirms svētrunas.
- b. Misijas sanāksmes nedēļas vidū, kas apvienota ar iknedēļas lūgšanas sanākumi. Šajā gadījumā pirmajā kalpošanas daļā

vajag koncentrēt uzmanību uz svētīšanās vēsti, pēc tam iedalīt laiku lūgšanām, ņemot vērā, ka dievkalpošana ir svarīgs faktors garīgai izaugsmei un kalpošanas sagatavošanai. Atlikušo sanāksmju laiku var veltīt draudzes locekļu apmācībai evaņģelizācijas kalpošanai. Draudzes locekļus nepieciešams sagatavot liecināšanai un dvēseļu mantošanas darbam. Pēc tam var regulāri noturēt brīvas pārrunas par draudzes ierindas locekļu misijas darba problēmām.

- c. Sanāksmes par draudzes Personīgās kalpošanas jautājumiem, kas notiek atšķirīgā laikā atkarībā no vietējiem apstākļiem. Personīgās Kalpošanas Padomei rūpīgi tās jāplāno, lai personīgā kalpošana draudzē nodrošinātu garīgo atdzimšanu un ticīgo praktisko apmācību. Nepieciešams ievērot to, lai tādas sanāksmes notiktu ar tādu pašu regularitāti un secību kā citas draudzes sanāksmes.

9. Draudzes stundas — Atskaitēs var ietvert sekojošu informāciju:

- a. Sekretāra atskaite, norādot faktisko draudzes locekļu skaitu, kā arī minot to draudzes locekļu skaitu, kas ir uzņemti un kas atskaitīti uz citām draudzēm. Vajadzētu minēt arī gada laikā izslēgto draudzes locekļu skaitu, neminot vārdā, kā arī mirušo skaitu. Īss ziņojums par Draudzes Padomes sanāksmēs pieņemtajiem lēmumiem noteikti būs visiem interesējošs.
- b. Personīgās Kalpošanas vadītāja atskaite, kas raksturo visu misijas darbību kopā ar tālāka darba plāniem. Pēc tam jābūt Personīgās Kalpošanas nodaļas sekretāra atskaitei.
- c. Mantziņa atskaite, norādot precīzu summu, kas saņemta desmitās tiesas maksājumos un nosūtīta Savienības / misijas lauka mantzinim; par saņemtiem un nosūtītiem misijas ziedojumiem, kā arī par vietējās draudzes saņemtajiem un iztērētajiem līdzekļiem.
- d. Diakonu atskaite par draudzes locekļu apmeklējumiem, par palīdzību tiem, kam ir vajadzības, kā arī par visām citām viņu darba nozarēm.
- e. Jaunatnes nodaļas sekretāra atskaite, ziņojot par draudzes jauniešu darbību misijas un cita veida darbos.

- f. Sabatskolas sekretāra atskaite par apmeklējumiem sabatskolā un citām darbībām, kas attiecas uz sabatskolu.
- g. Mantziņa atskaite par adventistu skolas finansiālo stāvokli, norādot tās vajadzības pēc iekārtām un citas problēmas.
- h. Adventistu skolas direktora vai skolotāja atskaite, ietverot ziņas par skolēnu skaitlisko sastāvu, sekmēm pedagoģiskā darbā, kristību skaitu skolēnu vidū un bērnu līdzdalības rezultātiem draudzes darbā.
- i. Ģimenes un Skolas Apvienības vadītāja atskaite, ietverot šīs organizācijas aktivitātes un vajadzības.
- j. Komunikācijas nodaļas sekretāra atskaite par darbu ar preses, radio, televīzijas vadītājiem un cita veida darbību, kas skar draudzes un sabiedrības savstarpējās attiecības.

Komitejas — lielās draudzēs draudzes padome var izveidot komiteju evaņģelizācijas plānošanai. Tajā jāietilpst visu draudzes misijas nodaļu vadītājiem, bet tās priekšsēdētājs ir draudzes vecākais. Šī komiteja ir atbildīga par evaņģelizācijas programmu nodaļu darba koordināciju un dod atskaiti draudzes padomei.

9. NODAĻA

DRAUDZES PALĪGORGANIZĀCIJAS UN TO DARBINIEKI

Draudzes struktūra Svētā Gara vadībā ir ļoti nozīmīga draudzes locekļu garīgai izaugsmei, kā arī draudzes misijas īstenošanai. Tas ir ķermeņa skelets, uz kura balstās draudzes miesa un no kura “visa miesa, kopā saturēta un visādām palīga saitēm vienota, pastāvīgi aug pēc tām spējām, kas katrai viņas daļai dotas, kļūdamā aizvien pilnīgāka mīlestībā” (Ef. 4:16). Vissvarīgākie vietējās draudzes struktūras un organizācijas elementi ir draudzes darbinieki, kuri pilda savus pienākumus (skat. [7. nodaļu](#)), kā arī palīgorganizācijas vai draudzes nodaļas. Šajā nodaļā ir sniegts to mērķu, uzdevumu, vadošo principu, funkciju un darbības apraksts. Tiek paredzēts, ka vietējās draudzes nodaļas sadarbojas ar vietējās Savienības / misijas lauka, ūnijas un divīzijas attiecīgajām nodaļām.

Nodaļas darbs vietējā draudzē ir cieši saistīts ar mācītāja darbu, jo tie abi ir vienlīdz iesaistīti tajās pašās draudzes programmās. Mācītājs kalpo kā tuvs padomdevējs visu palīgorganizāciju komitejām, tāpat kā tai laikā nodaļas, sadarbībā ar draudzi, palīdz īstenot tās programmas. Ārkārtas gadījumos, vai ja apstākļi prasa šādu rīcību, mācītājs var sasaukt jebkuras draudzes komitejas vai organizācijas sanākumi, lai risinātu nepieciešamos jautājumus draudzes interesēs. Katrai vietējai draudzei jāizmanto draudzes nodaļu kalpošana, kas aprakstīta šajā 9. nodaļā, lai audzinātu savus draudzes locekļus kā arī lai pabeigtu misiju, ko Kristus deva kristīgajai draudzei, jo īpaši gala laika atlikuma draudzei. (Mt. 28:19; Atkl. 10:11; 14:6)

Personīgās Kalpošanas nodaļa

Personīgās Kalpošanas nodaļa nodrošina draudzes locekļu apmācības iespējas, lai viņi ciešā sadarbībā ar draudzes darbiniekiem pasludinātu Evaņģēlija vēsti par glābšanu Kristū. Šīs nodaļas mērķis ir iesaistīt katru draudzes locekli sekmīgā kalpošanā Dievam.

Personīgās kalpošanas nodaļas padome — Personīgās kalpošanas nodaļas padome vada vietējās draudzes misijas darbu un darbojas draudzes padomes pakļautībā. Šai padomei vajadzētu sapulcēties vismaz reizi mēnesī. Šīs padomes sastāvā ietilpst: Personīgās kalpošanas nodaļas vadītājs (priekšsēdētājs), Personīgās kalpošanas sekretārs, Izdevniecības kalpošanas koordinators, mācītājs, viens no draudzes vecākiem, draudzes mantzinis, Labdarības kalpošanas nodaļas vadītājs, Labdarības kalpošanas nodaļas sekretārs, Adventistu vīriešu kalpošanas nodaļas vadītājs, Interesešu koordinators, Veselības kalpošanas nodaļas vadītājs, Komunikācijas nodaļas sekretārs, sabatskolas vadītājs, Jauniešu nodaļas vadītājs, koordinators kalpošanai darbā ar invalīdiem, Bērnu kalpošanas nodaļas vadītājs, Sieviešu kalpošanas nodaļas vadītājs, Labdarības kalpošanas centra/nodaļas direktors, Bībeles skolas koordinators, kā arī, ja nepieciešams, arī citi draudzes locekļi. Personīgās kalpošanas nodaļas padome, ja tas ir nepieciešams, var nozīmēt apakškomitejas, lai risinātu speciālus uzdevumus. Visas apakškomitejas ir pakļautas Personīgās kalpošanas nodaļas padomei. (Skat. Piezīmes, [Nr. 1](#))

Personīgās kalpošanas nodaļas vadītājs — nodaļas vadītāju ievēl draudze, lai vadītu aktīvu draudzes misijas kalpošanu, kā arī lai organizētu tās locekļu apmācību pasniegt ļaudīm Dieva Vārdu. Viņš ir Personīgās Kalpošanas nodaļas padomes priekšsēdētājs. Iespējams, ka Personīgās kalpošanas nodaļas vadītājam būs nepieciešami palīgi, lai koordinētu neklātienē Bībeles skolas darbu, Bībeles evaņģelizāciju, literatūras izplatīšanu, labdarības dāvanu ievākšanu, mazo grupu kalpošanu, draudzes locekļu apmācību, kā arī citus evaņģelizācijas darba veidus. Vadītāja pienākumos ietilpst sniegt draudzei ikmēneša Sabata misijas kalpošanas un draudzes stundu, sanāksmju atskaiti par kopīgo draudzes misijas darbu.

Personīgās kalpošanas nodaļas sekretārs — nodaļas sekretāru ievēl draudze un viņš kalpo kā Adventistu Grāmatu Centra pārstāvis visām draudzes nodaļām. Strādājot ciešā sadarbībā ar Personīgās kalpošanas nodaļas vadītāju, viņš veicina draudzes misijas darbu un tā attīstību. (Skat. Piezīmes, [Nr. 2](#))

Labdarības kalpošanas nodaļa — Labdarības kalpošanas nodaļas darbība ir svarīga draudzes misijas darba daļa. Šīs nodaļas vadītāju un nepieciešamības gadījumā vadītāja palīgu, kā arī sekretāru-mantzini ievēl draudzes kārtējo vēlēšanu laikā. Šī nodaļa nodarbojas ar ziedojumu ievākšanu, apģērbu, produktu un citu līdzekļu sagatavošanu trūcīgajiem, mazturīgajiem un nelaimē nokļuvušajiem. Nodaļa darbojas ciešā sadarbībā ar draudzes diakoniem. Līdz ar materiālo palīdzību nodaļas pienākumos ietilpst pieaugušo apmācība, apmeklējumi mājās un dažādu citu mājas darbu izpilde, rūpes par slimniekiem, konsultāciju sniegšana un citi pakalpojumi. Par šo darbu galvenokārt atbildīga ir draudzes Personīgās kalpošanas nodaļa.

Adventistu vīriešu kalpošana — tā ir vēl viena draudzes Personīgās kalpošanas nodaļas darba daļa (Skat. Piezīmes, [Nr. 3](#)).

Labdarības kalpošanas centrs — ja draudzē darbojas Labdarības kalpošanas centrs, tad Personīgās kalpošanas nodaļas padome ir šī centra vadošā komiteja. Šī centra direktoru ievēl Personīgās kalpošanas nodaļas padome un viņš ir šīs padomes loceklis. (Skat. Piezīmes, [Nr. 4](#))

Kalpošana cilvēkiem ar invaliditāti — Vietējai draudzei vajag sevišķā kalpošanā veltīt īpašu uzmanību visiem invalīdiem, kas dzīvo šajā teritorijā. Tai vajadzētu izveidot īpašas programmas, lai liecinātu cilvēkiem ar invaliditāti, ieteikt Draudzes Padomei iespējamās darbības un rīcību, kas padarītu draudzes telpas pieejamākas cilvēkiem ar invaliditāti; palīdzēt draudzei rast transporta risinājumus cilvēkiem ar invaliditāti; un dot padomus nodaļu un draudzes vadītājiem attiecībā uz iespēju draudzes locekļu-invalīdu iesaistīšanu kalpošanas darbā.

Kalpošanas koordinators cilvēkiem ar invaliditāti ir starpnieks starp draudzi un organizācijām, kas saistītas darbam ar invalīdiem, piemēram, Kristīgā kalpošana neredzīgajiem un nedzirdīgiem, kā arī veicina šīs kalpošanas izpildi vietējā draudzē.

Bībeles skolas koordinators — Bībeles skolas koordinators ievēl draudze ar mērķi organizēt un koordinēt Bībeles skolas misijas kalpošanu vietējā sabiedrībā. Bībeles Skolas koordinators vajadzētu strādāt, cieši sadarbojoties ar mācītāju, draudzes Interesu

koordinatoru, kā arī ar Personīgās kalpošanas nodaļas vadītāju.
(Skat. Piezīmes, [Nr. 5](#))

Sabatskolas nodaļa

Sabatskola ir Septītās dienas Adventistu draudzes pirmā un galvenā reliģiskās izglītības sistēma un tai ir četri galvenie mērķi: Svēto Rakstu pētīšana, ticīgo sadraudzība, misijas darbs sabiedrībā, kā arī atbalsts draudzes pasaules misijas laukā.

Sadarbībā ar pasaules divīzijām Ģenerālkonferences sabatskolas nodaļa veic īpašu misiju — izplata sabatskolas mācību materiālus visām pieaugušo grupām, sastāda sabatskolas programmu dažādu tautu kultūru kontekstā, kas dzīvo pasaules divīziju teritorijā, nodrošina sabatskolas skolotājus ar nepieciešamiem mācību materiāliem un apmācību metodēm, atbalsta sabatskolas dāvanu ievākšanu vispasaules misijas vajadzībām.

“Sabatskola ir nozīmīgs misijas darba virziens ne tikai tāpēc, ka tā atļauj dažāda vecuma ļaudīm iepazīt Dieva Vārdu, bet arī tāpēc, ka tā viņos modina mīlestību uz Bībeles svētajām patiesībām un ilgas pašiem to izpētīt; un pats galvenais — māca, kā veidot savu dzīvi saskaņā ar šīm patiesībām.” (“Counsels on Sabbath School Work”, 10., 11. lpp.)

“Sabatskola, ja to pareizi vada, ir viens no Dieva varenākajiem līdzekļiem, lai dvēseles vadītu pie patiesības atziņas.” (“Counsels on Sabbath School Work”, 115. lpp.)

Kalpotājiem, skolotājiem un visiem sabatskolas locekļiem vajadzētu cieši sadarboties ar citām draudzes nodaļām misijas darba izpildē un darbībā, kas tiek veikta dvēseļu glābšanai, vienlaicīgi aktīvi īstenot atbilstošus pasākumus šajā virzienā, tādā kā, piemēram, regulāras sabatskolas nodarbības klasēs, kā arī organizējot “lēmuma pieņemšanas dienas”, mācītāju Bībeles klases, apmeklētāju dienas, brīvdienu Bībeles skolas un sabatskolas citi misijas darba veidi (tai skaitā Bībeles pētīšanas klubi un “Bībeles vēstures stundas”). Draudzēs, kurās ir Bērnu kalpošanas nodaļa, sabatskolas nodaļa vada Brīvdienu Bībeles skolas darbu, sabatskolas bērnu klases, Bībeles pētīšanas klubus un programmu “Bībeles vēstures stunda”. Līdzīgā veidā visām draudzes nodaļām jāstrādā

kopā ar sabatskolas nodaļu, lai padarītu draudzes darbu pēc iespējas efektīvāku un sekmīgāku.

Sabatskolas kalpotājiem būtu jābūt vietējās draudzes locekļiem. Tie tiek ievēlēti uz vienu vai divu gadu termiņu vienlaicīgi ar citiem kalpotājiem atbilstoši vietējās draudzes lēmumam. Sabatskolas kalpotāju un to palīgu sastāvs, kuriem jābūt draudzes ievēlētiem, ir šāds: sabatskolas vadītājs ar vienu vai diviem palīgiem, sekretārs ar vienu vai diviem palīgiem, skolas nodaļu vadītāji, ieskaitot pieaugušo nodaļas un neklātienas kursu vadītājus, Bērnu kalpošanas un/vai Brīvdienu Bībeles skolas direktors, Resursu nodaļas sekretārs.

Sabatskolas padome – **sabatskolas** padome ir tās administratīvā institūcija. Tajā ietverti: sabatskolas vadītājs (padomes priekšsēdētājs), vadītāja palīgs (palīgi), sabatskolas sekretārs (padomes sekretārs), sekretāra palīgi, nodaļu vadītāji, Resursu nodaļas sekretārs, Personīgās kalpošanas nodaļas vadītājs, Bērnu kalpošanas nodaļas koordinators un / vai Brīvdienu Bībeles skolas direktors, draudzes vecākais (ko nozīmē draudzes padome vai draudzes vecāko padome) un draudzes mācītājs. Tūlīt pēc vēlēšanām sabatskolas priekšsēdētājam jāsauc sabatskolas padomes sanāksme, lai izraudzītu vajadzības gadījumā citus kalpotājus, kuri nav sabatskolas padomes locekļi. Tie var būt nodaļu vadītāji, nodaļu sekretāri, muzikālie vadītāji, pianisti un/vai ērģelnieki.

Papildus iepriekšminētajiem vadītājiem sabatskolas padome izrauga skolotāju visām klasēm, kurus pēc tam apstiprina arī draudzes padome. Nepieciešams rūpīgi izpētīt visu nodaļu vajadzības un pastāvīgi konsultēties ar to vadītājiem, sevišķi izraugot skolotājus bērnu klasēm.

Tā kā ir ļoti svarīgi uzturēt mācīto patiesību godprātību un uzturēt arī augstu mācīšanas līmeni, ieteicams ļoti rūpīgi izvēlēties sabatskolas skolotājus. Laiks, kas paredzēts tieši mācīšanai, nedrīkst būt mazāk par 30 minūtēm. Visiem skolotājiem jābūt draudzes locekļiem ar nevainojamu reputāciju.

Sabatskolas priekšsēdētājs ir atbildīgs par sabatskolas padomes sekmīgu darbību. Padomei vajadzētu regulāri pulcēties, lai

nodrošinātu pienācīgu visu nodaļu programmu koordinēšanu. Padomei ir jā rūpējas par to, lai programmu palīg līdzekļi un materiāli, tai skaitā Ģenerālkonferences sagatavotie sabatskolas mācību materiāli, nonāktu draudzē savlaicīgi un pietiekošā skaitā.

Vadītājs — sabatskolas vadītājs ir galvenā amatpersona. Pēc vēlēšanām viņš iesāk plānu sastādīšanu, kam jānodrošina sabatskolas stabila un efektīva darbība. Vadītājam ir jāatbalsta plāni un galvenie norādījumi, kurus izstrādājusi vietējās Savienības / misijas lauka sabatskolas nodaļas padome. Viņam stingri jāpieturas pie sabatskolas padomes lēmumiem attiecībā uz tās darbu. (Skat. Piezīmes, [Nr. 6](#)).

Vadītāja palīgs — vajadzības gadījumā sabatskolas padomes vadītājam var izraudzīt vienu vai vairākus palīgus. Palīgam (palīgiem) var uzticēt konkrētu uzdevumu izpildi: atbalstīt sabatskolas evaņģelizācijas un vispasaules draudzes darbību; koordinēt draudzes nodošanos noteiktiem misijas aspektiem, plānot un veicināt mērķa ziedojumus; atbalstīt un koordinēt misijas darba evaņģelizācijas plānus un veikt attiecīgus pasākumus vietējā sabiedrībā; salīdzināt ziņas par sabatskolas apmeklētājiem saskaņā ar draudzes locekļu sarakstu, sastādīt un īstenot plānus, lai palielinātu sabatskolas stundu apmeklētību un dalībnieku skaitu. Šādiem plāniem jākalpo kā atbalstam dalībnieku individuālām un kolektīvām pūlēm, lai nodibinātu sakarus ar tiem, kuri reti vai vispār neapmeklē, kā arī ar jauniem draudzes locekļiem.

Sekretārs — sabatskolas sekretāra darbā ļoti svarīgas ir tādas īpašības kā uzticība, precizitāte un kristīgā pieklājība. (Skat. Piezīmes, [Nr. 7](#))

Sekretāra palīgs — Sekretāra prombūtnes laikā viņa pienākumus pilda sekretāra palīgs. Sekretāra palīgam jāpiedalās katrā sabatskolas kalpošanā un jābūt vienmēr gatavam palīdzēt, izpildot visu to, ko var no viņa pieprasīt sabatskolas vadītājs vai sekretārs. Nepieciešamības gadījumā palīgs drīkst izpildīt skolotāju sanāksmes sekretāra pienākumus, ziņojot sabatskolas sekretāram par visiem jautājumiem, kuri ir jāprotokolē.

Ieguldījumu (Resursu nodaļas) sekretārs — šīs nodaļas sekretārs vada sadarbību, lai izpildītu Ieguldījumu (Resursu) Plānu,

kas vērsts uz draudzes misijas atbalstu. Sekretārs veicina Ieguldījumu darbību sabatskolas visās nodaļās, informējot par šī darba panākumiem visiem tās locekļiem.

Brīvdienu Bībeles skolas direktors — Brīvdienu Bībeles skolas direktors vada šo organizāciju, atbalstot un izvēršot evaņģelizāciju vietējā rajonā ar ikgadējo Brīvdienu Bībeles skolas darbību. (Dažās draudzēs šis pienākums ir uzticēts Bērnu kalpošanas nodaļas koordinatoram).

Muzikālās daļas vadītājs — **sabatskolas** padome var izraudzīt muzikālās daļas vadītāju, kuram uztic vadīt muzikālo darbu sabatskolā un kopā ar nodaļu vadītājiem plānot katru sabatu šīs kalpošanas norisi. Muzikālās kalpošanas ietvaros nepieciešams rūpēties par tādas mūzikas izraudzīšanu, kas pagodina Dievu.

Dziedātāji jāizrauga ar tādu pašu piesardzību un rūpību kā sabatskolas citu nodaļu darbiniekus, vadoties no kristiešu kritērijiem.

Pianists un / vai ērģelnieks — ja sabatskolas darbam nepieciešams piesaistīt pianistus un/vai ērģelniekus, tad viņus izrauga sabatskolas padome.

Sabatskolas nodaļu (klašu) vadītāji — Katrai sabatskolas nodaļai draudzes padome ievēl atsevišķu vadītāju. Šo nodaļu vadītāju palīgus nepieciešamības gadījumā var izraudzīt sabatskolas padome. Sīkāka informācija par dažādu vecumu struktūru, sākot no sabatskolas pieaugušo iesācēju klasēm, ir atrodamā “Sabatskolas rokasgrāmatā”, kas pieejama Adventistu Grāmatu Centrā vai Savienības / misijas lauka sabatskolas nodaļā.

Nodaļu vadītāju pienākumos ietilpst iknedēļas sabatskolas programmas sagatavošana. Katrai nodaļai jāseko ieteicamajam plānam, ko piedāvā “Sabatskolas rokasgrāmata”, pie tam jāpievērš sevišķa uzmanība draudzes misijas noteiktām pusēm un apgūtā materiāla apspriešanai saskaņā ar sabatskolas dalībnieku vecumu attiecīgajā klasē.

Nodaļu vadītāju rīcībā jābūt nepieciešamajam aprīkojumam, pietiekošam sabatskolas materiālu krājumam un iknedēļas periodiskiem izdevumiem visu draudzes un apmeklētāju

vajadzībām, kā arī atbilstošiem uzskates līdzekļiem, tabulām un citiem mācību materiāliem.

Sabatskolas neklātienes kursu nodaļa — šī nodaļa rūpējas par tiem, kuri nevar apmeklēt sabatskolas nodarbības vecuma vai fizisku trūkumu dēļ. Konkrētāka informācija par neklātienes kursu nodaļas vadītāju darbību atrodama “Sabatskolas rokasgrāmatā”.

Sabatskolas skolotāji — **sabatskolas** padome izrauga visus skolotājus un draudzes padome tos apstiprina kalpošanai uz vienu gadu. Šiem cilvēkiem būtu jābūt ar mācīšanas spējām un vēlēšanos tās pilnveidot. Viņiem rūpīgi un cītīgi jāgatavojas nodarbībām, tās regulāri un savlaicīgi jāapmeklē, kā arī jābūt par piemēru savai klasei, ikdienu pētot Bībeli un tās mācības.

Īpaši rūpīgi jāizvēlas bērnu un jauniešu sabatskolas skolotāji no to draudzes locekļu vidus, kuri parāda šajā kalpošanā īpašu interesi un ir spējīgi apmierināt bērnu un jauniešu vajadzības.

Visi skolotāji jāauzicina piedalīties neklātienes sabatskolas skolotājuursos. Šo kursu materiālus izdod Ģenerālkonference un/ vai divīzija, kas ir pieejami vietējās Savienības / misijas lauka sabatskolas kalpošanas nodaļā.

Sabatskolas skolotāju sanāksme — Ieteicams, ka katrai sabatskolai ir iknedēļas skolotāju sanāksme, par kuru atbildīgs ir tās vadītājs, lai gan izskatīt nākamā sabata materiālu var arī cita persona. Labāk, ja skolotāju sanāksme tiek noturēta pirms Sabata, tā ka paliek laiks, lai sagatavotos sabatskolas nodarbībai līdz vai pēc skolotāju sanāksmes. Pie tam šādā gadījumā sanāksme ir mazāk sasteigta, nekā tad, ja tā notiktu sabata rītā. Skolotāju sanāksmēm jāieplāno pietiekami daudz laika, kurā nepieciešams īpaši izskatīt trīs jautājumus: nākamās nedēļas sabatskolas tēmas rūpīga izpēte, īsas pārrunas par sabatskolas dažiem uzdevumiem, kā arī jebkurš jautājums, kam jāveltī uzmanība.

Sabatskolas tēmas — apzinoties, ka “tikai tie, kas savu prātu būs norūdijuši ar Bībeles patiesībām, pastāvēs pēdējā lielajā cīņā” (Skat. “Lielā cīņa”, 593., 594. lpp.), sabatskolas nodaļas vadītājiem jādara viss iespējamais, lai pamudinātu draudzes locekļus regulāri un sistemātiski mācīties Dieva Vārdu. Sabatskolas materiāli ir domāti tam, lai atbalstītu ieradumu saņemt ikdienas

apmierinājumu no Dieva Vārda izpētes. Ilgstošā svētīgā prakse dod lielu ieguldījumu visu pasaules draudzes ticīgo kristīgās vienības saglabāšanā.

Ģenerālkonference izdod sabatskolas materiālus katrai sabatskolas nodaļai. Šiem materiāliem jābūt pieejamiem visiem draudzes locekļiem atbilstoši vecuma grupai. Ģenerālkonference un / vai divīzija izdod palīgmateriālus vadītājiem un skolotājiem, kuriem jābūt vispārēji pieejamiem visās sabatskolas nodaļās.

Sabatskolas ziedojumi — **sabatskolas** sekretārs sniedz precīzu un pilnīgu pārskatu par sabatskolas ziedojumiem. Šis pārskats nekavējoši jānodod draudzes mantzinim. Sabatskolas neklātienes kursu ziedojumi, kurus parasti saņem ceturkšņa beigās, tiek pievienoti pie esošajiem Sabatskolas ziedojumiem.

Visi sabatskolas ziedojumi, izņemot izdevumu nosegšanas fondu, pieder Ģenerālkonferencei. Tie pilnībā jānodod vietējās draudzes mantzinim un draudzes mantzinis tos pilnībā nodod Savienībai / misijas laukam, lai tas savukārt to nodotu Ģenerālkonferencei. Šajos ziedojumos ietilpst regulārie iknedēļas sabatskolas ziedojumi, Trīspadsmitā Sabata ziedojumi, ieguldījumi (resursi) sabatskolai, kā arī dzimšanas dienas labdarības dāvanas. Šie ziedojumi ir misijas fondi. Katrs no šiem ziedojumiem ietilpst atsevišķā fondā regulārajās atskaitēs, kuras sagatavo vietējā draudze Ģenerālkonferencei. No šīm summām Ģenerālkonference var saskaņā ar draudzes nolikumu iedalīt līdzekļus, kurus izmanto īpašiem projektiem. Nedz vietējā draudze, nedz Savienība / misijas lauks nedrīkst paturēt šos ziedojumus sev.

Izdevumu līdzekļi — Daudzās sabatskolās noteiktos laikos ievāc līdzekļus, kas paredzēti vietējās sabatskolas izdevumiem. (Skat. Piezīmes, [Nr. 8](#))

Līdzekļus sabatskolas izdevumu segšanai vajag noteiktā kārtībā atdalīt no misijas lauka ziedojumiem.

Ceturkšņa atskaite — Katra ceturkšņa atskaite ir jā sastāda tieši pēc ceturkšņa pēdējā Sabata un līdz beidzas norādītais termiņš, kad jānosūta pa pastu sabatskolas nodaļas un vietējās Savienības / misijas lauka Personīgās kalpošanas nodaļu direktoram (direktoriem). Atskaite ir jāiesniedz draudzes ceturkšņa darba

sanāksmē. Sekretāram šī atskaite, kas sastādīta uz atbilstošas veidlapas, jānosūta attiecīgam direktoram (direktoriem) un viens eksemplārs jāatstāj sev pastāvīgā glabāšanā, viens eksemplārs jāiesniedz draudzes sabatskolas vadītājam un viens eksemplārs draudzes mācītājam.

Adventistu Jaunatnes apvienība

Adventistu Jaunatnes apvienība ir viena no draudzes nodaļām, ar kuras palīdzību draudze veic darbu pie jauniešiem un arī ar jauniešu darba līdzdalību.

“Tad Mozus sacīja: ‘Mēs gribam iet ar saviem jauniešiem un ar saviem sirmgalvjiem, ar saviem dēliem un ar savām meitām, ar saviem sīklopiem un liellopiem, jo mums svētki jāsvētī tam Kungam’ (2.Moz. 10:9). ‘Un lai šie vārdi, ko es tev šodien pavēlu, tev paliek ierakstīti tavā sirdī. Un tie tev jāpiekodina taviem bērniem un par tiem tev jārunā tavās mājās un tavos namos arī tad, kad tu esi apsēdies, vai kad tu eji pa ceļu, tev guļoties un tev ceļoties. Tie tev ir jāsiens kā zīme uz savas rokas, un tie tev jāliek par zīmi tavu acu starpā uz pieres. Un tie tev jāraksta uz sava nama durvju stenderēm un uz saviem vārtiem’ (5.Moz. 6:6-9). ‘Neviens lai nenicina tavu jaunumu, bet topi tu par paraugu ticīgajiem vārdos un dzīvē, mīlestībā, ticībā un šķīstībā’ (1.Tim. 4:12).

“Mums šodien ir jauniešu armija, kura daudz var paveikt, ja vien tie tiek pienācīgi vadīti un iedrošināti. ... Mēs vēlamies, lai Dievs svētītu jauniešus. Mēs vēlamies, lai viņi strādātu plānveidīgi, palīdzot citiem jauniešiem.” (Elena G. Vaita, “Ģenerālkonferences biļetens”, 1893. gada 29., 30. janvāris; 24. lpp.)

Dieva kalpone aicināja dibināt jauniešu organizācijas. Viņa arī paskaidroja, kādām tām jābūt: “Lai tā būtu organizēta grupa līdzīgi tai kārtībai, kāda ir kristiešu darba biedrībai ...” (“Counsels on Health”, 537. lpp.) “Lai katrā draudzē tiek izveidotas vienības, kas dara šo darbu.” (Elena G. Vaita, žurnālā “Signs of the Times”, 1893. gada 29. maijā)

“Kad jaunieši atdod savas sirdis Dievam, mūsu atbildība par viņiem nemazinās. Nepieciešams pamodināt viņos interesi pie Kunga darba un palīdzēt viņiem ieraudzīt, ka Viņš no tiem sagaida,

lai tie kaut ko darītu Viņa darba virzīšanai uz priekšu. Nepietiek tikai parādīt, cik daudz vēl jāpaveic un mudināt jauniešus izpildīt tikai kādu daļu šajā darbā. Viņi ir jāapmāca, kā darboties un kalpot Kunga labā. Viņi ir jāaudzina, jādisciplinē, jāmāca tiem apgūt labākās metodes dvēseļu mantošanā Kristum. Māciet viņus tiekties vienkāršībā un pazemībā palīdzēt saviem jaunajiem vienaudžiem. Sistemātiski jāplāno misijas darba dažādu pasākumu veikšana, kurās viņi var arī piedalīties, pie tam palīdzot viņiem un dodot nepieciešamos padomus. Tādējādi tie iemācīsies strādāt un darboties Dieva darbā.” (“Gospel Workers”, 210. lpp.)

“Ja mēs spētu mūsu jauniešus izaudzēt par lielu gudru, spējīgu darbinieku armiju, cik ātri vēsts par krustā sisto, augšāmcelušos un drīzi gaidāmo Glābēju tad izplatītos visā pasaulē!” (“Messages to Young People”, 196. lpp.)

Tā kā katrā draudzē ir Adventistu Jaunatnes apvienība, svarīgi, lai jaunatnes programma nebūtu atdalīta no pārējās draudzes programmas. Jauniešiem jāpiedalās ne tikai šajā, bet arī visas draudzes programmā. Ir vajadzīgi jauni draudzes vecākie, jaunie diakoni un citi kalpotāji, kas strādā kopā ar pieredzējušiem draudzes darbiniekiem. Jauniešiem jābūt aktīviem visās draudzes jomās. “Lai darbs virzītos uz priekšu visās tā jomās, Dievs aicina pēc jauniešu enerģijas, dedzības un drosmes. Viņš ir izvēlējis jauniešus, lai viņi palīdzētu Viņa darba turpināšanā. Lai plānotu ar skaidru prātu un īstenotu ar drosmīgu roku, ir vajadzīga svaiga enerģija, kas nepazīst nekādus šķēršļus. Jauni vīrieši un sievietes ir aicināti atdot Dievam savas jaunības spēku, lai ar parādītiem spēkiem, zinātkāro prātu un enerģiskām darbībām viņi varētu pagodināt Viņu un nestu glābšanas vēsti citiem jauniešiem.” (“Gospel Workers”, 67. lpp.)

Misija — Jaunatnes kalpošanas galvenais mērķis ir jauniešu glābšana caur ticību Jēzum Kristum. Mēs apzināmies, ka jaunatnes kalpošana ir draudzes darbs, kas jāveic jauniešu labā ar viņu līdzdalību un pašu jauniešu spēkiem.* Mūsu uzdevums ir:

1. Vadīt jauniešus, lai viņi saprastu savas personības vērtību, atklātu un attīstītu savas garīgās dāvanas un spējas.

** Šo misijas lēmumu pieņēmuši Ģenerālkonferences un divīziju Jaunatnes nodaļas vadītāji 1993. gada jūlijā.

2. Sniegt jaunatnei visas nepieciešamās iespējas kalpošanai Dieva draudzes un sabiedrības labā.
3. Nodrošināt jaunu cilvēku iesaistišanu visās draudzes dzīves jomās un vadošajā darbā ar mērķi, lai viņi varētu kļūt par pilntiesīgiem draudzes misijas izpildes dalībniekiem., (Skat. Piezīmes, [Nr. 9](#))

Uzdevumi — Balstoties un vadoties pēc šiem inspirētajiem norādījumiem, Ģenerālkonferences Jaunatnes kalpošanas nodaļa tika organizēta, kuras uzdevumos ietilpst vadītāju apmācība un Adventistu Jaunatnes apvienības nodrošināšana vietējās draudzēs ar nepieciešamiem evaņģelizācijas darba materiāliem un plāniem. Jauniešu nodaļu uzdevumus, kurus ir paredzējis Praviešu Gars, var iedalīt šādi: (1) apmācīt jauniešus darboties citu jauniešu labā, (2) mudināt jauniešus palīdzēt savās draudzēs un palīdzēt “tiem, kuri ievēro Sabatu”, un (3) darboties to labā, “kas nav mūsu ticības brāļi” (žurnāls “Signs of the Times”, 1893. gada 29. maijs).

Cenšoties šos mērķus sasniegt, jaunieši tiek aicināti (1) kopīgi lūgt, (2) kopīgi pētīt Dieva Vārdu, (3) veidot savas attiecības uz kristīgo principu pamata, (4) kopīgi darboties mazās grupās, lai īstenotu dzīvē rūpīgi pārdomātos liecināšanas plānus, (5) uzlabot savas spējas kalpošanā Kungam, un (6) iedrošināt citam citu garīgā izaugsmē.

Adventistu Jaunatnes apvienības *mērķis* ir: “Sniegt Adventes vēsti manas paaudzes cilvēkiem šajā pasaulē”.

Moto: “Kristus mīlestība mani apņem.”

Dalība Adventistu Jaunatnes apvienībā — Adventistu Jaunatnes apvienībā ir trīs dalībnieku kategorijas. (Skat. Pielikums, [Nr. 10](#))

Adventistu Jaunatnes kalpošanas komiteja — Adventistu Jaunatnes kalpošanas komiteja — tā ir organizācija vietējā draudzē, kas atbildīga par jaunatnes kopējās kalpošanas programmas plānošanu. Līdztekus izraudzītajiem Adventistu Jaunatnes apvienības vadītājiem komitejā ietilpst Personīgās kalpošanas nodaļas vadītājs, jauniešu sabatskolas nodaļas vadītājs, Veselības kalpošanas nodaļas vadītājs, Ceļa Meklētāju kluba direktors, Piedzīvotāju meklētāju klubu direktors, skolas, ja tāda pastāv,

direktors, padomdevējs un draudzes mācītājs. Adventistu Jaunatnes apvienības vadītājs, kurš ir vietējās draudzes padomes loceklis, ir šīs komitejas priekšsēdētājs.

Komitejai nepieciešamības gadījumā jāsapulcējas uz sanāksmēm, lai plānotu un sekmīgi vadītu vietējās draudzes jauniešu kalpošanu. Komitejas sanāksmēs nepieciešams veltīt laiku lūgšanām, lai pārrunātu par iespējam garīgās palīdzības sniegšanai jaunatnei un personīgās svētīšanās plānu sastādīšanai. Komiteja ir atbildīga par regulārām jauniešu sanāksmēm, tā strādā sadarbībā ar citām nodaļām, lai koordinētu jauniešu programmas vietējā draudzē. Jauniešu kalpošanas sekmīgam risinājumam nepieciešams nospraust īslaicīgos un ilgtermiņa mērķus.

Adventistu Jaunatnes apvienības komiteja — Adventistu Jaunatnes apvienības komiteja ir atbildīga par darbu ar vietējās draudzes vecākajiem jauniešiem un koordinē savu darbu ar citām jauniešu grupām caur Adventistu Jaunatnes kalpošanas komiteju. Ja draudzē nav Ceļa Meklētāju vai Piedzīvojumu meklētāju klubs, Adventistu Jaunatnes apvienība uztic bērnus un pusaudžus Adventistu Bērnu apvienībai.

Adventistu Jaunatnes apvienības kalpotāji — viens no būtiskiem Adventistu Jaunatnes apvienības veiksmīgas darbības faktoriem ir vadīšanas līmenis. Ja par vadītājiem būs izraudzīti patiesi un aktīvi kristieši, kuri vēlas un ir spējīgi organizēt un iedvesmot citus, darbs sekmīgi virzīsies uz priekšu, jaunieši tiks glābti un apmācīti kalpošanai Kungam visa draudze garīgi pieaugs.

Adventistu Jaunatnes apvienības kalpotāji, kurus ievēl vietējā draudze, ir: jauniešu vadītājs, viņa palīgs, sekretārs — mantzinis, sekretāra — mantziņa palīgs, diriģents, pianists vai ērģelnieks, padomdevējs, kurš var būt arī viens no draudzes vecākajiem. Tā kā mūzikai ir nozīmīga loma jauniešu rakstura veidošanā, mūziķi ir jāizvēlas tikpat rūpīgi kā pārējie Adventistu jaunatnes Apvienības darbinieki. Pieminētā kalpotāju grupa veido Adventistu jaunatnes Apvienības komitejas kodolu, kas, konsultējoties ar jauniešiem, izrauga pārējos atbildīgos darbiniekus, tādus kā vadītāju sadraudzības jautājumos, lūgšanu sapulču vadītāju, bibliotekāru, vadītāju informācijas jautājumos un sakaros ar sabiedrību un dažādo darbības grupu vadītājus. Mazās draudzēs viens cilvēks var

pildīt vairāku amatu funkcijas. Jaunatnes programmas plānošanā un īstenošanā vēlams iesaistīt pēc iespējas vairāk jauniešus.

Jauniešu vadītājs un viņa palīgs — Jauniešu vadītājam kā Kristus sekotājam ir jārāda patiesa kristieša piemērs, kuram ir garīgs potenciāls un svētošanās pieredze, kurus viņš ir gatavs līdzdalīt citiem. Organizējot jaunatni kopīgam darbam un uzņemoties saistības, vadītājam jāpaliek otrajā vietā, vadot jauniešus, palīdzot tiem ar padomu, daloties ar savu pieredzi un ar prasmī rast prieku sasniegtajā. Ir jāzina iespējas un draudzes jauniešu prasības un viņu vajadzības, jāmeklē iespējas to iesaistīšanā Apvienības darbā.

Jauniešu vadītājam jāstrādā ciešā sadarbībā ar mācītājiem, padomdevējiem un vietējās Savienības / misijas lauka Jauniešu nodaļas direktoru, izmantojot katru iespēju, lai mācītu brāļus un māsas kalpošanā, virzot Adventistu Jaunatnes apvienību sadarbībā ar draudzi un vietējās Savienības / misijas lauku.

Šajā darbā vadītājam palīdz viņa palīgs, kurš viņa prombūtnes laikā vada Adventistu Jaunatnes apvienības komiteju un izpilda vadītāja pienākumus. Komiteja nosaka vadītāja palīga pienākumu loku. Mazās draudzēs komiteja var izraudzīt vadītāja palīgu sekretāra — mantziņa amatam.

Sekretārs — mantzinis un viņa palīgs — Katra sekretāra-mantziņa un arī jauniešu vadītāja un pārējo kalpotāju īpašība ir garīgums un svētīšanās. Viņam ir jāpazīst mūsu Kungs, viņam jāspēj liecināt uz savas personīgās un darbā ar jaunatni pieredzes pamata. Sekretāra — mantziņa pienākums ir dokumentēt apvienības darbību un katru mēnesi aizpildīt īpašas formas atskaites, nosūtīt tās Savienības / misijas lauka Jaunatnes nodaļas direktoram, kurš savukārt aicina jauniešus ziņot par viņu kristīgās liecināšanas aktivitātēm Personīgās Kalpošanas nodaļai atvēlētās 10 minūtēs sabatskolas noslēgumā. (Skat. Piezīmes, [Nr. 11](#))

Ja ir nepieciešamība, tad pēc savstarpējas vienošanās sekretāram — mantzinim palīdz viņa palīgs, kurš izpilda sekretāra-mantziņa pienākumus viņa prombūtnes laikā.

Adventistu Jaunatnes apvienības padomdevējs — mācītājs vai pēc draudzes padomes lēmuma kāds cits, kurš labi

pazīst Adventistu Jaunatnes apvienības mērķus un uzdevumus, kuram ir tuvas jauniešu problēmas un jauniešu vēlēšanās piedalīties kalpošanā, var tikt izraudzīts kā padomdevējs. Šī persona ir tas, kurš sniedz padomus Adventistu Jaunatnes apvienības vadītājiem, ar kuriem viņam regulāri jāsatiekas Adventistu Jaunatnes apvienības komitejas sēdēs.

Par padomdevēju var būt cilvēks, kuru jaunieši mīl un kura padomos ieklausās. Viņam jāstrādā ciešā sadarbībā jauniešu ar vadītājiem, informējot draudzes padomi par Apvienības vajadzībām. Padomdevējam jābūt personīgi pazīstamam ar vietējās Savienības / misijas lauka jauniešu nodaļas direktoru un viņam jāsniedz informācija par visām izmaiņām vadības sastāvā un citām lietām, kas attiecas uz Adventistu Jaunatnes Apvienību. Kopā ar apvienības vadītājiem padomdevējam jāapmeklē vietējās Savienības / misijas lauka mācību iestādes, lai viņš būtu lietas kursā par jauniešu kalpošanas attīstību un varētu dot konkrētākus padomus. Ir daudz mērķtiecīgāk no darba efektivitātes palielināšanas viedokļa, kad viens un tas pats padomdevējs kalpo vairākus gadus.

Adventistu jauniešu programmas — lai veicinātu jauniešu attiecības ar Jēzu, Jauniešu kalpošanas nodaļa cenšas tiem sniegt dinamiskas, aktīvas un viņu vecumam atbilstošas programmas, kas kalpo viņu garīgo dāvanu attīstībai un lai sagatavotu jauniešus šai un nākotnē apsolītajai dzīvei. Šīs programmas ir:

1. *Garīgi un izglītojoši materiāli* — Ikdienas lasījumi jauniešiem, Bībeles pētīšanas plāni, sērija “Negaidītas satikšanās”, Adventistu Jauniešu Lūgšanas nedēļa, Jauniešu Bībeles konferences, Jauniešu kalpošanas apmācību kursi, Ceļa Meklētāju vadītāju kursi, Adventistu jauniešu grāmatu klubs, Jauniešu vadītāju apmācības kursi, apbalvojumu zīmju saņemšana, tūristu klubs u.c..
2. *Liecināšana* — “Jaunatnes Balss”, Draudzības komandas, sabatskolas dažādās klases, “Vēstures stundas”, Adventistu jauniešu mērķgrupas, Studenti — misionāri, Dieva Vārda festivāls, jauniešu salidojumi, muzikālie festivāli, sabiedriskā kalpošana, Evaņģēlistu, kolportieru un korespondentu grupa, mūziķu — misionāru jaunatnes grupas u.c.

3. *Atpūta* — sadraudzība ar iedzīvotājiem, lai liecinātu, iepazītu dabu, apbalvojumu zīmju un apbalvojumu saņemšana, dažādas satikšanās un konkursi adventistu jauniešu nometnēs.

Adventistu Bērnu apvienība

Adventistu Bērnu apvienības mērķis ir sagatavot bērnus un pusaudžus kalpošanai un kristīgā darba vadīšanai, kā arī katra personīgo spēju pilnīga attīstība. Draudzēs, kurās ir skolas, Adventistu Bērnu apvienība darbojas adventistu skolu programmu ietvaros, bet šīs apvienības vadītājs ir skolotājs. Ja Adventistu Bērnu apvienība darbojas draudzes skolas programmu ietvaros, tad katra klase tiek uzskatīta par apvienību. Jaunāko klašu skolnieki tiek uzskatīti par šīs apvienības biedru kandidātiem. Sākumskolu vecāku klašu skolēni kļūst par pilntiesīgiem Adventistu Bērnu Apvienības biedriem. Skolotājs ir apvienības vadītājs jeb padomdevējs, bet skolēni var paši vadīt sanāksmes, kuras notiek katru nedēļu pirmās mācību stundas laikā. Klase var izraudzīt šādus skolēnus kā vadītājus: skolēnu kā līderi, palīgu, sekretāru, mantzini, mūzikas nodaļas vadītāju, pianistu un citus. Tādus vadītājus izrauga uz laiku no viena mēneša līdz vienam mācību semestrim, lai katram skolēnam būtu iespēja sevi pārbaudīt vadītāja postenī, uzņemoties visus viņa pienākumus. Ja draudzei nav sava skola, jaunākie jaunieši var piedalīties draudzes jauniešu kalpošanas programmā vai piemērotā laikā viņi satiekas kā Adventistu Bērnu apvienības grupas locekļi. Dažās draudzēs Ceļa Meklētāju klubs aizvieto Adventistu Bērnu apvienības vietu, jo tā programma ietver tos pašus mērķus, sniedzot bērniem arī citas iespējas. Ceļa Meklētāju klubam un Adventistu Bērnu apvienībai jāstrādā ciešā savienībā, saskaņojot savu darbu ar kopīgiem mērķiem un uzdevumiem.

Adventistu Bērnu apvienības vadītājam jābūt Ceļa Meklētāju kluba padomē (atbilstoši pēc norādījumiem Ceļa Meklētāju kluba darbiniekiem), savukārt Ceļa Meklētāju kluba direktoram jābūt Adventistu Bērnu apvienības sarakstā (Skat. Piezīmes, [Nr. 12](#))

Adventistu Bērnu apvienības locekļiem jāamācas un tie iemācīsies Dieva žēlastībā centīties sekot Apvienības solījumam, likumam un tā ideāliem:

Adventistu Bērnu apvienības biedru solījums

Ar Dieva žēlastību –

Es apsolu būt godīgs, laipns un uzticīgs,
Es apsolu ievērot Adventistu Bērnu apvienības Likumu,
Es apsolu būt Dieva kalps un cilvēku draugs.

Adventistu Bērnu apvienības likums

Adventistu Bērnu apvienības Likums ir sekojošs:

Ik dienas lasīt Bībeli,
Godīgi izpildīt savus pienākumus,
Rūpēties par savu ķermeni,
Būt patiesam,
Būt pieklājīgam un paklausīgam,
Dievbijīgi izturēties dievnamā,
Dzīvot ar pateicības dziesmu un prieku savā sirdī,
Izpildīt Dieva pavēles.

Mērķis un devīze ir tādi paši kā Adventistu Jaunatnes apvienībai.

Ceļa Meklētāju klubs

Ceļa Meklētāju klubs ir viena no draudzes programmām, kas sniedz iespēju izpaust piedzīvojuma un izpētes prieku, ko izjūt katrs bērns un pusaudzis šajā vecumā. Tajā ietvertas rūpīgi izstrādātas programmas – pasākumi brīvā dabā, dabas izpēte, dažādu iemaņu iegūšana iemīlotām nodarbībām un bērnos esošo tieksmju attīstība – viss, kas ir ārpus Adventistu Bērnu apvienības parastās darbības. Visi šie pasākumi atvieglo garīgo patiesību uzņemšanu. Ceļa Meklētāju kluba dalībnieki dod labu rekomendāciju par redzamiem panākumiem dvēseļu mantošanas darbā. Daudzās vietējās draudzēs Ceļa Meklētāju klubs aizvieto tradicionālo Adventistu Bērnu apvienību. Tur, kur ir Adventistu skola, Ceļa Meklētāju klubam ir jāpapildina Adventistu Bērnu apvienības darbs.

Ceļa Meklētāju kluba darbībā tiek iekļautas telts nometnes, labdarības gadatirgus, amatu studijas, dabas pētīšana, Bībeles pētīšana, liecināšanas projekti, pārgājieni, pārbraucieni ar velosipēdiem un citas aizraujošas aktivitātes.

Par Ceļa Meklētāju kluba biedru var kļūt jaunieši vecumā no 10 līdz 15 gadiem un biedru pulkā tie tiek uzņemti ar īpašu svētīšanās ceremoniju. Visā pasaulē ir pieņemta kluba trijstūra emblēma, lai gan oriģinālais šī kluba nosaukums “Pathfinder” katrā valstī tulkojot izklausās nedaudz savādāk. Biedri valkā apstiprinātas Ceļa Meklētāju kluba formas tērpus visos pasākumos, ieskaitot iknedēļas kluba sanāksmes, labdarības gadatirgus, telts nometnes, kā arī īpašajos Ceļa Meklētāju sabatos baznīcā. Dažās draudzēs Ceļa Meklētāju klubam ir divas nodaļas — bērniem un pusaudžiem; sasniedzot 15 gadu vecumu, viņi var būt kluba vadītāju sastāvā, apgūstot īpašu vadītāju sagatavošanas programmu.

Ceļa Meklētāju kluba direktoru un viņa vietnieku draudze ievēl vienlaicīgi ar citiem kalpotājiem uz vienu vai diviem gadiem. Ja izrauga direktoram divus vietniekus, tiem jābūt abu dzimumu pārstāvjiem — vienam vīrietim, vienai sievietei. Viens no direktora vietniekiem var kalpot kā kluba sekretārs un mantzinis. Direktors ir draudzes padomes un arī Adventistu Jauniešu kalpošanas komitejas loceklis. Ceļa Meklētāju kluba papildus darbinieki ir amatu apgūšanas un dabas izpētes klašu instruktori, kā arī padomdevēji, kuri atbild par grupu, kurā ir seši līdz astoņi Ceļa Meklētāji.

Pie Savienības / misijas lauka Jauniešu nodaļas direktora var saņemt dažādus papildmateriālus Ceļa Meklētāju kluba darbam.

Piedzīvojumu meklētāju klubs

Piedzīvojumu meklētāju klubs — tā ir programma, ko īsteno vecāki un draudze. Šī programma ir derīgs audzināšanas līdzeklis vecākiem, kuru bērni ir vecumā no 6 līdz 9 gadiem un kas attīsta bērnam vēlēšanos iepazīt apkārtējo pasauli. Šajā programmā ir virkne pasākumu, kur tiek iesaistīti vecāki un bērni kopējā atpūtā, piemērotās amatu nodarbībās, Dieva radības iepazīšanā, kā arī nodarbībā, kas rada interesi attiecīgā vecuma bērniem. Šajās nodarbībās ir jāvelta uzmanība garīgam saturam un jāsaņem bērniem dalībai draudzes dzīvē kā Ceļa Meklētāju biedriem. (Skat. Piezīmes, [Nr. 13](#))

Piedzīvojuma meklētāju kluba direktoru un viņa palīgus ievēl draudze vienlaikus ar citiem kalpotājiem uz vienu vai diviem gadiem. Kluba pārējās amatpersonas ievēl kluba vadība. Direktors ir

draudzes padomes un vietējās draudzes Adventistu jaunatnes kalpošanas komitejas loceklis. Palīgmateriāli šī kluba aktivitātēm pieejami pie Savienības / misijas lauka Jaunatnes nodaļas direktora.

Kristīgā izglītība un draudzes skola

Galvenie principi — Draudze vada savu izglītības sistēmu, lai nodrošinātu harmonisku jaunatnes fizisko, garīgo, prāta spēju, sabiedrisko un profesionālo audzināšanu saskaņā ar draudzes standartiem un ideāliem, kuru pamatā ir Dievs kā visu morālo vērtību un patiesības avots. Draudzes galvenais mērķis ir cilvēkā atjaunot Radītāja atspulgu, kā rezultātā noris vispārēja attīstība gan šai dzīvei, gan nākotnē apsolītajai mūžīgai dzīvei.

Savā mācību iestāžu darbā — no bērnudārza līdz pat universitātei — draudze tiecas, lai saviem bērniem nodotu Adventistu ideālus, principus, nosacījumus, vērtības, ieradumus un iemaņas. Valsts skolu mērķis ir sagatavot patriotiskus un likumam paklausīgus pilsoņus, kā arī iemācīt dažas tikumīgas vērtības; adventistu skolas papildus iepriekšminētajam par savu mērķi stāda, lai attīstītu lojālus, apzinīgus Septītās dienas Adventistu kristiešus. Patiesas zināšanas par Dievu, draudzība un sadarbība ar Viņu mācībās un darbā, līdzināšanās Viņam rakstura attīstībā — lūk, avoti, līdzekļi un izglītības mērķis Septītās dienas Adventistu draudzē.

Mērķi — Draudzes dibinātas skolas cenšas visiem tās skolniekiem un studentiem sniegt izglītību, kas iekļaujas glābšanas zinātnes ietvaros. Skolnieki un studenti apgūst galvenos un papildpriekšmetus un mācās iegūtās zināšanas pielietot praksē. Šo skolu galvenais uzdevums — iepazīstināt katru skolēnu un studentu ar veselīga dzīves veida principiem, ar atturību un brīvā laika derīgu izlietošanu, apgūt profesionālās iemaņas, ieaudzināt pilsoņa apziņu, veidot sociālā un tikumiskā brieduma pamatu.

Šo mērķi sasniedz pateicoties kristīgās izglītības augstam līmenim un tajā ietverts tas, kā palīdzēt skolēniem un studentiem sasniegt garīgo pilnību, iegūt prasmi sevi apliecināt un adaptēties sociālajā vidē, ieaudzināt viņos pilsoņa atbildību, gatavību pasaules misijai un kalpošanai, sniegt viņiem ekonomisko zināšanu pamatus.

Izglītības nodaļas sekretārs — Saprotot, ka kristīgās izglītības pilnīga izpratne un skaidra vīzija par tās raksturu (tās gala mērķi saskan ar glābšanas mērķiem) var attīstīties un tikt nodrošināta tikai tur, kur draudzes pastāvīgi atgādina par šī uzdevuma sevišķo nozīmi, tāpēc katrā draudzē nepieciešams ievēlēt Izglītības nodaļas sekretāru. Viņa pienākumos ir līdzdarboties un nodrošināt kristīgās izglītības atbalstu. Izglītības nodaļas sekretārs ir arī Mājas un Skolas Apvienības izpildkomitejas loceklis un darbojas ciešā sadarbībā ar šo apvienību. (Skat. Piezīmes, [Nr. 14](#))

Mājas un skolas apvienība

Mērķi — Šīs apvienības nolūks ir divkāršs:

1. Izglītot vecākus.
2. Apvienot mājas, skolu un draudzi to centienos bērniem sniegt Septītās dienas Adventistu kristīgu izglītību.

Uzdevumi —

1. Izglītot vecākus sadarbībā ar draudzi un skolu to audzināšanas un bērna pilnīgas attīstības sekmēšanas darbā, veicinot “līdzsvarotu fizisko, prāta, kā arī garīgo spēju attīstību” (“Audzināšana”, 13. lpp.).
2. Veicināt vecāku un skolotāju sadarbību izglītības procesa ietvaros.
3. Sniegt padomus un atbalstu, nodibinot un nostiprinot mājās mīlestības un disciplīnas atmosfēru, kurā bērni varētu apgūt Septītās dienas Adventistu kristīgās vērtības ar Bībeles pētīšanas, lūgšanas, ģimenes svētbrīžu un vecāku piemēru palīdzību.
4. Nodrošināt vecākiem un skolotājiem iespēju attīstīt ciešu sadarbību darbā ar bērniem.
5. Atbalstīt draudzes skolu tās centienos panākt pilnīgu atbilstību kristīgās izglītības galvenajos principos, saturā un metodoloģijā.
6. Stiprināt mājas un skolas attiecības, ieteicot izmantot sekojošas metodes:

- a. Iesniegt administrācijai un skolas padomei ieteikumus mācību plāna uzlabošanai.
 - b. Sadarboties, lai stiprinātu regulāru sadarbību starp mājām un skolu.
 - c. Uzaicināt vecākus apmeklēt bērnu skolu.
 - d. Uzaicināt skolotājus apmeklēt savu skolēnu mājas.
 - e. Labprātīgi palīdzēt dažādās skolas aktivitātēs.
 - f. Palīdzēt skolai iegūt papildus aprīkojumu un iekārtas, ko draudze vai Savienība / misijas lauks nevar nodrošināt.
7. Darboties, lai sasniegtu svarīgākos mērķus — panākt katra draudzes bērna draudzes skolas apmeklēšanu. Būtu vēlams pielikt patiesas pūles, rūpējoties, lai arī bērni no maznodrošinātajām ģimenēm arī varētu apmeklēt adventistu draudzes skolu, tādējādi nodrošinot, ka visiem Septītās dienas Adventistu bērniem ir iespēja iegūt kristīgu izglītību un audzināšanu.

Biedri — Šīs apvienības biedri ir draudzes locekļi un adventistu skolas atbalstītāji.

Apvienības Darbinieki — Visi skolēnu vecāki tiek aicināti aktīvi darboties Mājas un Skolas Apvienībā. Tomēr šīs apvienības darbiniekiem jābūt Septītās dienas Adventistu draudzes locekļiem. Apvienības amatpersonas ir: vadītājs, vadītāja palīgs, sekretārs — mantzinis, bibliotekārs, kā arī draudzes izglītības nodaļas sekretārs. Lai nodrošinātu darbības nepārtrauktību ieteicams, ka daži darbinieki tiktu ievēlēti atkārtoti.

Vadītājs — Mājas un Skolas Apvienības vadītājam ir jābūt draudzes loceklim ar pedagoģiskā darba pieredzi un skolotāja dāvanu bērnu apmācībā, kā arī jābūt atvērtam jaunām idejām un ticības papildītam kristīgas izglītības un audzināšanas nepieciešamībā un nozīmīgumā.

Sekretārs — mantzinis. Sekretāra — mantziņa pienākums ir rūpēties par visiem apvienības dokumentiem, kā arī iesniegt ziņojumus Savienības / misijas lauka Izglītības nodaļas vadītājam katra skolas gada sākumā un noslēgumā. Apvienības līdzekļi ir jānosūta caur draudzes / skolas mantzini uz atsevišķu bankas kontu

un tā pārbaudei jānoris saskaņā ar Septītās dienas Adventistu draudzes rokasgrāmatu.

Amatpersonu sastāvs. Skolas direktors sakarā ar savu ieņemamo amatu ir Mājas un Skolas Apvienības loceklis.

Draudzes skolas padome

Piederība — Sākuma un vidusskolas administrācija, kas darbojas vienā draudzē, ir padome, kuru ievēl draudzes vai draudzes nozīmēta skolas komiteja. Līdz ar to, administrācija var būt kā patstāvīga skolas padome, draudzes padome, vai skolas komiteja, kuru šim mērķim izvirzījusi draudzes padome.

Ja skolas vadīšanai un uzturēšanai apvienojas divas vai vairākas draudzes, par administrāciju kļūst apvienotā skolas padome.

Vienu vai vairākus skolas padomes locekļus var ievēlēt no draudzes padomes locekļu vidus, lai tādējādi satuvinātu skolas padomi ar draudzes padomi.

Draudzes mācītājam jābūt skolas padomes loceklim. Tur, kur skolu apmeklē vairāku draudžu bērni, visu šo draudžu mācītāji ir skolas padomes locekļi.

Skolas direktoram obligāti jābūt skolas padomes loceklim. Sākuma un vidējās izglītības skolās direktoram vai mācību daļas vadītājam ir jābūt skolas padomes locekļiem.

Arī daži skolēnu vecāki, kuru bērni apmeklē skolu, var būt šīs padomes locekļi, lai tādējādi padome uzzinātu arī vecāku viedokļus un ieteikumus, kuri ir svarīgi no viņu novērojumu un personīgās pieredzes viedokļa.

Padomes vadītāji — ir priekšsēdētājs un sekretārs. Skolās, ko vada vairāk nekā viena draudze, jāievēl arī mantzini, priekšsēdētāja vietnieku, kā arī sekretāra palīgu. Ja skolu vada viena draudze, šīs padomes priekšsēdētāju ievēl draudze; gadījumos, kad skolu vada vairāk nekā viena draudze, padomes priekšsēdētāju ievēl paši padomes locekļi pirmajā tās sanāksšanas reizē. Gadījumos, ja starp draudzēm nav iespējams panākt vienošanos, priekšsēdētāju nozīmē Savienības / misijas lauka izglītības padome, vai Savienības /

misijas lauka komiteja. Parasti, skolas direktors tiek nozīmēts kā skolas padomes sekretārs.

Apvienoto skolu padomju attiecības ar vietējām draudzēm — Gadījumos, kad skolu vada divas vai vairākas draudzes, visi padomes lēmumi un priekšlikumi, kas saistīti ar finansiālajām saistībām no draudžu puses, jāiesniedz attiecīgo draudžu padomēm apstiprināšanai.

Pilnvaru laiks. — Pastāvīgā skolas padome pilnvaru laika noteikšanu var noteikt ar vienu vai otru variantu:

1. Visus padomes locekļus ievēl kalendāra vai finanšu gada beigās un tie savus pienākumus pilda uz vienu gadu.
2. Pirmās padomes locekļi var tikt ievēlēti katrs atsevišķi uz vienu, diviem vai trīs gadiem, bet jaunus padomes locekļus ievēl, tātad, katru gadu uz trīs gadu termiņu. Šāda varianta priekšrocība ir tā, ka padomē vienmēr būs pieredzējušu darbinieku kodols un tādā veidā tiks nodrošināta kadru pārmantojamība audzināšanas darbā. Darbinieku brīvās vietas tiek aizpildītas pēc tā paša principa, kā tas ir jebkurā citā draudzes amatā: jaunais kalpotājs ieņem brīvo vietu un izpilda savus pienākumus tikai uz laiku līdz vēlēšanu sākumam.

Padomes sanāksmes — Skolas padomes vai skolas komitejas sanāksmēm jānotiek noteiktā laikā un vietā, ne retāk vienu reizi mēnesī, mācību gada mācību gada garumā.

Darbinieku nepieciešamās īpašības

Dievam svētījušies draudzes locekļiem jābūt par skolas padomes locekļiem, kuri tic kristīgās izglītības un audzināšanas principiem, kuriem ir veselīga izpratne un takts, pieredze skolas darbībā un kuri spēj orientēties finanšu jautājumos. Viņiem jātic un jābūt gataviem sekot adventistu izglītības principiem un rekomendācijām.

Tā kā adventistu sākuma un vidējās skolas padome ir nozīmīga vietējās draudzes organizācija, šīs padomes locekļus jāizvēlas ļoti rūpīgi. Darbam skolas padomē nebūtu vēlams izvēlēties cilvēkus, kas netic kristīgo skolu nepieciešamībai, vai šo skolu programmām. Tāpat kā citās draudzes organizācijās, arī šeit nozīmīga loma ir

pārliecībai par Dieva dotajiem plāniem, stiprai ticībai, drosmei un izpratnei par lietas būtību.

Padomes darbinieku pienākumi — Priekšsēdētāja pienākums ir sasaukt sanāksmes, tās vadīt, pārraudzīt, lai padomes pieņemtie lēmumi tiktu īstenoti. Viņa pienākums ir arī pārbaudīt un arī parakstīt visus sekretāra klātpieliktos finanšu dokumentus.

Šis padomes priekšsēdētājs pēc sava amata ir arī sākuma un vidējās izglītības skolas Inspekcijas komisijas loceklis. Komisijas pienākums ir pārraudzīt un izvērtēt šo skolu darbību.

Sekretārs dokumentē katru sanāksmi tam paredzētā pierakstu reģistrā, izraksta naudas pieprasījumus rēķinu apmaksai un citu maksājumu vajadzībām, kā arī veic skolas padomei nepieciešamo saraksti.

Ja skolu vada viena draudze, skolas mantziņa pienākumus parasti izpilda draudzes mantzinis vai viņa palīgs, kurš saņem skolas maksu un citus maksājumus; izsniedz naudu pēc sekretāra rakstiska pieprasījuma, ko parakstījis arī padomes priekšsēdētājs; rūpīgi dokumentē visus ienākošos un izejošos līdzekļus; regulāri reģistrē tos speciālā grāmatā un katrā ikmēneša sanāksmē iesniedz padomei detalizētu atskaiti par savu darbību. Padomē, kurā iesaistītas divas vai vairāk draudzes, padome visa šī darba veikšanai šos pienākumus uztic padomes mantzinim. (Skat. Piezīmes, [Nr. 15](#))

Komunikācijas nodaļa

Veiksmīgas komunikācijas nozīmīgums — ilgu gadu gaitā draudze ir saņēmusi dievišķus norādījumus attiecībā uz mūsdienīgu komunikācijas līdzekļu plašu lietošanu evaņģēlija izplatīšanā.

“Mums jāizmanto visi likumīgie līdzekļi, lai cilvēkiem nestu patiesības gaismu. Iesaistīsim savā darbā presi, kā arī izmantosim visus reklāmas veidus, lai piesaistītu uzmanību mūsu darbam.” (“Liecības Draudzei”, 6. sēj., 36. lpp.)

“Lai aizsniegtu cilvēku sirdis, ir jāpielieto visi jaunākie līdzekļi. Dažas no šajā darbā lietotajām metodēm atšķirsies no pagātnē lietotajām darba metodēm, bet tās nav jākritizē, lai netraucētu darbu.” (“Evaņģēlisms”, 105. lpp.)

Darba nodaļas organizēšana — lai organizētu šo darbu, ir vajadzīgs katra darbinieka, draudzes locekļa un Septītās dienas Adventistu institūcijas atbalsts. Komunikāciju nodaļa veicina mērķtiecīgu un pārdomātu sabiedrisko attiecību programmu un visu mūsdienu tehnisko līdzekļu, drošu informācijas tehnoloģiju un masu informācijas līdzekļu izlietošanu mūžīgā evaņģēlija pasludināšanā. Šīs nodaļas darba organizācijai ir vajadzīgs, ka katrā draudzē tiek izraudzīts komunikācijas jautājumu sekretārs, lielākās draudzēs arī Komunikācijas nodaļas komiteja.

Komunikāciju nodaļas sekretāra darbs — Draudzes Komunikāciju sekretārs ir atbildīgs par informācijas ievākšanu un izplatīšanu. Vadoties pēc iespējām, sekretāra pienākums ir nodibināt kontaktus ar vadošajām radio programmām un sagatavot tām dažādu veidu intervijas, materiālus un ziņojumus. Sekretāram jāpieliek visas pūles, lai veicinātu sadarbību un draudzīgas savstarpējās attiecības ar redaktoriem un citiem masu informācijas līdzekļu darbiniekiem. (Skat. Piezīmes, [Nr. 16](#))

Draudzes Komunikāciju sekretārs cieši sadarbojas ar Savienības / misijas lauka Komunikāciju sekretāru, īstenojot Savienības / misijas lauka plānus un nepieciešamības gadījumā sniedzot viņam atskaites. Viņam arī periodiski jādod atskaites par draudzes darba sapulcēm.

Komunikāciju nodaļas komiteja — Lielās draudzēs Komunikācijas nodaļas komiteja var būt vairāk kompetenta vadīt daudzskaitlīgas sabiedrisko attiecību un draudzes informācijas programmas, kā to varētu veikt viens sekretārs. Šo komiteju ievēl draudzes vēlēšanās un tās priekšsēdētājs ir komunikāciju nodaļas sekretārs. Katram šīs komitejas loceklim var uzdot konkrētus ar komunikāciju saistītas pienākumus, piemēram, sadarbību ar presi, masu informācijas līdzekļu darbiniekiem un ar draudzei piederošiem masu informācijas līdzekļiem. Komitejai jāauzicina uz savām sanāksmēm darbinieki, kuri ir sakaros ar visām draudzes teritorijā esošām iestādēm. (Skat. Piezīmes, [Nr. 17](#))

Mācītājam, kurš ir galvenais atbildīgais par savas draudzes komunikācijas programmu ar sabiedrību, jādarbojas padomdevēja lomā ar Komunikācijas nodaļas sekretāru un / vai Komunikāciju komiteju.

Attiecības ar citām draudzes nodaļām — Komunikāciju nodaļas sekretāra pienākums ir regulāri iepazīties ar visiem draudzes plāniem un plānotajiem pasākumiem. Jebkura atsevišķa draudzes nodaļa varētu nozīmēt cilvēku, kurš informētu Komunikāciju nodaļas sekretāru vai Komunikāciju komiteju par jebkurām aktivitātēm šajā nodaļā.

Lielie Adventistu centri — Ja vairākas draudzes, kas atrodas kādā lielākā pilsētā, vienojas dibināt centrālu Komunikāciju nodaļas padomi, par padomes locekļiem kļūst katras iesaistītās draudzes Komunikāciju nodaļas sekretārs un viņu pienākums ir darboties saskaņā ar kopīgi izstrādātu plānu. Tāds plāns ļauj vialabākā veidā koordinēt informācijas ievākšanu un izplatīšanu, kā arī masu informācijas līdzekļu darbu vairāku draudžu teritorijā. Šīs padomes dibināšanas iniciatoram vajadzētu būt Savienības / misijas lauka Komunikāciju nodaļas vadītājam. Komitejas sanāksmes sasauc un vada tās priekšsēdētājs, ko padome izvēlas no savu biedru vidus.

Divīzijas, ūnijas un Savienības / misijas lauka Komunikāciju nodaļas pienākums ir nodrošināt Komunikāciju nodaļu sekretārus ar detalizētiem norādījumiem, materiāliem, saraksti un citiem veidiem, pastāvīgi tiem palīdzot un tos motivējot.

Sekretāram nepieciešamās īpašības — Komunikāciju nodaļas sekretārs jāizvēlas sevišķi rūpīgi, ņemot vērā šādas prasības: 1) spēja cienīgā veidā pārstāvēt draudzi; 2) labas spriešanas spējas; 3) organizatora dotības; 4) spēja saprotami, pārliecinoši un pareizi izteikt nepieciešamo informāciju rakstiskā veidā; 5) gatavība izpildīt katru darbu, kas būs vajadzīgs šajā kalpošanā; 6) spēja rast kontaktu ar dažādiem cilvēkiem.

Veselības kalpošanas nodaļa

Draudzei ir atbildība cilvēkiem parādīt Kristu. Tas ietver morālu pienākumu radīt un saglabāt cilvēciskas cieņas jūtas, sniedzot cilvēkam iespēju sasniegt optimālo fizisko, prāta un garīgās veselības līmeni. Šī atbildība līdz ar kalpošanu slimajiem ietver slimību profilaksi, kuru īsteno caur efektīvu izglītošanu par sanitāro normu ievērošanu un medicīniskās kalpošanas vadību, lai sasniegtu augstāku veselība stāvokli, veicinot veselīgu dzīvesveidu bez tabakas, alkohola, citām narkotikām un nešķīstiem ēdieniem. Kur

tas ir iespējams, draudzes locekļi jāmudina lietot galvenokārt veģetāro barību.

Veselības kalpošanas nodaļas vadītājs — Lai draudzē plānotu un īstenotu sekmīgu programmu, nepieciešams ievēlēt Veselības kalpošanas nodaļas vadītāju. Viņam ir jāorientējas veselības aizsardzības jautājumos, jāparāda personīga ieinteresētība, izmantojot draudzes vadītas veselības kalpošanas programmas un veicinot draudzes veselīga dzīvesveida standartus draudzes locekļu vidū un sabiedrībā. Vadītāja pienākums ir pārbaudīt programmas un informāciju, kas pauž Septītās dienas Adventistu draudzes mērķus un galvenos principus, cenšoties, lai tie kļūtu par galveno daļu kristieša fiziskās un garīgās vienības spēcīgu liecību. (Skat. Piezīmes, [Nr. 18](#)).

Veselības kalpošanas nodaļas vadītāja palīgs — Viņa pienākums ir palīdzēt vadītājam viņam uzticēto pienākumu izpildē.

Veselības kalpošanas nodaļas padome — Tur, kur tas ir vajadzīgs, var izveidot Veselības kalpošanas nodaļas padomi. Tā tiek veidota, lai ar Dieva palīdzību vadītu draudzes locekļus un sabiedrību veselīga dzīvesveida īstenošanā un veicinātu evaņģelizācijas aktivitātes ar izglītojošām veselības un atturības programmām, kas uzsver garīgu atdzimšanu. (Skat. Piezīmes, [Nr. 19](#))

Gadījumos, kad šīs padomes priekšsēdētājs nav mācītājs, mācītājam obligāti jābūt šīs padomes loceklim.

Veselības kalpošanas nodaļas darbība — Veselības kalpošanas nodaļas padome sadarībā ar Personīgās kalpošanas nodaļas padomi, izstrādā pasākumu programmas, kas veltītas veselīga dzīves veida jautājumiem. Pie tām pieskaitāmas tādas programmas, kā cīņa pret smēķēšanu, kulinārijas kursi, atveseļošanas klases, stresa kontroles programmas un citi līdzīgi pasākumi.

Veselības kalpošanas apvienība — Dažos rajonos Veselības kalpošanas nodaļa vai Atturības apvienība var tikt dibinātas kā atsevišķas, patstāvīgas institūcijas, kas neietilpst draudzes struktūrā. Šo institūciju dibināšanā jāiesaistās savienības / misijas lauka prezidentam.

Sabata ziedojums Vispasaules Veselības kalpošanai —

Viss ziedojums pilnā apmērā, saskaņā ar draudzes kārtības noteikumiem, tiek nosūtīts vietējai Savienībai / misijas laukam, lai pēc tam to nodotu Ģenerālkonferences, divīzijas, ūnijas un Savienības / misijas lauka darba vajadzībām. Balstoties uz lūgumu Savienībai / misijas laukam līdz 25% no vietējā draudzē saņemtajiem ziedojumiem var atgriezt atpakaļ un nodot šai draudzei Veselības kalpošanas nodaļas programmām.

Namturības nodaļa

Namturības nodaļa tika izveidota, lai palīdzētu draudzes locekļiem kļūt par veiksmīgiem namturiem un palīdzēt īstenot Dieva sistemātiskas labdarības plānu draudzē. Tā kā katrs cilvēks ir atbildīgs par visām savas dzīves sfērām, tad Namturības nodaļas mērķis ir pārliecināt cilvēkus sargāt un atbilstošā veidā izlietot savu ķermeni — Dieva namu, laiku, spējas un materiālās vērtības. Nodaļa palīdz plānot un organizēt draudzes resursus Dieva darba pabeigšanai virs zemes. Tās garīgie un finansiālie uzdevumi īsi izteikti sekojošajā paziņojumā: “Kad draudzes locekļi pamodīsies un pie Jēzus kājām noliks savas lūgšanas, bagātību, visus savus spēkus un resursus, patiesība gūs uzvaru.” (“Liecības Draudzei”, 4. sēj., 475. lpp.)

Namturības nodaļas vadītājs — Namturības nodaļas vadītāju, kuru ievēl draudze, lai īstenotu Namturības nodaļas izvirzītos plānus un mērķus. Vadītājam jābūt ar sekojošajām īpašībām: 1) būt garīgam vadītājam, 2) praktizēt pašam kristīgās namturības principus, 3) izprast draudzes garīgo un finansiālo programmu mērķus un uzdevumus, 4) būt gatavam veltīt nepieciešamo laiku plānošanai, organizēšanai un vadībai uzticētajās darbības sfērās sadarbībā ar Savienības / misijas lauka Namturības nodaļas vadītāju, mācītāju un draudzes padomi.

Namturības nodaļas vadītājs darbojas kā starpnieks starp Savienības / misijas lauka Namturības nodaļu un draudzi.
(Skat. Piezīmes, [Nr. 20](#))

Ģimenes kalpošanas nodaļa

Galvenais Ģimenes kalpošanas mērķis ir stiprināt ģimeni kā kristīgās audzināšanas centru. Dieva dibinātā ģimene bija sabiedrības pamatinstitūcija, kurā jātiek īstenotiem dzīvē cilvēcisko attiecību kristīgajiem principiem. Tieši ģimenē tiek radīti pamatnoteikumi kristīgo vērtību iepazīšanai un tuvo attiecību veidošanai ar Dievu un saviem līdzcilvēkiem. Ģimenes kalpošana ir žēlastības kalpošana, kas atzīst Bībeles mācības kā normatīvus saistībā ar ģimeni un augstu vērtē Dieva ideālus ģimenes dzīvei. Tajā pašā laikā, tā sniedz izpratni par salauztām ģimenēm un nepastāvību, ko šajā kritušajā pasaulē piedzīvo un izjūt gan indivīdi, gan ģimenes. Tādējādi Ģimenes kalpošana aicināta palīdzēt ģimenēm tiekties uz dievišķajiem ideāliem, izplatot Dieva labo vēsti par glābjošo žēlastību un apsolījumu par izaugsmes iespēju caur sirdī mītošo Svēto Garu.

Ģimenes kalpošana ir vērsta uz cilvēku attiecībām. Tā attiecināma uz laulātu pāru, vecāku un bērnu, vientuļo cilvēku un plašākā ģimenes loka locekļu vajadzībām, ejot cauri visiem cilvēku dzīves etapiem un sastopoties ar negaidītām grūtībām.

Ģimenes kalpošana veicina veselīgas ģimenes izveidošanos. Tā palīdz veidot un uzturēt stipras ģimenes attiecības, jo atzīst, ka veselīgas kristīgās ģimenes veido cienījamus locekļus Dieva valstībai un piedāvā veiksmīgu liecību par sevi apkārtējai sabiedrībai. Ģimenes kalpošana veicina savstarpēju izpratni, pieņemšanu un mīlestību savā ģimenē, kā arī lielajā Dieva ģimenē. Tā aicina uz samierināšanos, konfliktu nokārtošanu un dziedināšanu starp paaudzēm, kas apsolīta Elijas vēstī, Malahijas 3:23,24. Tā sniedz cerību un atbalstu tiem, kuri tikuši garīgi ievainoti un sāpināti vardarbības, ģimenes traģēdiju un salauztu attiecību rezultātā. Ģimenes kalpošana veicina dažādu prasmju zināšanas, kas nepieciešamas attiecību sakārtošanai personu starpā. Ģimenes kalpošana sniedz iespējas garīgai izaugsmei un pilnveidošanai. Tā atbalsta vienatnē esošos, precētos pārus un lielās ģimenes ar atbilstošo speciālistu profesionālu palīdzību ģimenes jautājumu risināšanā.

Piemērotā kalpošana ģimenēm ietver: konsultācijas par savstarpējo attiecību attīstību pirmslaulību periodā; vecāku

izglītošanu, pastiprinātu uzmanību pievēršot vientuļo vecāku un audžu ģimeņu īpašajām vajadzībām; ģimeņu apmācību ģimeņu evaņģelizācijai; atbalsta kalpošanu, palīdzot ģimenēm ar īpašām vajadzībām.

Ģimenes kalpošanas nodaļas komiteja — Lai veiksmīgāk apmierinātu draudzes ģimeņu vajadzības, draudzes padome var nodibināt Ģimenes kalpošanas nodaļas komiteju, kuras priekšsēdētājs ir Ģimenes kalpošanas nodaļas vadītājs. (Skat. Piezīmes, [Nr. 21](#))

Ģimenes kalpošanas nodaļas vadītājs(i) — Kā Ģimenes kalpošanas nodaļas vadītāju var ievēlēt vienu cilvēku, vai precētu pāri. Šim cilvēkam (-iem) jābūt ar pozitīvu attieksmi pret Dievu, sevi, citiem un draudzi. Vadītājam (-iem) jābūt par piemēru kā stiprināt un attīstīt ģimenes attiecības, parādīt patiesu ieinteresētību augošu un veiksmīgu ģimeņu veidošanā draudzē un ārpus tās. Lai rezultāts būtu veiksmīgs, Ģimenes kalpošanas nodaļas vadītājam (-iem) jāizprot Dieva glābšanas plāns attiecībā uz salauztajām attiecībām un sāpēm, ko tajās radījis grēks. Ir arī ļoti būtiski, lai vadītājs (-i) spētu ievērot konfidencialitāti un zinātu, kad un kādā veidā stiprināt un atbalstīt cilvēku, kurš ir nonācis kritiskā situācijā, piemēram ar profesionāla speciālista konsultāciju. (Skat. Piezīmes, [Nr. 22](#))

Sieviešu kalpošanas nodaļa

Sieviešu kalpošanas nodaļas mērķis ir iedrošināt un atbalstīt Septītās dienas Adventistu sievietes viņu ikdienas dzīvēs kā Jēzus Kristus mācekles un Viņa vispasaules draudzes locekles. Sieviešu kalpošanas misija plašākā mērogā ir tāda pati kā visiem kristiešiem — Kristus godināšana draudzē un pasaulē.

Mērķi — Sieviešu kalpošanas mērķi ir sekojoši:

1. Veicināt garīgu izaugsmi un atdzimšanu sieviešu vidū.
2. Pārlicināt sievietes, ka viņas kā Dieva radītas un atpirktas personības ir ar nemainīgu vērtību; apmācīt viņas draudzes kalpošanai un piedāvāt sievietes skatījumu dažādos draudzes jautājumos.

3. Kalpot, lai apmierinātu plašo sieviešu vajadzību spektru visās dzīves jomās un dzīves laikā, pievēršot pienācīgu uzmanību dažādu multikulturālu un multi-etnisku grupu uzskatiem.
4. Cieši sadarboties ar citām draudzes nodaļām, lai veicinātu sieviešu kalpošanu un kalpošanu sievietēm.
5. Veicināt labas gribas atklāšanos starp vispasaules draudzes sievietēm, kas iedrošinātu veidot draudzības saiknes, abpusēji atbalstu un radošu ideju un informācijas apmaiņu.
6. Audzināt un iedrošināt Septītās dienas Adventistu sievietes, radot veidus, kā viņas iesaistīt draudzes kalpošanā atbilstoši viņu izaugsmei Jēzū Kristū.
7. Rast veidus un līdzekļus kā iedvesmot katru Septītās dienas Adventistu sievieti izmantot viņas dāvanas, lai ar to papildinātu citu talantus, darbojoties līdzās un lai veicinātu draudzes vispasaules misijas īstenošanu.

Sieviešu kalpošanas nodaļas vadītāja — Sieviešu kalpošanas nodaļas vadītāju ievēl draudze, lai attīstītu īpašu darbību starp sievietēm, lai rūpētos par viņām un viņas apmācītu kalpošanai Dievam un draudzei. Viņa kalpo kā Sieviešu kalpošanas nodaļas komitejas priekšsēdētāja, veicina ideju un plānu attīstību, kas maksimāli palielina sieviešu ieguldījumu draudzes misijā. Kā priekšsēdētāja, viņa ir atbildīga par darba plānu sastādīšanu, diskusiju pārraudzīšanu, par saliedētu sieviešu grupu izveidošanu, daloties personīgajā pieredzē, lūgšanās un sadraudzībā.

Viņa kalpo arī kā draudzes padomes locekle, iesaistot sieviešu aktivitātes un programmas sievietēm vispārējā draudzes programmā. Viņa ir atbildīga, lai draudze būtu informēta par visiem Sieviešu kalpošanas ieguldījumiem draudzes dzīvē. Vietējās draudzes Sieviešu kalpošanas nodaļas vadītāja uztur ciešu saikni ar vietējās Savienības / misijas lauka Sieviešu kalpošanas nodaļas vadītāju apmācību un nepieciešamo materiālu jautājumos.

Sieviešu kalpošanas nodaļas vadītājas nepieciešamās īpašības — Sieviešu kalpošanas nodaļas vadītājai jābūt sievietei ar iejūtīgu, atsaucīgu dabu, ar rūpēm par sieviešu kalpošanas nodaļas darbu, savos uzskatos līdzsvarotai, lai ar izpratni izturētos pret visdažādāko kategoriju sievietēm, būt ar spēju iedrošināt citas

sievietes izmantot savas garīgās dāvanas. Viņai labi jāsastrādājas ar draudzes sievietēm, mācītāju un draudzes padomi.

Sieviešu kalpošanas nodaļas komiteja — Sieviešu kalpošanas nodaļas vadītāja sadarbojas ar mācītāju un draudzes padomi, lai nodibinātu Sieviešu kalpošanas komiteju, kam jāveicina sieviešu kalpošana draudzē. Komitejā vajadzētu būt cilvēkiem, kas ieinteresēti plašajā sieviešu vajadzību un kalpošanas jautājumu spektrā. Lai nodrošinātu līdzsvarotu komitejas darbu, tās sastāvā nepieciešams iekļaut māsas ar dažādiem talantiem un pieredzi. (Skat. Piezīmes, [Nr. 23](#))

Bērnu kalpošanas nodaļa

Bērnu kalpošanas nodaļa pastāv, lai veidotu bērnu ticību sākot no bērnības līdz četrpadsmit gadu vecumam, vadot tos vienotībā ar draudzes ģimeni. Tās mērķis ir nodrošināt daždažādas kalpošanas, kas veicinātu bērnu nākšanu pie Jēzus un padarītu tos par mācekļiem viņu ikdienas attiecībās ar Viņu. Bērnu kalpošanas nodaļa cenšas sadarboties ar sabatskolas un citu vietējās draudzes nodaļu palīdzību, lai bērnus nodrošinātu ar garīgu izglītību.

Misija — Bērnu kalpošanas nodaļas misija veido bērnu mīlošās, kalpot gatavās attiecības ar Jēzu, kas pamatotas uz mīlestību un kalpošanu Kungam. Nodaļa cenšas šo misiju īstenot ar:

1. Uz žēlastību virzītu kalpošanu, kurā visi bērni iepazīst Jēzus beznosacījumu mīlestību, var rast drošību, pieņemšanu un piedošanu, kā arī iespēju nodot savu dzīvi Viņam.
2. Visu aptverošu kalpošanu, kad brīvprātīgie kalpotāji un bērni, ar kuriem tie darbojas, tiks uztverti vienādi vērtīgi neatkarīgi no rases, ādas krāsas, valodas, dzimuma, vecuma, spējām vai ģimenes ekonomiskajiem apstākļiem un tiks iesaistīti bez jebkādas diskriminācijas.
3. Bērnu kalpošanas vadītāju sagatavošanu, kas nodrošina nepieciešamo iespēju izmantošanu, apmācības un brīvprātīgo apgādi, lai būtu veiksmīga kalpošana bērniem.
4. Kalpošanu orientētu citiem cilvēkiem, kas dod bērniem iespēju aktīvi un patiesi palīdzēt cilvēkiem savā rajonā vai pilsētā,

pateicoties tam tiek veidots misijas darba modelis, ar kuru tie varēs nodarboties visā dzīvē.

5. Sadarbības kalpošanu, kas ietver sadarbību ar citām nodaļām, piemēram, Ģimenes kalpošanas, sabatskolas, Personīgās kalpošanas, Jaunatnes kalpošanas, Izglītības, Namturības un citām nodaļām, lai sasniegtu kopīgos mērķus.
6. Bērnu drošības nodrošināšanu, kad draudze: a) izvēlas brīvprātīgos ar augstu garīgo un morālo sagatavotību; b) veic dažādus drošības pasākumus, lai nodrošinātu pret bērniem vērstu fizisku, emocionālu, seksuālu un garīgu vardarbību un atturētu draudzi no saistības ar to.
7. Evaņģelizācijas kalpošanu, kad bērnus, kuri nepieder draudzes ģimenei, iepazīstina ar Jēzus mīlestību, pielietojot tādas programmas kā: vasaras Bībeles Skola, bērnu sabatskolas, Bībeles mācību klubi, bērniem no draudzes apkārtnes teritorijas un “Bībeles stāstu stunda”. (Skat. Piezīmes, [Nr. 24](#))

Elena Vaita bērnu kalpošanas nozīmīgumu izceļ, sakot:

“Nav iespējams pārvērtēt bērnu agrīnas apmācības nozīmīgumu. Tas, ko bērns apgūst dzīves pirmajos septiņos gados daudz vairāk ietekmē viņa raksturu nekā viss pārējais, ko viņš apgūs atlikušajā dzīvē.” (“Child Guidance”, 193. lpp.)

“Tā vēl tagad ir patiesība, ka bērni ir visjūtīgākie pret Evaņģēlija mācībām; viņu sirdis ir atvērtas dievišķajai ietekmei un viņi stingri ievēro saņemtās mācības. Mazie bērni var būt kristieši ar piedzīvojumiem, kas atbilst viņu vecumam. Tie jāaudzina garīgās lietās un vecākiem jāsniedz tiem katra iespēja veidot raksturu pēc Kristus rakstura līdzības.” (“Laikmeta Ilgas”, 419. lpp.)

“Astoņus, desmit vai divpadsmit gadus veci bērni ir pietiekami veci, lai ar tiem runātu par personīgās reliģijas jautājumiem. Nemāciet saviem bērniem, runājot par kādu nākotnes periodu, kad tie būs pietiekami pieauguši, lai nožēlotu grēkus un ticētu patiesībai. Pareizi mācīti, pat ļoti jauniem bērniem var būt pareizi priekšstati par savu grēcinieku stāvokli un par to, kā rast pestīšanu Kristū.” (“Liecības Draudzei”, 1. sēj., 400. lpp.)

“Pavēlot mācekļiem neliegt bērniem nākt pie Viņa, Kristus runāja uz saviem sekotājiem visos laikmetos: uz draudzes amatpersonām, sludinātājiem, audzinātājiem un visiem kristiešiem. Jēzus velk bērnus pie sevis, un Viņš mums pavēl: “Neliedziet tiem pie Manis nākt”, it kā Viņš sacītu: “Tie nāks, ja jūs tos neaizkavēsiet”. (“Laikmeta Ilgas”, 420. lpp.)

Bērnu kalpošanas komiteja — Bērnu kalpošanas koordinators strādā kopā ar sludinātāju un draudzes padomi, lai izveidotu Bērnu kalpošanas komiteju, kura aicināta nodrošināt attiecīgās draudzes bērniem nepieciešamo kalpošanu. Šajā komitejā iekļaujami cilvēki, kuriem ir personīga ieinteresētība un prasme strādāt ar bērniem. Komitejas sastāvā parasti ir sabatskolas klašu vadītāji, vasaras brīvlaika Bībeles skolas vadītājs, adventistu bērnu Apvienības vadītāji, ka arī divi — trīs papildus locekļi, kuriem sirds degsme darbam ar bērniem. (Skat. Piezīmes, [Nr. 24](#))

Bērnu kalpošanas koordinators — Bērnu kalpošanas koordinators ievēl draudze ar mērķi, lai attīstītu kalpošanas attīstības konkrētus veidus, kas domāti bērnu ticības audzināšanai, kas noteic attiecības ar Jēzu uz mīlestības un kalpošanas Kungam pamata. Koordinatoram ir jābūt ar atzīstamām morāliskām un tikumiskām īpašībām, spējīgam atklāt mīlestību, nodošanos Dievam un draudzei, kā arī jābūt ar vadītāja spējām un ieinteresētību darbā ar bērniem. (Skat. Piezīmes, [Nr. 25](#))

Sabiedrisko attiecību un Reliģiskās brīvības nodaļa

Sabiedrisko attiecību un Reliģiskās brīvības nodaļa aicināta veicināt un atbalstīt to, lai būtu labvēlīgi nosacījumi reliģiskai brīvībai, īpaši uzsverot apziņas brīvību. Reliģiskā brīvība ietver cilvēka tiesības izvēlēties reliģisko piederību un bez šķēršļiem paust savus reliģiskos uzskatus; tos mainīt saskaņā ar savu sirdsapziņu; individuāli vai kopā ar citiem ticīgajiem paust savu reliģisko un garīgo nostāju dievkalpojumos, sekot savas ticības principiem, liecināt par to un izplatīt; kā arī šajā sakarībā atzīt un cienīt citu cilvēku personīgās tiesības.

Tā kā reliģiskā brīvība ietver tiesības ievērot atpūtas un svētījamās dievkalpojumu dienas saskaņā ar katra reliģijas noteikumiem, šī nodaļa aktīvi atbalsta Septītās dienas Adventistu

tiesības ievērot Sabatu saskaņā ar Dieva Vārdā rakstīto ceturto bausli. Šī nodaļa arī izpēta un izskaidro notiekošos notikumus no Bībelē pazīstamo pravietojumu pozīcijas.

Lai nosargātu un saglabātu reliģisko brīvību, Sabiedrisko attiecību un Reliģiskās brīvības nodaļa pilnībā apsveic, kur tas iespējams, baznīcas un valsts atšķirtību, kā to pavēlējis mūsu Kungs, sakot: “Tad dodiet ķeizaram, kas ķeizaram pieder, un Dievam, kas Dievam pieder” (Mt. 22:21).

“Baznīcas savienība ar valsti, kaut arī tā būtu pavisamniecīga, neved vis pasauli tuvāk baznīcai, kā to varētu domāt, bet baznīcu tuvāk pasaulei.” (“Lielā Cīņa”, 267. lpp.)

Valstij nekad nevajadzētu iejaukties baznīcas darbībā, lai nekādā veidā neiespaidotu pilnīgu apziņas brīvību vai tiesības paust, praktizēt un sludināt reliģiskos uzskatus; un draudzei nekad nevajadzētu iejaukties valsts lietās, izņemot, atbilstošos gadījumos, lai uzsvērtu morālos principus attiecībā uz sabiedrības politiku un tiesībām.

Nodaļa aicināta aizsargāt no mēģinājumiem atņemt reliģisko brīvību, īpaši pravietojumu kontekstā attiecībā uz Atklāsmes grāmatas 13. nodaļā pravietotajām vajāšanām. “Mūsu pienākums ir darīt visu iespējamo draudošo briesmu novēršanai.” (“Liecības Draudzei”, 5. sēj., 368. lpp.)

Reliģiskās brīvības apvienības — Sabiedrisko attiecību un Reliģiskās brīvības nodaļa īsteno vairākas savas funkcijas visā pasaulē ar Starptautiskās Reliģiskās Brīvības Apvienības un citām ar to saistīto organizāciju starpniecības palīdzību.

Reliģiskās brīvības apvienība vietējā draudzē — Katra draudze tiek uzskatīta par neformālu Reliģiskās brīvības apvienību, un katrs draudzes loceklis ir šīs apvienības loceklis. Katrā vietējā draudzē šīs apvienības vadītājs ir draudzes mācītājs vai draudzes vecākais.

Vietējās draudzes Reliģiskās brīvības nodaļas vadītājs — Katrā draudzē jābūt ievēlētam Reliģiskās brīvības nodaļas vadītājam, kurš cieši sadarbojas ar mācītāju vai reģiona vadītāju visās savas darbības jomās, kas saistās ar reliģiskās brīvības jautājumiem, kā arī uztur sadarbību ar Savienības / misijas lauka

vai ūnijas attiecīgo nodaļu. Šādam cilvēkam jābūt ar pozitīvu garīgu ietekmi uz apkārtējiem, spējīgam vadīt sarunas un saprasties ar pārējo sabiedrību, ieinteresētām sabiedriskajās attiecībās, prasmīgam kā žurnālistam un ar rūpēm aizsargāt Dieva ļaužu reliģiskās tiesības — kalpot Dieva darbā. (Skat. Piezīmes, [Nr. 26](#))

Iesvētīšanas ceremonija

Ja tiek veikta jaunievēlētu vietējās draudzes darbinieku iesvētīšanas ceremonija (Skat. [7. nodaļu](#)), tad tajā arī jāpiedalās visu palīgnodaļu amatpersonām.

Izdevējdarbības kalpošanas nodaļa

Izdevējdarbības kalpošanas nodaļa veidota, lai koordinētu un atbalstītu literatūras evaņģelizāciju vietējā draudzē, ko vada Izdevējdarbības kalpošanas nodaļas padome un attiecīgā tā reģiona izdevniecība. Šī nodaļa palīdz citām vietējās draudzes nodaļām draudzes žurnālu un citas misijas literatūras pārdošanā un izplatīšanā. Nodaļa sadarbojas ar mācītāju un citām draudzes nodaļām, plānojot sistemātiskus veidus, kā šo mērķu sasniegšanā iesaistīt draudzes locekļus.

“Pastāv daudz vietu, kurās nevar saklausīt mācītāja balsi, vietas, kuras var sasniegt tikai ar mūsu izdevumu — grāmatu, avīžu un traktātu, kas pildīti ar cilvēkiem tik ļoti nepieciešamo Bībeles patiesību — starpniecību.” (“Colporteur Ministry”, 4. lpp.)

Izdevējdarbības kalpošanas nodaļas padome — Izdevējdarbības kalpošanas nodaļas padomi izrauga draudzes padome un tā darbojas draudzes padomes pakļautībā. Tās priekšsēdētājs ir Izdevējdarbības kalpošanas nodaļas vadītājs. Mācītājs, Personīgās kalpošanas nodaļas vadītājs un Personīgās kalpošanas nodaļas sekretārs kalpo kā nemainīgi šīs padomes locekļi. Pārējos padomes locekļus jāizvēlas, balstoties uz to interesi un pieredzi literatūras evaņģelizācijā. (Skat. Piezīmes, [Nr. 27](#))

Izdevējdarbības kalpošanas nodaļas vadītājs — Izdevējdarbības kalpošanas nodaļas vadītāju ievēl draudze, lai viņš vadītu draudzes literatūras evaņģelizācijas aktivitātes. (Skat. Piezīmes, [Nr. 28](#))

PIEZĪMES

Šīs piezīmes ietver paskaidrojumus attiecībā uz to, kā vietējā draudze drīkst rīkoties konkrētos jautājumos. Vietējai draudzei ir tiesības izraudzīt citu darbības veidu kā risināt šos jautājumus. Šādām alternatīvām metodēm vajadzētu būt saskaņā ar vispārēji pieņemtiem Septītās dienas Adventistu draudzes organizācijas un rīcības principiem.

Nr. 1: Personīgās kalpošanas nodaļas padome — Šīs padomes pienākumi ir sekojoši:

1. Organizēt draudzes misijas sanāksmes, izpētīt tās misijas lauku aktivitāšu jomas un šajā kalpošanā iesaistīt katru draudzes locekli.
2. Iesaistīt draudzes locekļus tādās Personīgās kalpošanas nodaļas misijas aktivitātēs kā:
 - a. Literatūras un misijas laikrakstu un žurnālu, ieskaitot abonementu žurnālu izplatīšana.
 - b. Bībeles studiju kursu organizēšana un reģistrēšana tajos.
 - c. Labdarības kalpošana un / vai Tabitas nodaļas darbība.
 - d. Dažādi pasākumi, kas saistīti ar veselīga dzīves veida popularizēšanu, kā piemēram, smēķēšanas atmešanas, pavārmākslas kursi, stresa novēršanas semināri, u.t.t.
 - e. Misijas aktivitātes, piemēram, Bībeles studiju organizēšana un sekojošu kontaktu nodibināšana ar tiem, kuri mācās, sabiedriskas evaņģelizācijas sanāksmes, evaņģelizācijas semināri un citas misijas programmas un projekti.
3. Uzņemties atbildību ikgadējās labdarības ziedojumu kampaņas plānošanā un īstenošanā.
4. Apmācīt un vadīt draudzes locekļus kristīgā liecināšanā, proti:
 - a. Klašu nodarbību organizēšana, kuru laikā uzskatāmi parādīt, kā pareizi vadīt Bībeles studijas, liecināt uz personīgās pieredzes pamata, īstenot labdarības programmas un organizēt palīdzību cilvēkiem, kuri cietuši stihisko nelaimju rezultātā;

- b. Sniegt praktiskus piemērus un priekšzīmi, kā šo darbu paveikt.
5. Iedrošināt sniegt ziņojumus caur Personīgās kalpošanas nodaļas sekretāru.
6. Pārraudzīt draudzes labdarības kalpošanu un izpildīt draudzes Sabiedriskā darba centra / nodaļas labdarības kalpošanas vadošās komitejas funkcijas.
7. Sadarboties ar vietējās Savienības / misijas lauka Personīgās kalpošanas nodaļu, īstenojot tās programmu.
8. Sankcionēt vietējās draudzes Personīgās kalpošanas nodaļas finansējuma izlietošanu.
9. Plānot un īstenot iknedēļas un ikmēneša Personīgās kalpošanas sanāksmes, kā paredzēts draudzes kalendārā.

Nr. 2: Personīgās kalpošanas nodaļas sekretārs —
Personīgās kalpošanas nodaļas sekretāra pienākumi ir:

1. Kalpot kā Personīgās kalpošanas nodaļas padomes sekretāram, protokolēt Personīgās kalpošanas nodaļas misijas sanāksmes un aktīvi piedalīties nodaļas plānu īstenošanā; reģistrēt draudzes locekļu veikto misijas darbu ziņojumus, kā arī savlaicīgi sastādīt un ik ceturkšņus nosūtīt Savienības / misijas lauka Personīgās kalpošanas nodaļai visas pieprasītās atskaites un citas ziņas par draudzes misijas darbu.
2. Sniegt draudzei ziņas par Personīgās kalpošanas nodaļas darbu ikmēneša Sabata misijas kalpošanas dievkalpojumā, kā arī draudzes stundās.
3. Uzņemties atbildību par visām vietējās draudzes darbībām saistībā ar Adventistu Grāmatu Centru un citiem literatūras piegādātājiem; Sekretāra pienākums ir rūpīgi kārtot rēķinus attiecībā uz literatūras piegādātājiem, vienmēr saglabājot pasūtījumu rēķinu kopijas sadarbībā ar draudzes mantzini; pārraudzīt, lai visi rēķini tiek nokārtoti savlaicīgi, ik mēnesi dzēšot radušos parādus.
4. Pievērst draudzes locekļu uzmanību viņu rīcībā esošo materiālu (literatūra un citi līdzekļi) izmantošanai.

5. Plānot periodiskus ziedojumus, lai sagādātu Personīgās kalpošanas misijas literatūru un citus palīglīdzekļus draudzes locekļiem gadījumiem, kad tos nevar rast no draudzes budžeta vai Savienības / misijas lauka apstiprinātā ziedojumu plāna. Tādi ziedojumi var tikt ievākti katra mēneša pirmajā Sabatā. Ja šajā ziedojumā netiek ievākti pietiekami līdzekļi, ziedojumus var ievākt arī iknedēļas misijas sanāksmēs. Ar misijai ievāktajiem līdzekļiem rīkojas Personīgās kalpošanas nodaļas padome.
6. Sīki atzīmēt draudzes locekļu paveikto darbu ziņojumus un sastādīt atskaites par draudzes locekļu darbu un noteiktā laikā nosūtīt īsas atskaites vietējās Savienības / misijas lauka Personīgās kalpošanas nodaļas vadītājam.

Nr. 3: Adventistu vīrieši — Galvenās šīs grupas misijas programmas šajā kalpošanā ir brīvprātīgo kalpotāju svētrunas (arī draudzes locekļu), cietumu kalpošana un sabiedriskais darbs.

Nr. 4: Sabiedriskās darbības centrs — Gadījumos, kad vienā reģionā atrodos draudzes izvēlas veidot un vadīt vienotu Sabiedriskā darbības centru, šī reģiona draudzes ievēl vadošo komiteju, kurā būtu katras draudzes pārstāvis un kuras priekšsēdētājs būtu rajona mācītājs.

Gadījumos, kad šo centru organizē un pārrauga divu vai vairāku reģionu draudzes, pārvaldes komitejā būtu jābūt katras draudzes pārstāvim, kā arī papildus pārstāvjiem, kurus nozīmējusi Savienības / misijas lauka komiteja. Centra komiteja pati ievēl savu Priekšsēdētāju, bet dažreiz šīs komitejas priekšsēdētājs ir Personīgās kalpošanas nodaļas vai vietējās Savienības / misijas lauka labdarības kalpošanas nodaļas vadītājs.

Nr. 5: Bībeles skolas koordinators — Koordinators pienākumos ietilpst brīvprātīgo piesaiste, Bībeles mācību pasniegšana, plānu izstrādāšana un apmeklējumu organizēšana tiem, kuri apgūst Bībeles mācības, neklātienē Bībeles stundu un citu nepieciešamo materiālu pasūtīšana, kā arī Bībeles skolas atbalsts. Bībeles skolas mācību materiāli pieejami dažādos veidos, ieskaitot iespiestas Bībeles studijas, materiālus mazajām grupām, video un DVD, kā arī internets.

Nr. 6: Sabatskolas vadītājs — Sabatskolas vadītāja pienākumos ietilpst:

1. Kalpot draudzē kā visu sabatskolas nodaļu pārraudzītājam. Pildot šo pienākumu, viņš nav ievēlēts par pieaugušo klases vadītāju, tomēr viņu var izraudzīt par vadītāju šai vai jebkurai citai klasei.
2. Pētīt un ievērot rekomendācijas un norādījumus, kas atrodami Elenas Vaitas grāmatā “Padomi sabatskolas darbā” un Ģenerālkonferences sabatskolas nodaļas izdotajā grāmatā “Sabatskolas rokasgrāmata”. Vadītājam būtu jāiedrošina draudze nodrošināt šo grāmatu pieejamību visiem sabatskolas nodaļu vadītājiem un skolotājiem.
3. Iepazīties ar Vispasaules draudzes misijas programmas atbalsta plāniem un pamodināt sabatskolas dalībnieku vidū tādu uzupurēšanās garu, lai ar visu sirdi atbalstītu vispasaules misijas darbību.
4. Sasaukt un vadīt sabatskolas padomes sanāksmes, veltot uzmanību tiešajām vajadzībām, tai skaitā sniedzot ieteikumus, kas attiecas uz sabatskolas kalpotāju vai skolotāju brīvajām vietām.
5. No divīzijas vadītājiem saņemt informāciju par visiem jautājumiem, kas attiecas uz sabatskolas darbību un finansēm, kā arī darīt tos zināmus sabatskolas padomei.
6. Īstenot sabatskolas padomes lēmumus.
7. Vadīt sabatskolas skolotāju sanāksmes. Tai laikā, kad visiem citiem darbiniekiem var būt konkrēti pienākumi, piemēram, sabatskolas mācību stundas vadīšana, sabatskolas vadītājam jāvada darbs tā, lai skolotāju sanāksme kļūtu par būtisku sabatskolas darba sastāvdaļu un radītu garīgi spēcīgu skolotāju kolektīvu.

Nr. 7: Sekretārs — Sekretāram pienākumi ir:

1. Aizpildīt visas Savienības / misijas lauka pieprasītās veidlapas un dokumentus, sastādīt pilnīgu un precīzu katra ceturkšņa atskaiti par sabatskolas darbu, savlaicīgi izsūtīt attiecīgām personām veidlapas atskaišu aizpildīšanai. Sekretāram arī

jāsniedz sabatskolas sanāksmē attiecīgās attiecīgās atskaites par tās darbu.

2. Izplatīt materiālus skolotājiem un ievākt katras nodaļas skolotāju klases žurnālus un ziedojumus.
3. Nodrošināt, lai dažādas sabatskolas nodaļas ir apgādātas ar nepieciešamajiem materiāliem.
4. Veikt iknedēļas sabatskolas ziedojumu — trīspadsmitā Sabata īpašo projektu ziedojumus, dzimšanas dienu — pateicības, ziedojumus sabatskolai uzskaiti, kā arī sabatskolas izdevumus, ja tie nav iekļauti draudzes budžetā. Visi ziedojumi jānodod draudzes mantzinim. Sekretāra finanšu atskaitēm ir jāsakrīt ar draudzes mantziņa atskaitēm.
5. Ar Personīgās kalpošanas nodaļas sekretāra starpniecību pasūtīt sabatskolai vajadzīgos līdzekļus un papildmateriālus, iepriekš saskaņojot ar sabatskolas padomi.
6. Protokolēt sabatskolas padomes sanāksmes.

Nr. 8: Izdevumu nauda — Sekretāram jāiereģistrē visa šim mērķim paredzētā nauda, tā jānodod vietējās draudzes mantzinim un jāizmanto tikai sabatskolas izdevumu segšanai saskaņā ar sabatskolas padomes lēmumiem. Daudzās draudzēs sabatskolas izdevumi ietverti draudzes budžetā un tiek izlietoti saskaņā ar sabatskolas padomes lēmumiem.

Nr. 9: Misija — Šī uzdevuma veikšanai:

1. Mēs izveidosim līdzsvarotu kalpošanu, ietverot tajā bībelisko sadraudzības, audzināšanas, dievkalpošanas un misijas izaugsmi, godbijību Kungam un misijas darbībai.
2. Mēs atbalstīsim efektīvas kalpošanas formas un iespējas, pielāgojot šo kalpošanu jauniešu vajadzībām. Ir ļoti būtiski, lai mēs uzklausītu un būtu informēti par viņu uztveri, rūpēm un vēlmēm. Kalpošana ir veiksmīga tikai tad, ja valda mīlestības, pieņemšanas un piedošanas atmosfēra. Mēs pastāvīgi noskaidrosim tos jautājumus, kam nepieciešams pievērst uzmanību. Mēs apņemas savās programmās veikt eksperimentus un jauninājumus, jo atzīstam mūsdienu jaunatnes pastāvīgo mainīgumu.

3. Mēs smelsimies iedvesmu Dieva Vārdā un mūsu vēsturē, saglabājot ticību Kungam arī nākotnē. Mūsu dzīves uzskati izpaudīsies dažādos Dieva svētītu kalpošanu stilos un programmās.
4. Mēs veiksīm regulāru izvērtējumu, lai nodrošinātu, ka tiek sasniegts mūsu galvenais mērķis.

Nr. 10: Adventistu Jaunatnes apvienības locekļi —

Adventistu Jaunatnes apvienībā pastāv trīs piederības kategorijas:

1. *Regulārie biedri* — Par šīs apvienības regulāriem biedriem var kļūt jaunieši vecumā no 16 līdz 30 gadiem, kas ir Septītās dienas Adventistu draudzes locekļi ar labu liecību un kuri, atbalsta Adventistu Jaunatnes apvienības uzdevumus un vēlas darboties aktīvā kalpošanā Kristum.
2. *Asociētie biedri* — Kā asociētos biedrus var uzņemt jauniešus, kas nav Septītās dienas Adventistu draudzes locekļi, bet kuri dzīvē vadās pēc kristīgiem ideāliem un principiem, un kuri vēlas būt saistīti ar draudzes jauniešiem misijas darbā. Asociētie biedri nedrīkst ieņemt kādu amatu, bet tos laipni jāuzņem visās Apvienības darbības jomās un jāiedrošina pēc iespējas ātrāk kļūt par pilntiesīgiem biedriem.
3. *Goda biedri* — Par goda biedriem var kļūt draudzes pieaugušie locekļi, kas atbalsta jauniešus. Daudzi cilvēki, kas pārsnieguši 30 gadu vecumu, vēlas turpināt apmeklēt Adventistu Jaunatnes apvienības sanāksmes un piedalīties visos iespējamajos veidos. Katru reizi, kad vien tas ir mērķtiecīgi, šiem cilvēkiem var piešķirt goda biedru kartes. Viņi kā biedri netiek ietverti sekretāra ziņojumos un par savu misijas darbu tie ziņo draudzei parastajā veidā.

Pievienojoties Adventistu Jaunatnes apvienībai, jaunie biedri sniedz sekojošo solījumu:

“Mīlot to Kungu Jēzu, es apsolos aktīvi piedalīties Adventistu Jaunatnes apvienības darbā, darot visu, kas manos spēkos, lai palīdzētu citiem un pabeigtu evaņģēlija darbu visā pasaulē.”

Nr. 11: Sekretārs–mantzinis un viņa palīgs — Vēl viena svarīga sekretāra–mantziņa atbildība ir precīzi dokumentēt visus

Adventistu Jaunatnes apvienības ierakstus par līdzekļu ienākšanu un izdevumiem. Šie līdzekļi atrodas un glabājas pie draudzes mantziņa tik ilgi, kamēr Adventistu Jaunatnes apvienības komiteja nepieņem lēmumu par to izlietošanu. Šīs komitejas pienākums ir arī katru ceturksni pārskatīt Apvienības finanšu atskaites un reizi gadā pārbaudi veic draudzes mantzinis. Daudzas draudzes izvēlas jaunatnes organizāciju izdevumus iekļaut savā budžetā.

Nr. 12: Adventistu Jaunatnes Junioru apvienība — Adventistu Jaunatnes Junioru Apvienība (JJA) aktivitātes ietver kristīgās literatūras lasīšanu, Bībeles mācīšanu, Bībeles tēmu viktorīnas, mūzikas pulciņus un jauniešu veidotas programmas, balstoties uz skolotāju vai Savienības /misijas lauka Jaunatnes kalpošanas nodaļas ieteikumiem. Tā kā mūzika ir ļoti nozīmīga jauniešu programmu sastāvdaļa, jāparāda vislielākā rūpība pie mūzikas darbu izvēles, kas godinātu Kungu. Jāuzaicina praktizējošie skolotāji veidot tādas oriģinālas programmas, pie kurām piedalīsies visa klase. Nepieciešams pamudināt bērnus uz personīgu svētīšanos. Var pieņemt uz visu mācību gadu tādu sevišķu misijas projektu, kura izpildei būs jāizlieto daļa no Apvienības ziedojumiem. Tāpat nepieciešams iedrošināt arī sabiedriskās aktivitātes. Dažas Adventistu Jaunatnes Junioru Apvienības sanāksmes vēlams veltīt nodarbībām, gatavojoties ieguldījumu plānošanai uz mācību gada beigām.

Nr. 13: Piedzīvojumu meklētāju klubs — “Adventistu Rokasgrāmatā” minētas aktivitātes, kuras var ņemt par piemēru, veidojot programmas, ietver vienas dienas ekskursijas, Bībeles stāstu pētīšanu un apgūtā praktisku pielietošanu, talantu parādīšanu, dabas iepazīšanu un rokdarbus, sabiedrisko prasmju attīstīšanu, u.t.t. Šim klubam ir savs karogs, formas tērps, emblēma, žetoni, piespraudes un kaklauti, kas atšķiras no Ceļa Meklētāju kluba lietojamiem priekšmetiem. Viena no šī kluba darbības jomām ietver vecāku apmācību bērnu attīstības veicināšanā un palīdzību vecākiem, lai izprastu kā tiem kļūt par kristīgiem paraugvecākiem.

Nr. 14: Izglītības nodaļas sekretārs — Sekretāra pienākumos ietilpst:

1. Uzņemt atbildību par regulāru kristīgās izglītības veicināšanu un sadarbībā ar mācītāju un Mājas un Skolas

apvienības vadītāju plānot periodiskas programmas vai dievkalpojumus, kuru galvenais uzsvars būtu likts uz kristīgas izglītības nozīmi un vērtību.

2. Kontaktēties ar visām Septītās dienas Adventistu ģimenēm, kurās ir skolas vecuma bērni vai jaunieši, lai iedrošinātu tos apmeklēt vietējas draudzes skolas vai kādu citu Septītās dienas Adventistu vadītu vidusskolu, koledžu vai universitāti, kā arī ieteikt iespējamus risinājumus viņu dažādām problēmām.
3. Darīt visu iespējamo vietās, kur nav pieejamas draudzes skolas, iedrošināt vietējo draudzi nodrošināt Septītās dienas Adventistu sniegtu izglītību savā teritorijā.
4. Uzturēt sakarus ar tiem studentiem no draudzēm, kuri apmeklē Septītās dienas Adventistu vai citas mācību iestādes, kas atrodas tālu no viņu mājām.
5. Sazināties ar draudzes locekļiem, kuriem nav skolas vecuma bērnu, iedrošinot tos sniegt finansiālu atbalstu Septītās dienas Adventistu studentiem, kuriem ir lielas vajadzības.
6. Veikt kārtīgi un precīzi visu draudzes bērnu un jauniešu uzskaiti.

Nr. 15: Padomes locekļi — Vietās, kur tiek izveidota atsevišķa draudzes skolas padome, vēlams, lai gadījumos, kad skolu pārrauga viena draudze, padomes locekļu skaits būtu no pieci līdz septiņiem locekļiem. Turpretī gadījumos, kad apvienojušās divas vai vairākas draudzes, lai vadītu vienu skolu, padomē būtu jābūt septiņiem vai vairāk locekļiem.

Gadījumos, kad skolas vadīšanai apvienojas divas vai vairākas draudzes, tad to kopējā sanāksme notiek saskaņojoties ar Savienības / misijas lauka prezidentu. Šādā sanāksmē jāapstiprina apvienotas skolas padomes izveides plāns, ieskaitot vēlamo padomes locekļu skaitu un arī vietu skaitu, proporcionāli sadalot starp šo skolu vadošajām draudzēm. Vietu proporcionālā sadale padomē jāveido, ņemot vērā skolu vadošo draudžu locekļu skaitu, finansiālo atbalstu skolai un skolēnu skaitu, kas no katras draudzes apmeklē šo skolu.

Nr. 16: Komunikāciju nodaļas sekretāra darbs —

Komunikāciju nodaļas sekretāra uzdevums organizēt atbalstu draudzes plašsaziņas līdzekļu un preses programmai. Tas var ietvert paziņojumu un jaunumu ievietošanu radio un televīzijas pārraidēs un Bībeles tālmācības kursu piedāvājumus, iedrošinājumu kalpošanai masu informācijas līdzekļos, kā arī dalību pasākumos dažādu radio, televīzijas materiālu un Bībeles tālmācības materiālu izplatīšanai.

Nr. 17: Komunikāciju nodaļas komiteja —

Citas komunikāciju nodaļas komitejas aktivitātes ir draudzes īpašas kalpošanas un pasākumu plānošana, ekspozīciju un uzskates līdzekļu demonstrēšana par draudzes dzīvi, draudzes informācijas ziņu izplatīšanu iedzīvotāju vidū, informācijas par Septītās dienas Adventistu draudzi nosūtīšanu sabiedriskajām bibliotēkām un citiem informācijas centriem. Atbildību un pienākumu sadale veicama, galvenokārt balstoties uz komitejas locekļu spējām un prasmēm. Visas komitejas aktivitātes pārrauga un vada padomes priekšsēdētājs.

Nr. 18: Veselības kalpošanas nodaļas vadītājs —

Veselības kalpošanas nodaļas vadītāja pienākumos ietilpst:

1. Sadarbībā ar draudzes mācītāju, draudzes Veselības kalpošanas padomi un draudzes padomi sastādīt, plānot un pieteikt budžetā programmas visam gadam, kuru uzsvars būtu likts uz veselīga dzīves veida uzsākšanu un nostiprināšanu savas teritorijas ticīgo un neticīgo vidū.
2. Veicināt nepārtrauktu izskaidrošanas darbu sabiedrībā attiecībā uz tabakas, alkohola, narkotiku un citu vielu iznīcinošo ietekmi uz veselību.
3. Sadarboties ar vietējām sabiedrības veselības un atturības organizācijām.
4. Pamodināt interesi mācīties Bībeles principus un Pravieša Gara padomus par veselību un atturību.
5. Veicināt vēlēšanos uz veselīga dzīvesveida principu pielietošanu arī draudzes locekļu vidū.

6. Izveidot un veicināt veselības un atturības izglītošanas programmas draudzē un sabiedrībā, kurai tā kalpo, darot ciešā sadarbībā ar Savienības / misijas lauka Veselības kalpošanas nodaļas vadītāju.
7. Izpildīt Veselības kalpošanas nodaļas padomes sekretāra pienākumus, ja nerodas nepieciešamība pildīt priekšsēdētāja pienākumus.

Nr. 19: Veselības kalpošanas nodaļas padome — Tās locekļus izvēlas draudze un starp tiem var būt:

1. Mācītājs vai vietējās draudzes vecākais kā padomes priekšsēdētājs;
2. Veselības kalpošanas nodaļas vadītājs.
3. Sabiedriskās kalpošanas nodaļas vadītājs.
4. Adventistu Jaunatnes vadītājs vai divi jauniešu grupas pārstāvji.
5. Trīs draudzes locekļu pārstāvji no sekojošām profesijām: ārsts (terapeits), zobārsts, dietologs, medmāsa, veselības skolotājs, Namturības nodaļas vadītājs vai citi, kuru profesionālās intereses saistītas ar veselības un atturības jautājumiem.
6. Veselības kalpošanas nodaļas Apvienības vadītājs, ja tāda Apvienība pastāv.
7. Vietējās Septītās dienas Adventistu draudzes vadītas veselības aprūpes institūcijas pārstāvis.

Nr. 20: Namturības nodaļas vadītājs — Vadītājs īsteno vispārējo Namturības kalpošanas nodaļas audzināšanas un izglītības programmu, kura periodiski tiek koriģēta, lai varētu apmierināt radušās vajadzības un pieprasījumus. Viņa pienākumi ietver palīdzību mācītājam, īstenojot Vispasaules Namturības dienas programmu un mācību programmas resursu pārvaldē; uzticības mācīšana desmitās tiesas maksāšanā un devības gara atklāšanā; resursu pārvaldes pamatmācību mācīšana Sabata dievkalpojumos vai arī citos gadījumos. Līdz ar tiešajiem darba organizācijas pienākumiem vadītājam ir sekojoši papildpienākumi:

1. būt draudzes padomes loceklim, tieši darbojoties un labi izprotot draudzes garīgo un finanšu programmu;
2. būt Namturības komitejas un Finanšu komitejas loceklim;
3. būt aktīvam mācītāja palīgam, piedaloties resursu pārvaldīšanas gada programmas izstrādāšanā un tālākā tās izpildes darbā visa gada laikā, kā tas ir norādīts “Namturības Vadības Rokasgrāmatā”.

Nr. 21: Ģimenes kalpošanas komiteja — Lai gan šai komitejai nevajadzētu būt pārāk lielai, lai tā spētu sekmīgi darboties, tomēr jāietver atbilstoši draudzes darbinieki un vadītāji, kā arī cilvēki, kuri ir kompetenti izprast ģimeņu vajadzības draudzes ietvaros. Cilvēkus, kuriem ir liela ģimenes dzīves pieredze, kuri sastapušies ar ģimenes grūtībām un ieguvuši garīgas svētības ir visumā vēlamie šīs komitejas locekļi. Komitejā vajadzīgi gan vīrieši, gan sievietes; un pēc iespējas par komitejas vienu locekli jābūt vismaz vienam neprecētam cilvēkam, vismaz vienam precētam pārim, vienam vai vairākiem vecāku pāriem; un draudzes dažādo vecumgrupu pārstāvjiem. Padomes pienākumi ir:

1. Palīdzēt draudzes vadībai, veidojot demogrāfiskos datus gan draudzē, gan apkārtējā sabiedrībā, lai noskaidrotu sabiedrības struktūru ģimenes kalpošanas vajadzībām.
2. Palīdzēt draudzes vadībai izvērtēt draudzes locekļu pieprasījumus un vajadzības pēc ģimeņu izglītošanas, atbalstīšanas un padomdošanas; piedalīties adrešu plānu sastādīšanā, lai izmantotu sabiedrības un draudzes resursus šo nepieciešamību apmierināšanā.
3. Uzsvērt draudzes programmas nozīmi ģimenes dzīvēs, raugoties no izlietotā laika, enerģijas, naudas un un citu ģimenei nepieciešamo resursu viedokļa.
4. Piedalīties kopīgi ar Savienības / misijas lauka Ģimenes kalpošanas nodaļu šīs nodaļas ierosināto ģimeņu programmu īstenošanā.
5. Sadarboties nepieciešamības gadījumā ar draudzes vadību, plānojot un īstenojot nepieciešamās ģimenes dzīves kalpošanas

papildus programmas draudzes locekļu ģimenes dzīves pilnveidošanai gan evaņģelizācijas kalpošanā sabiedrībai.

6. Veidot sadraudzības vidi draudzē, radot draudzīgu “ģimeniskuma” stāvokli un paužot palīdzīgu un glābjošu garu ģimenēm, kam nepieciešams atbalsts un iedrošinājums.

Nr. 22: Ģimenes kalpošanas vadītājs(-i) – Ģimenes kalpošanas vadītāja(-u) pienākumi ir:

1. Kalpot kā Ģimenes kalpošanas komitejas priekšsēdētājam.
2. Pārstāvēt draudzes ģimeņu vajadzības un intereses draudzes padomē un saskaņot Ģimenes kalpošanas plānus ar vispārējo draudzes programmu.
3. Informēt mācītāju un draudzes padomi par Ģimenes kalpošanas vajadzībām un sasniegumiem, meklēt līdzekļus ģimeņu kalpošanas finansēšanai un atbalstam.
4. Noteikt draudzes un sabiedrības iespējamus resursus, kas varētu veicināt ģimenes attiecību izaugsmi un kalpotu par palīdzības avotu kritiskos gadījumos, kā arī uzlabotu draudzes vadības un ģimeņu informētību par šiem resursiem.

Nr. 23: Sieviešu kalpošanas komiteja – Galvenās Sieviešu kalpošanas komitejas atbildības ir:

1. Izvērtēt vietējās draudzes un sabiedrības sieviešu vajadzības, veicot aptaujas un intervijas sadarbībā ar mācītāju un draudzes vadību.
2. Veikt kolektīvu problēmu apspriešanu, izstrādāt stratēģiju un sadarboties ar citām draudzes nodaļām, veicinot programmu un dažāda veida aktivitāšu izvēršanu, kas orientētas uz kalpošanu sievietēm;
3. Sadarbībā ar mācītāju, nodaļu speciālistiem un citiem draudzes vadītājiem plānot un īstenot dzīvē visas iniciatīvas, kas saistītas ar specifiskajām un dažādajām sieviešu vajadzībām.
4. Veicināt vietējās draudzes dalību gadskārtējās programmās un pasākumos, ko organizē vietējais lauks, vietējā Savienība / misijas lauks / ūnija / divīzija / vai Ģenerālkonference,

piemēram, Starptautisko Sieviešu Lūgšanu dienu, Sieviešu kalpošanas dienu, kā arī mazo grupu kalpošanā, lai atbalstītu un iedrošinātu sievietes viņu kalpošanā. Informācija attiecībā uz šo programmu īstenošanu ir atrodamā vietējās Savienības / misijas lauka Sieviešu kalpošanas nodaļā.

Nr. 24: *Bērnu kalpošanas komiteja* — Galvenie Bērnu kalpošanas komitejas uzdevumi:

1. Noskaidrot sadarbībā ar mācītāju un draudzes vadītājiem draudzes un sabiedrības bērnu vajadzības, veicot izvērtējumu un izmantojot aptaujas un intervijas.
2. Kopīgi meklēt radošu ideju un stratēģiju izstrādi un sadarboties ar citām draudzes nodaļām, lai izveidotu programmas un aktivitātes, kas palīdzētu audzināt bērnus kristīgā garā.
3. Plānot gada kalendāru bērnu aktivitātēm, saskaņojot to ar visas draudzes pasākumu kalendāru, lai rastu līdzsvaru un izvairītos no pārklājumiem un konfliktiem.
4. Reģistrēt un koriģēt ziņas par bērniem, kuri piedalās draudzes organizētajos pasākumos un šīs atskaites iesniegt draudzes sekretāram.
5. Piedalīties kopā ar Savienības / misijas lauka Bērnu kalpošanas nodaļu, lai īstenotu šīs nodaļas bērniem izstrādātās programmas.

Nr. 25: *Bērnu kalpošanas nodaļas vadītājs* — Bērnu kalpošanas nodaļas vadītāja pienākumi ir:

1. Kalpot kā Bērnu kalpošanas nodaļas padomes priekšsēdētājam.
2. Īstenot sabatskolas materiālos paredzēto mācību plānu un, izmantojot šo plānu, nodrošināt skolotāju un vadītāju pienācīgu apmācību.
3. Sastādīt un īstenot ikgadēju programmu kalendāru bērniem, kas tos ved tuvāk Kristum un palīdz iesaistīties visās draudzes aktivitātēs.

4. Izveidot budžetu visu bērniem domāto aktivitāšu un programmu īstenošanai.
5. Kalpot kā bērnu interešu un vajadzību aizstāvim:
 - a. *Draudzes padomē* — informējot padomes locekļus par problēmām un sasniegumiem, ziņojot par bērnu vajadzībām un iedrošinot piešķirt finansējumu bērnu programmām.
 - b. *Mācītāja priekšā* — sadarbojoties ar viņu, lai pamodinātu bērnu interesi par dažādām draudzes dzīves jomām;
 - c. *Bērnu aktivitāšu vadītāju priekšā* — atbalstot un iedrošinot tos.
6. Gudri rīkoties, lai uzturētu augstas morālās un ētiskās normas to personu vidū, kuras strādā ar bērniem, rūpīgi izvēloties brīvprātīgos par bērnu kalpošanas vadītājiem un skolotājiem.
7. Uzturēt saikni ar vecākiem un bērnu aktivitāšu vadītājiem, informējot tos par notiekošajiem semināriem, sanāksmēm, bērnu telts nometnēm un citiem pasākumiem, kā arī aicināt uz bērnu labāku izpratni.
8. Meklēt iespējas pavadīt laiku ar bērniem, lai spētu izprast viņu domāšanu un vajadzības.

Nr. 26: Sabiedrisko attiecību un Reliģiskās brīvības nodaļas vadītājs vietējā draudzē — Sabiedrisko attiecību un Reliģiskās brīvības nodaļas vadītāja pienākumi ir:

1. Sadarboties ar Savienības / misijas lauka (vai ūnijas, kur apstākļi prasa) Sabiedrisko attiecību un Reliģiskās brīvības nodaļas vadītāju un izskatīt visus ienākošos priekšlikumus.
2. Dot padomus jautājumos saistībā ar reliģisko brīvību.
3. Veicināt reliģiskās brīvības žurnālu un citu divīzijas vai Ģenerālkonferences apstiprinātu materiālu izplatīšanu.
4. Organizēt vai palīdzēt reliģiskās brīvības sanāksmju un semināru organizēšanā, sastādīt programmas un vadīt citus pasākumus, kas attiecas uz reliģisko brīvību.

Nr. 27: Izdevējdarbības kalpošanas nodaļas padome — Šīs padomes pienākumi var būt sekojoši:

1. Palīdzēt Savienībai / misijas laukam vai atbilstoši izdevējorganizācijai attiecīgajā teritorijā, veicinot Izdevējdarbības kalpošanu, piesaistot literatūras darbiniekus, izvirzot tos draudzes locekļus, kam piemīt īpašas dāvanas darbam kā literatūras evaņģēlistiem.
2. Organizēt, saskaņojot ar Savienības / misijas lauka Izdevniecības kalpošanas nodaļu vai atbilstošu izdevējorganizāciju, literatūras evaņģēlistu semināru noturēšanu draudzēs, lai iepazītu literatūras evaņģēlismu, kā arī nodrošināt apmācību seminārus draudzes locekļiem, kas izrādījuši interesi kļūt par literatūras evaņģēlistiem.
3. Veicināt draudzes locekļu vidū Pravieša Gara grāmatu iegādi un lasīšanu audzināšanai un personīga garīguma attīstībai.
4. Palīdzēt draudzes nodaļām misijas grāmatu, žurnālu, Pravieša Gara grāmatu un citu draudzes izdevumu izvēlē un izdošanā.

Nr. 28: Izdevējdarbības kalpošanas nodaļas vadītājs — Izdevējdarbības kalpošanas nodaļas vadītāja pienākumi ir:

1. Kalpot kā Izdevējdarbības kalpošanas nodaļas padomes priekšsēdētājam un uzņemt atbildību par Izdevējdarbības kalpošanas nodaļas padomes lēmumu īstenošanu.
2. Iesaistīt draudzes locekļus literatūras evaņģēlistu kalpošanā.
3. Pasūtīt nepieciešamos literatūras krājumus ar Personīgās kalpošanas nodaļas sekretāra palīdzību.
4. Iesniegt Savienībai / misijas laukam atskaites par Izdevējdarbības kalpošanas / Literatūras evaņģelizācijas aktivitātēm draudzē.
5. Kalpot kā vietējās draudzes padomes loceklim.

10. NODAĻA

MĀCĪTĀJU UN DARBINIEKU ATTIECĪBAS AR DRAUDZI

Dievišķi nozīmēta kalpošana

“Dievam ir draudze un viņai ir dievišķi nozīmēta kalpošana. Viņš arī devis citus par apustuļiem, citus par praviešiem, citus par evaņģēlistiem, citus par ganiem un mācītājiem, lai svētos sagatavotu kalpošanas darbam, Kristus miesai par stiprinājumu, līdz kamēr mēs sasniegsim vienību Dieva Dēla ticībā un atziņā, īsto vīra briedumu, Kristus diženuma pilnības mēru.” Ef. 4:11-13.

Kungam ir Savi darbinieki un draudze, kas izdzīvojusi vajāšanas, konfliktus un tumsību. Jēzus draudzi mīlēja un atdeva Sevi tās labā un Viņš to no jauna, piepildīs, attīrīs, padarīs cildenu un pacels, lai tā stāvētu pāri šīs pasaules samaitātības ietekmēm. Dieva nozīmēti cilvēki ir izvēlēti, lai rūpīgi un precīzi ar nenogurstošu pastāvību sekotu draudzes Cietoksnim, lai draudzi nepārņem sātana ļaunie spēki, bet lai tā varētu stāvēt pasaulē un veicināt Dieva slavu cilvēku starpā.” (“Liecības sludinātājiem”, 52., 53. lpp.)

Savienības / misijas lauka prezidents

Savienības / misijas lauka prezidentam jābūt ordinētam, pieredzējušam mācītājam ar labu slavu. Viņš ir savas Savienības / misija lauka evaņģēlija kalpošanas vadītājs un ir galvenais visu draudžu draudzes vecākais vai pārraugis. Viņš darbojas draudžu garīgās labklājības un pacelšanas labā. Viņš tām dod padomus attiecībā uz to aktivitātēm un plāniem. Viņam ir tiesības ņemt dalību visu draudžu darbā, draudžu dievkalpojumos, draudzes stundās un draudzes padomēs. Savienības / misijas lauka prezidentam pēc sava amata ir tiesības piedalīties jebkurā draudzē tomēr bez balsstiesībām, ja vien draudze viņam nesniegs šīs tiesības, kad pēc tā ir nepieciešamība.

Savienības / misijas lauka prezidentam ir tiesības pārbaudīt visus draudzes sanāksmju protokolus, pārskatu grāmatas un citus draudzes dokumentus. Savienības / misijas lauka prezidents nekādā

veidā nedrīkst ierobežot draudzes ievēlēto darbinieku tiesības, bet viņam ir jāstrādā sadarbībā ar tiem.

Savukārt viņu pienākums, atzīstot sadraudzības vajadzību ar Savienības / misijas lauku, ir apspriesties ar viņu visos ar draudzes darbību saistītos jautājumos. Viņiem arī nav tiesību mēģināt viņu traucēt, pildot viņa darba pienākumus noteiktā kārtībā.

Mācītājiem un rajonu vadītājiem nav izpildvaras tiesības

Savienības / misijas lauka padomes nozīmētie iesvētītie mācītāji darbā kā mācītāji vai rajonu vadītāji nevar savā darbības laukā izpildīt pienākumus, kas attiecas uz Savienības / misijas prezidentu, bet tie ar viņu sadarbojas, īstenojot Savienības / misijas lauka plānus.

Prezidents un Savienības / misijas lauka padome vada nodaļu vadītāju darbu

Nodaļu vadītājus pieņem darbā Savienības / misijas lauks, lai tie sadarbotos draudzes kalpošanas svarīgo jautājumu risināšanā. Lai veiksmīgi pildītu sev uzticētos pienākumus, šiem darbiniekiem jābūt brīvai pieejai pie visām draudžu lietām. Tiem jānodrošina iespēja draudzēs prezentēt un īstenot savus plānus. Tiek sagaidīts, ka šie darbinieki ņems vērā arī visus draudžu plānus, pat tos, kas atrodas ārpus viņu vadītās nodaļas kompetencēm. Šie vadītāji darbojas tiešā Savienības / misijas lauka padomes un Savienības / misijas lauka prezidenta, kurš ir atbildīgs par visām darbības sfērām, pakļautībā.

Nodaļu vadītāju darbs nav administratīvs

Savienības / misijas lauka vai draudzes darbā nodaļu vadītājiem netiek piešķirta administratīvā vai izpildvara, viņu darbība šajā jomā ir būt kā padomdevējiem. Nodaļu vadītāju savstarpējās attiecības ar draudzēm balstītas uz principiem, kas atšķiras no tiem, kas ir Savienības / misijas lauka prezidenta vai komitejas attiecību pamatā ar draudzēm. Tomēr viņu darbs ir ļoti svarīgs un viņi dod lielu ieguldījumu visa Savienības / misijas kopīgā darba laukā. Nodaļu vadītāji nav tiesīgi dot draudzēm norādījumus attiecībā uz draudzes vēlēšanām, organizatoriskiem jautājumiem vai cita kāda

veida kalpošanu bez speciālas Savienības / misijas lauka prezidenta atļaujas to darīt.

Ordinēto mācītāju attieksme pret darbu draudzē

Saņemot uzdevumu kļūt par vietējās draudzes mācītāju, ordinētais mācītājs ieņem augstāku amatu nekā draudzes vecākais vai vecākie; tie kalpo kā viņa palīgi. Līdz ar viņa ordinēšanu kalpošanai, viņš ir kvalificēts pildīt visas draudzes ceremonijas un rituālus. Viņam jābūt draudzes garīgajam vadītājam un padomdevējam. Viņa pienākums ir instruēt draudzes darbiniekus par viņu pienākumiem un kopā ar tiem izplānot visas draudzes darba jomas un aktivitātes. Kad Savienība / misijas lauks mācītāju nozīmē par kādas draudzes mācītāju, viņš kļūst par draudzes padomes locekli un kalpo kā tās priekšsēdētājs. Gadījumos, kad mācītājs vēlas, lai viņu atbrīvo no padomes priekšsēdētāja amata pildīšanas, kā priekšsēdētājs turpmāk kalpo draudzes vecākais. Starp mācītāju un draudzes vecāko jāvalda visciešākajai izpratnei un sadarbībai. Mācītājs kopā ar draudzes vecākā palīdzību plāno un vada visas draudzes garīgos dievkalpojumus, kā arī Sabata rīta dievkalpojumus un lūgšanu sanāksmes, viņš vada arī Svētā Vakarēdiena dievkalpojumu un kristības. Viņam nevajadzētu izveidot paša izvēlētu padomdevēju loku, bet vienmēr vajag darboties ciešā sadarbībā ar draudzes ievēlētiem darbiniekiem.

Kad draudzi apmeklē kāds Savienībā / misijas laukā strādājošs vai sūtīts ordinēts mācītājs, vietējās draudzes vecākajam pienākas viņam parādīt pienākošos cieņu un uzaicināt teikt svētrunu. Tas attiecas arī uz neordinētiem Savienības / misijas lauka sūtītiem darbiniekiem.

Draudzes neievēl mācītāju

Mācītāji un mācītāju palīgi šajā amatā netiek draudzes nominēti vai ievēlēti. Viņu saistība ar draudzi ir Savienības / misijas lauka padomes norīkojums un šādus norīkojumus var mainīt jebkurā laikā.

Licenzēti mācītāji

Lai jauniem vīriešiem dotu iespēju parādīt savu aicinājumu garīgajā kalpošanā īpaši dvēseļu iegūšanas jomā, Savienība / misijas lauks topošajiem kandidātiem piešķir mācītāju licences. Šādas licences piešķiršana piedāvā iespēju un tiesības attīstīt mācītāja kalpošanas dāvanu. Licenzētam mācītājam ir tiesības sludināt no katedras draudzēs, nodarboties ar evaņģelizācijas kalpošanu, vadīt misijas darbu un piedalīties visās draudzes aktivitātēs.

Tomēr daudzās vietās pastāv apstākļi, kad Savienībai / misijas laukam nepieciešams nozīmēt licenzētu mācītāju pildīt vienlaicīgi kādas draudzes vai draudžu grupas mācītāja vai mācītāja palīga pienākumus. Lai pavērtu viņam ceļu pildīt kādas konkrētas kalpošanas funkcijas, draudze vai draudžu grupa, kurā viņam jākalpo, var viņu ievēlēt par savas draudzes vecāko. Tomēr, tā kā viņš strādā Savienības / misijas lauka labā un tā ir viņu pilnvarojusi un nozīmējusi, viņš arī to pārstāv un tā jebkurā laikā, vadoties pēc apstākļiem, var pieņemt lēmumu viņa pilnvaras un atbildības paplašināt, tādējādi ļaujot viņam veiksmīgāk pildīt savus pienākumus. Tiesības sankcionēt tādu pilnvaru un atbildības palielināšanu ir pirmajai instancei — divīzijas izpildkomitejai. Pirms Savienība / misijas lauks var licenzētiem mācītājiem piešķirt pilnvaras un atbildību, nepieciešama divīzijas izpildkomitejas atļauja. Sniedzot šo atļauju, skaidri un nepārprotami jānorāda, kādas papildus mācītāja funkcijas licenzētajam mācītājam ir tiesības veikt. Tomēr katrā gadījumā vienmēr jāatceras, ka viņa draudzes vecākā un arī paplašinātās funkcijas attiecināmas tikai uz draudzi vai draudžu grupu, kurā viņam nozīmēts strādāt.

Savienības / misijas lauka padomes lēmumi nedrīkst pārsniegt divīzijas padomes lēmumu robežas. Licenzētajam darbiniekam nav tiesību veikt draudzes iestādījumus un rituālus, kurus veic tikai ordinēts mācītājs tajās draudzēs, kur viņš nav izraudzīts par vietējo draudzes vecāko. Savienības / misijas lauka padomes lēmumu nedrīkst aizvietot ar draudzes vēlēšanām vai ordināciju evaņģēlija kalpošanai.

Bībeles skolotāji

Bībeles skolotājiem ir uzticēta ļoti svarīgi kalpošanas joma. To apstiprina Savienības / misijas lauki, šajā amatā nodarbinot tikai attiecīgai jomai atbilstošus cilvēkus. Viņus var pārvietot vajadzības gadījumā no vienas darba vietas uz citu. Viņiem var uzticēt strādāt tieši evaņģēlista vadībā, kurš ir atbildīgs par evaņģelizācijas kalpošanu, vai arī viņi var tikt nosūtīti uz kādu citu pilsētu darboties tās vietējā draudzē. Tādā gadījumā viņi atrodas tiešā vietējās draudzes mācītāja vadībā, tomēr tai pašā laikā, tie vispirms atrodas Savienības / misijas lauka pakļautībā. Nebūtu vēlams Savienības / misijas lauka Bībeles skolotājam, izņemot īpašus gadījumus, kad šādu rīkojumu izdod Savienība / misijas lauks, tikt ievēlētam jebkurā citā draudzes amatā, bet viņiem jāļauj brīvi veikt dvēseļu mantošanas darbu.

Adventistu Grāmatu Centra vadītāji

Adventistu Grāmatu Centra vadītāji ir Savienības / misijas lauka darbinieki. Viņi pakļaujas Savienības / misijas lauka padomei un prezidentam un strādā un tieši sadarbojas ar draudzes izdevniecībām. Tomēr viņus neievēl un nevada izdevniecību padomes, bet gan Savienības / misijas lauka atbilstošās organizācijas. Izvēloties šos darbiniekus, priekšroka jānodod spējīgiem cilvēkiem, kas ieguvuši speciālu sagatavotību un ir labi pazīstami ar draudžu izdevniecību darbu.

Draudzes mācītājam jāpalīdz evaņģēlistam

Kad kādā reģionā vai pilsētā, kurā atrodas draudze un to vada mācītājs un kāds evaņģēlists tiek lūgts vadīt evaņģelizācijas pasākumu, Savienībai / misijas laukam jālūdz attiecīgas draudzes mācītāju palīdzēt evaņģēlistam. Tādējādi mācītājam tiek sniegta iespēju iepazīties ar potenciālajiem draudzes locekļiem.

Savienības / misijas lauka darbiniekus vada Prezidents un padome

Savienības / misijas lauka prezidents, sadarbojoties ar Savienības / misijas lauka padomi, vada Savienības / misijas lauka darbiniekus viņu dažādajās aktivitātēs. Viņa pienākums ir

darbiniekus iepazīstināt ar padomes pieņemtajiem plāniem un nolikumiem, kā arī nodrošināt sadarbību ar darbiniekiem šo plānu īstenošanā. Prezidentam vajadzētu parādīt pastiprinātu interesi par Savienības / misijas lauka evaņģelizācijas darba īstenošanu, darot visu iespējamo, lai iedrošinātu savus darbiniekus un pastāvīgi atbalstītu viņu pūles dvēseļu mantošanas darbā. Viņa pienākums ir aktīvi papildināt jaunu darbinieku skaitu un palīdzēt jauno cilvēku apmācībā šādai kalpošanai. Savienības / misijas lauka nodaļu vadītājiem ir jāveicina draudzes sekmīgs darbs visās tās darbības jomās.

Visi Savienības / misijas lauka darbinieki — mācītāji, Bībeles skolotāji, nodaļu vadītāji, u.t.t. — atrodas tiešā Savienības / misijas lauka padomes pakļautībā. Viņi saņem savas pilnvaras no Savienības / misijas lauka un ir atbildīgi tikai tam un nevis kādai Savienībai / misijas laukam piederošai draudzei. Draudzes var lūgt Savienības / misijas lauka prezidentu, lai sniegtu darbinieku pakalpojumus vai palīdzību kalpošanā, bet tiesības nosūtīt kādam uzdevumam darbiniekus uz draudzi vienmēr ir tikai Savienības / misijas lauka padomei. Darbinieki var tikt nozīmēti darbam uz konkrētu draudzi, bet kad pēc Savienības / misijas lauka padomes viedokļa uzdevums ir jāmaina un jāsūta darbinieks uz citu draudzi, padomei ir tiesības to darīt. Savukārt darbinieks vai draudze var lūgt Savienības / misijas lauka padomi pārskatīt šo lēmumu par darbinieka nosūtīšanu uz citu draudzi. Tāds iesniegums rūpīgi jāizvērtē, ņemot vērā visus apstākļus un visas Savienības / misijas lauka vajadzības, lai pēc tam pieņemtu attiecīgu lēmumu. Ja izveidojas situācija, kad darbinieks atsakās sadarboties ar padomi un darboties saskaņā ar tās lēmumiem, viņa uzvedība jāuzskata par nepakļaušanos un saprotams ir attiecīgi jārīkojas. Nekādā gadījumā, attiecībā uz šādiem padomes lēmumiem tāds darbinieks nedrīkst lūgt draudzes iejaukšanos. Jebkura draudze, kas tādu darbinieku, kurš nepakļaujas Savienības / misijas lauka padomes lēmumam un šādos apstākļos atbalsta, tiek pakļauta disciplināram nosodījumam.

Pilnvaras un licences

Atbildīgajiem vadītājiem katrā organizācijas posmā, sākot no vietējās draudzes līdz pat Ģenerālkonferencēi, rūpīgi jāšargā Dieva

darbs. Lai šī darba ienaidnieki nepieklūtu mūsu katedrām, mēs tiekam mudināti rūpīgi sekot un neļaut nevienam cilvēkam, kurš nevar uzrādīt patiesu, termiņam derīgu konfesionālo pilnvaru, uzstāties mūsu sanāksmēs un teikt svētrunas. Tomēr jāatzīst, ka ir gadījumi, kad ir pieņemams, ka mūsu draudzes uzrunā valdības pārstāvji vai administratīvie vadītāji, tomēr nevienam nedrīkst pieļaut pie katedras teikt svētrunas bez Savienības / misijas lauka valdības atļaujas.

Draudzes ar savu savstarpējo Savienības / misijas lauka lēmumu konkrētiem cilvēkiem piešķir autoritāti un pilnvaras pārstāvēt un runāt draudzes vārdā kā mācītājiem un evaņģēlistiem. Šo piešķirto autoritāti un pilnvaras apliecina izsniegtās apliecības, kas katram tiek dotas rakstiskā veidā, uzrādot darbības laiku un kuras parakstījuši Savienības / misijas lauka darbinieki. Tādējādi šīs pilnvaras personīgi nepieder darbiniekam. Tās ir organizācijas pilnvaras, kura tās izdeva un tās var atsaukt jebkurā brīdī, ja rodas tāda nepieciešamība un apstākļi. Darbinieka goda pienākums, tiklīdz organizācija to pieprasa, ir pilnvaras atdot.

Oficiālās apliecības tiek izsniegtas visiem autorizētiem Septītās dienas Adventistu darbiniekiem, un tās uz noteiktu laika periodu izsniedz atbildīgā padome.

Pilnvaras, kam beigušies derīguma termiņi

Pilnvaras izsniedz uz laika periodu, ko nosaka Savienības / misijas lauka konstitūcija vai nolikumi. Pilnvaras atjauno Savienība / misijas lauks, par šādu lēmumu nobalsojot to sesijās vai izpildkomitejā. Ja kāda iemesla dēļ nav vēlams atjaunot kāda mācītāja pilnvaras, viņš pārstāj darboties kā Savienības / misijas lauka darbinieks. Pilnvaras ar beigušos derīguma termiņu nedod viņam tiesības darboties jebkurā amatā kā mācītājam. Šādā gadījumā viņam ir tādas pašas tiesības kā visiem pārējiem draudzes locekļiem, un ne vairāk.

Atstādinot mācītāju no amata

Mācītāju no ieņemamā amata var atstādināt ar Savienības / misijas lauka padomes lēmumu, neietekmējot viņa personīgo draudzes locekļa statusu. Ja mācītājs tiek svītrots no draudzes

sarakstiem, bet tad atkal uzņemts atpakaļ draudzē, tas nenozīmē, ka viņš automātiski tiek atjaunots mācītāja kalpošanas darbā. Šis cilvēks draudzē tiek atkārtoti uzņemts tikai kā draudzes loceklis.

Darbinieki pensijā

Visos Savienības / misijas laukos ir darbinieki, kas sakarā ar vecumu vai veselības stāvokli, ir atstājuši aktīvo kalpošanu un devušies pensijā. Šādi darbinieki pelnījuši cieņu un iejūtību. Daudzos gadījumos viņi ir pavadījuši garus gadus, palīdzot celt un pilnveidot Dieva darbu. Viņu klātbūtne mūsu draudzēm ir svētība un liela palīdzība.

Pensijā devušies darbinieki parasti ir draudzes locekļi draudzēs, kas atrodas vistuvāk viņu dzīves vietai. Viņus var ievēlēt jebkurā draudzes amatā, lai visā pilnībā pildītu savus pienākumus. Savienības / misijas lauka padomes uzraudzībā viņi var turpināt pildīt un izmantot savas mācītāju funkcijas.

Mūsu draudzēs kalpojošie mācītāji bez pilnvarām

Var būt gadījumi, ka draudzē ir personas, kas vairākus gadus atpakaļ tikuši ordinēti kā mācītāji, bet kuri pamatotu iemeslu dēļ vairs nav saņēmuši organizācijas piešķirtās pilnvaras. Viņus var ievēlēt kā draudzes vecākos un, ja viņu ordinācija nav atzīta par spēkā neesošu, viņus nav atkārtoti jāordinē kā draudzes vecākos. Tomēr savā kalpošanā viņi ir ierobežoti ar vietējā draudzes vecākā amata priekšrocībām un darbu.

11. NODAĻA

DRAUDZES VĒLĒŠANAS

Ņemot vērā draudzes darbiniekiem lielās uzticētās atbildības un no viņiem sagaidītā darba raksturu, draudzes darbinieku vēlēšanas ir ļoti svarīgs darbs. Šo pienākumu jāpilda pastāvīgi un patiesi lūdzot, kārtīgi un pieejot tam ar nopietnu attieksmi. Par draudzes kalpotājiem jāizvēlas tikai tādi cilvēki, kas spēs pilnībā pildīt viņu amatam uzticētos pienākumus.

Izvirzīšanas komiteja

Septītās dienas Adventistu draudzēs darbiniekus ievēl katru vai katru otro gadu, darbojoties nozīmētai izvirzīšanas komitejai. Šī komiteja sniedz draudzei savu atskaiti, kura tad iepazīstas un balso par piedāvātajām kandidatūrām. Šī procedūra dod iespēju draudzei rūpīgi izpētīt katru vārdu pirms vēlēšanām un tādējādi izvairīties no iespējamām strīdēm un diskusijām, kas rodas, ja izvirzīšana noris tieši publiski sanāksmē.

Izvirzīšanas komitejas pienākums ir izpētīt draudzes vajadzības un rūpīgi, bet taktiski pārbaudīt katra kandidāta spējas kalpot dažādos amatos. Tā iemesla dēļ darbiniekus nevar ievēlēt vienkārši, izraugot kandidātus publiski draudzes darba sanāksmē.

“Draudzes rokasgrāmatā” nav noteikts izvirzīšanas komitejas locekļu skaits. Tas būs sākot no pieciem locekļiem mazās draudzēs līdz lielākam locekļu skaitam lielākās draudzēs. Tiešs izvirzīšanas komitejas locekļu skaits jāizvēlas katrai draudzei individuāli. Draudzes padomei vēlams šo jautājumu izskatīt pirms paziņošanas draudzei. Pēc tam draudzei var izteikt pienācīgu priekšlikumu īsā paziņojumā Sabata dievkalpojuma laikā.

Kad jāizrauga izvirzīšanas komiteja

Izvirzīšanas komiteju vēlams nozīmēt agri — draudzes gada noslēdzošajā ceturksnī. Savu paziņojumu draudzei izvirzīšanas komiteja iesniedz ne vēlāk kā vismaz trīs nedēļas pirms draudzes gada pēdējā Sabata.

Kā izveidot izvirzīšanas komiteju

Par šo jautājumu ar draudzi jārunā draudzes mācītājam vai reģiona vadītājam, vai viņu prombūtnes gadījumos draudzes vecākajam. Tad draudze nozīmē īpašu komiteju, kas būs atbildīga izvirzīt izvirzīšanas komiteju. Pastāv divi veidi, kā šo komiteju izvēlēties:

1. Izvirzot potenciālos kandidātus mutiskā vai rakstiskā veidā publiskas sanāksšanas laikā. Ja tiek izteikti mutiski ieteikumi, jāsaprot, ka viens draudzes loceklis var izvirzīt tikai vienu kandidātu. Netiek atzīti viena cilvēka vai kādas mazas grupas centieni diktēt savu gribu visai draudzei. Jādara viss iespējamais, lai nodrošinātu taisnīgu draudzes locekļu pārstāvniecību šajā komitejā. Jāizvairās no visa, kas varētu būt ar politisku raksturu. Šīs īpašās komitejas priekšsēdētājs ir mācītājs vai reģionālais vadītājs. Gadījumos, kad kādai draudzei vēl nav nozīmēts mācītājs vai reģionālais vadītājs, šīs īpašās komitejas priekšsēdētāju no īpašās komitejas locekļiem izvirza draudzes padome. Īpašās komitejas locekļu skaits parasti ir tāds pats kā draudzes padomes locekļu skaits, ar iespējamiem papildus pieciem līdz septiņiem cilvēkiem.
2. Draudzei pilnvarojot draudzes padomi, kopā ar pieciem līdz septiņiem citiem draudzes locekļiem, kurus izvēlas draudze, saskaņā ar iepriekšminēto paragrāfu pildīt īpašās komitejas funkcijas. Draudzes padome šādā sastāvā izpilda īpašās komitejas funkcijas. Ja izvēlas šo metodi, parasti kā īpašās komitejas priekšsēdētājs kalpo draudzes padomes priekšsēdētājs.

Nākošie soļi ir sekojoši:

- a. Balsojot, draudze izvēlas īpašo komiteju izmantojot vienu no iepriekšminētajām divām metodēm.
- b. Īpašā komiteja draudzei ierosina vārdus izvirzīšanas komitejai, kā arī ierosinājumu par sekretāru. Jācenšas panākt, lai nodrošinātu taisnīgu draudzes locekļu pārstāvniecību izvirzīšanas komitejā.
- c. Balsojot, draudze apstiprina izvirzīšanas komiteju, nosaucot arī sekretāru.

- d. Par izvirzīšanas komitejas locekli automātiski pēc amata kļūst draudzes mācītājs vai reģionālais vadītājs; viņš arī izpilda šīs komitejas priekšsēdētāja lomu. Ja viņš (mācītājs vai reģionālais vadītājs) izvēlas atteikties no šī amata, vai arī ja šai draudzei nebija nozīmēts mācītājs vai reģionālais vadītājs, īpašā komiteja iesaka izraudzīt kādu vietējās draudzes locekli, kurš varētu kalpot kā izvirzīšanas komitejas priekšsēdētājs.
- e. Izvirzīšanas komiteja satiekas savās sanāksmēs, lai sagatavotu kandidātu sarakstu par iespējamiem draudzes darbiniekiem, ko vēlāk piedāvā draudzei tā apstiprināšanai.
- f. Balsojot, draudze apstiprina visus nākamā gada atbildīgos darbiniekus.

Kuriem ir jābūt izvirzīšanas komitejas locekļiem

Darbam izvirzīšanas komitejā jāizvēlas tikai nevainojamas reputācijas draudzes locekļi. Tiem jābūt veselīgi domājošiem cilvēkiem ar labām spriešanas spējām un, pāri visam, lai tie būtu dziļi ieinteresēti draudzes labklājībā un uzplaukumā.

Izvirzīšanas komitejas darbs

Pēc iespējas ātrāk pēc to ievēlēšanas, priekšsēdētājam jāsasauca izvirzīšanas komitejas sanāksme. Lūdzot sirsnīgi Dieva svētītu vadību, komiteja uzsāk savu darbu, sagatavojot draudzei iesniedzamo kandidātu (no draudzē esošajiem locekļiem) sarakstu draudzes darbinieku un viņu palīgu amatiem. Katru kandidātu izvirza ievēlēšanai noteiktā amatā. Kopīgo kandidātu sarakstu paziņo visai draudzei Sabata dievkalpojumā vai speciāli sasauktā draudzes stundā. Izvēloties kandidātus, komiteja var apspriesties ar citām labi informētām personām. Šī komiteja neizvirza mācītāju vai mācītāja palīgu (palīgus). Tos izvēlas un izvirza Savienības / misijas lauka izpildkomiteja.

Draudzes izvirzīšanas komiteja ierosina kandidātus ievēlēšanai sekojošos amatos:

- Draudzes vecākais (-ie)
- Diakons (-i)
- Diakone (-es)

- Sekretārs
- Mantzinis
- Mantziņa palīgs (-i)
- Bērnu kalpošanas nodaļas vadītājs
- Draudzes kora vadītājs, vai atbildīgais par mūziku
- Draudzes ērģelnieks vai pianists
- Izglītības nodaļas sekretārs
- Ģimenes kalpošanas nodaļas vadītājs (- i)
- Sieviešu kalpošanas nodaļas vadītāja
- Kalpošanas cilvēkiem ar īpašām vajadzībām nodaļas vadītājs
- Personīgās kalpošanas nodaļas vadītājs
- Personīgās kalpošanas nodaļas sekretārs
- Bībeles skolas vadītājs
- Izdevējdarbības kalpošanas vadītājs
- Interesu koordinators
- Labdarības kalpošanas nodaļas vadītājs
- Sabatskolas vadītājs (-i)
- Sabatskolas vadītāja palīgs (-i)
- Sabatskolas sekretārs
- Sabatskolas sekretāra palīgs
- Sabatskolas nodaļu vadītāji, ieskaitot pieaugušo nodaļas vadītāju un sabatskolas neklātienas kursu nodaļa
- Sabatskolas ieguldījumu sekretārs
- Brīvdienas Bībeles skolas vadītājs
- Mājas un Skolas Apvienības vadītājs
- Mājas un Skolas Apvienības sekretārs — mantzinis
- Sabiedriskā darba nodaļas vadītājs
- Sabiedriskā darba nodaļas sekretārs — mantzinis
- Adventistu Jaunatnes Junioru Apvienības vadītājs
- Adventistu Jaunatnes Junioru Apvienības vadītāja palīgs (-i)
- Adventistu Jaunatnes apvienības vadītājs
- Adventistu Jaunatnes apvienības vadītāja palīgs
- Adventistu Jaunatnes apvienības aizbildnis
- Adventistu Jaunatnes apvienības sekretārs — mantzinis
- Adventistu Jaunatnes apvienības sekretāra — mantziņa palīgs
- Adventistu Jaunatnes apvienības mūzikas nodaļas vadītājs
- Adventistu Jaunatnes apvienības ērģelnieks vai pianists
- Ceļa Meklētāju kluba direktors

- Ceļa Meklētāju kluba direktora vietnieks
- Piedzīvojumu meklētāju kluba direktors
- Sabiedrisko attiecību un Reliģiskās brīvības nodaļas vadītājs
- Komunikāciju nodaļas sekretārs vai Komunikāciju nodaļas locekļi
- Veselības kalpošanas nodaļas vadītājs
- Namturības kalpošanas nodaļas vadītājs
- Draudzes padome
- Draudzes skolas padome

Var ievēlēt vēl citus darbiniekus, kas draudzei ir nepieciešami, izņemot sabatskolas skolotājus, kurus ievēl sabatskolas padome un apstiprina draudzes padome.

Mājas un Skolas Apvienības darbiniekus ievēl tikai tur, kur vietējā draudze ir vienīgā draudze, kura atbalsta šo skolu. Šo darbinieku kandidatūras sarakstu iesniedz skolas padomei, kura to apstiprina. Gadījumos, kad skolu atbalsta vairāk kā viena draudze, visu procedūru izpilda skolas padome.

Izvirzīto draudzes kandidātu skaits ir atkarīgs no draudzes locekļu skaita. Ja draudze ir maza, var iztikt bez daudziem vadītāju palīgiem. Lielākās draudzēs var būt nepieciešami visi iepriekšminētā saraksta darbinieki.

Izvirzīšanas komiteja konsultē potenciālos darbiniekus

Kad visiem amatiem izvirzīti uzticami, lojāli vietējās draudzes locekļi, izvirzīšanas komitejas locekļu pienākums ir izvirzītos kandidātus informēt par viņu izvirzīšanu attiecīgajam amatam, lai gūtu viņu piekrišanu kalpošanai.

Priekšlikumu iesniegšana izvirzīšanas komitejā

Ja kāds draudzes loceklis vēlas uzrunāt izvirzīšanas komiteju to sanāksmju laikā, lai izteiktu ierosinājumus vai pretenzijas, viņam / viņai šāda iespēja jānodrošina. Pēc tam, kad šis cilvēks izteicis priekšlikumu / pretenziju un izgājis no telpas, izvirzīšanas komitejas pienākums ir to pienācīgi apspriest un izvērtēt. Kad tas ir paveikts un izvirzīšanas komitejas locekļi nonākuši pie kopīga

lēmuma, komiteja ir gatava sniegt ziņojumu draudzei par savu darbu.

Izvirzīšanas komitejas pārrunas ir konfidenciālas

Ja kāds komitejas loceklis izpauž ārpus komitejas jebko, kas ticis pateikts vai kas norisinājies izvirzīšanas komitejas sanāksmju laikā attiecībā uz to vai citu draudzes locekli, kura kandidatūra var var tikt likta priekšā ievēlēšanai kādā no draudzes amatiem, tad tas tiek uzskatīts par kristīgās ētikas un zelta noteikuma gara rupju pārkāpumu. Šāds pārkāpums ir pietiekams iemesls attiecīgā locekļa izslēgšanai no izvirzīšanas komitejas. Visām pārrunām un diskusijām attiecībā uz katra cilvēka atbilstību attiecīgajam amatam jābūt pilnīgi konfidenciālām. Ja rodas nepieciešamība uzzināt informāciju no ārpus komitejas esošiem avotiem, tad tas noteikti jāveic komitejas priekšsēdētājam.

Šie principi attiecināmi uz visu draudžu un Savienības / misijas lauka izvirzīšanas komiteju darbu.

Ziņojums draudzei

Izvirzīšanas komitejas ziņojums tiek sniegts visai draudzei, bet ne draudzes padomei. Draudzes padomei nav nekādu tiesību šo jautājumu izlemšanā. Šo ziņojumu draudzei var sniegt vai nu Sabata dievkalpojumā vai šim nolūkam īpaši sasauktā draudzes stundā.

Kad izvirzīšanas komiteja ir gatava sniegt ziņojumu, izvirzīšanas komitejas priekšsēdētājam jādod iespēja sniegt attiecīgu paziņojumu draudzei. Vēlams draudzes locekļiem izdalīt ziņojuma kopijas, vai arī lūgt izvirzīšanas komitejas sekretāram to nolasīt skaļi. Komitejas priekšsēdētājs paziņo, ka balsošana par šo sarakstu notiks nākamajā vai aiznākamajā nedēļā.

Pretenzijas izvirzīšanas komitejas sarakstam

Jebkuram draudzes loceklim ir tiesības izteikt pretenzijas jeb iebildumus izvirzīšanas komitejas izstrādātajam sarakstam. Jebkura šāda pretenzija personīgi jādara zināma izvirzīšanas komitejai izskatīšanai pirms otrā ziņojuma nolasīšanas, izsakot vēlmi komitejas priekšsēdētājam vai draudzes mācītājam uzrunāt

izvirzīšanas komiteju. Bez tam, otrā lasījuma laikā cilvēkam, kuram ir ierosinājumi vai iebildumi, ir tiesības bez tuvākiem paskaidrojumiem pieprasīt, lai izvirzīšanas komiteja pārskatītu izvirzīto sarakstu, kas jāveic priekšsēdētājam. Parasti komitejas priekšsēdētājs mutiski paziņo, ka šis priekšlikums ir pieņemts. Tomēr, ja izteiktā piezīme ir vienīgi jauna priekšlikuma ierosināšana, tad jautājumu izšķir bez apspriešanas ar vienkāršu balsu vairākumu. Tad priekšsēdētājs paziņo laiku un vietu, kad izvirzīšanas komiteja pulcēsies atkārtoti, lai uzklausītu attiecīgos iebildumus un pretenzijas. Līdz ar to, visiem draudzes locekļiem, kam ir kādas pretenzijas vai iebildumi, vēlams izziņotajā laikā darīt to zināmu izvirzīšanas komitejai.

Ļoti nopietns pārkāpums ir, ja kāda draudzes locekļa pretenziju rezultātā tiek atliktas vēlēšanas un šis draudzes loceklis nedara zināmus savus iemeslus izvirzīšanas komitejai. Tikai ļoti nopietni iemesli var būt par pamatu neierašanās attaisnojumam. Iebildumi, kas ir nebūtiski un nepamatoti pret jebkuru kandidātu, nedrīkst tikt uzklausīti un ņemti vērā. Ja pastāv nopietni iemesli, lai kandidāts tiktu atsaukts, šie iemesli ir jādara zināmi izraudzīšanas komitejai. Komitejas pienākums ir rūpīgi pārbaudīt izteiktās pretenzijas. Ja tās izrādās patiesas, komitejai jāizvēlas cits kandidāts. Kad draudzei atkal tiek piedāvāts kandidātu saraksts, draudze par to balso.

Katram draudzes loceklim ir balsstiesības un pienākums balsot draudzes darbinieku un amatpersonu vēlēšanās. Vēlēšanas tiek uzskatītas par notikušām, ja ir nobalsojuši vairākums no klātesošajiem draudzes locekļiem.

Vakances — Ja gada laikā nāves, aizbraukšanas atstādināšanas, atkāpšanās vai kāda cita iemesla rezultātā rodas brīva vakance kāda darbinieka amatā, draudzes padome izvirza jaunu kandidātu, kas kalpotu attiecīgajā amatā līdz nākamajām vēlēšanām un draudze par izvirzīto kandidātu nobalso.

Delegātu ievēlēšana Savienības / misijas lauka sesijai

Vietējās un ūniju Savienībās / misijas lauku organizācijas visi administratīvie darbinieki tiek ievēlēti no attiecīgā vēlētāju apgabala vidus. Savienības / misijas lauka vietējās draudzes ievēl delegātus, kas dosies uz Savienības / misijas lauka sesiju. Tie tiek likumīgi

pilnvaroti savienības / misijas lauka sanāksmēs pārstāvēt draudzes. Savienības / misijas lauka sesijā ievēl darbiniekus, piešķir pilnvaras un licences, ja nepieciešams, pieņem vai izmaina konstitūciju un kārtu citus jautājumus.

Viena no vissvarīgākajām darbībām ir padomes ievēlēšana, kuras pienākums ir funkcionēt laikā starp sesijām. Šai padomei visas Savienības / misijas lauka draudzes ar delegātu starpniecību ir uzticējušas izpildvaras tiesības visu jautājumu risināšanā.

Delegātu izraudzīšana — “Dievs gribētu redzēt savus ļaudis izprotošus. Viņš ir iekārtojis tā, ka uz mūsu savienībām dodas kā delegāti draudžu ievēlēti cilvēki. Šos cilvēkus rūpīgi jāpārbauda. Viņiem jābūt uzticamiem. Delegātu izraudzīšana, kuri piedalīsies mūsu Savienībā, izvēle ir ļoti svarīgs jautājums. Šie cilvēki izveidos plānus, kuriem sekojot, tiks veicināts mūsu darbs. Tāpēc tiem jābūt cilvēkiem ar izpratni, veselo saprātu un spējīgiem ar izšķirtspēju no cēloņiem līdz sekām.” (“Liecības Draudzei”, 9. sēj., 262. lpp.)

Katras draudzes delegātu skaitu, kas piedalīsies Savienības / misijas lauka sesijā, nosaka Savienības / misijas lauka konstitūcijas noteikumi. Kad pienāk laiks ievēlēt delegātus, šo jautājumu draudzes priekšā izvirza mācītājs, vai draudzes vecākais, sadarbībā ar mācītāju. Delegātu izvirzīšanai var izraudzīt īpašu komiteju, vai arī šo pienākumu pildīt var lūgt arī draudzes padomei. Šajā darbā nedrīkst iejaukt neko, kas saistīts ar politiku. Kā delegātus vēlams ievēlēt vīriešus un sievietes, kas pazīstami ar savu dievbijību un lojalitāti, un kuri varēs apmeklēt sesiju.

Kad komiteja vai draudzes padome savu darbu ir beigusi, tā paziņo draudzei, nosaucot izraudzītos draudzes locekļus kā delegātus. Tad draudze balso par izvirzītajiem kandidātiem. Nevienam draudzes darbiniekam nevar kļūt tikai sava ieņemamā amata dēļ par delegātu. Pēc vēlēšanām, draudzes sekretārs aizpilda īpaši šim nolūkam paredzētas delegātu akreditācijas veidlapas, un tad nosūta tās Savienības / misijas lauka sekretāram. Izvēlētie delegāti kļūst par draudzes pilntiesīgiem pārstāvjiem un tad, apvienojoties ar citiem Savienības / misijas lauku draudžu kandidātiem, ievēl Savienības / misijas lauka darbiniekus un lemj par citiem ar Savienību / misijas lauku saistītiem jautājumiem. Ūnijas / misijas lauka sesiju delegātus izrauga Savienības / misijas lauki un nevis

vietējās draudzes. Ģenerālkonferences sesiju delegātus izvēlas divīzijas un ūnijas / misijas lauki. Šo ievēlēšanas organizāciju darbības laiku nosaka attiecīgās konstitūcijas nolikumi.

Delegātu pienākumi — Savienības / misijas lauka sesijas vai pilntiesīgās sanāksmes delegātus izvēl ne tikai kā draudzes vai Savienības / misijas lauka pārstāvjus, lai tie būtu attiecīgās draudzes vai Savienības / misijas lauka pārstāvji. Delegātam vajadzētu raudzīties uz visu darbu kopumā, atceroties to, ka viņš / viņa ir atbildīgi par sekmīgu visa lauka labklājību katrā darbības jomā. Nav pieļaujams, ka lielu draudžu vai Savienības / misijas lauka delegācijas pieprasa sev lielas tiesības izlemt tos vai citus jautājumus Savienības / misijas lauka sesijā. Katram delegātam jāpakļaujas Svētā Gara vadībai un jābalso saskaņā ar savu sirdsapziņu pēc savas pārliecības. Jebkurš draudzes vai Savienības / misijas lauka darbinieks vai vadītājs, kurš cenšas kontrolēt kādas delegātu grupas balsojumu, tiek diskvalificēts un turpmāk zaudē tiesības pildīt šo pienākumu.

Savienības / misijas lauka darbinieku atbildība

Vietējai draudzei nav tiesības ārpus tās pilnvaru robežas. Tā apvienojas ar citām Savienības / misijas lauka draudzēm, izraugot un uzticot pilnvaras un atbildību Savienības / misijas lauka darbiniekiem un padomei, kas turpinās Savienības / misijas lauka darbu laikā starp sesijām. Šie ievēlētie darbinieki ir atbildīgi pilnībā tikai Savienībai / misijas laukam, nevis kādai konkrētai draudzei.

Savienības / misijas lauka padomes locekļi pārstāv visu Savienību / misijas lauku

Savienības / misijas lauka padomes locekļi tiek ievēlēti, lai pildītu darbu visā Savienības / misijas lauka teritorijā. Tie nepārstāv tikai kādu atsevišķu draudzi vai reģionu, vai Savienības / misijas lauka teritorijā esošu atsevišķu institūciju. Katram padomes loceklim jāizjūt pilnīga atbildība, rūpējoties par visa darba virzību uz priekšu attiecīgajā laukā. Padomes lēmumus un padomes locekļu balsošanu nedrīkst kontrolēt vai ietekmēt neviena draudze, draudzes locekļu grupa vai atsevišķa persona. Visi lēmumi ir jāpieņem tikai pēc

rūpīgas, vispusīgas izpētes, lūdzot Dieva vadību visu jautājumu pieņemšanā un risināšanā, kas attiecas uz svētā darba vadīšanu.

12. NODAĻA

EVANĢĒLIJA FINANSĒJUMS

Evanģēlija plānā paredzēts, ka Dieva darba — mūžīgā evanģēlija atbalstīšana tiek nodrošināta ar Viņa ļaužu desmitās daļas maksājumiem un citi ziedojumiem. Septītās dienas Adventistu draudze kopš darbības pirmsākumiem šādam plānam ir stingri sekojoši.

Bībelisko pamatojumu desmitās tiesas maksāšanai un ziedojumu došanai atrodam sekojošajās Rakstu vietās: 3.Moz. 27:30; Mal. 3:8-12; Mt. 23:23; 1.Kor. 9:9-14; 2.Kor. 9:6-15. Jāievēro arī Pravieša Gara rakstītais:

“Desmitā un ziedojumu sistēma tika ieviesta, lai cilvēku prātā nostiprinātu lielo patiesību, ka Dievs saviem radījumiem ir visu svētību Avots un ka Viņam pienākas cilvēku pateicība par aizgādību un visām labajām dāvanām.” (“Sentēvi un pravieši”, 441. lpp.)

“Dievam maksātā desmitā tiesa un ziedojumi ir apliecinājums Viņa tiesībām uz mums caur radīšanu, kā arī apliecinājums Viņa tiesībām caur pestīšanu. Tā kā viss mūsu spēks rodas no Kristus, šiem ziedojumiem būtu jāplūst no mums pie Dieva. To nolūks ir, lai mēs vienmēr atcerētos mūsu atpestīšanu. Mums vienmēr jāpatur prātā upuris, kas izdarīts mūsu labā un tam jāietekmē visas mūsu domas un nolūki. Kristum patiesi jābūt kā krustā sistam mūsu vidū.” (“Liecības Draudzei”, 6. sēj., 479. lpp.)

“Desmitā tiesa ir svēta, paredzēta tikai Dievam. To ir jānogulda Viņa krātuvēs, un jālieto, uzturot evanģēlija darbiniekus viņu darbā.” (“Liecības Draudzei”, 9. sēj., 249. lpp.)

“Viņš Saviem ļaudīm devis plānu kā iegūt pietiekami lielas summas, lai padarītu šo institūciju sevi uzturošu. Dieva desmitās tiesas plāns ir skaists tā vienkāršībā un vienlīdzībā. Šajā kalpošanā var piedalīties visi ticībā un ar drosmi, jo tās izcelsme ir dievišķa. Tajā apvienota ir vienkāršība un lietderība un nav nepieciešama dziļa pētniecība, lai to izprastu un īstenotu. Katrs var nojaust, ka iegulda savu artavu vērtīgā glābšanas darba veicināšanā. Katrs vīrietis, sieviete un jauniets var kļūt bez tā par Kunga mantzini un

pildīt mantziņa pienākumus.” (“Liecības Draudzei”, 3. sēj., 388. 389. lpp.) Apustulis saka: “... Lai ikviens, cik bijis iespējams atlicināt, tur gatavībā, ka dāvanas nav jālasa tikai tad, kad es nākšu.” 1.Kor. 16:2.

“Tas, kas, pamatojoties uz Svētajiem Rakstiem, ticis nodalīts kā Kungam piederošs, sastāda evaņģēlija ienākumus un vairs nepieder mums. Ja cilvēks ņem no Dieva naudas glabātuves un šos līdzekļus izmanto kalpojot sev vai citu ļaužu pasaulīgajos darījumos, tas tiek uzskatīts par svētuma apgānīšanu un Dieva zaimošanu.” (“Liecības Draudzei”, 9. sēj., 246., 247. lpp.)

“Katrs draudzes loceklis jā māca būt uzticīgam, godīgi nododot desmito tiesu.” (“Liecības Draudzei”, 9. sēj., 251. lpp.)

“Tā nav cilvēcīga prasība, bet tā ir viena no Dieva pavēlēm, ar kuras palīdzību var uzturēt un īstenot Viņa darbu pasaulē. ... Nav attaisnojuma tiem, kuri nenodod desmito un ziedojumus Kungam.” (“Liecības sludinātājiem”, 307. lpp.)

“Dievs Evaņģēlija vēsts pasludināšanu ir darījis atkarīgu no Viņa ļaužu pūlēm un dāvanām. Ienākumus Kunga darbam sastāda desmitais un labprātīgie ziedojumi, kas tam nodrošina finanšu atbalstu. No cilvēkiem uzticētajiem līdzekļiem Dievs sev prasa noteiktu daļu – vienu desmito. Katram ir dota iespēja brīvi izlemt, vai viņš varēs ziedot vairāk.” (“Apustuļu darbi”, 74. lpp.)

“Dievs ir devis īpašus norādījumus, kā izmantot desmito tiesu. Viņš nav paredzējis, ka Viņa darbs tiktu izkropļots līdzekļu trūkuma dēļ. Lai darbā nerastos nejaušības un kļūdas, Viņš mūsu pienākumu ir izteicis skaidri un nepārprotami. Daļu, ko Dievs paredzējis Sev, nedrīkst lietot citiem nolūkiem kā vien tiem, ko Viņš norādījis. Neviens nedrīkst justies brīvs nenododot savu desmito daļu un izlietojot to pēc saviem ieskatiem. Cilvēki nedrīkst to lietot sevis labā pat ārkārtas gadījumos, nedz arī pēc saviem nodomiem, pat ja tie to uzskatītu par tā Kunga darbu.” (“Liecības Draudzei”, 9. sēj., 247. lpp.)

Namturība

Kristieši ir Dieva pārvaldnieki, kam uzticēta Viņa mantība un, kā Viņa partneriem, atbildība rīkoties ar to saskaņā ar Viņa sniegtām

vadlīnijām un principiem, kas lasāmi Svētajos Rakstos un Praviešu Gara rakstītajos darbos. Dievišķais padoms ir, ka “no namturiem galvenām kārtām prasa, ka tie būtu uzticami” (1.Kor. 4:2). Namturības jautājums savā pilnīgajā veidā aptver daudzus kristīgās dzīves un pieredzes aspektus, tādus kā mūsu laiks, mūsu ietekme un mūsu kalpošana, bet nav šaubu, ka mūsu materiālo līdzekļu pārvaldīšana ir būtiski svarīga tās daļa. Tas skar visu draudzes ģimeni. Tā ietver to, ka mēs atzīstam Dieva visvarenību, Viņa pārvaldību pār visu dzīvo un Viņa žēlastības ietekmi uz mūsu sirdīm. Sakarā ar mūsu garīgo izaugsmi un ar dziļāku šo principu izpratni mums arvien pilnīgāk atklājas, kā Dieva mīlestība darbojas mūsu dzīvēs.

Lai gan kristīgās namturības jautājums skar tikai mūsu materiālos līdzekļus, tomēr skaidri parāda savu ietekmi uz visu mūsu kristīgo dzīvi. Kungs no mums prasa noteiktu daļu, lai Viņš varētu piepildīt konkrētas lietas mūsu labā. Mūsu paklausība Debesu Tēva prasībām aicina materiālo līdzekļu pārvaldi stādīt visaugstākā pakāpē. Mūsu Dievs nav bargs un prasīgs. Viņš nepieprasa despotiskā veidā, lai mēs Viņam kalpotu vai Viņu atzītu ar saviem ziedojumiem. Tomēr Viņš ir paredzējis, ka tad, kad mēs strādāsim saskaņā ar Viņa nodomiem, mūsu sirdīs izliesies bagātīgas garīgas svētības. Turpretī, ja mēs atsakāmies ar Viņu sadarboties, lai īstenotu Viņa plānus, mēs zaudēsim Viņa bagātīgās svētības tieši tad, kad tās mums būs visvairāk nepieciešamas.

“Dievs vēlas, lai visi Viņa pārvaldnieki būtu precīzi, sekojot dievišķajai kārtībai. Viņi nedrīkst novirzīties no tā Kunga plāniem, veicot kādu labdarības darbu vai dodot kādu dāvanu vai ziedojumu, kur un kā tas viņiem kā cilvēciegiem darba rīkiem liktos pareizi. Tas ir pilnīgi nepareizi, ja kāds mēģina uzlabot Dieva plānu un izmēģināt kaut ko savu, parādot labas ierosmes vai vēlēšanās pēc tā vai cita gadījuma un darot to pretēji Dieva prasībām. Dievs aicina mūs darboties pēc Viņa veidotās kārtības. Viņš darījis zināmus Savus plānus un visiem, kas ar Viņu sadarbojas, šis plāns jāīsteno, nevis jāmēģina to uzlabot.” (“Liecības Draudzei”, 9. sēj., 248. lpp.)

Desmitā tiesa

Dievs aicina draudzes locekļus, atzīstot viņiem atklāto Dieva plānu Bībelē un arī svēto priekšrocību un atbildību, kas tiem dāvināta kā Dieva bērniem un Viņa draudzes locekļiem, godīgi nodot draudzes mantnīcā desmito tiesu (vienu desmito tiesu no visiem saviem ienākumiem).

Desmito tiesu neizmanto un nelieto apmaksai vietējā draudze, bet tā tiek nodota Savienības / misijas lauka mantzinim. Tādējādi desmitās tiesas maksājumi no visām draudzēm ieplūst Savienības / misijas lauka kasē, kas, savukārt, vienu desmito tiesu no saviem kopējiem ienākumiem nodod ūnijai. Savukārt ūnija vienu desmito tiesu no saviem ienākumiem nosūta Ģenerālkonferencē vai tās divīzijām. Tādējādi Savienība / misijas lauks, ūnija un Ģenerālkonference ir nodrošināti ar līdzekļiem, ar kuriem atbalstīt nodarbinātos darbiniekus un apmaksāt Dieva darbā radušos izdevumus katrā to darbības sfērā un atbildībās.

Papildus savu ienākumu desmitās tiesas nodošanai, Savienības / misijas lauki caur ūniju draudzes programmu finansēšanai Ģenerālkonferencē vai tās divīzijai nodod papildus savu desmito tiesas procentus, kā to nosaka Ģenerālkonferences Izpildkomiteja vai divīzijas padome.

Tieši tāda kārtība ir izveidota, lai savāktu un sadalītu finanšu fondus visā pasaulē un lai piešķirtu līdzekļus pašreizējam darbam. Draudzes darbības finansiāli — saimnieciskie aspekti ir ļoti svarīgi. Tos nevar nodalīt no glābšanas vēsts izplatīšanas, jo tie ir šo pūļu neatņemama sastāvdaļa.

Sistemātiska labdarība un vienotība — Draudzes finanšu plāns kalpo daudz augstākam mērķim, nekā tas parādās finansiālajos un statistikas ziņojumos. Šis draudzes darbības attiecīgais veids ir sevišķi svarīgs un ir kas vairāk kā tikai līdzekļu ievākšana un izdalīšana. Tas Dieva vadībā ir viens no lielākajiem vienojošajiem Adventes kustības faktoriem. Dieva ļaudis ir vienoti ļaudis. Draudzes sistēma, sadalot desmito tiesu starp Savienību / misijas lauku un ūniju, un starp ūniju un Ģenerālkonferenci, un daloties ar šiem līdzekļiem vispasaules misijas laukiem, kalpo lielajam draudzes darba vienojošajam mērķim visā pasaulē.

Kā jāizmanto desmitā tiesa — Desmitā tiesa ir jāsarga un jāuzskata par svētu, lai nodrošinātu darbinieku kalpošanas darbu, Bībeles mācīšanu, darba veikšanu misijas laukos, kā arī lai uzturētu Savienības / misijas lauka administrāciju, kas atrodas draudžu aizgādībā. Desmito tiesu nedrīkst tērēt citiem nolūkiem, piemēram, lai maksātu par draudzes vai draudzes institūciju parādiem, vai celtniecības programmām.

“Man tika dota ļoti skaidra, neapšaubāma vēsts mūsu ļaudīm. Esmu pilnvarota tiem paziņot, ka viņi pieļauj kļūdu, izmantojot desmito tiesu dažādiem mērķiem, kuri lai gan paši par sevi esam labi, nav tas, kā sacīja Kungs, kam desmitā tiesa ir jāizmanto. Tie, kas tādā veidā izmanto desmito tiesu, novēršas no Dieva noteikumiem. Dievs par šīm lietām tiesās.” (“Liecības Draudzei”, 9. sēj., 9. lpp.)

Kā nodot desmito tiesu — Desmitā tiesa pieder Kungam un tās pienešana — ir mūsu kalpošanas sastāvdaļa un Dieva pielūgsmes veids. Ticīgie nodod savu desmito tiesu Savienības / misijas lauka kasei caur draudzi, kā tās locekļi. Ja rodas kādi neparedzēti apstākļi, draudzes locekļiem vajadzētu konsultēties ar Savienības / misijas lauka darbiniekiem.

Savienības / misijas lauka darbiniekiem un draudzes darbiniekiem jārāda priekšzīme uzticīgā desmitās tiesas došanā — Savienības / misijas lauka darbiniekiem, draudzes vecākajiem, citiem darbiniekiem un institūciju vadītājiem jāsaprot, ka kā Dieva darba vadītājiem, viņu pienākums ir rādīt priekšzīmi desmitās tiesas došanā. Neviens cilvēks, kas neatbilst šim vadības principam, nedrīkst turpināt izpildīt savus pienākumus kā draudzes vai Savienības / misijas lauka darbinieks.

Desmitās tiesas došana — Bībelē norādīts pienākums — Lai gan desmitās tiesas nenodošana nav pamatojums izslēgšanai no draudzes, ir jāatceras, ka pienākums nodot desmito tiesu — tā ir Svēto Rakstu prasība. Desmitā tiesa — tas ir mūsu pienākums pret Dievu un šī pienākuma izpilde ir mūsu garīgās dzīves sastāvdaļa. Nododot desmito tiesu, ticīgais var rēķināties ar bagātīgu svētību saņemšanu un ar kristīgās dzīves bagātiem piedzīvojumiem.

“Bet atnesiet katrs savu desmito tiesu pilnā vērtībā Manā klētī tā, lai arī Manā mājā būtu barība, un pārbaudiet tad Mani šai ziņā, — saka tas Kungs Cebaots — vai Es arī neatvēršu debess logus un nelikšu svētībai pa tiem pārpilnībā nolīt pār jums!” (Mal. 3:10)

Ziedojumi

Papildus desmitās tiesas došanai Svētajos Rakstos uzsvērts vēl viens mūsu pienākums ziedot tam Kungam. Ziedojumu atraušana, tāpat kā desmitās tiesas neatdošana, tiek uzskatīta par zagšanu (Mal. 3:8). Jau kopš sākuma Septītās dienas Adventistu draudze īstenojusi labprātīgu ziedojumu sistēmu Dieva darba un mērķu veicināšanai. Tā rezultātā darbs ticis bagāti svētīts un piedzīvojis uzplaukumu. Dieva ļaudis ir vienojušies, dāsni atbalstot darbu un mērķi, ziedojot atbilstoši katrs saviem ienākumiem.

Sabatskolas ziedojumi — Mūsu visplašāk lietotā regulāru, sistemātisku ziedojumu metode ir caur sabatskolu. Sabatskolas ziedojumi tiek veltīti mūsu vispasaules misijas darbam. Pa šo kanālu katru Sabatu ieplūst lielas naudas summas.

Citi ziedojumi — Ik pa laikam tiek ievākti citi ziedojumi gan vispasaules misijas darba atbalstīšanai, gan vispārējām un vietējām vajadzībām. Kad tiek ievākts ziedojums vispasaules misijas darba atbalstam, vispārējām un vietējām vajadzībām, visa nauda, kas tiek ievietota ziedojumu traukā, tiks uzskatīta kā daļa no šī konkrētā ziedojuma, ja vien ziedotājs nav norādījis savādāk.

Īpašas dāvanas dažādiem kalpošanas laukiem — Vispasaules draudzes darba finansiālais atbalsts ir balstīts uz budžeta sistēmu. Asignējumi dažādiem laukiem tiek veikti, balstoties uz budžetā paredzētajām vajadzībām. Tā ir godīga un vienlīdzīga līdzekļu izdalīšanas metode. Ar to tiek nodrošināts, ka katrs kalpošanas lauks atbilstoši saņem savu daļu no kopīgajiem līdzekļiem. Ja kādam konkrētam kalpošanas laukam tiek ziedotas īpašas dāvanas, kas nav paredzētas budžetā, attiecībā uz citiem laukiem rodas budžeta neatbilstība, kas rada zaudējumus pārējiem. Ja šādas dāvanas tiek ziedotas mērķim uzsākt kādu jaunu darbu, tad ir visi pamatojumi uzskatīt, ka tādā veidā uzsāktais darbs vai nu tiks pārtraukts pēc šī sevišķā ziedojuma līdzekļu izlietošanas, vai arī tas būs jāiekļauj budžetā tālākam atbalstam. Tādējādi citi lauki,

kam, iespējams ir lielākas vajadzības, bet kuriem nav iespēja tās paust, nesauņemtu tiem pēc taisnības pienākošo daļu no kopīgajiem līdzekļiem, kura tiktu atdota un novirzīta tā darba atbalstam, kas tika uzsākts, balstoties uz īpašām dāvanām. Visa evaņģelizācijas darba vēsture atkal un atkal apstiprinājusi noteiktās kārtības gudrību, saskaņā ar kuru draudzes locekļi dāsni un uzticīgi atnes savus ziedojumus un dāvanas vispār pieņemtā veidā, droši zinot, ka katrs misijas lauks saņem tam noteikto daļu no šo pienesto līdzekļu kopīgās summas.

Palīdzība nabadzīgajiem un trūcīgajiem – Ziedojumi nabadzīgajiem un trūcīgajiem tiek ievākti, lai atbalstītu tos draudzes locekļus, kuriem varētu būt nepieciešama palīdzība. Šajā fondā vajadzētu uzturēt pēc iespējas lielāku rezervi neparedzētiem ārkārtas gadījumiem. Tomēr draudzei vajadzētu parādīt rūpes pret visiem, kam ir kādas vajadzības un draudzes padome var pieņemt lēmumu daļu draudzes līdzekļu atbilstoši atskaitīt trūcīgajiem. Pēc tam šos līdzekļus izmanto veselīga dzīves veida atbalstam un materiālās palīdzības sniegšanai, ko draudze īsteno grūtībās esošajām ģimenēm apkārtējā sabiedrībā.

Vietējās draudzes budžets izdevumiem –

Visveiksmīgākais veids kā rūpēties par vietējās draudzes izdevumiem ir budžeta plāns. Pirms jaunā gada sākuma draudzes padomei vajadzētu sagatavot rūpīgi izplānotu izdevumu budžetu draudzes aktivitāšu uzturēšanai nākamajam gada periodam. Šajā budžetā būtu jāiekļauj visi ienākumi un izdevumi, ieskatot tos, kas attiecas uz visām nodaļām. Budžetā ir jāparedz līdzekļi visiem remontiem, apkurei, elektrībai, apkopēja pakalpojumiem (ja par to tiek maksāts), draudzes skolas izdevumiem un skolotāju algām, trūcīgo fondam, u.t.t. Šis budžets tiek nodots draudzes izskatīšanai un iespējamo labojumu veikšanai, kā arī finanšu plānu sastādīšanai, lai nodrošinātu, ka nākamajā gadā budžets ir līdzsvarots. Līdzekļus draudzes izdevumu budžeta segšanai var iegūt ar ziedojumu un abonementu palīdzību. Vēlams, lai katrs draudzes loceklis, atbilstoši saviem finansiālajiem apstākļiem, piedalītos gan vietējās draudzes, gan vispārējā mērķa atbalstīšanā.

Gada budžeta piemērs — Sekojošais budžets var kalpot par piemēru. To var adaptēt, lai apmierinātu jebkura izmēra draudzes vajadzības.

Draudzes ierosinātais darbības budžets

Aprēķinātie ieņēmumi:

Ziedojumi draudzes vajadzībām	\$ 1,500.00
Draudzes fonds trūcīgajiem	375.00
Apvienotais (draudzes) budžets ziedojumos	27,055.00
Labklājības fonds	300.00
Ieņēmumi kopā	\$ 29,230.00

Aprēķinātie izdevumi:

Remontdarbi un draudzes ēkas krāsošana	\$ 2,250.00
Kurināmais	2,350.00
Apkopēja darba samaksa un attiecīgie saimniecības izdevumi	1,475.00
Ēkas un īpašuma apdrošināšana	750.00
Draudzes fonds trūcīgajiem	1,450.00
Sabatskolas izdevumi	1,250.00
Ārkārtas izdevumi	2,000.00
Elektrība.....	3,220.00
Ūdens	360.00
Gāze	550.00
Kancelejas piederumi	500.00
Veļas mazgāšana	75.00
Draudzes skolas subsīdija	8,000.00
Izdevumi materiālai palīdzībai un labdarībai	1,000.00
Evaņģelizācija un draudžu dibināšana	4,000.00
Aprēķinātie izdevumi kopā	\$ 29,230.00
Bilance	00,000.00

Katras draudzes budžetā jāparedz visus iespējamus ieņēmumus un izdevumus, ieskaitot tos, kas saistīti ar konkrētām kalpošanas nodaļām.

Vispārēji padomi

Par līdzekļu lūgumu — līdzekļu ievākšanas jautājums tiek kārtots sekojoši: Nevienai Savienībai / misijas laukam, draudzei vai institūcijai, bez īpaša padoma vai vienošanās, nevajadzētu plānot darbības, kurām līdzekļus būtu jālūdz no citiem, ārpus savas

teritorijas. Visiem lūgumiem par līdzekļiem jābūt saskaņotiem ar vietējiem, ūnijas un Ģenerālkonferences nolikumiem.

1. Lai aizsargātu draudzes no nesankcionētas, negodīgas līdzekļu ievākšanas, kā arī no līdzekļu ievākšanas, kas ir ārpus draudzes esošajiem mērķiem, tiek atzīti sekojošie principi un metodes:
 - a. Mācītāji un draudzes darbinieki nedrīkst ļaut cilvēkiem, kurus nav pilnvarojusi vai ieteikusi Savienība / misijas lauks, no kanceles uzrunāt draudzi, aicinot ziedot līdzekļus kādam mērķim.
 - b. Bez šādas pilnvaras nedrīkst dot atļauju nedz publiski, nedz privāti lūgt līdzekļus.
 - c. Literatūra, kas domāta līdzekļu ievākšanas nolūkiem, tiek izsniegta tikai atbildīgajām personām.
 - d. Visi līdzekļi, kas ziedoti kādam konkrētam mērķim pēc kāda lūguma, jānodod caur draudzes parastajiem kanāliem.
 - e. Draudzes darbiniekiem, kuri pārstāv viena kalpošanas darba jomas īpašas intereses, nav tiesību lūgt palīdzību savam darbam, vākt līdzekļus un ziedojumus kādā citā lauka daļā vai lūgt kādas citas Savienības / misijas laukam, nesaskaņojot to un negūstot rakstisku pilnvaru no Savienības / misijas lauka darbiniekiem.
 - f. Savienības / misijas lauka un draudzes vadītājiem vajadzības gadījumā ir tiesības spert attiecīgos soļus, lai novērstu nepilnvarotu vai nelikumīgu publisku uzstāšanos līdzekļu savākšanai.
2. Nekāds cits pasākums, izņemot Pļaujas ziedojumus, kuri ietver literatūras izmantošanu un kastītes ar īpašām norādēm par Pļaujas ziedojumiem, nedrīkst rīkot ar mērķi līdzekļu vākšanai vietējam, nedz ārvalstu misijas darbam. Ūnijas un Savienības / misijas lauka pienākums ir rīkoties atbilstoši situācijai, lai novērstu jebkādus šī noteikuma pārkāpumus.
3. Starpdivīziju darbiniekiem, kuri viesojās savās māju draudzēs vai sazinās ar savu māju draudzi rakstiski tiek lūgts, lai viņi vāktu līdzekļus tikai mērķiem, kas ietverti piešķirtajā budžetā, sadarbojoties ar draudzēm un Savienībām / misijas laukiem,

lai iegūtu nepieciešamos naudas līdzekļus, no kuriem atkarīgs mūsu vispasaules misijas darbs. Visus šādus līdzekļus jānodod caur oficiālajiem draudzes kanāliem.

Par apšaubāmām metodēm, vācot līdzekļus draudzei — Septītās dienas Adventisti vienmēr ieņēmuši stingru nostāju pret visām apšaubāmas dabas līdzekļu vākšanas metodēm gan vietējam, gan vispārējam darbam.

“Pat draudze, kurai jābūt par patiesības pīlāru un balstu, atbalsta savtīgu mīlestību uz izpriecām. Kādus veidus daudzas draudzes izlieto naudas iegūšanai reliģiskiem mērķiem? Tās rīko labdarības tirgus, saviesīgus sarīkojumus, greznus gadatirgus, pat loterijas un tamlīdzīgus pasākumus. Bieži vien vietu, kas paredzēta Dieva pielūgšanai, apgāna ēšana un dzeršana, pirkšana, pārdošana un vispārējas izpriecas. Jauniešu prātos tiek sabojāts uzskats par cieņu pret Dieva namu un godbijību pret Viņa pielūgšanu. Tiek novājinātas atturības barjeras. Uzplaukst un tiek stiprināts egoisms, apetīte un tieksme izrādīties, izpatikt. Tādi netikumi nostiprinās, kad tos pieļauj.” (“Liecības Draudzei”, 9. sēj., 91. lpp.)

“Dieva darbam vēršoties plašumā, arvien biežāk atskanēs saucieni pēc palīdzības. Lai šīs vajadzības varētu apmierināt, kristiešiem jāievēro pavēle: ‘Bet atnesiet katrs savu desmito tiesu pilnā vērtībā Manā klētī tā, lai arī Manā mājā būtu barība (..)’. (Mal. 3:10). Ja tie, kas sevi atzīst par kristiešiem, vienmēr uzticīgi pienestu Dievam savus desmitos un ziedojumus, tad Viņa mantu nams būtu pilns. Tad nevajadzētu meklēt palīdzību tirgos, loterijās un labdarības sarīkojumos, lai nodrošinātu līdzekļus Evaņģēlija atbalstīšanai.” (“Apustuļu darbi”, 205. lpp.)

Desmitā tiesa un ziedojumi nav personīgie uzticības fondi — Desmitās tiesas maksājumi un ziedojumi, kurus draudze saņem, neveido devējam personīgā uzkrājuma fondu izlietošanai nākotnes vajadzībām. Šie līdzekļi jālieto patreizējiem mērķiem, kam tie tikuši ziedoti.

Izvairoties no parādiem — Pirms jebkāda veida parādu pienākumu uzņemšanās, draudzes padomei vienmēr jāapspriežas ar savas Savienības / misijas lauka vadītājiem. Daudzas draudzes, pāragri vai nepareizi plānojot kādu draudzes vai skolas ēku celšanu

vai pirkšanu, piedzīvojušas finansiālas grūtības. No tā var izvairīties, ja draudze, pirms šāda nodoma īstenošanas uzsākšanas, meklē padomu pie Savienības / misijas lauka amatpersonām un paklausa esošajiem draudzes principiem šādu projektu finansēšanā.

Par celtniecības finansēšanu un draudzes ēku iegādi — Draudzei, kas apsver vai nu draudzes ēku pirkšanu vai celtniecību, jābūt ļoti piesardzīgai, lai neuzņemtos tādas finansiālas saistības, kuras var apgrūtināt draudzes locekļus. Attiecībā uz līdzīgiem pasākumiem vietējām Savienības un ūniju komitejām jāsniedz saprātīgi un konkrēti padomi par katru gadījumu, ņemot vērā draudzes locekļu skaitu, tās finansiālo stāvokli un draudzes ēkas turpmāko atrašanās vietu.

Pērkot vai ceļot draudzes īpašumus, nekādā gadījumā nedrīkst uzņemties saistības vai uzsākt būvdarbus līdz Savienība / misijas lauks un ūnija, rūpīgi pārlicinoties, ka šie finansiālie darījumi ir saskaņā ar esošajiem draudzes principu noteikumiem, devusi apstiprinājumu.

Līdzekļu izmantošana un atskaite — Kunga darba līdzekļu ***izmantošana*** un ***atskaite par tiem*** ir svēta atbildība. Pienācīgais veids, kā šie līdzekļi ieplūst ir, pirmkārt, no vietējās draudzes locekļiem un šos līdzekļus saņem draudzes mantzinis. Līdzekļi, kas domāti vietējās draudzes vajadzībām, paliek mantziņa pārziņā un attiecīgi tiek arī izlietoti. Līdzekļus, kas paredzēti Savienībai / misijas laukam vai vispārējiem nolūkiem, draudzes mantzinis nodod Savienības / misijas lauka mantzinim. Savukārt Savienības / misijas lauka mantzinis pārvalda Savienības / misijas lauka līdzekļus, bet ūnijai vai vispārējiem mērķiem paredzētos līdzekļus nodod ūnijas mantzinim. Ūnijas mantzinis pārvalda ūnijai domātos līdzekļus, bet visus līdzekļus, kas domāti vispārējiem mērķiem, nodod divīzijas vai Ģenerālkonferences mantzinim. Visi mantziņi, sākot no vietējās draudzes mantziņa līdz Ģenerālkonferences mantzinim, darbojas atbilstošo padomju vadībā. Viņiem nav tiesību izlietot līdzekļus bez bez speciāla šo padomju lēmuma.

Par revīziju vai pārbaudi — Katra grāmatvedības grāmata un dokuments, sākot no vietējās draudzes mantziņa un Personīgās kalpošanas nodaļas sekretāra līdz Ģenerālkonferences mantzinim,

tiek pakļauti šim nolūkam īpaši nozīmētu auditoru auditam. Šis noteikums par auditēšanu attiecināms arī uz katru draudzes vadītu institūciju. Tādējādi tiek nodrošināta maksimāla precizitāte un drošība attiecībā uz līdzekļu pārvaldīšanu.

13. NODAĻA

KRISTĪGĀS DZĪVES STANDARTI

Dieva augstais aicinājums Kristū Jēzū

Kristīgā dzīve nav vienkārši nenožīmīgas izmaiņas vai uzlabojums, bet gan pilnīgs cilvēka vecās dabas un dzīves pārveidojums. Tas nozīmē sava paša "es" un grēka nāvi, augšāmcelšanos jaunai dzīvei kā jaunam cilvēkam Kristū Jēzū.

"Caur ticību kristīga cilvēka sirds kļūst par Kristus mājvietu. Tas nozīmē pārdomas par Kristu, Kristus uzlūkošanu, un tādu mīlestību uz dārgo Glābēju, mūsu vislabāko Draugu, lai mēs nekādā veidā Viņu nesarūgtinātu un neaizvainotu." Tādējādi kristieši iegūst "dievišķo klātbūtni" un tikai tad, kad skaidri apzināmies Viņa klātbūtnes svētību, "mūsu domas gremdējas pārdomās par paklausību Jēzum Kristum" un mūsu dzīves ieradumi pārveidojas līdzīgi dievišķajiem standartiem. ("Liecības sludinātājiem", 387., 388. lpp.)

Mums jāpatur prātā, ka "neviens ietekme nespēj sacensties ar Dieva klātbūtnes aizsargu, kalpojot kā vairogs, kas aizsargā no kārdināšanas un iedvesmo šķīstībai un patiesībai" ("Audzināšana", 255. lpp.)

Līdzīga doma izteikta arī grāmatā "Sentēvi un pravieši" (176. lpp.): "Ja mēs pastāvīgi apdomātu, ka Dievs redz un dzird visu, ko mēs darām un runājam, un Viņš uzticīgi ved pārskatu par mūsu vārdiem un darbiem, un ka mums kādreiz ar visu to nāksies sastapties, tad tiešām baidītos grēkot. Lai jaunieši atceras, ka visur, kur viņi arī neatrastos, un ko viņi arī nedarītu, viņi vienmēr ir Dieva priekšā, kurš visu redz. Nekas no mūsu izturēšanās nepaliek neievērots. No Visaugstākā mēs savus ceļus vienkārši nevaram apslēpt. ... Katrs cilvēka vārds, katra rīcība un katra doma tiek skaidri atzīmēta, it kā pasaulē būtu tikai viena tāda persona, kurai pievērsta visa Dieva uzmanība."

Dieva mīlestība ietver visus, jo īpaši Viņa bērnus. Viņa auss vienmēr atvērta Viņa ļaužu lūgšanām, tiem, kas novērsušies no

pasaules un nodevušies Viņam. No šīm svētajām attiecībām izaug cieņa un godbijība, kas izpaužas katru dienu un visur. “Jūs kā kristieši esat karaliskās ģimenes locekļi, debesu Ķēniņa dēli un meitas. Tādējādi jums nevajadzētu teikt nevienu vārdu, veikt nevienu rīcību, kas apkaunotu Viņa brīnišķo Vārdu (Jēk. 2:7). Katrā dzīves fāzē jums vajadzētu “rūpīgi pētīt dievišķo — cilvēka raksturu un pastāvīgi sev jautāt: “Ko darītu Jēzus, ja atrastos manā situācijā? “Tam būtu jāklūst par mūsu pienākuma mērauklu.” (“Dziedināšana”, 491. lpp.)

Tieši caur atlikuma draudzi Dievs visam universam pierādīs evaņģēlija noslēdzošo, pārlicinošo spēku, pilnībā atbrīvojot cilvēci no grēka varas. Mums kā atlikuma draudzes locekļiem šodien no jauna jāpaaugstina kristīgās dzīves veida augstie standarti, lai mēs atjaunotu savu uzticību šiem Dieva dotajiem principiem. Visiem vajadzētu tiekties uz kristīgās dzīves augstajiem standartiem, pastāvīgi atceroties Kunga padomus: “Nemīliet pasauli nedz to, kas ir pasaulē. ja kāds mīl pasauli, tad viņā nav Tēva mīlestības” (1.Jāņa 2:15).

Bībeles pētīšana un lūgšanas

Garīgo dzīvi uztur ar garīgo barību. Ja mēs vēlamies un tiecamies aizsniegt svētuma pilnību, mums nepieciešams audzināt un nostiprināt uzticīgas Bībeles pētīšanas un lūgšanu ieradumus. Laikā, kad pasaulē no visām iespējamām vietām laužas uz āru drukātais vārds, kad šķiet, ka pat gaiss pildīts ar tūkstošiem balsu, kas visas lūdzas tikt uzklausītas, mums nepieciešams aizvērt acis un ausis lielākai daļai informācijas, kas pūlas ielauzties mūsu prātos un veltīt sevi Dieva Grāmatai — grāmatu Grāmatai, dzīvības Grāmatai. Ja mēs pārtrauksim būt Grāmatas ļaudis, mēs esam pazuduši un mūsu misija ir cietusi neveiksmi. Tikai ik dienas runājot ar Dievu lūgšanās un ieklausoties Viņa balsī, kas mūs uzrunā no Bībeles, mēs varam cerēt dzīvot to dzīvi, kas “ar Kristu apslēpta Dievā” (Kol. 3:3) un pabeigt Viņa darbu.

Lūgšana ir divpusēja saruna, kurā ticīgie ieklausās Dievā un ar Viņu arī sarunājas. “Lūgšana ir sirds atvēršana Dievam kā draugam” (“Ceļš pie Kristus”, 93. lpp.). “Caur patiesu lūgšanu mēs veidojam ciešu saikni ar Mūžīgā prātu”, bet “bez nepārtrauktām

lūgšanām un nemitīgas modrības, mums draud briesmas kļūt bezrūpīgiem un nokļīst no pareizā ceļa” (“Ceļš pie Kristus”, 97., 95. lpp.).

Mājas ir draudzes stūrakmens un kristīgas mājas ir lūgšanu nams. Pravieša balss teikusi: “Tēvi un mātes, lai cik aizņemti jūs būtu, neaizmirstiet sapulcēt savu ģimeni ap Dieva altāri! Lūdziet, lai Dieva eņģeļi sarga jūsu namu. Atcerieties, ka jūsu sirdīm dārgie cilvēki ir pakļauti kārdināšanām, ikdienas nepatikšanas uzbrūk jauna un veca ceļā. Tiem, kuri vēlas būt pacietīgi, mīloši, priecīgi dzīvē, ir jālūdz.” (“Dziedināšana”, 393. lpp.)

Attiecības sabiedrībā

Lai gan “mūsu piederība ir debesīs, no kurienes mēs arī gaidām Pestītāju” (Fil. 3:20), mēs joprojām dzīvojam pasaulē kā neatņemama cilvēces sabiedrības sastāvdaļa un mums ar saviem līdzcilvēkiem jādalās atbildībās dzīves problēmu atrisināšanā. Katrā sabiedrībā, kur dzīvo Septītās dienas Adventisti, Dieva bērni, viņiem vajadzētu būt izciliem pilsoņiem, kas izceļas ar kristīgo godīgumu un darbu, lai veicinātu kopējo labklājību. Mūsu lielākā atbildīgā misija ir kalpošana draudzē un tai dotā uzdevuma izpilde – pasludināt Dieva valstības evaņģēliju visai pasaulei, kā arī, vadoties pēc mūsu iespējām un atbilstoši mūsu principiem, atbalstīt ar savu darbu un līdzekļiem visus labos pūliņus, kas veicina sabiedrisko kārtību un cilvēku materiālā stāvokļa uzlabošanu. Lai gan mums sevi jānodala no visiem politiskajiem un sabiedriskajiem konfliktiem un cīņām, mums pienākas vienmēr, klusi un nemainīgi, neielaižoties kompromisos, aizstāvēt taisnīgumu un tiesības pilsoniskās lietās, kā arī palikt uzticīgiem savā reliģiskā pārliecībā. Mūsu svēts pienākums ir būt par uzticamiem to valstu pilsoņiem, kurām mēs piederam, atdodot “ķeizaram, kas ķeizaram pieder, un Dievam, kas Dievam pieder” (Mt. 22:21).

Sabata ievērošana

Sabata svētā institūcija un tā svētīšana ir pierādījums Dieva mīlestībai pret cilvēci. Tā ir piemiņa Dieva spēkam oriģinālajā radīšanā, kā arī apliecinājums Viņa spējai dzīvi svētīt un radīt no jauna (Ec. 20:12). Tā ievērošana ir pierādījums, ka esam Viņam

uzticīgi. Patiesa Sabata ievērošana ir pierādījums mūsu uzticībai mūsu Radītājam un sadraudzībai ar mūsu Pestītāju. Īpašā veidā Sabata patiesa ievērošana ir paklausības un uzticības pārbaudījums.

Ja mēs kā indivīdi nespēsīm šo pārbaudi izturēt, kā gan mēs varam pienācīgi pasniegt pasaulei vēsti par Sabatu?

Septītās dienas Adventistu dzīvēs Sabatam ir īpaša vieta. Nedēļas septītā diena, no piektdienas saulrieta līdz sestdienas saulrietam (3.Moz. 23:32) ir dāvana no Dieva, Viņa žēlastības apliecinājums. Tā ir privilēģija, īpaša tikšanās ar Viņu, kurš mūs mīl un kuru mēs mīlam, svēts laiks, Dieva mūžības likums, ko Viņš nošķīris kā dienu priekam, pielūdzot Dievu un daloties tajā ar citiem (Jes. 58:13). Ticīgais Sabatu sagaida ar prieku un pateicību: “Dieva mīlestība ir nospraudusi robežas grūta darba prasībām. Ar Sabata dusu Viņš parāda žēlsirdību pret cilvēkiem. Savā dienā Viņš ģimenei sniedz iespēju sadraudzībai ar Viņu, ar dabu un vienam ar otru.” (“Audzināšana”, 251. lpp.)

Sabata stundas pieder Dievam un tās jāizmanto tikai priekš Viņa. Ievērojot tā Kunga dienu, tajā nebūtu vietas mūsu pašu vārdiem, savām darīšanām, domām un izpriecām. (Jes. 58:13). Saulrietā pulcēsimies kā ģimenes un sagaidīsim svēto Sabatu ar lūgšanām un dziesmām, un šo dienu noslēgsim ar lūgšanām un pateicību par Viņa brīnumaino mīlestību. Sabats ir īpaša diena dievkalpošanai un pielūgšanai gan mājās, gan draudzē, prieka diena mums un mūsu bērniem, diena, kurā mēs caur Bībeli un vareno dabas mācību grāmatu apgūstam ko jaunu par Dievu. Tas ir laiks, kad visas parastās sešu darba dienu lietas darīšanas ir jāatliek, kad ir jāapmeklē slimojošie un jādarbojas viņu dvēseļu glābšanas labā. Sabata dienā nevajadzētu veikt nevienu lieku, nevajadzīgu darbu. Dieva svētajā dienā mūsu laiku nevajadzētu aizņemt ar pasaulīgu lasāmvielu vai pārraidēm.

“Sabats nav paredzēts bezjēdzīgai laika pavadīšanai. Bauslis Kunga dusas dienā aizliedz laicīgu darbu, ar ko pelna uzturu, tas tiešām jāpārtrauc. Nekāda tiekšanās pēc peļņas vai izpriecām šajā dienā nav atļauta. Kā Dievs ir nobeidzis radīšanas darbu, Sabatā dusēja un to svētīja, tā arī cilvēkam ir jāpārtrauc savas ikdienas gaitas un šīs svētās stundas jāveltī veselīgai atpūtai, Dieva

pielūgsmei un svētiem mērķiem, kas ir patīkami Viņam.” (“Laikmetu Ilgas”, 157., 158. lpp.)

Pareizi izveidota aktivitāšu programma, kas veidota saskaņā ar patieso Sabata ievērošanas garu, padarīs šo svētīto dienu par laimīgāko un labāko nedēļas dienu gan mums, gan mūsu bērniem un par patiesu norādi uz mūsu nākotnes atpūtu debesu valstībā.

Bijība pret dievkalpojuma vietu

Kristieši, kuri novērtē Dieva visvarenību, Viņa svētumu un mīlestību vienmēr un visos apstākļos pret Dievu, Viņa Vārdu un Viņa pielūgsmi izrādīs dziļu bijību. “Visiem, kas nāk Dieva tuvumā, vajadzētu būt pazemīgiem un godbijīgiem.” (“Sentēvi un pravieši”, 206. lpp.) Tie sapratīs, ka “lūgšanas laiks un vieta ir svēti, jo tur atrodas Dievs” (“Gospel Workers”, 178. lpp.) Tie uz lūgšanu nāks nevis vieglprātīgi un bezrūpīgi, bet gan ar svētam pārdomām un lūgšanām, un izvairīsies no liekām sarunām.

Vecāku pienākums ir godbijīgi pamācīt savus bērnus kā uzvesties “Dieva namā” (1.Tim. 3:15). Uzticīga pamācīšana un disciplīna mājās, sabatskolā un draudzē bērības un jaunības gadu laikā attiecībā uz godbijību pret Dievu un Viņa pielūgšanu veicinās arī viņu uzticību nākamajos gados.

Mācītājs, kas apzinās dievkalpojuma svētumu, ar savu piemēru, pamācībām un uzvedību kancelē, draudzē veicinās godbijību, vienkāršību, kārtību un pieklājību. “Bet tas Kungs ir savā svētajā namā. Lai visa pasaule klusē Viņa vaiga priekšā!” (Hab. 2:20)

Veselība un atturība

Ķermenis ir Svētā Gara templis (1.Kor. 6:19). “Tā ka prāts un dvēsele izteicas caur ķermeni, tad tiklab intelektuālās kā garīgās spējas lielā mērā atkarīgas no fiziskā spēka un aktivitātes, no organisma pareizas darbības. Viss, kas veicina fizisko veselību, veicina arī stipra prāta un līdzsvarota rakstura attīstību.” (“Audzināšana”, 199. lpp.) Tādēļ Septītās dienas Adventisti pieliek pūles, lai dzīvotu saprātīgi, saskaņā ar veselīga dzīves veida principiem, kas atbalsta fiziskās aktivitātes, pareizas elpošanas, saules gaismas, tīra gaisa, ūdens, miega un atpūtas

pielietošanu. Balstoties uz savu pārlicēbi, viņi labprātīgi izvēlas sekot veselīga dzīves veida principiem, paškontrolei un veselīgas barības lietošanai. Tādēļ tie atturas no visa veida alkohola, tabakas un narkotikām, kas izraisa atkarību. Viņi cenšas saglabāt savu fizisko un psiholoģisko līdzsvaru, izvairoties no visa liekā.

Veselības reforma un mācība par veselību un atturību ir neatņemamas Adventes vēsts sastāvdaļas. Norādījumus par to mēs saņemam no Kunga izvēlētās vēstneses, “lai tie, kas tur Viņa baušļus, ar Viņu izveidotu svētas attiecības un, ievērojot atturību ēšanā un dzeršanā, uzturētu ķermeni un prātu vislabākā stāvoklī kalpošanai.” (“Counsels on Health”, 132., 133. lpp.) Un vēl “Tas Kungs ir paredzējis, ka veselības reformas atjaunojošā ietekme ir daļa no pēdējā lielā pūliņa pasludināt evaņģēlija vēsti.” (“Medical Ministry”, 259. lpp.)

Mēs ar savu ķermeni, dvēseli un garu pilnībā piederam Dievam. Tādēļ mūsu garīgais pienākums ir ievērot veselības likumus, gan mūsu pašu labklājībai un laimei, gan lai labāk kalpotu Dievam un mūsu līdzcilvēkiem. Apētie ir stingri jākontrolē. Veselību lielā mērā veicina rūpīga higiēnas princips, kas saistīti ar atrašanos svaigā gaisā, telpu ventilāciju, piemērotu apģērbu un tīrību, ar pienācīgiem vingrojumiem un rūpēm par spēku atjaunošanu, regulāru miegu un atpūtu, kā arī ar saprātīgu un veselīgu diētu. Dievs cilvēku ir apgādājis ar lielu ēdamo produktu dažādību, kas pilnīgi pietiekami, lai apmierinātu katru vajadzību lietojamā uzturā. Vienkāršā veidā gatavoti augļi, graudi, rieksti un dārzeņi “kopā ar pienu vai krējumu, veido visveselīgāko diētu” (“Christian Temperance and Bible Hygiene”, 147. lpp.).

Kad tiek ievēroti veselīga dzīvesveida principi, netiks izjusta vajadzība pēc stimulējošiem līdzekļiem. Dabas likums aizliedz lietot jebkādas apreibinošus vai narkotiskus līdzekļus. Jau no šīs kustības pirmsākumiem, viens no nosacījumiem, lai kļūtu par Septītās dienas Adventistu draudzes locekli ir bijis atturība no alkohola un tabakas lietošanas.

Dievs mūs ir apgaismojis par veselības principiem un mūsdienu zinātne šos principus ir pilnībā pierādījusi. Mēs nevaram tos ignorēt, nepakļaujot sevi lielām briesmām, jo mums ir teikts Liecību 9. sējumā, ka tie, “kas izvēlas sekot saviem uzskatiem šajā jomā,

ēdot un dzerot ko vien vēlas, ar laiku tie kļūst bezrūpīgi attiecībā uz Kunga norādījumiem arī attiecībā uz citiem patiesības aspektiem un zaudēs izpratni par to, kas patiesībā ir patiesība.” (“Liecības Draudzei”, 9. sēj. 156., 157. lpp.)

Apģērbs

Mēs kā Septītās dienas Adventisti esam īpaši aicināti šajā pasaulē. Mēs esam reformatori. Patiesai reliģijai, kas kļuvusi par daļu no katras mūsu dzīves sfēras, jāietekmē visas mūsu rīcības un darbības. Mūsu dzīves ieradumiem jāpamatojas uz Dieva principiem nevis uz mūsu apkārtējās pasaules piemēra. Gadu gaitā var mainīties paražas un mode, bet kristīgas dzīves veida uzvedības principi vienmēr paliek nemainīgi. Apģērbs ir viens no svarīgiem kristīgās dzīves faktoriem. Mūsu vēstures sākumā tika dotas norādes, kā kristiešiem vajadzētu ģērbties. Tā mērķis bija “aizsargāt Dieva ļaudis no pasaules samaitājošā iespaida, kā arī veicināt viņu fizisko un morālo veselību. ...” (“Liecības Draudzei”, 4. sēj., 634. lpp.) Patiesi cēls mērķis! Patiesībā visa tā būtība ir nevis ģērbties atšķirīgi no citiem, tikai tādēļ, lai būtu savādāks, bet lai parādītu apzinīgu sekošanu patiesa cēluma un tikumības principiem, kā arī nodomu skaidrībai, bet ne aklai iesīkstējošo ieradumu atdarināšanai. Kristiešiem ir jāizvairās no katras greznības izrādīšanas un “rotājumu bagātības.” Kad vien iespējams, apģērbam jābūt “labas kvalitātes, ar gaumi izmeklētos toņos, patīkamā krāsā un piemērotam kalpošanai. To vajadzētu izvēlēties tā izturības, nevis izskata dēļ.” Mūsu apģērbu vajadzētu raksturot tādām pazīmēm kā, “skaistums”, “pieticība”, “pazemīga elegance” un “dabīga vienkāršība”. (“Messages to Young People”, 351., 352. lpp.) Apģērbam jābūt pēc šī laika stila uzšūtam atturīgā, saprātīgā un patīkamā veidā.

Dažādu jauninājumu un ekstrēmas modes izmantošana vīriešu vai sieviešu apģērbā liecina par vieglprātību attiecībā uz nopietniem jautājumiem. Nesaprotot to, cik vienkārši un skaisti var ģērbties, cilvēki nonāk līdz tādai modes galējībai, ka vispār pārkāpj jebkādas pazemības un pieklājības noteikumus, bet tas savukārt veicina plašas netikumības un izlaidības izplatīšanos. Daudzi, kas akli seko modes jaunākajiem stiliem, varbūt ne pilnībā apzinās savas

uzvedības kaitīgumu, bet rezultāti ir un paliek iznīcinoši. Dieva ļaudīm vienmēr vajadzētu valkāt pieklājīgu apģērbu un nepieļaut, “savu prātu piepildīt ar modes apģērba jautājumiem” (“Evangelism”, 273. lpp.). Viņi nedrīkst būt pirmie, kuri seko jaunajiem modes stiliem apģērbā un pēdējie, kuri atsakās no vecajiem fasoniem.

“Ģērbties vienkārši, atsacīties no juvelieru izstrādājumu un dažāda veida rotaslietu izrādīšanas — tas saskan ar mūsu ticību.” (“Liecības Draudzei”, 3. sēj., 366. lpp.) Svētajos Rakstos skaidri mācīts, ka rotaslietu valkāšana ir pretrunā ar Dieva gribu. “... Greznojas nevis ar matu pīnēm un zeltu vai ar pērlēm vai dārgu uzvalku” (1.Tim. 2:9) — tādi ir apustuļa Pāvila norādījumi. Rotaslietu valkāšana liecina par vēlmi pievērst apkārtējo uzmanību, kas nav saskaņā ar kristīgās pazemības un lēnprātības principiem. Dažās valstīs ieradums valkāt laulību gredzenu tiek uzskatīts par obligātu, tas cilvēkiem kļuvis par tikumības kritēriju un tādējādi netiek uzskatīts par rotājumu. Šādos apstākļos mēs šādu rīcību nenosodām.

Atcerēsimies, ka nevis ārējie greznojumi pauž patiesu kristīgo raksturu, bet gan “apslēptais sirds cilvēks... lēnajā un klusajā garā, — tas ir Dievam dārgs” (1.Pēt. 3:3,4). Vēlams izvairīties no pārmērīgas kosmētikas lietošanas, kas nesaskan ar labu gaumi un ir pretrunā ar kristīgās vienkāršības principiem.

Katrs cilvēks, kurš tiecas jebkurā laikā parādīt savu Kungu Kristu un būt Dievam patīkams, liecinās ar apģērba kārtību un tīrību, ar rūpēm par savu ārieni kā kristietis.

Kristīgiem vecākiem, ar savu piemēru, pamācībām un autoritāti saviem bērniem jāierosina ģērbties vienkārši, tādējādi iegūstot to cilvēku cieņu un uzticību, kas viņus pazīst. Mūsu ļaudis sevi var uzskatīt par labi ģērbtiem tikai tad, kad viņu apģērbs ir vienkāršs, gaumīgs un patīkams.

Vienkāršība

Jau kopš paša sākuma viena no Septītās dienas Adventistu draudzes pamatiezīmēm ir bijusi vienkāršība. Mums jāturpina būt vienkāršiem cilvēkiem. Greznības pavairošanās reliģijā vienmēr

nozīmē garīgā spēka samazināšanos. Tāpat kā "Jēzus dzīve bija krasā pretstatā Viņa laika ārējas izrādīšanās un lepošanās tendencēm", tā arī Adventes vēsts vienkāršībai un spēkam jābūt saskatāmā pretstatā mūsdienu pasaules ārišķībai. Kungs nosoda "nevajadzīgu, ārišķīgu naudas izšķiešanu, lai apmierinātu lepnumu un tieksmi izrādīties" ("Liecības sludinātājiem", 179. lpp.). Saskaņā ar šiem principiem mūsu ceremonijām un ieražām izlaidumu svinīgajos aktos mācību iestādēs, laulībās mūsu draudzēs, citos draudzes dievkalpojumos un pasākumos būtu jāparādās vienkāršībai un taupībai.

Lasīšana

Tāpat kā miesai, arī mūsu iekšējai pasaulei, mūsu "es" nepieciešams veselīgs uzturs, lai atjaunotos un stiprinātos (2.Kor. 4:6). Prāts ir cilvēka mēraukla. Līdz ar to, veidojot raksturu un īstenojot mūsu dzīves mērķus, ļoti būtiska ir barība prātam. Tādēļ rūpīgi jāpārbauda mūsu prāta tieksmes un ieradumi. Viens no labākajiem mūsu rakstura rādītājiem ir tas, ko mēs izvēlamies lasīt un klausīties. Grāmatas un cita iespējamā produkcija ir visvērtīgākie izglītības un kultūras līdzekļi, bet tās jāizvēlas pareizi un prasmīgi arī jālieto. Pastāv neapprakstāmi daudz labas literatūras, gan grāmatas, gan periodiskie izdevumi. Tomēr tāpat pastāv arī ļoti daudz kaitīgas literatūras, bieži vien no pirmā skata tā izskatās ļoti kārdinoša un aizraujoša, bet patiesībā parāda savu postošo ietekmi uz mūsu domāšanu un sagrauj mūsu tikumisko vērtību sistēmu. Mežonīgu piedzīvojumu sižeti, netikumiski, reāli vai izdomāti stāsti, ar kuriem bagātināta iespiedu produkcija un citi masu informācijas līdzekļi, nav pieņemami nedz jauniešiem, nedz pieaugušajiem. "Tie, kas apmierina ieradumu aizrautīgi lasīt satraucošus stāstus, vienkārši izkropļo savu garīgo spēku un notrulina savus prātus, vairs nespējot uztvert spēcinošas domas un pētījumus." ("Counsels to Parents, Teachers, and Students", 135. lpp.) Starp citiem daiļliteratūras lasīšanas ļaunajiem rezultātiem, pie kuriem noved ieradums lasīt dažāda veida literārus izdomājumus, Praviešu Gars saka, ka tie padara cilvēku nespējīgu domāt par morālās atbildības lielajām problēmām un savu misiju" un "rada nepatiku pret dzīves praktiskajiem pienākumiem". ("Counsels to Parents, Teachers, and Students", 383. lpp.)

Radio un televīzija

Radio un televīzija izmainījuši visu mūsdienu pasaules atmosfēru, sniedzot mums iespēju saņemt operatīvu, vispusīgu informāciju par dzīvi, kultūru un cilvēku darbību no visas pasaules daļām. Radio un televīzija ir vareni izglītības avoti. Ar to palīdzību mēs varam iegūt plašākas zināšanas par pasaules notikumiem un ar baudījumu klausīties svarīgas diskusijas un labākos mūzikas darbus.

Tomēr diemžēl radio un televīzija saviem klausītājiem un skatītājiem gandrīz nepārtraukti piedāvā arī teatrālus raidījumus, tādas ziņas un faktus, kuri nav barība prātam, nenes labumu un nerada garīgu pacēlumu. daudzas ietekmes, kas nav nedz veselīgas, nedz pacilājošas. Ja neesam ļoti vērīgi un apņēmīgi, radio un televīzija mūsu mājas pārvērtīs par lētu un zemisku priekšnesumu skatuvēm.

Drošību sev un saviem bērniem no tādas ietekmes varam rast, ar Dieva palīdzību, nelokāmi apņemoties sekot apustuļa Pāvila teiktajam padomam: “Beidzot vēl, brāļi, kas vien ir patiess, kas svēts, kas taisns, kas šķīsts, kas patīkams, kam laba slava, ja ir kāds tikums un ja ir kas cildināms, par to domājiet!” (Fil. 4:8)

Laika pavadīšana un izpriecās

Laika pavadīšana — tā ir mērķtiecīga darbība, kas veltīta ķermeņa un prāta spēku atsvaidzināšanai un atjaunošanai. Dzīvs, veselīgs prāts neprasis pasaulīga rakstura izpriecās, tas spēku atjaunošanu gūs labā atpūtā. “Daudzas mūsdienu pasaulē iecienītas izpriecās, kuras iemīlējuši pat tie, kuri saucas par kristiešiem, tiecas uz to pašu mērķi, kā pagāniskās izpriecās. Tiešām, starp tām ir maz izpriecu, ko sātans neizmanto tu dvēseļu samaitāšanai. Viņš ir darbojies gadsimtiem ilgi, lai ar teātra palīdzību satrauktu jutekļus un slavinātu netikumus. Sātans izlieto operu un tās apburošo mūziku un valdzinošos spēli, karnevālus, dejas, spēļu galdus, lai noārdītu tikumisko principu robežas un atvērtu durvis jutekliskiem apmierinājumiem. Sātans ievēl savos tīklos dvēseles katrā izpriecu vietā, kur tikai cilvēks var veicināt savu lepnumu izpatikt savai apetītei, kur cilvēks var aizmirst Dievu un mūžības intereses.” (“Sentēvi un pravieši”, 459., 460. lpp.)

Mēs no sirids brīdinām mūsu tautu no kinoteātru viltīgās un ļaunās ietekmes, kas nav īstā vieta kristiešiem. Dramatizētas filmas, kas rāda un aicina domāt par cilvēces grēkiem un noziegumiem — slepkavībām, laulības pārkāpšanu, zagšanu un citiem ļaunumiem — ir lielā mērā atbildīgas par mūsdienu pasaules morāles degradēšanos. Mēs neatlaidīgi lūdzam vecākus, bērnus un jauniešus izvairīties no tādām izklaides vietām un teatrālām filmām, kas slavina profesionālu tēlošanu un aktierus. Ja radīsim prieku Dieva varenajā dabas pasaulē, varonīgos vēstījumos par cilvēku darbību un Dieva apbrīnojamo darbu, mūs nepievilinās tukšās filmas un teātra atainojumi.

Vēl viens izklaides veids, kam piemīt ne mazāk ļauna ietekme, ir pasaulīgā dejošana. “Izklaides dejojot, kā tas notiek mūsdienās, ir izvirtības skola, baiss lāsts sabiedrībai.” (“Messages to Young People”, 399. lpp.) (Skat. 2.Kor. 6:15-18; 1.Jāņa 2:15-17; Jēkaba 4:4; 2.Tim. 2:19-22; Ef. 5:8-11; Kol. 3:5-10)

Mēs nedrīkstam apmeklēt un atbalstīt peļņu dodošās izklaides, kas pārvērstas par peļņas avotu, nedrīkstam savienoties ar pasaulīgiem, vieglprātīgiem ļaužu pūļiem, kuri vairāk ir “baudu mīlotāji, nekā Dievu mīloši”.

Laika pavadīšana ir ļoti būtiska. Mums ir jāpūlas, lai mūsu draudzības sakari un laika pavadīšana mūsu ļaudīm būtu aizsniegt garīgu mērķi. Mēs iesakām, ka katrā mājvietā, kur aug bērniem, lai tiktu nodrošināti atbilstoši materiāli un palīglīdzekļi, kas veicinātu jauniešu radošās enerģijas izpausmi. Veselīgu sadraudzību un derīgu laika pavadīšanu var piedzīvot, piedaloties muzikālās kalpošanas pasākumos, adventistu bērnu biedrības un misijas grupu projektos.

Mūzika

“Mūzikai vajadzēja kalpot svētiem mērķiem, lai vadītu domas pie visa, kas šķīsts, cēls un stiprinošs un lai pamodinātu dvēselē vēlēšanos pateikties un nodoties Dievam.” (“Sentēvi un pravieši”, 503. lpp.) “Dziedot Viņš [Jēzus] uzturēja savienību ar Debesīm” (“Laikmetu Ilgas”, 49. lpp.).

Mūzika ir viena no augstākajām mākslām. Laba mūzika ne tikai sniedz baudu, bet paceļ prātu un veicina labākās īpašības. Dievs bieži lietojis garīgas dziesmas, lai aizskartu grēcinieku sirdis un vestu tos pie grēku nožēlas. Turpretī sabojāta mūzika iznīcina dvēseles ritmu un salauž morāli.

Izvēloties mūziku, jābūt ļoti uzmanīgiem un saprātīgiem. Nedrīkst pieļaut un jāizvairās no melodijām, kas kaut attāli līdzinās džezam, rokmūzikai vai tamlīdzīgām formām, vai kurā dzirdami vārdi, kas pauž mulķīgus vai banālus sentimentus. Mājās, saviesīgās sanāksmēs, skolās un draudzēs izmantosim tikai labu mūziku.

Savstarpējās attiecības

Sabiedriskuma un draudzības tieksmes ir Dieva dotas mūsu labumam un prieka piepildījumam. ”Pateicoties savstarpējam kontaktam mūsu prāti tiek slīpēti un pilnveidoti, bet draudzīgā savienība palīdz savstarpēji iepazīties un veidot draudzību, kuras auglis ir siržu vienība un mīlestības atmosfēra, kas ir tik patīkama debesīm” (Liecības Draudzei, 6. sēj., 172. lpp.)

Pienācīgas savstarpējas attiecības starp abiem dzimumiem ir labvēlīga visiem iesaistītajiem. Šādas draudzības vajadzētu veidot un uzturēt augstā tikumiskā līmenī, stingri ievērojot un ņemot vērā paražas un ierobežojumus, kas ieviesti un ieteikti, lai pasargātu sabiedrību un personu. Protams, sātana nolūks ir samaitāt katru labu lietu; un labā samaitāšana bieži vien noved pie vissliktākā. Tādēļ ir tik svarīgi, lai kristieši stingri turētos pie ļoti noteiktiem sabiedriskās dzīves standartiem. Mūsdienās strauji sabrūk ideāli, kas savstarpējas attiecības padara drošas un laimīgas. Atmetot tikumības un reliģiskos pamatlikumus, neierobežotu kaislību iespaidā, pretējo dzimumu attiecības uztraucoši plašos apmēros ir pārvērtušās visatļautībā un nesavaldībā. Biedējošā ātrumā pieaug seksuālu perversiju, incesta un bērnu seksuālās varmācības skaits. Seksuālo izlaidību, asinsgrēka, bērnu pavināšanas un ļaunprātīgas izmantošanas mērogi liek sevišķi satraukties. Miljoniem atteikušies no kristīgiem uzvedības standartiem un ir gatavi izmainīt svētīgās, svētās tēva un mātes jūtas pret zemisko tieksmju rūgtajiem, nožēlas pilnajiem augļiem.

Šie ļaunumi ne tikai iznīcina sabiedrības struktūru, kuras pamatā ir ģimenes pamatšūna, bet ģimeņu iziršana veicina un rada tamlīdzīgus un citus ļaunumus. Skumjie rezultāti, kas redzami izpostītu bērnu un jauniešu dzīvēs, ir satraucoši un izraisa mūsu žēlumu, turpretī uz sabiedrību atstātie iespaidi ir ne tikai katastrofāli, bet tie arvien pieaug.

Šie ļaunumi kļuvuši atvērtāki un vairāk apdraud kristīgās ģimenes ideālus un mērķus. Kā redzamākos Dieva oriģinālā plāna izkropļojumus varam minēt laulības pārkāpšanu, dzīvesbiedru seksuālu vardarbību, incestu, seksuālu vardarbību pret bērniem, homoseksuālismu un lesbiešu darbības. Svētajos Rakstos skaidri pateiktās, Dievam nepieņemamās novirzes tiek noliegtas (skat. 2.Moz. 20:14; 3.Moz. 18:22, 29; 20:13; 1.Kor. 6:9; 1.Tim. 1:10; Rom. 1:20-32) un kad tajos atrodami brīdinājumi tiek atvairīti un iemainīti pret cilvēku viedokļiem, rodas liela nenoteiktība un apjukums. Tieši to sātans vēlas. Viņa plāns vienmēr ir bijis likt cilvēkiem aizmirst, ka viņu Radītājs ir Dievs un, ka tad, kad Viņš “radīja cilvēku pēc sava tēla un līdzības”, Viņš tos radīja kā “vīrieti un sievieti” (1.Moz. 1:27). Šodien pasaule ir par liecinieci seno civilizāciju perversiju un izvirtību atdzimšanai.

Dieva Vārdā skaidri attēlota pasaules apsēstība ar seksu, juteklisku baudu un dažādu kārību meklējumiem un to iznīcinošajiem rezultātiem. Bet Kristus nāca, lai iznīcinātu sātana darbus un atjaunotu cilvēku attiecības ar viņu Radītāju. Tādējādi, kaut arī Ādamā krituši un no grēka sagūstīti, tie, kas ir Kristū, saņem pilnīgu piedošanu un tiesības no jauna izvēlēties labāko ceļu, ceļu uz pilnīgu atjaunošanu. Ar krusta un Svētā Gara spēka palīdzību visi var tikt atbrīvoti no grēcīgas rīcības ieradumiem un kļūt atjaunoti sava Radītāja līdzībā.

Vecāku un jauniešu garīgo vadītāju pienākums ir patiesi, bez liekas kautrības skatīties acīs sabiedrības stāvoklim, pilnīgāk izprast jaunatnes un šīs paaudzes problēmas. Vadītājiem no visas sirds jācenšas viņiem radīt labāko vidi un pietiekami satuvināties ar viņiem, lai spētu viņiem nodot kristīgās reliģijas dzīves ideālus, iedvesmu un spēku, ka viņi taptu glābti no ļaunuma, kas pasaulē radies caur iekāri.

Bet mūsu jauniešiem mēs sakām: Atbildība ir jūsu rokās. Lai kādas būtu vecāku kļūdas, jūsu privilēģija ir zināt un uzturēt kristīgā dzīvesveida ideālus. Uzticīgas Bībeles pētīšana, laba dabas darbu pārzināšana, ķermeņa svēto spēku stingra sargāšana, pārlicinoša mērķtiecība, patiesi nolūki, pastāvība lūgšanās un patiesa, nesavtīga kalpošana citu vajadzībām palīdzēs veidot raksturu, kas nodrošināts pret ļaunumu un padarīs jūs par labvēlīgu ietekmi visai sabiedrībai.

Sabiedriskas kopā sanākšanas gan vecākiem, gan jaunākiem cilvēkiem vajadzētu veidot nevis kā vieglu un nenopietnu izklaidi, bet gan kā priecīgu sadraudzību un prāta un dvēseles garīgā spēka uzlabojumu. Programmas, kas svētīs un stiprinās visu klātesošo sanāksmes un dzīves ietver tādas aktivitātes, kā laba mūzika, pacilājošas sarunas, interesantas, svētījošas uzrunas, piemērotas bildes vai filmas, rūpīgi izvēlētas spēles ar audzinošu mērķi un, pāri visam, misijas plānu gatavošana un īstenošana. Ģenerālkonferences Jauniešu kalpošanas nodaļa sagatavojusi palīdzīgu informāciju un praktiskus ierosinājumus dažādu pasākumu vadīšanā un padomus citās savstarpējās attiecībās.

Vislabākās vietas šādām sanāksmām ir draudzes dievnami. Gadījumos, kad nav iespējams noturēt šīs satikšanās mūsu centros, vai arī ja draudzei nav sava centra, jāizvēlas atbilstoša vieta, kas būtu bez kristīgo standartu noniecinošām ietekmēm, nevis kādu vietu, ko parasti izmanto komerciālām izklaidēm un sportam, piemēram, sabiedriskas zāles un slidotavas, kas pauž atmosfēru, pretēju kristīgajiem standartiem.

Vecāko draudzes locekļu rūpes par jaunatni

Bērnu un jauniešu dzīvēs viena no labākajām ietekmēm ir patīkama un draudzīga gados vecāku un jauniešu sadraudzība. “Pastāv briesmas, ka gan vecāki, gan skolotāji ... neveido pietiekami dziļas attiecības ar saviem bērniem vai audzēkņiem.” (“Padomi vecākiem, skolotājiem un studentiem”, 76. lpp.) Mūsu skolu un citu institūciju pienākums ir rūpēties par savu aizbilstamo morāli un reputāciju. Ar viņiem strādājot, viens no obligātajiem nosacījumiem ir rūpes par viņiem un viņu uzraudzība. Šis nosacījums attiecināms arī uz ģimeni un mājas vidi. Vecākiem stingri jāatbalsta to iestāžu kārtība, kurās viņu bērni un jaunieši atrodas un savās mājās jāuztur

tie paši noteikumi. Lai to īstenotu, viņiem jāiemācās, kā kļūt par vēlamiem savu bērnu draugiem, bet tikai no pašiem jauniešiem atkarīgs, vai šīs rūpes un uzraudzība būs kaitinošas un nomācošas, jeb patīkamas un gaidītas attiecības, kas pamatojas uz dziļu cieņu.

Tuvāka draudzība un laulības

Tuvāka draudzība ir atzīta kā sagatavošanās laika posms, kurā vīrietis un sieviete, kas izjūt savstarpēju patiku, labāk viens otru iepazīst un gatavojas laulībām. Kristīgā laulība ir Dieva apstiprināta savienība starp ticīgu vīrieti un ticīgu sievieti, savienība viņu savstarpējās mīlestības piepildījumam, abpusējam atbalstam, kopīgai laimei, bērnu radīšanai un audzināšanai par kristiešiem. Balstoties uz Dieva plānu, šī savienība ilgst līdz to pārtrauc viena partnera nāve.

Laulība ir cilvēces sabiedrības pamats. Dievs ir svētījis patiesu mīlestību starp vīrieti un sievieti. “Lai tie, kas domā par laulību, izvērtē katrs savas jūtas un vēro katru rakstura īpašību cilvēkā, ar kuru tie vēlas vienot savu dzīves likteni. Lai katru soli uz laulību savienību varētu raksturot atturība, vienkāršība, patiesums un godīgs mērķis izpatikt un godāt Dievu. Laulība ietekmē dzīvi gan šajā pasaulē, gan nākošajā pasaulē. Patiess kristietis neveidos plānus, kurus Dievs nevar apstiprināt.” (“Dziedināšana”, 359. lpp.)

Nepakļaušanās šiem principiem kristīgās, tuvākās draudzībā veidošanā var novest pie traģiskām sekām. Vīra un sievas vienotība arī ideālos un mērķos ir priekšnosacījums laimīgai un veiksmīgai kristīgai ģimenei. Svētajos Rakstos dots padoms: “Nevelciet svešu jūgu kopā ar neticīgiem” (2.Kor. 6:14). Ļoti bieži atšķirīgi viedokļi par reliģiju, kad katram no partneriem ir sava ticība, sabojā ģimenes laimi, izraisa dažādas nepatīkšanas, grūtības un neveiksmi bērnu audzināšanā.

“Ģimenes saites ir vistuvākās, vismaigākās un vissvētākās uz šīs zemes. Tās bija radītas, lai būtu cilvēcei par svētību. Un tās ir svētība visur, kur laulības derība tiek noslēgta gudri, bijībā pret Dievu un ar pienācīgu izpratni par abpusēju atbildību.” (“Adventistu ģimene”, 18. lpp.)

Dieva pielūgšana, Sabata ievērošana, atpūta, sadraudzība, finansiālo līdzekļu izlietošana un bērnu audzināšana ir laimīgas ģimenes attiecību atbildīgas sastāvdaļas. Tā kā domstarpības šajos jautājumos bieži var veicināt attiecību pasliktināšanos, grūtsirdību un pat pilnīgu kristīgās pieredzes zaudēšanu un kristīgās uzticības zudumu, tad pienācīgā gatavošanās laulībām ietver pirmslaulību pārrunas ar mācītāju.

“Ja divi kopā staigā, vai tad viņi nav savā starpā jau iepriekš sarunājušies?” (Amosa 3:3) Laulāto laime un labklājība ir atkarīga no abu pušu uzskatu saskaņas, bet starp ticīgo un neticīgo pastāv dziļa atšķirība gaumes, tieksmju un uzskatu ziņā. Viņi kalpo diviem kungiem, starp kuriem nevar būt nekādas vienošanās. Cik skaidri un pareizi arī nebūtu viena principi, neticīgā biedra uzskati vienmēr tieksies to novērst no Dieva.” (“Sentēvi un pravieši”, 142. lpp.)

Pravieša Gars nemitīgi dod padomu pret laulībām starp “ticīgo un neticīgo” un brīdina nesavienoties ar citu kristieti, kurš “nav pieņēmis šim laikam doto patiesību” (“Liecības Draudzei”, 5. sēj., 364. lpp.) Laulībām ir daudz lielāka iespēja būt izturīgām un ģimene piepildīs Dieva plānu, ja vīrs un sieva ir vienprātīgi un tos vieno kopīgas garīgās vērtības un dzīvesveids. Ņemot vērā šos principus, Septītās dienas Adventistu draudze neieteic laulības starp Septītās dienas Adventistu un cilvēku, kurš nav mūsu draudzes loceklis, kā arī mudina Septītās dienas Adventistu mācītājus neveikt šādas laulību ceremonijas.

Draudze atzīst, ka galējo lēmumu attiecībā uz laulību partneri jāpieņem pašam cilvēkam. Tomēr draudze cer, ka, ja draudzes loceklis izvēlas laulību partneri, kas nav draudzes loceklis, šis pāris sapratīs un novērtēs, ka Septītās dienas Adventistu mācītājs, kas solījies uzturēt iepriekšminētos principus, nevarēs veikt viņu laulību ceremoniju. Ja cilvēks dodas šādā laulībā, draudzei ir jāizrāda mīlestība un rūpēs, ar mērķi iedrošināt šo pāri pilnīgai vienotībai Kristū. (Tālākai informācija par laulībām, skat. [15. nodaļu](#) “Laulības, šķiršanās un atkārtotas laulības”.

Noslēgumā

Atrodoties pēdējo dienu briesmās, nesot atbildību steidzīgi izplatīt visai pasaulei pēdējo piedāvājumu glābšanai un saskaroties

ar tiesu, kuras kulminācija būs vispārēja taisnīguma nodibināšanās,
ar patiesu sirdi nodosim sevi Dievam ar visu savu ķermeni, dvēseli
un garu, apņēmoties uzturēt dzīves augstos standartus, kam
jāraksturo tos, kas gaida sava Kunga atgriešanos.

14. NODAĻA

DRAUDZES DISCIPLĪNA

Galvenie principi

Visu mācītāju, draudzes darbinieku un locekļu uzmanība tiek pievērsta šajā nodaļā minētajiem Pravieša Gara citātiem. Ir vērts šos citātus rūpīgi un lūdzot izvērtēt. Tie skaidrā, nepārprotamā valodā izklāsta lielo atbildību, kas uzlikta Dieva ļaudīm, uzturot draudzes šķīstību, cienīgumu un tās garīgo degsmi. Ja draudzes locekļi atsalst un kļūst vienaldzīgi, draudzei jācenšas tos atmodināt no garīgās letarģijas. Ja daži sāk no patiesības un draudzes attālināties, jāpūlas tos atgriezt uz šaurās takas.

Attieksme pret draudzes locekļu kļūdām — “Attiecībā uz kļūdas pielāvušiem draudzes locekļiem, Dieva ļaudīm rūpīgi jāseko Glābēja dotajiem norādījumiem Mateja evaņģēlija 18. nodaļā.” (“Liecības Draudzei”, 7. sēj., 260. lpp.)

“Bet ja tavs brālis grēko, tad noej un pamāci viņu zem četrām acīm, kad viņš tevi klausā, tad tu savu brāli esi mantojis. Un ja viņš neklausā, tad pieaicini vēl vienu vai divus, lai no divu vai triju liecinieku mutes katrs vārds tiek apstiprināts. Bet ja viņš tiem neklausā, tad saki to draudzei; bet ja viņš neklausā arī draudzei, tad turi viņu par pagānu un muitnieku. Patiesi es jums saku: ko vien jūs virs zemes siesit, tas būs siets arī debesīs; un ko vien jūs virs zemes atraisīsit, tas būs atraisīts arī debesīs.” (Mt. 18:15-18)

“Cilvēciskas būtnes ir Kristus īpašums, ko Viņš atpircis, maksājot bezgalīgu cenu, kas Viņam piesaistīti ar mīlestību, ko Viņš un Viņa Tēvs tiem vienmēr ir izrādījuši. To saprotot cik mums jābūt ļoti uzmanīgiem attiecībā vienam pret otru! Cilvēkiem nav tiesību savās attiecībās ar saviem tuvākiem turēt aizdomas un apvainot līdzcilvēkus ļaunumā. Draudzes locekļiem, attiecībā pret citiem draudzes locekļiem, kas izdarījuši pārkāpumus, nav tiesību sekot saviem impulsiem un spriedumiem. Viņiem pat nevajadzētu asi nosodīt vai nopelt maldošo vainīgo, jo tādējādi tie savā apziņā iedēsta ļaunuma sēklu. Ziņas par kāda draudzes brāļa vai māsas pārkāpumiem tiek nodoti no viena draudzes locekļa otram. Tiek

pieļautas kļūdas un nodarīta netaisnība tikai tādēļ, ka kāds nevēlas sekot Kunga Jēzus dotajiem norādījumiem.

‘Ja tavs brālis grēko pret tevi,’ Kristus skaidroja. ‘tad noej un pamāci viņu zem četrām acīm’ (Mt. 18:15). Nestāstiet citiem par šo pārkāpumu. Ja tiek pateikts vienam, tad vēl vienam un vēl vienam, ar laiku šīs ziņas pieaug un ļaunums palielināsies tiktāl, līdz sāks ciest visa draudze. Nokārtojiet šo jautājumu ‘zem četrām acīm’. Tāds ir Dieva plāns. ‘Nesteidzies tūliņ ar kādu citu uzsākt asu vārdu maiņu, jo ko tu darīsi tad, ja tevi tavs tuvākais būs apkaunojis? — Kārto savu lietu ar savu tuvāko un neatklāj kāda cita noslēpumus,’ (Sal.pam. 25:8,9). Nepaej garām sava brāļa grēkam, bet neatklāj to citiem, tādējādi palielinot sarežģījumus, liekot pārmetumiem izklausīties pēc atreibības. Izlabojiet viņu tā, kā tas pavēlēts Dieva vārdā.” (“Liecības Draudzei”, 7. sēj., 260., 261. lpp.)

Meklējot salīdzināšanos — “Nepieļaujiet, ka aizvainojums pārvēršas ļaunprātībā. Neļaujiet brūcei pūžņot, izlaužoties indīgiem vārdiem, kas bojā klausītāju prātus. Neļaujiet rūgtām domām turpināt pildīt jūsu un otra cilvēka prātu. Dodies pie sava brāļa un runā par šo jautājumu ar viņu pazemībā un no sirds.

Lai kāds būtu pāridarījums, tas nemaina plānu, ko Dievs radījis pārpratumu un personīgās nesaprašanās atrisināšanai. Kļūs daudz vieglāk, ja ar cilvēku, kurš ir vainīgs, runāsi aci pret aci divatā un Kristus garā. Pie pārkāpēja dodaties ar Kristus mīlestības un līdzjūtības pildītu sirdi un centieties jautājumu nokārtot. Runājiet ar viņu mierīgi un izturēti. Neļaujiet pār lūpām lauzties dusmīgiem vārdiem. Runājiet tā, lai viņš uz visu paraudzītos ar veselo saprātu. Atcerieties vārdus: ‘Ziniet, ka tas, kas ir atgriezis grēcinieku no viņa maldu ceļa, izglābs tā dvēseli no nāves un apklās grēku pulku.’ (Jēk. 5:20)

Sniedziet savam brālim zāles, kas izārstēs neapmierinātību. Dariet no savas puses visu, lai viņam palīdzētu. Draudzes miera un vienotības labā uzskatiet šādu rīcību par priekšrocību un pienākumu. Ja viņš jūs sadzirdēs, jūs būsiet viņu ieguvuši kā draugu.

Visas debesis ir interesētas sarunās starp cilvēku, kas ticis ievainots un to, kas ir pāridarītājs. Pārkāpējam, pieņemot Kristus mīlestībā piedāvāto pamācību un atzīstot savu pāridarījumu, lūdzot

Dieva un sava brāļa piedošanu, viņa sirdi pildīs debesu gaisma.

Pretošanās ir izbeigta, tiek atjaunota draudzība un uzticība. Mīlestības eļļa noņem sāpes, ko izraisījis pāridarījums. Dieva Gars savieno sirdis un par godu, notiekot šai savienošanai, debesīs atskan mūzika.” (“Liecības Draudzei”, 7. sēj., 261., 262. lpp.)

“Kad tie, kuri ir vienoti kristīgā sadraudzībā, lūdz Dievu un apsolās būt taisnīgi, mīlēt žēlastību un staigāt pazemīgi ar Dievu, tad pār viņiem nāk liela žēlastība. Ja tie ir izdarījuši pārkāpumu pret kādu citu, viņi turpina darboties nožēlā, atzīšanā un atlīdzināšanā, pilnīgi apņēmušies darīt labu cits citam. Tā ir Kristus likuma piepildīšana.

‘Un ja viņš neklausā, tad pieaicini vēl vienu vai divus, lai no divu vai triju liecinieku mutes katrs vārds tiek apstiprināts.’ (Mt. 18:16) Sev līdzīgi ņemiet cilvēkus ar garīgu domāšanu, un runājiet ar pārkāpēju par viņa izdarīto pārkāpumu. Viņš var padoties savu brāļu apvienotā lūguma priekšā. Redzot viņu vienprātību šajā jautājumā, viņa prāts var tikt apgaismots.

Ko darīt, ja viņš atsakās tajos klausīties? Vai vairākiem padomes locekļiem jāuzņemas atbildība izslēgt pārkāpēju no draudzes? ‘Ja viņš tiem neklausā, tad saki to *draudzei*’ (17. p.) Lai visa draudze lemj par saviem locekļiem.” (“Liecības Draudzei”, 7. sēj., 261., 262. lpp.)

“Bet ja viņš neklausā arī draudzei, tad turi viņu par pagānu un muitnieku’ (17. p.). Ja viņš atsakās uz klausīt draudzes balsi, ja viņš atvairā visas pūles, kas pieliktas, lai viņu atgūtu, draudzes atbildība ir atdalīt viņu no sadraudzības. Viņa vārds jāizsvītro no draudzes saraksta.

Neviens draudzes darbinieks, nedz komiteja, nedz jebkāda cita veida draudzes darbība nedrīkstētu ierosināt, lai pārkāpējs tiktu svītrots no draudzes grāmatām pirms nav uzticīgi sekots Kristus dotajiem norādījumiem. Kad šie norādījumi izpildīti, draudze sevi ir attaisnojusi Dieva priekšā. Ļaunumu jāskata tā patiesajā būtībā un to jālikvidē, lai tas neizplatītos tālāk. Jāsaglabā draudzes veselība

un šķīstība, lai tā varētu stāvēt Dieva priekšā neaptraipīta, tērpta Kristus taisnīguma tērpā ...

Kristus turpināja: ‘Patiesi es jums saku: ko vien jūs virs zemes siesit, tas būs siets arī debesīs; un ko vien jūs virs zemes atraisīsiet, tas būs atraisīts arī debesīs’ (18. p.).

Šis norādījums piemērojams jebkurā laikmetā. Draudzei piešķirta vara darboties Kristus vārdā. Tā ir Dieva instruments kārtības un disciplīnas uzturēšanai Viņa ļaužu vidū. Kungs ir devis savai draudzei tiesības izlemt visus jautājumus, kas attiecas uz tās labklājību, šķīstumu un kārtību. Tās atbildība ir izslēgt no sadraudzības tos, kas nav tās cienīgi, kuri ar savu nekristīgo uzvedību apkauno patiesību. Kad draudzes pielieto tos līdzekļus saskaņā ar Dieva Vārdu, tad tās lēmumi tiks debesīs apstiprināti.” (“Liecības Draudzei”, 7. sēj., 262., 263. lpp.)

“Draudzei ir jānokārto ļoti svarīgi jautājumi. Pēc tam, kad Dieva kalpi, kas ir Viņa ordinēti kā Viņa ļaužu vadītāji, darījuši savu daļu, viss jautājums jānodod visas draudzes izskatīšanai, lai pieņemtais lēmums būtu vienots.

Kungs vēlas, lai Viņa sekotāji būtu ļoti uzmanīgi attiecībā viens pret otru. Citam citu ir jāpacel, jāatjauno, jādziedina. Bet draudzē nedrīkst atstāt novārtā pienācīgu disciplīnu. Draudzes locekļiem sevi vajadzētu uzskatīt par skolniekiem skolā, mācoties veidot raksturus, kas būtu viņu augstā aicinājuma cienīgi. Draudzē šeit uz zemes Dieva bērniem ir jābūt gataviem lielajam atkalapvienošanās notikumam ar debesu draudzi. Tie, kas dzīvo saskaņā ar Kristu šeit, var ar ilgām gaidīt mūžīgo dzīvi atpestīto ģimenē.” (“Liecības Draudzei”, 7. sēj., 263., 264. lpp.)

Draudzes autoritāte — “Pasaules Glābējs Savai draudzei piešķīris lielu varu. Viņš ir devis noteikumus, kas piemērojami tajos gadījumos, kad tiek izlemts jautājums par draudzes locekļu piederību draudzei. Sniedzot skaidru norādījumu, kā mums dzīvot, Kungs sacīja: ‘Patiesi Es jums saku: ko vien jūs virs zemes siesit, tas būs siets arī debesīs; un ko vien (attiecinot uz draudzes disciplīnu) jūs virs zemes atraisīsiet, tas būs atraisīts arī debesīs’ (Mt. 18:18). Tādējādi, pat debesu autoritāte apstiprina draudzes disciplināro

rīcību attiecībā uz tās locekļiem, kad tiek sekots Bībeles nosacījumiem.

Dieva Vārds nedod tiesības vienam cilvēkam nostādīt savu spriedumu pret draudzes spriedumu, tas arī neatļauj uzspiest savu viedokli visai draudzei. Ja draudzē nebūs disciplīna un pārvalde, draudze var sadalīties un tā nevarēs turēties kopā kā Kristus miesa.” (“Liecības Draudzei”, 3. sēj., 428. lpp.)

Draudze atbildīga par savu nostāju pret grēku — “Dievs no saviem ļaudīm, kā no vienas miesas, prasa atbildību par grēkiem, kas pastāv pie atsevišķām personām to vidū. Ja draudzes vadītāji ir nolaidīgi tādu grēku uzticīgā izmeklēšanā, kas izsauc Dieva nepatiku pār visu draudzi, tad viņi kļūst atbildīgi par šiem grēkiem.” (“Liecības Draudzei”, 3. sēj., 269. lpp.)

“Viņš grib mācīt saviem ļaudīm, ka nepaklausība un grēks ir Viņam ļoti pretīgi un ka uz šīm lietām nav jāskatās pavirši. Viņš rāda mums, ka, ja Viņa ļaudis atrodas grēkā, tad tiem tūlīt jāspēr izšķirīgie soļi, lai šo grēku atstātu, lai Dieva dusmas nepaliktu uz tiem visiem. Bet ja atbildīgajās vietās esošie ļaužu grēkus atstāj neievērotus, tad Dieva dusmas nāks pār tiem un Viņa ļaudis visi, kā viena miesa, būs atbildīgi par šiem grēkiem. Rīcībā ar saviem ļaudīm pagātnē, Kungs rāda nepieciešamību tīrīt draudzi no netaisnības un maldiem. Viens grēcinieks var izplatīt tādu tumsu, kas izslēgs gaismu no visas draudzes. Kad ļaudis atzīst, ka tumsa ir nolaidusies pār viņiem un nezina tās iemeslu, tad viņiem nopietni, vislielākā padevībā un pazemībā jāmeklē Dievs, līdz netaisnība, kas apbēdina Dieva Garu, ir atrasta un atstāta...

“Ja netaisnības un maldi ir skaidri redzami starp Dieva ļaudīm un ja Dieva kalpi izturas pret to vienaldzīgi, tad viņi patiesībā atbalsta, attaisno grēciniekus un ir tikpat vainīgi un tikpat noteikti izsauks pār sevi Dieva nepatiku, jo arī viņiem būs jāatbild par vainīgā grēkiem. Parādīšanā man norādīja uz daudziem piemēriem, kad Dieva kalpu nolaidīgā rīcība pret viņu vidū pastāvošiem grēkiem un netaisnībām, izsauca Dieva nepatiku par to, ka neievēroja savu pienākumu nosodīt pastāvošo netaisnību un grēkus. Kas šos grēkus atvaino, tos ļaudis uzskata par patīkamiem un laipniem cilvēkiem, tikai tāpēc vien, ka viņi ir izvairījušies pildīt Svētos Rakstos skaidri

izteikto pienākumu. Darbs nebija patīkams viņu jūtām, tāpēc viņi no tā izvairījās. (“Liecības Draudzei”, 3. sēj., 265., 266. lpp.)

Nesvētījušies Dievam pretojās draudzes disciplīnai

“Daudziem nepiemīt Jozuas apdomība un viņi īpaši necenšas meklēt pārkāpumus un nekavējoties tikt galā ar starp viņiem pastāvošajiem grēkiem. Neļaujiet tādiem kavēt tos, kuriem ir šī darba aicinājums; neļaujiet viņiem stāties ceļā tiem, kas to cenšas paveikt. Daži, kuriem Dievs nav uzdevis darīt šo darbu, uzskata par savu pienākumu apšaubīt, apstrīdēt un meklēt vainas pie tiem, kuriem tiešām tas ir jādara. Tie stāv tieši ceļā, lai kavētu tos, kuriem Dievs ir devis uzdevumu pamācīt un izlabot valdošos grēkus tā, lai Viņš var novērst Savu nosodījumu no Saviem ļaudīm. Ja Akana gadījumam līdzīga lieta norisinātos mūsu vidū, tad atrastos daudzi, kas apvainotu negodīgumā un kļūdu meklēšanas garā tos, kuri līdzīgi Jozuam izmeklē pārkāpumu apstākļus. Dievs neļaujas apsmieties un stūrgalvīgie ļaudis, kas neņem vērā Viņa brīdinājumus, nepaliks nesodīti.

Man tika parādīts, ka Akana atzīšanās veidu lietojuši un lietos arī daži no mums. Viņi slēpj savus nodarījumus un atsakās brīvprātīgi atzīties, līdz Dievs viņus uzrāda un tad tie atzīst savus grēkus. Daži cilvēki turpina iet pa nepareizo ceļu, līdz nocietinās. Viņi pilnībā var pat zināt, ka apgrūtina draudzi, kā Akans zināja, ka viņa vainas dēļ Izraēls bija kļuvis nespēcīgs savu ienaidnieku priekšā. Tomēr viņu sirdsapziņa tos nenosoda. Viņi negrib atvieglot draudzi, pazemojot savas lepnās, nepaklausīgās sirdis Dieva priekšā un noliekot savas vainas. Dieva nepatika ir pār Viņa ļaudīm, un kamēr viņu vidū pastāvēs grēks un to kops atbildīgajās vietās esošie, Viņš neatklās savu spēku pār tiem.”

Kas Dievu bīstoties strādā, lai pagodinātu Dieva Vārdu, atbrīvotu draudzi no kavēkļiem un novērstu nospiedošās netaisnības, ka Dieva ļaudis ieraudzītu nepieciešamību, cik svarīgi ir ienīst grēku un kļūtu savā dzīvē arvien skaidrāki, tiem vienmēr būs jāstāpjas ar pretestību no nesvētījušos cilvēku puses. Pravietis Cefanja tā apraksta nesvētījušos cilvēku patieso stāvokli un briesmīgo tiesu, kura nāks pār tiem.” (“Liecības Draudzei”, 3. sēj., 270., 271. lpp.)

Nepieciešamie likumi un noteikumi — “Brāļi, nekad neļaujiet atsevišķu cilvēku domām iedragāt jūsu uzticību kārtībai un saskaņai, kādai vajadzētu valdīt draudzē! ... Debesu Dievs ir kārtības Dievs, un Viņš prasa, lai visi viņa sekotāji ievērotu noteikumus un priekšrakstus un pasargātu kārtību.” (“Liecības Draudzei”, 5. sēj., 274. lpp.)

Pašieceltas organizācijas — Draudze savā organizētajā stāvoklī ir Dieva instruments, lai Savu ļaužu vidū saglabātu kārtību un disciplīnu. Tās Dieva doto vēsti pasaulē nes ne tikai individuālā draudzes locekļa personīgā liecība, bet arī kopējā draudzes kā Kristus miesas liecība. Šādai kopējai liecībai nepieciešama atzīta administratīva struktūra, kas nodibināta ar visiem pienācīgā veidā izraudzītajiem darbiniekiem un darbam paredzētajām nodaļām, piemēram, sabatskolu, Personīgās kalpošanas nodaļu, Jauniešu nodaļu u.t.t. Tā arī tiek atzītas tādas pašuzturošas institūcijas, kuru aktivitātes palīdz draudzes mērķu sasniegšanā. Tādēļ, lai gan visiem draudzes locekļiem draudzē ir vienādas tiesības, nevienam loceklim vai locekļu grupai nav tiesību uzsākt kādu kustību vai nodibināt kādu organizāciju, vai censties mudināt sekot kādam mērķim vai doktrinārai mācībai, kas nav saskaņā ar Septītās dienas Adventistu draudzes fundamentālajiem mācības pamatiem. Šādas darbības var novest pie frakciju un šķeltniecības gara rašanās, pie draudzes evaņģelizācijas kalpošanas vājināšanās un tādā veidā tas traucēs draudzei izpildīt tās pienākumus attiecībā pret Galvu — Kristu un pasauli.

Draudzes vienotības sargāšana — Kristiešiem vajadzētu pielikt visas pūles, lai novērstu sašķelšanās tendenču rašanos savā vidū, kuras var atņemt cieņu no neticīgo puses. “Dieva mērķis ir, lai Viņa bērni būtu vienoti. Vai tad viņi negaida, ka debesīs dzīvos kopā? ... Tie, kas atsakās darboties saskaņā, lielā mērā apkauno Dievu.” (“Liecības Draudzei”, 8. sēj., 240. lpp.) Draudzei vajadzētu nosodīt katru darbību, kas apdraudētu tās locekļu vienotību un tās pienākums ir nepārtraukti veicināt vienotību.

Konflikta situācijas draudzē pienākas pēc iespējas risināt, neķeroties pie salīdzināšanās procesa tās locekļu starpā ne draudzes iekšienē, ne pilsoniskās tiesās. “No kāda gan liela ļaunuma mēs izsargātos, ja pārpratumus starp brāļiem un māsām pārrunātu nevis

ar citiem, bet gan kristīgā mīlestībā vaļsirdīgi sava starpā! Cik gan daudz rūgtuma sakņu, kas sagandē dzīvi, tiktu izrautas pašā dīgšanas stadijā! Cik gan cieši un sirsnīgi tad Kristus sekotāji būtu vienoti Viņa mīlestībā!” (“Kristus kalna svētruna”, 63. lpp.)

Nesaskaņu atrisināšana draudzes locekļu starpā — Jāpieliek visas pūles, lai nevilcinoties atrisinātu radušās problēmas starp draudzes locekļiem un lai nepieļautu šī konflikta attīstību. “Sacensība, strīdi un tiesāšanās brāļu vidū ir negods patiesības lietai. Tie, kas tā rīkojas, draudzi pakļauj tās ienaidnieku izsmieklam un dod iemeslu tumsas spēkiem gaviļēt. Tie no jauna uzplēš Kristus brūces un Viņu atklāti apkauno. Tīši neievērojot draudzes autoritāti, tie nicina Dievu, kas draudzei šo autoritāti piešķīris.” (“Liecības Draudzei”, 5. sēj., 242., 243. lpp.)

Civilas tiesas prāvas un tiesāšanās bieži vien noris cilvēku egoisma radītā sacensības un strīdu garā. Draudzei, kas cenšas paust Kristus garu, jānosoda savu locekļu piedalīšanās šādās pretinieka izraisītās tiesas prāvās. Kristīgā nesavtība liks Kristus sekotājiem drīzāk paciest netaisnību (1.Kor. 6:7) nevis griezties ‘pie netaisno tiesas un ne pie svēto tiesas’ (1.Kor. 6:1).

Mūsdienu pasaulē cilvēkiem ir iespēja strīdus jautājumos griezties pie laicīgās tiesas. Kristiešiem tomēr vajadzētu dot priekšroku kārtot savas lietas draudzē un laicīgā tiesā griezties tikai par tiem jautājumiem, kuri izņēmuma kārtā atrodas laicīgās tiesas jurisdikcijā, bet ne draudzes kompetencē, vai tajos gadījumos, kad pati draudze atzīst, ka ir vajadzīgs tiesas spriedums. Iesniegumam laicīgajā tiesā jāizriet ne no vēlmes atriebties, bet no vēlēšanās visu pareizi nokārtot un panākt domstarpību taisnīgu un draudzīgu noregulējumu. Piemēri tādiem prasību iesniegšanas gadījumiem tiesā var būt — prasība pēc apdrošināšanas summas izmaksas, jautājumu izšķiršana par nekustamā īpašuma robežām un piederību vai pārvaldīšanu, kā arī mazgadīgu bērnu aizbildniecības jautājums. Dažreiz draudzei nepieciešams nodarboties ar lietām, kas attiecas uz tiesu praksi, tomēr lai izvairītos no tiesāšanās prāvām, kā minēts 1.Kor. 6. nodaļā, vienmēr jāuzmanās, lai tā nenovēršas no evaņģēlija kalpošanas un neuzņemas civilā miertiesneša lomu. (Skat. Lk. 12:13,14 un “Liecības Draudzei”, 9. sēj., 216.-218. lpp.)

Dieva ideāls Viņa draudzes locekļiem ir, lai tie uzturētu ‘mieru ar visiem cilvēkiem’ (Rom. 12:18). Draudzei vajadzētu ātri rīkoties, izmantojot tai pieejamās un saprātīgās metodes, lai atrisinātu daudzas starp tās locekļiem radušās nesaskaņas. Ja draudzei neizdodas atbildēt kāda locekļa lūgumam palīdzēt ar līdzdalību samierināšanās iegūšanai, vai, ja draudze atzīst, ka šis jautājums ir ārpus tās darbības robežām, tad ir jāatzīst, ka draudzes loceklis patiesi centās atrisināt konfliktu uz Bībeles mācības pamatiem, bet konflikts palika neatrisināts un tas, ko viņš / viņa izvēlas darīt pēc tam ir viņa sirdsapziņas lieta. (Skat. SDA Bībeles Komentāri, 6. sēj., 698. lpp.)

Tomēr, kad draudze, cenšoties veicināt ātru un draudzīgu tās locekļu starpā radušos nesaskaņu risināšanu, iesaka kādu noteiktu risinājumu, tiem nevajadzētu uzreiz noraidīt draudzes piedāvāto ieteikumu. Tomēr draudzes loceklim ir grūti ar citu draudzes locekli griezties strīdus gadījumā pie kādas organizācijas, izņemot draudzi. Tas, ka viens draudzes loceklis pret citu ceļ prasību tiesā ārpus draudzes ir ļoti nopietns solis. “Jau tā nav laba lieta, ka jūsu starpā vispārīgi tiesājas.” (1.Kor. 6:7)

Draudzes locekļi, kas izrāda nepacietību un egoismu, nevēloties gaidīt un pieņemt draudzes ieteikumus nesaskaņu risināšanai ar citu draudzes locekli, tad ir pietiekošs pamats tādus locekļus pakļaut draudzes disciplīnai graužošā iespaida dēļ, ko tie atstājuši uz draudzi un par viņu nevēlēšanos atzīt draudzes likumīgo autoritāti.

Draudzes locekļu sūdzības pret draudzi izskatīšana — Tie paši principi, kas tiek pielietoti draudzes locekļu nesaskaņu risinājumu gadījumos, attiecināmi arī uz draudzes locekļu sūdzībām pret draudzes organizāciju un institūcijām.

Draudzes loceklim nevajag uzsākt prāvošanos pret nekādu draudzes organizāciju, izņemot gadījumos, kad draudze nav nodrošinājusi pienācīgu sūdzības izskatīšanas un atrisināšanas procedūru draudzē, vai arī, ja sūdzība ir tāda, ko acīmredzami nav iespējams nokārtot draudzes autoritātes ietvaros.

Draudzes sūdzības pret draudzes locekli nokārtošana — Pastāv iespēja, ka radīsies apstākļi, kad draudzes organizācijām vai institūcijām būs sūdzības pret draudzes locekļiem. Tādos

gadījumos draudzes administratoriem kristīgā pacietībā jāpatur prātā bībelisko padomu nesaskaņu risināšanai kristiešu starpā un pielietot šo padomu, lai atrisinātu draudzes nesaskaņas ar tās locekļiem. Tā vietā, lai izskatītu attiecīgo lietu laicīgā tiesā, ja iespējams, jādara viss iespējamais un saprātīgā veidā, lai sadarbībā ar draudzes locekli, draudze varētu sasniegt apmierinošu problēmas atrisinājumu.

Disciplīnas pielietošana

Ja kāds loceklis krīt grēkā, jādara viss iespējams viņa labošanai. “Ja kļūdu izdarījušais nožēlo un pakļaujas Kristus disciplīnai, viņam ir jādod vēl viena iespēja. Un, pat ja viņš nenožēlo grēkus, pat ja viņš atrodas ārpus draudzes, Dieva kalpiem tāpat jāturpina darboties viņa labā. Viņiem no sirds jācenšas viņu atgūt un panākt, lai viņš nožēlotu. Un, lai cik slikts būtu viņa nodarījums, ja viņš pakļaujas Svētā Gara centieniem un, atzīstoties un novēršoties no sava grēka, pierāda, ka ir nožēlojis, viņam ir jāpiedod un atkārtoti jāuzņem draudzē. Viņa brāļiem viņu pareizā veidā jāiedrošina, attiecoties pret viņu tā, kā viņi vēlētos, lai attiecas pret viņiem, ja viņi būtu viņa vietā, nekļūstot iedomīgi, lai paši netiktu kārdināti.” (“Liecības Draudzei”, 7. sēj., 263. lpp.)

“Mēs tuvojamies tiesas dienai un tiem, kas pasaulei nes brīdinājuma vēsti jābūt ar tīrām rokām un šķīstām sirdīm. Tiem ir jāuztur dzīva saikne ar Dievu. Domām ir jābūt tīrām un svētām, dvēselei nevainojamai, miesai, dvēselei un garam jābūt neaptraipītam un tīram upurim Dievam, pretējā gadījumā Viņš tos nepieņems.” (“Liecības sludinātājiem”, 426. lpp.)

“Ar grēku un grēciniekiem draudzē jātiek galā nekavējoties, lai arī citi netiktu aptraipīti. Patiesība un skaidrība prasa, lai tiktu veikts daudz pilnīgāks darbs nometnes šķīstīšanā no akaniem. Atbildīgās vietās esošie nedrīkst ciest grēku kādā brālī. Rādiet tiem, ka vai nu jāatstāj savi grēki, vai arī jāšķiras no draudzes.” (“Liecības Draudzei”, 5. sēj., 147. lpp.)

Ja lieta saistīta ar kādu smagu grēku, jāpielieto disciplinārie līdzekļi, izraugoties vienu sekojošiem variantiem:

1. Publiska nosodījuma izteikšana.

2. Izslēgšana no draudzes locekļu sastāva.

Var būt gadījumi, kad draudze nodarījumu neuzskata par tik nopietnu, lai pielietotu galējo sodu un izslēgtu no draudzes, tomēr tas var būt pietiekami nopietns, lai izteiktu nosodījumu. Šādu nosodījumu var paust ar neuzticības izteikšanu, draudzei par to nobalsojot.

Publiska nosodījuma izteikšanai ir divējāds nolūks:

1. Ļaut draudzei paust nosodījumu smagajam pārkāpumam, kas apkaunojis Dieva darbu.
2. Likt pārkāpumu izdarījušajam loceklim atskārst par nepieciešamību viņa dzīves labošanai un uzvedības izmaiņai, kā arī lai dotu cilvēkam žēlastības un pārbaudes laiku, kurā viņš var spert iepriekšminētos soļus.

Publiskā nosodījuma izteikšana

Jebkuram pārkāpumu izdarījušam draudzes loceklim var izteikt publisku nosodījumu ar draudzes balsojumu pienācīgi sasauktā draudzes stundā, iepriekš šim draudzes loceklim par to paziņojot. Attiecīgais draudzes loceklis pēc savas vēlēšanās var būt klātesošs, ja to viņš vēlas. Publiskais nosodījums domāts noteiktam laika periodam, minimumam esot viens mēnesis, maksimums — divpadsmit mēneši. Šis nosodījums automātiski nozīmē attiecīgās personas atstādināšanu no jebkādiem amatiem, ko viņš / viņa draudzē iepriekš ieņēma un viņam šī perioda laikā arī liegta privilēģija kandidēt jebkādām draudzes amatam.

Draudzes loceklim, kuram izteikts draudzes nosodījums, nav tiesību balsot un tas nevar ņemt dalību kopīgās nodarbībās, kā piemēram, vadīt sabatskolas klases nodarbības u.t.t. Šajā laikā šo draudzes locekli aizliegts atlaist no vienas draudzes uz citu. Tomēr viņam nav liegta iespēja dalīties sabatskolas, draudzes dievkalpojumu vai tā Kunga nama ceremoniju svētībās. Neuzticības izteikšana neparedz šīs personas izslēgšanu no draudzes, ja viņš neizpilda uzstādītos nosacījumus. Publiskā nosodījuma perioda noslēgumā jāveic rūpīga pārbaude, vai disciplinētais draudzes loceklis ir mainījis savu uzvedību. Ja novērotā uzvedība ir apmierinoša, tad var uzskatīt, ka viņš atjaunojis savu priekšzīmīga

draudzes locekļa reputāciju un nav vajadzības pielietot turpmākus iedarbības mērus. Ja viņš nav mainījis savu uzvedību, attiecīgo gadījumu jāizskata atkārtoti un jānosaka atbilstoša disciplīna. Atjaunošana draudzes amatā notiek viņu ievēlot draudzes vēlēšanās.

Disciplinēšana, izslēdzot no draudzes

Izslēgšana no draudzes — nozīmē zaudēt piederību draudzei. Cilvēka izslēgšana no draudzes, Kristus ķermeņa, vienmēr ir ļoti nopietns gadījums. Tas augstākais, galējais disciplinēšanas veids, kuru draudzei ir tiesības veikt. Šo disciplinēšanas veidu pielieto *tikai pēc šajā nodaļā izteikto visu nosacījumu izpildīšanas un pēc tam, kad bija pieliktas visas pūles, lai novērstu grēkojošo locekli no viņa launajiem ceļiem*. Pirms draudze pieņem kādu lēmumu saistībā ar šo jautājumu vēlams konsultēties ar draudzes mācītāju un gadījumos, kad viņš nav pieejams, ar Savienības / misijas lauka prezidentu.

Iemesli draudzes locekļu disciplinēšanai

Iemesli, kādēļ draudzes locekļi var tikt pakļauti disciplinēšanai, ir:

1. Atteikšanās no ticības evaņģēlija pamatpatiesībām un no draudzes ticības mācībām, vai tādu mācību mācīšana un izplatīšana, kas ir pretrunā ar draudzes mācībām.
2. Dieva likumu pārkāpšana, piemēram, elku pielūgšana, slepkavība, zagšana, Dieva zaimošana, azartspēļu spēlēšana, Sabata neievērošana un labprātīga un regulāra melošana.
3. Dieva likuma — septītā baušļa pārkāpums attiecībā uz laulības institūciju, kristīgo māju un morālās uzvedības Bībeles standartiem.
4. Tādi pārkāpumi, kā ārļaulības sakari, izlaidība dzimumattiecībās ar vairākiem partneriem, incests (dzimumattiecības ar tuviem radniekiem), homoseksuālas darbības un citas seksuālas perversijas, šķirtās personas atkārtotas laulības, izņemot tos gadījumus, kad attiecīgā persona ir bijusi uzticīga laulībā un pie šķiršanās ir "nevainīgā

puse” laulības pārkāpšanas vai kādas nopietnas seksuālas perversijas gadījumā.

5. Fiziska vardarbība, ieskaitot vardarbību ģimenē pret bērniem un pieaugušajiem.
6. Krāpšana vai ar nodomu veikta maldināšana darījumos.
7. Nepiedienīga uzvedība, kas apkauno draudzi.
8. Piederība vai darbība draudzei nelojālās vai šķeltnieciskās kustībās vai organizācijās.
9. Pastāvīga atteikšanās atzīt pienācīgi nodibinātu draudzes autoritāti vai arī pakļauties draudzes kārtībai un disciplīnai.
10. Alkoholisku dzērienu lietošana, ražošana vai pārdošana.
11. Tabakas lietošana, ražošana vai pārdošana jebkādā veidā, kas paredzēta citu cilvēku lietošanai.
12. Narkotiku un citu narkotiskas iedarbības izraisīšu zāļu nepareiza, ļaunprātīga lietošana vai pārdošana.

Septītās dienas Adventistu draudze atzīst nepieciešamību rīkoties ļoti rūpīgi, lai aizsargātu tās draudzes locekļu augstākās garīgās intereses, nodrošinātu visu jautājumu taisnīgu izlemšanu un aizsargātu draudzes labo vārdu.

Dieva baušļu pārkāpšanas gadījumos, kad notikusi pārkāpēja dziļa nožēla, pilnīga un brīva atzišanās, sniedzot pierādījumus par patiesu nožēlu, draudze var disciplinēt attiecīgo draudzes locekli, uz ierobežotu laiku izsakot viņam savu nosodījumu.

Tomēr, drausmīgu, necilvēcisku Dieva likumu pārkāpšanas gadījumos, kuru rezultātā pret draudzi vērsts sabiedrības nosodījums, ja pat notikusi patiesa atzišanās, draudze var uzskatīt par nepieciešamu izslēgt šo cilvēku no draudzes, lai aizsargātu draudzes vārdu un kristīgos standartus. Vēlāk, ja kļūst skaidrs, ka šī cilvēka dzīve saskan ar draudzes standartiem, pēc otrreizējām kristībām šo cilvēku var uzņemt atpakaļ draudzē. Draudze nevar atļauties attiecībā uz šādiem grēkiem attiekties vieglprātīgi un nedrīkst pieļaut, lai personīgais viedoklis iespaidotu tās lēmumus. Tai skaidri un dokumentāli jāapliecina tās apņēmīgā nepieņemšana un nosodījums par visiem grēkiem, kas ietver ārļaulības sakarus,

laulības pārkāpšanu, visas morālas neapdomības darbības un citus baismus grēkus; tajā pašā laikā, tai jādara viss, lai atjaunotu un atgūtu nogrēkojušos cilvēkus. Pasaulei pastāvīgi morāles jautājumos kļūstot aizvien izlaidīgākai, draudze nedrīkst pazemināt Dieva nospraustos standartus, bet tieši pretēji tai jāpieņem ātri un izšķiroši līdzekļi tur, kur ir netikumīga uzvedība.

Disciplināro pielietojumu savlaicīgums

Draudzes pienākums ir tikt galā ar disciplināro pielietojumu nodrošināšanu saprātīgā laika periodā, paziņojot par saviem lēmumiem ar laipnību un bez kavēšanās. Disciplīnas pielietošana pati par sevi jau vienmēr ir nepatīkama un grūta procedūra. Tomēr katra aizkavēšanās šajā procesā palielina vilšanos un morālās ciešanas gan grēkojošam draudzes loceklim, gan visai draudzei.

Piesardzība, disciplinējot draudzes locekļus

“Kristus skaidri mācījis, ka tie, kas pieļauj atklātu grēku, no draudzes jāatdala, bet Viņš nav devis mums tiesības vērtēt un tiesāt kāda raksturu un motīvus. Viņš pārāk labi pazīst mūsu dabu, lai mums uzticētu šo darbu. Mēs pieļausim kļūdu, ja centīsimies no draudzes izravēt tos, kurus mēs turam aizdomās par neīstu kristietību. Bieži vien mēs uzskatām par bezcerīgiem tieši tos, kurus Kristus cenšas vilkt tuvāk Sev. Ja mēs izrīkotos ar šīm dvēselēm saskaņā ar mūsu nepilnīgo spriedumu, iespējams, tas iznīcinātu viņu pēdējo cerību. Daudzi, kas sevi uzskata par kristiešiem, beigās tiks uzskatīti par pazudušiem. Turpretī debesīs būs daudzi, par kuriem neviens no viņu tuvākajiem to nekad nebija domājis. Cilvēks spriež pēc ārienes, bet Dievs spriež tiesu pēc sirds. Labībai jāaug kopā ar nezālēm līdz pat ražas novākšanai; un ražas novākšana ir pārbaudes laika noslēgums. Glābēja vārdos ir kāda cita mācība, mācība par brīnišķīgu iecietību un maigu mīlestību. Tāpat kā nezāļu saknes ir tuvu pieaugušas labībai, arī draudzes viltus brāļi var būt cieši saistīti ar patiesajiem mācekļiem. Patiesais šo viltus ticīgo raksturs netiek pilnībā atklāts. To atdalīšana no draudzes var likt paklupt kādam citam, kas savādāk būtu turpinājuši taisnā ceļa iešanu.” (“Kristus līdzībās”, 71.,72. lpp.)

Mācītāji vai draudzes nedrīkst veikt sadraudzības pārbaudes — Mācītājam, atsevišķai draudzei vai Savienībai / misijas laukam nav pilnvarojuma izstrādāt un noteikt konfesijas sadraudzības pārbaudes normas. Tādas pilnvaras ir piešķirtas tikai visam draudzes kopumam un tās tiek īstenotas regulāri ar Vispasaules draudzes izraudzītu orgānu — Ģenerālkonferenci. Jebkurš, kurš cenšas izstrādāt un pielietot savas pārbaudes normas, bet ne vispārpieņemtās, nedarbojas draudzes vārdā un nepārstāv draudzi.

“Dievs vada ļaudis, nevis tikai dažus atsevišķus cilvēkus šur un tur, kuri katrs tic savam. Dieva eņģeļi pilda tiem uzticēto darbu. Trešais eņģelis vada un šķīsta ļaudis, un tiem viņam vienotībā jāseko. Daži skrien pa priekšu eņģeļiem, kas šos ļaudis vada; bet viņiem jāatgriežas atpakaļ un pazemībā jāseko eņģeļiem.” (“Liecības Draudzei”, 1. sēj., 207. lpp.)

Pienācīgi sasauktā draudzes stundā — Draudze pamatota iemesla dēļ drīkst disciplinēt draudzes locekli, bet tas jādara pienācīgi sasauktā draudzes stundā, pēc tam, kad attiecīgo gadījumu izskatījusi draudzes padome. Šo draudzes stundu jāvada ordinētam mācītājam vai licenzētam mācītājam, kurš ordinēts kā iesaistītās draudzes vecākais, vai viņa prombūtnes laikā, apspriežoties ar viņu vai Savienības / misijas lauka prezidentu, šo draudzes stundu jāvada ordinētam ieinteresētās draudzes vecākajam.

Vairākuma balsojums — Draudzes locekli no draudzes var izslēgt vai savādākā veidā disciplinēt tikai nobalsojot klātesošo draudzes locekļu vairākumam pienācīgi sasauktā draudzes stundā. “Nedaudzi cilvēki arī var kļūdoties, tāpat kā viens, bet draudzes vairākuma viedoklis — tas jau ir spēks, ar kuru ir jārēķinās atsevišķiem locekļiem.” (“Liecības draudzei”, 5. sēj., 107. lpp.) “... draudzes vairākums ir spēks, kam vajadzētu uzraudzīt tās atsevišķos locekļus” (“Liecības Draudzei”, 5. sēj., 87. lpp.)

Draudzes padome nevar izslēgt no draudzes — Draudzes stundās draudzes padome var draudzei ieteikt kādas personas izslēgšanu no draudzes, bet draudzes padomei nekādā gadījumā nav tiesības pašai pieņemt galējo lēmumu par izslēgšanu no draudzes. Draudzes sekretārs drīkst tā vai cita cilvēka vārdu izsvītrot no

draudzes sarakstiem tikai ar draudzes stundā notikušu balsojumu. Izņēmums ir draudzes locekļa nāve.

Draudzes locekļu tiesības aizstāvēties — Taisnīguma pamatprincips ir, ka katram draudzes loceklim ir tiesības izteikties sevis aizstāvībā, iesaistīt arī pierādījumus un lieciniekus. Draudze nedrīkst balsot par kāda draudzes locekļa izslēgšanu no draudzes, ierobežojot šā cilvēka tiesības aizstāvēties, ja viņš izvēlas tās izmantot. Draudzes pienākums ir savlaicīgi informēt attiecīgo locekli par paredzētās problēmas izskatīšanu, tādējādi dodot iespēju šim loceklim piedalīties draudzes sanāksmē un aizstāvēties.

Draudzes locekļus neaizstāv juristi — Draudzes darbs tās iekšējās kārtības un disciplīnas īstenošanā ir draudzes funkcija un tā nekādā mērā nav saistīta ar civilām vai juridiskām procedūrām. Tādēļ draudze neatzīst draudzes locekļa tiesības iesaistīt juristu, lai tas aizstāvētu viņu jebkurā draudzes stundā vai padomē, kas sasaukta kārtības un disciplīnas noteikšanai vai ar draudzi saistītā jebkurā jautājumā. Tādēļ jāinformē mūsu draudzes locekļi, ka viņi netiks uzklauti, ja izvēlēšies vai centīsies šāda veida sanāksmēs pieaicināt un iesaistīt juristu. Draudzes pienākums savās draudzes stundās vai padomes sēdēs likt priekšā visiem, kuri nav draudzes locekļi tās atstāt, kur tiek izskatīti draudzes kārtības vai disciplīnas jautājumi, izņemot gadījumus, kad tie pieaicināti kā liecinieki.

Draudzes locekļus no draudzes nedrīkst izslēgt par draudzes neapmeklēšanu — Draudzes vadības pienākums ir uzticīgi apmeklēt tos, kas draudzi neapmeklē un iedrošināt katru atsākt regulāru draudzes dievkalpojumu apmeklēšanu, izskaidrojot, cik ļoti viņi maldās, ja uzskata draudzes locekļa pienākumus par tik nesvarīgiem, ja atļaujas apzināti neierasties ilgāku laika periodu un neko neziņot draudzei par savu ticību un cerību. Ja draudzes loceklis nevar regulāri apmeklēt dievkalpojumus vecuma, vājuma vai citu objektīvu, nenovēršamu iemeslu dēļ, viņa pienākums ir uzturēt ciešus sakarus ar draudzes vadītājiem rakstiski vai kādā citādā veidā. Tomēr, kamēr cilvēks paliek uzticīgs draudzes mācībai, dievkalpojumu neapmeklēšanu nevar uzskatīt par pietiekamu iemeslu personas izslēgšanai no draudzes.

Draudzes locekļi, kas maina dzīves vietu un par to nepaziņo — Kad draudzes locekļi pārceļas uz kādu citu dzīves

vietu ārpus savas draudzes teritorijas, viņu pienākums ir informēt draudzes vecāko vai sekretāru par savu jauno dzīves vietu. Kamēr viņi paliek attiecīgās draudzes locekļi, viņu pienākums ir tai regulāri sniegt ziņas par sevi, nosūtīt savu desmito tiesu un ziedojumus. Vēlams, lai šāda atskaitīšanās notiku vismaz reizi ceturksnī. Tomēr ja draudzes locekļi, pārceļoties, neatstāj savu jauno adresi un necenšas sazināties ar draudzi un viņus atrast nav iespējams, tad, pēc divu gadu prombūtnes šo cilvēku, ar draudzes balsojumu, var izslēgt no draudzes, ar nosacījumu, ka draudzes darbinieki var apliecināt, ka centušies visos iespējamajos veidos šo cilvēku sameklēt, bet bez panākumiem. Sekretāram atbilstošajā ailē jāieraksta: “Dzīves vieta nezināma. Ar balsojumu nolemts uzskatīt attiecīgo personu par bezvēsts pazudušu.”

Draudzes locekļus nedrīkst izslēgt finanšu iemeslu dēļ — Draudzes locekli nekad un nekādos apstākļos nedrīkst izslēgt no draudzes tādēļ, ka viņš nav spējis vai nav vēlējis sniegt finansiālu atbalstu kādiem no draudzes mērķiem. Draudzes locekļa statuss galvenokārt balstās uz garīgu pamatu. Katra draudzes locekļa pienākums ir, vadoties pēc savām iespējam un spēkiem, finansiālā veidā atbalstīt draudzes darbu, bet cilvēku nedrīkst izslēgt no draudzes tikai tāpēc, ka viņš nevar vai nevēlas finansiāli atbalstīt kādu no draudzes mērķiem.

Cilvēka izslēgšana no draudzes, balstoties uz paša lūgumu — Nepieciešams parādīt patiesas rūpes un līdzdalību sarunā ar draudzes locekli, kurš vēlas tikt izslēgts no draudzes. Lai gan mēs atzīstam cilvēka tiesības lemt, vai viņš vēlas vai nevēlas piederēt draudzei, šādā gadījumā cilvēkam jādod pārdomu laiks, lai viņš šo lēmumu izvērtētu un tajā laikā jādara viss iespējams, lai palīdzētu šim cilvēkam pārvarēt garīgo krīzi. Draudzes locekļa iesnieguma vēstuli par izslēgšanu no draudzes sarakstiem vajadzētu nodot draudzes padomei, kas, savukārt tās pienācīgi sasauktā draudzes stundā dara zināmu draudzei. Kristīgā garā un cienot katra draudzes locekļa jūtas, jautājumu izšķir ar kopīgo balsojumu bez publiskām pārrunām.

Paziņojumi cilvēkiem, kas izslēgti no draudzes — Draudzes, kas kādu locekli izslēdz no draudzes, pienākums ir šim cilvēkam rakstiskā veidā paziņot par pieņemto lēmumu un

balsojumu, kā arī izteikt draudzes nožēlu par notikušo un ka tai joprojām nav vienaldzīga viņa dzīve un garīgais stāvoklis. Kad vien iespējams, šo paziņojumu draudzes mācītājs vai draudzes padomes pilnvarota persona personīgi nodod šim cilvēkam. Šo cilvēku vajadzētu iedrošināt, ka draudze vienmēr cerēs, ka notiks viņa nožēla un atjaunošana draudzē, kā arī kādreiz visiem būs kopīga sadraudzība Dieva valstībā.

Atkārtota cilvēka uzņemšana, kurš iepriekš izslēgts no draudzes — Kad cilvēks izslēgts no draudzes, tad draudzei iespēju robežās ar viņu jāuztur kontakti un jāparāda draudzības un mīlestības gars, pūloties viņu atgūt atpakaļ draudzē. Cilvēku atkārtoti draudzē var uzņemt tikai tad, kad pilnībā viņš atzīst izdarītos grēkus, pierāda patiesu nožēlu un dzīves veida izlabošanu, kad skaidri redzams, ka šis cilvēks pilnībā pakļausies draudzes kārtībai un disciplīnai. Vēlams, ka šāda atkārtota uzņemšana notiek tajā pašā draudzē, no kuras šis cilvēks tika izslēgts. Tomēr tas ne vienmēr ir iespējams. Tādā gadījumā, draudzes, kurā šis cilvēks vēlas no jauna iestāties, pienākums ir iegūt informāciju no viņa bijušās draudzes par iemesliem, kādēļ cilvēks tika izslēgts no draudzes.

Tā kā izslēgšana no draudzes ir visnopietnākais disciplīnas pielietošanas veids, laika periodam pirms šis cilvēks tiek no jauna uzņemts draudzē vajadzētu būt pietiekami ilgam, lai apstiprinātos, ka iemesli, kādēļ cilvēks ticis izslēgts no draudzes ir neapšaubāmi atrisināti. Atjaunota uzņemšana draudzē parasti notiek ar atkārtotām kristībām.

Tiesības lūgt tikt atkārtoti uzņemtam draudzē — Gadījumos, kad draudzes darbinieki atsakās izskatīt lūgumu no kāda bijušā draudzes locekļa tikt atkārtoti uzņemtam draudzē, šādam cilvēkam ir tiesības lūgt viņu uz klausīt draudzes priekšā. Draudze nedrīkst šādu lūgumu nedz ignorēt, nedz noraidīt. Ja tā tomēr notiek, tad šim cilvēkam ir tiesības lūgt viņu uz klausīt Savienības / misijas lauka izpildkomitejas priekšā, kurā attiecīgā draudze atrodas. Ja pēc pilnīgas un taisnīgas šāda lūguma uz klausīšanas Savienība / misijas lauka izpildkomiteja nonāk pie secinājumu, ka draudze ir rīkojusies netaisnīgi, šī komiteja var ieteikt attiecīgā cilvēka atjaunošanu draudzē. Bet, ja draudzes

turpina liegt atkārtoti cilvēku uzņemt draudzē, tad šī komiteja var ieteikt šo cilvēku uzņemt kādā citā draudzē. Turpretī, ja šī komiteja atklāj pamatotu iemeslu atbalstīt draudzes lēmumu neatļaut atkārtotu uzņemšanu, tās pienākums ir šādu lēmumu dokumentēt.

Draudzes locekļu, kam izteikts neuzticības nosodījums, pārcelšana uz citu draudzi — Nevienai draudzei nav tiesību uzņemt cilvēku, kam cita draudze izteikusi neuzticības nosodījumu. Pretēja rīcība liecinātu, ka šī draudze piedod un attaisno pārkāpumu, par kuru kāda cita ir šo cilvēku disciplinējusi.

Cilvēka, kuram izteikts neuzticības nosodījums citā draudzē, uzņemšana jaunā draudzē ir nopietns draudzes darba nolikumu pārkāpumus, kā rezultātā draudze, kas šo pārkāpumu veikusi, var tikt pakļauta Savienības / misijas lauka izvēlētajam disciplinārajam sodam.

15. NODAĻA

LAULĪBA, ŠĶIRŠANĀS UN ATKĀRTOTA LAULĪBA

Bībeles mācība par laulību

Laulības izcelsme — Laulība ir svēta institūciju, kuru iedibinājis Pats Dievs pirms grēkā krišanas, kad viss, ieskaitot laulību, bija “ļoti labs” (1.Moz. 1:31). “Tādēļ vīrs atstās tēvu un māti un pieķersies savai sievai, un tie kļūs par vienu miesu” (1.Moz. 2:24). “Pirmo ģimenes savienību nodibināja Dievs, Visuma Radītājs izveidoja šo iestādījumu ‘Laulība ir godājama’, tā bija viena no pirmajām Dieva dāvanām cilvēcei un tā ir viena no diviem iestādījumiem, kurus Ādams, pēc krišanas, paņēma sev līdzī aiz Paradīzes dārza vārtiem.” (“The Adventist Home”, 25.,26. lpp.) (Institūcija –lat. *Institutio* — pamācība, senajā Romā civiltiesību mācības grāmatas.)

Vienotība laulībā — Dievs Ādama un Ievas laulību ieviesa kā visu nākotnes laulību priekšzīmi un Kristus vārdi šo sākotnējo nodomu apstiprināja, sakot: “Vai neesat lasījuši, ka Radītājs iesākumā tos radījis kā vīru un sievu? Un sacīja: Tādēļ cilvēks atstās tēvu un māti un pieķersies pie savas sievas; un šie divi būs viena miesa. Tā tad viņi nav vairs divi, bet viena miesa; ko nu Dievs savienojis, to cilvēkam nebūs šķirt.” (Mt. 19:4-6)

Laulības pastāvība — Laulība ir vīra un sievas saistība mūža garumā gan vienam ar otru, gan pārim ar Dievu (Marka 10:2-9; Rom. 7:2). Pāvils norāda, ka saistības, kas Kristum ir ar draudzi, ir starp vīru un sievu valdošo attiecību modelis (Ef. 5:31,32). Dievs paredzējis, ka laulību attiecības būtu tikpat pastāvīgas kā Kristus attiecības ar draudzi.

Seksuālā intimitāte laulībā — Seksuālā intimitāte laulībā ir svēta Dieva dāvana cilvēces ģimenei. Tā ir neatņemama laulības dzīves daļa, bet domāta tikai laulībai (1.Moz. 2:24; Sal.pam. 5:5-20). Šāda intimitāte, kas domāta tikai vīra un sievas starpā, veicina vienmēr pieaugošu tuvību, laimi un drošību nākotnē, kā arī nodrošina cilvēces rases turpināšanos. Laulība, ko paredzējis Dievs

ir ne vien monogāma, bet arī heteroseksuāla (divu dzimumu laulība) (Mt. 19:4,5).

Partnerība laulībā — Vienotību laulībā var sasniegt ar abpusēju cieņu un mīlestību. Neviens nav pārāks par otru (Ef. 5:21-28). “Laulība, dzīves savienība ir simbols Kristus vienotībai ar draudzi. Attieksme, kādu Kristus izrāda draudzei, ir attieksme, ko vīram un sievai jāizrāda vienam pret otru.” (“Liecības Draudzei”, 7. sēj., 46. lpp.) Dieva Vārds nosoda vardarbību cilvēku attiecībās (1.Moz. 6:11,13; Ps. 11:5; Jes. 58:4,5; Rom. 13:10; Gal. 5:19-21). Kristus gars nozīmē mīlēt un pieņemt, censties iedrošināt un citus pacelt, nevis izturēties vardarbīgi un pazemojoši (Rom. 12:10; 14:19; Ef. 4:26; 5:28,29; Kol. 3:8-14; 1.Tes. 5:11). Kristus sekotāju vidū nav vietas tirāniskai kontrolei un varas ļaunprātīgai izmantošanai (Mt. 20:25-28; Ef. 6:4). Vardarbība laulības un ģimenes ietvaros ir atbaidoša un pretīga (skat. “The Adventist Home”, 343. lpp.)

“Nedz vīram, nedz sievai nevajadzētu tiekties valdīt. Kungs ir devis principus, pēc kuriem jāvadās arī šajā jautājumā. Vīram ir jālolo sava sieva tāpat kā Kristus lolo Savu draudzi. Un sievai ir jāmīl un jāciena savs vīrs. Abiem ir jāveicina laipnības gars, apņemoties nekad nesarūgtināt vai neievainot otru.” (“Liecības Draudzei”, 7. sēj., 47. lpp.)

Grēkā krišanas ietekme uz laulību — Grēka ienākšana pasaulē nelabvēlīgi ietekmēja laulību. Kad Ādams un Ieva grēkoja, tie zaudēja vienotību, kuru bija izbaudījuši ar Dievu un viens ar otru (1.Moz. 3:6-24). Viņu attiecības apzīmogoja vainas apziņa, kauns, pārmetumi un sāpes. Visur, kur valda grēks, tā nelabvēlīgā ietekme uz laulību ietver atsvešināšanos, pamešanu, neuzticību un otra atstāšanu novārtā, vardarbību, nošķirtību, šķiršanos, viena partnera kundzību pār otru un pretdabīgu dzimumtieksmi. Arī laulības, kurā cilvēkam ir vairāk kā viens dzīvesdraugs, ir grēka ietekmes izpausme uz laulības iestādījumu. Šādas laulības, lai gan tika piekoptas arī Vecās Derības laikos, nav saskaņā ar dievišķo nodomu. Dieva plāns attiecībā uz laulību pieprasa, lai Viņa ļaudis būtu ārpus vietējiem ieradumiem, kas ir pretrunā ar Bībeles viedoklim.

Atjaunošana un dziedināšana —

1. *Dievišķais ideāls var tikt atjaunots Kristū* — Glābjot pasauli no grēka un tā sekām, Dievs cenšas arī laulību atjaunot atbilstoši tās sākotnējam ideālam. Šī atjaunošana notiek to dzīvēs, kas atdzimuši Kristus valstībā, tiem, kuru sirdis šķīstījis Svētais Gars un kuri par savas dzīves galveno mērķi nosprauduši Kunga Jēzus Kristus slavēšanu un godināšanu. (Skat. arī 1.Pētera 3:7; “Kristus kalna svētruna”, 64. lpp.)
2. *Saskaņa un vienlīdzība var tikt atjaunoti Kristū* — Evaņģēlijs uzsver vīra un sievas mīlestību un pakļaušanos viens otram (1.Kor. 7:3,4; Ef. 5:21). Vīra vadības piemērs ir sevi uzpurējoša mīlestība un kalpošana, kādu Kristus sniedz draudzei (Ef. 5:24,25). Apustuļi Pēteris un Pāvils runā par cieņas nepieciešamību laulību attiecībās (1.Pētera 3:7; Ef. 5:22,23).
3. *Žēlastība pieejama visiem* — Dievs cenšas atjaunot nedalāmību un salīdzināt ar Sevi visus tos, kuri nav sasnieguši dievišķo standartu (2.Kor. 5:19). Tas ietver arī tos, kuri piedzīvojuši izirušu laulību attiecības.
4. *Draudzes loma* — Mozus Vecajā Derībā un Pāvils Jaunajā Derībā runāja par izirušu laulību radītām problēmām (5.Moz. 24:1-5; 1.Kor. 7:11). Viņi abi atbalstīja un apstiprināja ideālu laulību, bet tajā pašā laikā darbojās konstruktīvi un glābjoši ar tiem, kas šo dievišķo standartu nebija sasnieguši. Līdzīgi arī draudze šodien ir aicināta uzturēt un iedrošināt Dieva ideālu laulībai, bet arī pildīt samierināšanas, piedošanas un dziedināšanas funkcijas, izrādot izpratni un līdzjūtību cilvēkiem, kuri ir salauzti un piedzīvojuši šādu likteni.

Bībeles mācība par šķiršanos

Dieva sākotnējais nolūks — Šķiršanās ir pretrunā ar Dieva oriģinālo nolūku, radot laulību (Mt. 19:3-8; Marka 10:2-9), bet Bībele par to neklusē. Tā kā šķiršanās bija kā daļa no kritušās cilvēces pieredzes, tad tika doti Bībeles likumi, lai ierobežotu tās radīto kaitējumu (5.Moz. 24:1-4). Bībele pastāvīgi cenšas paaugstināt laulību un neatbalsta laulības šķiršanu, aprakstot laulībā esošo dzīves draugu mīlestības un uzticības radīto prieku (Sal.pam. 5:18-20; Augstā dz. 2:16; 4:9-5:1), pielīdzinot laulību

Dieva attiecībām ar Viņa ļaudīm (Jes. 54:5; Jer. 3:1), koncentrējoties uz piedošanas un laulības atjaunošanas iespējām (Hoz. 3:1-3) un norādot uz Dieva nosodījumu attiecībā par šķiršanos un tās radītajām ciešanām (Mal. 2:15,16).

Jēzus atjaunoja pie radīšanas doto skatījumu uz laulību kā saistības visa mūža garumā starp vīrieti un sievieti, starp laulāto pāri un Dievu (Mt. 19:4-6; Marka 10:6-9). Bībelē atrodami daudzi norādījumi, kas nodrošina laulību un cenšas palīdzēt risināt problēmas, kurām piemīt tendence vājināt vai iznīcināt laulības pamatu (Ef. 5:21-33; Ebr. 13:4; 1.Pēt. 3:7).

Laulības var tikt iznīcinātas — Laulība ir balstīta uz mīlestības, uzticības, vienreizējuma, uzticēšanās un atbalsta principiem no abu partneru puses paklausībā Dievam (1.Moz. 2:24; Mt. 19:6; 1.Kor. 13; Ef. 5:21-29; 1.Tes. 4:1-7). Kad šie principi tiek pārkāpti, tiek apdraudēta laulība. Svētajos Rakstos apstiprināts, ka laulību var iznīcināt traģiski apstākļi.

Dievišķā žēlastība — Dievišķā žēlastība ir vienīgais pretlīdzeklis šķiršanās radītajām ciešanām. Kad izjūk laulība, bijušos partnerus vajadzētu iedrošināt izpētīt savu pieredzi un meklēt Dieva gribu savām dzīvēm. Dievs sniedz mierinājumu tiem, kas tikuši ievainoti. Dievs arī pieņem cilvēku nožēlu, kas izdarījuši pat visbriesmīgākos grēkus, pat tos, kam līdzī nāk neizmaināmas sekas (2.Sam. 11; 12; Ps. 34:18; 86:5; Joēla 2:12,13; Jāņa 8:2-11; 1.Jāņa 1:9).

Pamats laulības šķiršanai — Par pamatu šķiršanai Bībele atzīst laulības pārkāpšanu un / vai ārļaulības sakarus (Mt. 5:23, kā arī to, ka neticīgais partneris izvēlas pārtraukt laulības attiecības ar otru. (1.Kor. 7:10-15).

Bībeles mācība par atkārtotām laulībām

Svētajos Rakstos nav atrodami tieši norādījumi attiecībā uz atkārtotām laulībām pēc šķiršanās. Tomēr Jēzus teiktajos vārdos (Mt. 19:9) ir norāde, kas atļauj atkārtotas laulības tādām cilvēkiem, kurš palicis uzticīgs iepriekšējā laulībā, bet kura dzīvesdraugs nav bijis uzticīgs laulības zvērestam.

Draudzes nostāja attiecībā uz šķiršanos un atkārtotām laulībām

Atzīstot Bībeles mācības par laulību, draudze apzinās, ka daudzos gadījumus laulību attiecības ir tālu no ideāla. Šķiršanās un atkārtotu laulību problēmas var saskatīt patiesajā gaismā tikai raugoties no Debesu skatupunkta un ņemot vērā Ēdenes dārza notikumus. Dieva svētajā plānā galvenā daļa bija dzīvu būtņu radīšana šajā pasaulē Viņa līdzībā, kuri vairotos un apdzīvotu zemi, dzīvojot kopā šķīstumā, harmonijā un laimē. No Ādama ribas Kungs radīja Ievu un deva to Ādamam par sievu. Tādējādi tika nodibināta laulība — Dievs bija šī iestādījuma autors un tieši Viņš pirmās laulības apstiprināja. Pēc tam, kad Kungs Ādamam atklāja, ka Ieva bija kauls no viņa kaula un miesa no viņa miesas, Ādama prātā vairs neradās šaubas, ka viņi abi ir viens vesels. Neviens no svētā pāra, ko bija radījis Dievs, nešaubījās arī par to, ka viņu ģimene ilgs mūžīgi.

Draudze bez ierunām piekrīt šai Bībeles mācībai par laulībām un ģimeni, ticot, ka šī augstā standarta un izpratnes pazemināšana nozīmētu pazemināt arī dievišķo ideālu. Ticība, ka laulība ir dievišķs iestādījums, ir balstīta uz Svētajiem Rakstiem. Līdz ar to visus sarežģītos uzskatus un viedokļus par šķiršanos un atkārtotu laulību vienmēr jāsaprot ar Ēdenē atklāto svēto ideālu.

Draudze tic Dieva likumiem; tā arī tic Dieva piedodošajai žēlastībai. Tā tic, ka uzvaru un glābšanu var nešaubīgi atrast arī tie, kuri izdarījuši pārkāpums attiecībā uz šķiršanos un atkārtotu laulību, līdzīgi tiem, kuri cietuši neveiksmi sakarā ar jebkuriem citiem Dieva svēto standartu pārkāpumiem. Nekas šeit rakstītais nav domāts, lai samazinātu Dieva žēlastību vai piedošanu. Bīstoties Kungu, šeit izklāstīts draudzes uzskats par šo problēmu, kā arī principi un noteikumi, kas noteikti jāievēro, risinot jautājumus, kas attiecināmi uz laulību, šķiršanos un atkārtotām laulībām.

Mūsu nostāja

Lai gan iesākumā Dievs bija vienīgais, kurš veica laulību, mums nākas atzīt, ka ļaudis šodien dzīvo pakļauti arī šīs zemes civiliem likumiem. Tādējādi laulībai ir gan dievišķs, gan civils aspekts. Dievišķo aspektu vada Dieva likumi, bet civilo — valsts likumi.

Saskaņā ar šiem principiem Septītās dienas Adventistu draudzes viedokli šajā apskatāmajā jautājumā nosaka sekojoši noteikumi:

1. Kad Jēzus teica: “Cilvēks lai nešķiras”, Viņš savā lielajā žēlastībā sniedza draudzei uzvedības noteikumu, kam visos apstākļos ir jāstāv pāri visiem civilajiem likumiem, kad tie ir pretrunā ar Viņa skaidrojumu par dievišķo likumu, kas pārvalda laulību attiecības. Šeit Viņš Saviem sekotājiem sniedz likumu, kuram tiem ir stingri jāpakļaujas, neskatoties uz to, vai valsts vai pastāvošie ieradumi pieļauj lielāku brīvību. “Kalna svētrunā Jēzus ietekmīgi izskaidroja, ka nav pamats šķirt laulības saites, izņemot uzticības laušanu” (“Kristus kalna svētruna”, 63. lpp.; arī Mt. 5:32; 19:9).
2. Neuzticība laulības zvērestam parasti tiek uzskatīta par laulības pārkāpšanu un / vai ārļaulības sakariem. Tomēr Jaunajā Derībā lietotais vārds, kas apzīmē izvirtību -ārļaulības sakarus, ietver arī citas noteiktas seksuālas izlaidības. (1.Kor. 6:9; 1.Tim. 1:9,10; Rom. 1:24-27) Tādēļ seksuālas perversijas, ieskaitot incestu (dzimumsakarus tuvu radnieku starpā), bērnu seksuālu izmantošanu, homoseksuālas darbības un vardarbību tiek atzītas par seksuālo spēku nepareizu izmantošanu un laulības dievišķo nodomu pārkāpumu. Līdz ar to tie tiek uzskatīti par pietiekamu iemeslu laulības šķiršanai.
3. Lai gan Svētie Raksti atļauj šķiršanos iepriekšminēto iemeslu dēļ, kā arī, ja dzīves draugu ir pametis neticīgais dzīves draugs (1.Kor. 7:10-15), draudzei un iesaistītajiem cilvēkiem jādara viss iespējamais, lai rastu izlīgšanu, mudinot dzīves draugus paust vienam pret otru Kristus gara piedošanu un attiecību atjaunošanu. Draudze tiek mudināta mīloši un glābjoši attiekties pret attiecīgo pāri, lai palīdzētu izlīgšanas procesā.
4. Gadījumos, ja izlīgšana netiek panākta, dzīves draugam, kas palicis uzticīgs otram, kurš pārkāpis laulību zvērestu, ir Bībeliskas tiesības pieprasīt šķiršanos un atkārtoti iestāties jaunās laulības attiecībās ar citu personu.
5. Dzīves draugs, kas pārkāpis laulību zvērestu (skat. iepriekšminētās 1. un 2. sadaļas) ir jāpakļauj vietējās draudzes disciplinēšanai. Ja šis cilvēks patiesi nožēlo, viņš nav jāizslēdz

no draudzes, bet izsakot publisku neuzticību, nosodījumu uz noteiktu laika periodu. Cilvēks, kurš neizrāda pilnīgu un patiesu nožēlu, jāizslēdz no draudzes. Ja pārkāpums ir sagādājis atklātu apkaunojumu Dieva darbam, draudzei, lai uzturētu savus augstos standartus un labo slavu, draudze var izslēgt attiecīgo cilvēku no draudzes, pat ja viņš parādījis nožēlu.

6. Vietējās draudzes pienākums ir pielietot šo disciplinēšanu tā, lai sasniegtu draudzes disciplīnas divus mērķus — izlabot un glābt. Kristus evaņģēlijā disciplīnas glābjošais aspekts vienmēr saistīts ar patiesu grēcinieka pārveidošanu jaunā cilvēkā Jēzū Kristū.
7. Dzīves draugam, kurš pārkāpis laulības zvērestu un kurš ir šķīries, nav morālas tiesības uz atkārtotām laulībām, kamēr otrs cilvēks, kurš bijis uzticīgs viņu laulību zvērestam joprojām dzīvo un paliek neprecēts un šķīsts. Cilvēks, kas rīkojas pretēji šim norādījumam, no draudzes jāizslēdz. Ja cilvēks, ar kuru šis vainīgais dzīves draugs apprecas, arī ir draudzes loceklis, tad viņu no draudzes ir jāizslēdz.
8. Tiek atzīts, ka ir gadījumi, ka laulāto attiecības nonākušas tik tālu, ka vīram un sievai ir labāk uz laiku šķirties. “Bet laulātiem es pavēlu, tomēr ne es, bet tas Kungs: Sievai nešķirties no vīra, un ja tā ir atšķirusies, tad tai palikt neprecētai, vai izlīgt ar savu vīru; un vīram neatstumt sievu” (1.Kor. 7:10,11). Daudzos šādos gadījumos bērnu aizsardzības, īpašumu tiesību kārtošanas vai pat personīgās drošības labad nepieciešamas izmaiņas laulību stāvoklī. Tādos gadījumos ar likumdošanu daudzās valstīs ir atļauts ieviest to, kas nosaukts par laulāto draugu atšķirtu dzīvi. Tomēr citās valstīs civilās tiesības laulāto draugu šādu atšķirtību pielaiž tikai ar laulības šķiršanu. Saskaņā ar Svētajiem Rakstiem atšķirtība vai laulības šķiršana, kas pamatota uz tādiem faktoriem kā fiziska vardarbība, vai kā neuzticība laulību zvērestam (skat. iepriekšminētās 1. un 2. sadaļas), nedod tiesības nevienam no bijušajiem laulātajiem atkārtotai laulībai, ja vien otra iesaistītā puse jau nav atkārtoti precējusies, pārkāpusi laulību vai nomirusi. Ja draudzes loceklis, kurš šķīries iepriekšminēto iemeslu dēļ, atkārtoti

apprecas neievērojot Bībeles nostāju, viņš ir jāizslēdz no draudzes. Ja šī persona dodas atkārtotā laulībā ar citu draudzes locekli, arī šis — cits draudzes loceklis jāizslēdz no draudzes.

9. Laulātā persona, kura pārkāpusi laulību zvērestu, kuras laulība ir šķirta un kura izslēgta no draudzes un atkārtoti apprecējusies, vai kura laulība šķirta citu iemeslu dēļ, nekā norādīts iepriekšminētajās 1. un 2. sadaļās un kura ir atkārtoti apprecējusies un tikusi izslēgta no draudzes, jāuzskata par nepiemērotu atkārtotai uzņemšanai draudzē, izņemot turpmāk minētos gadījumus.
10. Laulību līgums ir ne tikai svēts, bet arī ir neizsakāmi sarežģītāks kā parastie līgumi tā iespējamo, daudzo un nopietno seku dēļ, piemēram, attiecībā uz bērniem. Tādēļ lūdzot tikt atkārtoti uzņemtam draudzē, nožēlojušā cilvēka pieejamās iespējas ir ļoti ierobežotas. Pirms vietējā draudze pieņem galējo lēmumu par lūgumu atkārtoti uzņemt draudzē mācītājam vai reģiona vadītājam Savienības / misijas lauka komitejā jāuzrāda šis lūgums, lai saņemtu padomu un ieteikumus iespējamiem soļiem, kā rīkoties attiecīgajai nožēlojošai pusei vai pusēm, lai iegūtu šādu savu atkārtotu uzņemšanu draudzē.
11. To personu atkārtota uzņemšana draudzē, kuras tikušas no draudzes izslēgtas iepriekšminēto iemeslu dēļ, parasti noris ar atkārtotām kristībām.
12. Kad draudzē atkārtoti tiek uzņemts cilvēks, kurš iepriekš no draudzes ticis izslēgts saistībā ar 8. p. minēto, tad jābūt ļoti uzmanīgiem, lai nosargātu draudzes vienotību un harmoniju, neuzticot šādam cilvēkam atbildību būt par vadītāju, īpaši tādā amatā, kam nepieciešama ordinēšana, ja šis jautājums nebūs visrūpīgākā veidā saskaņots ar Savienības / misijas lauka vadību.
13. Nevienam Septītās dienas Adventistu draudzes mācītājam nav piešķirtas tiesības laulāt cilvēkus, kuriem, balstoties uz iepriekšminētajiem punktiem, nav Bībelisku tiesību atkārtotām laulībām.

Vietējās draudzes kalpošana ģimenēm

Draudzes, kā Kristus glābjošās vietas pienākums ir kalpot tās locekļiem visās to vajadzībās un audzināt katru, lai visi varētu izveidot nobriedušu kristīgo pieredzi. Tas īpaši ir taisnīgi attiecināms uz gadījumiem, kad draudzes locekļi sastopas ar tādiem dzīvē izšķirošiem lēmumiem, kā laulības vai laulības šķiršana. Kad pāra laulībai draud iziršana, abu pušu, viņu piederīgo un draudzes darbinieku, kas viņiem kalpo, pienākums ir pielikt visas pūles, lai tiktu panākta izlīgšana saskaņā ar dievišķajiem principiem, atjaunojot tuvās, sabojātas attiecības (Hoz. 3:1-3; 1.Kor. 7:10,11; 13:4-7; Gal. 6:1).

Vietējai draudzei un citām draudzes organizācijām ir pieejami līdzekļi, kas locekļiem palīdz izveidot spēcīgu kristīgu ģimeni. Šīs iespējas ietver: 1) saderinātu pāru apmācību programmu, 2) laulātiem pāriem un viņu ģimenēm domātas apmācības programmas, un 3) atbalsta programmas izirušām ģimenēm un cilvēkiem, kas piedzīvojuši laulības šķiršanu.

Ļoti būtisks ir mācītāja atbalsts laulību dzīves padomu un izglītošanas jautājumu došanā, kā arī laulības šķiršanās gadījumos, dziedināšanas un atjaunošanas veicināšanā. Laulības šķiršanas gadījumos mācītāja pienākums ir gan audzināšanas, gan iedrošināšanas darbs. Šis pienākums nozīmē to, ka mācītājam tiks ziņots viss tas, kam ir sakars ar konkrēto gadījumu. Tomēr darbībai ar konfidenciālu informāciju ir jābūt ļoti delikātai. Saprotot šo ētisko viedokli, tas vien nevar būt par pamatu no izvairīšanās veikt disciplinārus pasākumus, kas noteikti iepriekšminētajās sadaļās. (1.-11. p.)

Draudzes locekļi tiek aicināti piedot un pieņemt tos, kas cietuši neveiksmes, tāpat kā Dievs viņiem ir piedēvis (Jes. 54:5-8; Mt. 6:14,15; Ef. 4:32). Bībele mudina uz pacietību, līdzjūtību un piedošanu, parādīt kristīgās rūpes par tiem, kas izdarījuši kādu pārkāpumu (Mt. 18:10-20; Gal. 6:1,2). Kamēr cilvēki atrodas zem disciplinārā soda, vai tas ir publisks nosodījums, vai izslēgšana no draudzes — Dieva draudzei kā Dieva misijas papildīšanas līdzeklim ir pienākums pielikt visas pūles, lai uzturētu sakarus ar tiem, rūpējoties par viņiem un tos audzinot garīgi.

16. NODAĻA

DRAUDŽU ORGANIZĒŠANA, APVIENOŠANA UN LIKVIDĒŠANA

Draudzes organizēšana

Draudzes veido ordinēts mācītājs, pamatojoties uz Savienības / misijas lauka komitejas ieteikumiem. Tā kā ar draudzes organizēšanu saistās tik daudz atbildību un daudzu problēmu risināšana, kad vien iespējams, vēlams uzaicināt arī Savienības / misijas lauka prezidentu iesaistīties šajā darbā.

Kad kāds kristītu ticīgo kopums, pilnībā apmācīti un ir pieņēmuši Evaņģēlija vēsti, ir gatavs uzņemties atbildību par organizētu draudzi, jālūdz padoms Savienības / misijas lauka prezidentam un jāvienojas par datumu, kad notiks dibināšana.

Kad kristītie ticīgie ir sanākuši kopā, vēlams teikt uzrunu, kas ietvertu īsu pārskatu par mūsu ticības galvenajiem principiem, piemēram, ticību Trīsvienībai, t.i. Tēvam, Dēlam un Svētajam Garam, glābšanu žēlastībā caur ticību, atgriešanos, jaunpiedzimšanu, Kristus priesteru darbu, Otro adventi, Dieva likumiem, Sabatu, cilvēka dabu, mirušo stāvokli, tiesu, draudzi, kristībām, Svēto vakarēdienu, garīgām dāvanām, kristīgo nāmurtību, veselību un atturību, cilvēces ģimenes vienotību Jēzū Kristū un kristīgās sabiedrības standartiem. Kā atbalstu katrai no mācībām vēlams minēt divas vai trīs rakstu vietas.

Kad tas paveikts, vajadzētu izteikt aicinājumu, lūdzot visiem, kuri piekrīt šiem principiem un vēlas vienoties draudzes sadraudzībā, nākt uz priekšu. Jāpieraksta ir katra cilvēka vārds un uzvārds. Ja kāds no šiem cilvēkiem jau ir Savienības / misijas lauka draudzes vai kādas citas draudzes loceklis, tad kalpojošai personai tas viss jāprecizē līdz dibināšanas sanāksmei un viņam jāsaņem draudzes atļaušanas vēstules, kas dod tiesības šiem draudzes locekļiem pievienoties jaunajai draudzei. Šie cilvēki tad arī veido jaunās draudzes kodolu.

Ja starp klātesošajiem nav neviena, kuram ir šāds draudzes locekļa statuss citur, tad jāizvēlas trīs locekļi kā tās kodols (vēlams lai tie būtu tādi, kuri stingri ievēro Sabatu). Tad var uzdot sekojošus jautājumus: Vai tu pieņem Kristu kā savu personīgo Glābēju? Vai tu esi pilnībā saskaņā ar ticības principiem, kas tikko tika nolasīti? Vai esi ticis kristīts ar ūdens kristību iegremdējot? Vai tu esi izveidojis labu sadraudzību ar citiem un apliecinī savstarpēju uzticēšanos?

Ja uz šiem jautājumiem atbildes ir apstiprinošas, tad seko paziņojums, ka šie trīs veido jaunās draudzes kodolu. Tad tiek nolasīti vārdi no saraksta un katram pēc kārtas tiek uzdoti iepriekšminētie jautājumi. Tālāk, balsojot jau uzņemtajiem draudzes locekļiem, šīs personas tiek uzņemtas draudzes sastāvā. Tādējādi katrs cilvēks kļūst par draudzes locekli un viņam ir tiesības balsot par nākamo vārdu. Jābūt ļoti uzmanīgiem, lai pārlicinātos, ka starp tiem, kas uzņemti jaunajā draudzē, valdītu pilnīga brāļu mīlestība un sadraudzība. Ja rastos kādi sarežģījumi attiecībā uz jautājumiem par adventistu draudzes mācībām doktrīnu vai piederību draudzei, tad dibināšanas sanāksme ir jāatliek, ja attiecīgos sarežģījumus tajā pašā laikā nevar atrisināt laipni un ar taktu.

Kad visi ir uzņemti, draudze ir pilntiesīga organizācija, reāli pastāvoša ticīgo apvienība, kas gatava darbinieku ievēlēšanai. Šim nolūkam nepieciešams izraudzīt ievēlēšanas komiteju, par kuras vadītāju ir pilnvarots darbinieks. Šai komitejai jāizvirza kandidāti dažādajiem draudzes amatiem. Kad tie ir ievēlēti, tad nepieciešams iesvētīt draudzes vecākos. Pēc uzrunas un vēlējumu vārdiem draudzes vecākā atbildībai un draudzes locekļu pienākumiem attiecībā uz draudzes vecāko, draudzes vecākie jāizsauc priekšā, tiem zemojoties uz ceļiem lūgšanā, lai iesvētītu viņus kalpošanai, kad pilnvarotais mācītājs un klātesošie mācītāji par tiem aizlūdz un uzliek rokas, ar to simbolizējot, ka draudze viņus nozīmē šiem svētajiem pienākumiem. Tādu pašu, bet īsāku ordināciju nepieciešams jāveic arī iesvētot diakonus. Kad tas ir paveikts, draudze ir pilnībā organizēta un gatava kalpošanai.

Pirms šādas dibināšanas sanāksmes noslēguma, jāierosina priekšlikums lūgt Savienību uzņemt jauno draudzi draudžu kopienā nākamajā Savienības / misijas lauka sesijā.

Jābūt ļoti piesardzīgiem, lai pārliecinātos, ka visi darbinieki pilnībā pārzina sava amata pienākumus. Draudzei ir jābūt apgādātai ar Vakarēdiena piederumu komplektu, kā arī jābūt visām nepieciešamām lietām kāju mazgāšanai. Mantzinim, sekretāram un citiem darbiniekiem jāsaģādā nepieciešamās dokumentu blankas un citi ar viņu amatu saistīti piederumi. Rūpīga uzmanība jāpievērš visām šādā veida detaļām, jo draudzes nākotnes labklājība lielā mērā ir atkarīga no tā, cik rūpīgi tā ir organizēta un sagatavota. Ja iespējams, draudzes organizēšanas laikā jānotur arī Svētā Vakarēdiena dievkalpojums.

Draudžu apvienošana

Kad ieteicams divas draudzes apvienot, tad Savienības / misijas lauka komitejas pienākums ir izvirzīt šādu lēmumu. Atbilstoši sasauktā sanāksmē, kuru vada Savienības / misijas lauka prezidents, mācītājs vai cits ordinēts mācītājs, katrai draudzei jānobalso par apvienošanas jautājumu. Ja abu draudžu balsojums ir bijis apstiprinošs, jāizkārto abu draudžu kopā sanākšana, kuru vadītu Savienības / misijas lauka prezidents vai, viņa prombūtnes laikā, Savienības / misijas lauka nozīmēts ordinēts mācītājs.

Jāsagatavo rūpīgi pārdomātu, rakstisku vienošanās paziņojumu, kurā būtu ietverti gan apvienošanas iemesli, gan arī jebkuri īpaši jautājumi, kas var izraisīties, kā piemēram, īpašumtiesības, finanšu atbildības uzņemšanās, u.t.t. Šajā paziņojumā jāietver vienošanās nosacījumi, uz kā balstās apvienošanās. Tajā jāietver arī apvienotās draudzes jaunais nosaukums un tas, ka tiek atbrīvoti no kalpošanas visi abu draudžu darbinieki. Apvienotās draudzes vienošanās pieņemšana ir noslēgums abu draudžu apvienošanai. Tad jāizrauga ievēlēšanas komiteja, kas nozīmētu kandidātus vienotās draudzes kalpošanai atlikušā gada laikā. Šīs vienošanās kopija pēc tam jāiesniedz Savienībai / misijas laukam.

Kad ir paveikti iepriekšminēti nosacījumi, tad abu draudžu locekļi apvienojas jaunajā draudzē. Šādos apstākļos nav atļauts izslēgt kādu no draudžu locekļiem no draudzes tikai tāpēc ka, apvienošanās laikā nevarēja viņu vārdus ietvert jaunās draudzes locekļu sarakstā. Apvienotā draudze kļūst atbildīga par visu savu locekļu kārtību un disciplīnu. Ja kāds no draudzes locekļiem ir

grēkojis un tiek pakļauts draudzes disciplināram sodam, tad jārikojas tāpat kā minēts draudzes rokasgrāmatas iepriekšējās nodaļās.

Abu draudžu dokumentācija un citi tamlīdzīgi dokumenti kļūst par daļu no vienotās draudzes dokumentācijas. Vietējās draudzes Savienības / misijas laukam ir jāiesniedz ziņas par veiktajiem pasākumiem un jāpieņem atbilstošs lēmums nākošā Savienība / misijas lauka sesijā.

Draudžu likvidēšana vai izslēgšana

“... Kristus ir mīlējis savu draudzi, pats nododamies viņas labā, lai to šķīstītu un tā darītu svētu ar ūdens kristībā teikto vārdu, Sev savu draudzi sagatavodams cienīgu, bez traipa, bez krunkas vai cita tamlīdzīga trūkuma, lai tā būtu svēta un bez vainas. ... jo neviens nekad vēl nav ienīdis pats savu miesu, bet katrs to kopj un glabā, tāpat kā Kristus draudzi, jo mēs esam viņa miesas locekļi.” (Ef. 5:25-30)

Tādai vienmēr vajadzētu būt attieksmei pret draudzi, pielietojot disciplinēšanu, vai tas būtu individuālam draudzes loceklim, vai draudzei kā vienotai miesai – vispirms vienmēr palīdzēt un glābt Dieva darbam. Dažreiz apstākļi izsauc to, kā rezultātā draudzi nepieciešams likvidēt. Tajā, piemēram, var palikt tik mazs draudzes locekļu skaits, ka atlikušais draudzes locekļu skaits nav pietiekams draudzes normālam darbam. Dažreiz rodas tādas problēmas, kas apdraud draudzes dzīvi. Šo problēmu atrisināšanai nepieciešama disciplināra rīcība un ieteicams noturēt virkni garīgas atmodas sanāksmes. Šādas sanāksmes var noturēt ar mērķi atjaunot draudzi un palīdzēt draudzes locekļiem atjaunot savu derību ar Kungu. Tas ir labāk, nekā pielietot tūlīt tādus līdzekļus, kas draudzi varētu ievainot vēl dziļāk un izsauktu tās likvidēšanas nepieciešamību.

Tomēr draudzes var likvidēt vai izslēgt no draudžu Savienības sekojošo iemeslu dēļ:

1. **Draudzes locekļu zaudējums** — Ir gadījumi, kad, neskatoties uz pūliņiem draudzi saglabāt, draudze zaudē ļoti daudz draudzes locekļus to pārceļšanās uz citu apkaimi, nāves vai atteikšanās no ticības dēļ, tāpēc tiek apdraudēta

draudzes pastāvēšana. Tādos apstākļos Savienības / misijas lauka padomes pienākums ir pieņemt lēmumu, iesakot attiecīgās draudzes izformēšanu.

Pirms draudze pieņem galējo lēmumu tikt likvidētai atlikušie draudzes locekļi jāuzaicina pievienoties citai draudzei.

Ja draudzē paliek pietiekami liels draudzes locekļu skaits, tad tiek sasaukta sanāksme, kuru vada Savienības / misijas lauka prezidents vai viņa norīkots mācītājs. Šādās sanāksmēs var nobalsot par pārcelšanas vēstulēm visiem atlikušajiem draudzes locekļiem, kuriem ir labs raksturojums, lai tie varētu pievienoties citām draudzēm. Tādējādi draudze sevi likvidē pēc Savienības / misijas lauka padomes ieteikuma un tad Savienības / misijas lauka padome var pienācīgi apstiprināt un pierēģistrēt attiecīgās draudzes likvidēšanu.

Ja pēc Savienības / misijas lauka padomes atzinuma ir pārāk maz pieejamu draudzes locekļu šādas sanāksmes sasaukšanai, Savienības / misijas lauka padomei ir tiesības ieteikt attiecīgās ar labu reputāciju esošās draudzes locekļus pārceļt uz citām draudzēm vai Savienības / misijas lauka draudzi. Tādējādi attiecīgā draudze tiek izformēta.

Ja izformēšanas laikā ir draudzes locekļi, kuri atrodas zem disciplinārās sodāmības, vai kuriem nevar piešķirt pārcelšanas vēstules, kas liecina, ka tiem ir laba reputācija, tad tie uz laiku nokļūst Savienības / misijas lauka draudzes aizbildniecībā un Savienības / misijas lauka darbinieki pieliek visas pūles, lai palīdzētu pēc iespējas ātrāk ticībā atkritušajiem locekļiem atgūt kristietim cienīgu stāvokli. Ja tas notiek, tad viņu draudzes locekļu statusu var apstiprināt Savienības / misijas lauka draudzē vai izsniegt tiem vēstules, pārceļot uz citām draudzēm. Bet ja šiem cilvēkiem vairs nevar palīdzēt un nevar tos atgūt, viņus ar Savienības / misijas lauka padomes balsojumu no draudzes jāizslēdz.

- 2. *Disciplinārie līdzekļi*** — Gadījumi, kad draudzes tiek likvidētas disciplināru iemeslu dēļ ir salīdzinoši reti, jo draudzes misija ir meklēt un glābt. Gadījumos, kad pastāv tādas nopietnas problēmas, kā ticības noliegšana, atteikšanās

darboties saskaņā ar “Draudzes rokasgrāmatu”, vai pastāvīga pretošanās un sacelšanās pret Savienību / misijas lauku, jādara viss iespējamais, lai novērstu nepieciešamību izslēgt šo draudzi no draudžu sadraudzības. Mācītājam jācenšas izlietot visus iespējamus līdzekļus, lai padziļinātu draudzes garīgo dzīvi ar Dieva Vārda sludināšanu un draudzes locekļu personīgiem apmeklējumiem. Nepieciešams sadarbībā ar Savienību / misijas lauku, noturēt vairākas atmodas sanāksmes, lai draudzes locekļi varētu atjaunot savu derību ar savu Kungu. Ja šīs pūles nav veiksmīgas, tad mācītājam kopīgi ar Savienības / misijas lauka padomi ir pienākums apspriesties ar draudzi un tās vadību, lai meklētu citus dziedināšanas un miera atjaunošanas ceļus, cenšoties saglabāt draudzi kā Dieva un Viņa glābjošās žēlastības liecinieci.

Visām pūlēm palīdzēt pārkāpumus izdarījušai draudzei un visiem pielietotajiem disciplīnas veidiem jābūt veiktiem Kristus garā. Šis gars ir skaisti un iedvesmojoši atainots Efeziešiem 5:25-30, kur Pāvils mums saka, ka Kristus mīlēja draudzi un atdeva Savu dzīvību tās labā, lai Viņš to varētu pasniegt Savam debesu Tēvam kā dievišķu draudzi.

Labāk savlaicīgi pielietot dziedināšanas līdzekļus nekā pielaist draudzes stāvokļa pasliktināšanos līdz tādai pakāpei, ka rodas nepieciešamība draudzi likvidēt. Tomēr, ja visas pūles glābt draudzi izrādās veltīgas, tad Savienības / misijas lauka padomes pienākums ir ar visu atbildību rūpīgi izvērtēt jautājumu par šīs draudzes likvidēšanu. Ja tāds lēmums ir pieņemts, tad padomes sanāksmes protokolā jāietver priekšlikums par likvidēšanu ar norādi par iemesliem, paskaidrojot attiecīgo lēmumu. Nepieciešams ievērot šādu procedūru:

- a. Lēmums par draudzes likvidēšanas iemesliem jāpaziņo iesaistītajai draudzei tās draudzes sanāksmē, lai tā šo informāciju iepazītu un izskatītu.
- b. Gadījumā, ja draudze šādu lēmumu izvēlas nepieņemt, tā var rīkoties vienā no sekojošiem veidiem:

- i. Rīkoties tā, lai novērstu un izslēgtu disciplinēšanas iemeslu, pieņemot Savienības / misijas lauka norādījumus un lūgt Savienībai / misijas laukam atcelt lēmumu likvidēt vai izslēgt;
- ii. Lūgt, lai ūnijas izpildkomiteja izšķirtu lietu, ja iespējams draudzes labā;
- c. Gadījumā, kad draudze turpina pretoties un sacelties, vai ja ūnijas izpildkomiteja atbalsta Savienības / misijas lauka lēmumu šo draudzi likvidēt, Savienības / misijas lauka pienākums ir sasaukt izpildkomitejas sanāksmi un ieteikt, lai Savienības / misijas lauka tuvākā pilntiesiskā sanāksmē šo draudzi likvidē, sniedzot arī atbilstošus paskaidrojumus.
- d. Ja pieminētā pilntiesiskā sanāksme pieņem lēmumu par draudzes likvidēšanu, Savienība / misijas laukam šis lēmums noteikti jāīsteno.

Rūpes par draudzes locekļiem — Draudzēs, kas tikušas likvidētas disciplināru iemeslu dēļ var būt arī uzticīgi draudzes locekļi, kuri vēlas palikt Septītās dienas Adventistu sadraudzībā. Lai nodrošinātu viņu kā draudzes locekļu statusu, viņus pienākas uz laiku, maksimums uz deviņdesmit dienām ieskaitīt Savienības / misijas lauka draudzē, lai dotu iespēju tiem, kas to vēlas, nostiprināt savu draudzes locekļu statusu vai nu Savienības / misijas lauka draudzē, vai arī tikt pārceltiem uz citu draudzi pēc savas izvēles. Šo personu kā draudzes locekļu garīgo stāvokli izvērtē Savienības / misijas lauka padome un, ja tas tiks atrasts kā apmierinošs, viņus var ieteikt uzņemt Savienības / misijas lauka draudzē vai citā draudzē pēc viņu izvēles.

Likvidētu vai izslēgtu draudzes locekļu vārdu sarakstu, kuri bija pakļauti disciplinēšanai, jānodod Savienības / misijas lauka sekretāram, lai tas to pēc iespējas ātrāk nodotu Savienības / misijas lauka padomei kā norādīts sadaļā “Draudzes locekļu zaudējums” sakarā ar draudžu likvidēšanu draudzes locekļu nepietiekamā skaita dēļ.

Lēmumu par likvidāciju / izslēgšanu visos gadījumos pieņem Savienības / misijas lauka sesijā — Visos draudzes likvidēšanas gadījumos, neatkarīgi no iemesliem, sekojošajā

Savienības / misijas lauka sesijā jāiesniedz paziņojums, kas satur visus atbilstošos faktus un sesija pieņem galīgo lēmumu par draudzes izslēgšanu no draudžu Savienības kopējā saraksta.

Draudzes fondi, īpašumi, un dokumenti — draudzi likvidējot, tās locekļu zaudējumu vai disciplināru iemeslu dēļ, visi ziedojumi, finanšu rēķini, visi kustamie un nekustamie īpašumi, neatkarīgi no tā, vai tie ir reģistrēti uz vietējās draudzes, vai Savienības / misijas lauka, vai uz draudzes kādas citas iestādes vārda, tiek nodoti Savienības / misijas lauka pārvaldīšanā. Līdz ar to Savienībai / misijas laukam ir tiesības, autoritāte un pienākums pārvaldīt, aizsargāt vai izmantot šos līdzekļus un īpašumus. Visi šādas draudzes dokumenti un atskaites jānodod Savienības / misijas lauka sekretāra un / vai mantziņa glabāšanā.

17. NODAĻA

KANCELE – NAV VIETA PERSONĪGU UZSKATU IZTEIKŠANAI

Nevienam mācītājam, draudzes vecākam vai kādam citam cilvēkam nav tiesību padarīt kanceleli par savu strīdīgu ticības uzskatu, šaubīgu mācību vai kādas citas apstrīdētas rīcības aizstāvēšanas vietu. Draudze nevienam cilvēkam nepiešķir tiesības tādā veidā paust savu personīgo viedokli un savus ieskatus.

Ja kāds draudzes loceklis, kas uzskata, ka viņam dota jauna gaisma, kas pretēja draudzes spēkā esošajām doktrīnām, tad viņam ir jālūdz padoms atbildīgajiem vadītājiem.

”Pastāv tūkstošiem maskētu kārdināšanu, kas sagatavotas tiem, kas saņēmuši patiesības gaismu, tā ka ikviens no mums var būt drošs vienīgi tad, ja nepieņem nevienu jaunu mācību, nevienu jaunu Rakstu izskaidrojumu, pirms tas nav iesniegts izskatīšanai pieredzējušiem brāļiem. Izklāstiet to viņiem pazemīgā un lūdzošā garā, gatavi mācīties un dedzīgi lūdzot Dievu. Ja viņi šinī ‘jaunumā’ nesaskata nekādu gaismu, tad paļaujieties viņu spriedumam, jo ‘kur padomdevēju pa pilnam, tur ir drošība’.” (“Liecības Draudzei”, 5. sēj., 235. lpp.)

Arī agrīnā draudze sekoja šādam plānam. Kad Antiohijā radās pretrunīgi viedokļi par kādu svarīgu jautājumu, ticīgie nosūtīja savus pārstāvjus uz Jeruzalemi, kur šo jautājumu iesniedza izskatīšanai mācekļiem un draudzes vecākajiem. Ticīgie labprātīgi pieņēma šīs padomes lēmumus un tādējādi Antiohijas draudzē tika saglabāta vienotība un brāļu mīlestība.

Kunga dotos padomus nekādā gadījumā nedrīkst uzskatīt kā aizliegumu patiesi pētīt Svētos Rakstus, bet gan kā aizsardzību pret nepatiesu teoriju un kļūdīgu doktrīnu ieviešanu draudzē. Dievs vēlas, lai Viņa bērni uzticīgi pētītu Viņa Vārdu, meklējot gaismu un patiesību, bet Viņš nevēlas, lai maldīgas mācības tos novirzītu no pareizā ceļa.

Bībele ir patiesības krātuve. “Pat zeme nav tik pārpilna ar zelta dzīslām un dārgakmeņiem, kā tas ir Dieva Vārdā” (“Kristus līdzībās”, 104. lpp.). Mums šīs bagātības ļoti rūpīgi jāmeklē.

“Neviens nedrīkst domāt, ka viņš zina visu. Cilvēka intelekta dziļumu var izmērīt, cilvēcisku autoru darbus var apgūt, bet pat ne visizglītotākais, ne visvērīgākais prāts, ne pats visdrosmīgākais, ne visplašākais iztēles lidojums nespēj pilnībā izzināt Dievu. Aiz tā, ko mēs spējam izdibināt, pastāv nezināmā bezgalīgums. Mēs esam skatījuši tikai nelielu dievišķās godības, bezgalīgo zināšanu un gudrību atblāzmu. Mēs, tā sakot, esam darbojušies tikai zelta atradņu krātuves virspusē, lai gan zem tās virsmas atrodas bagātīgi krājumi, kas gaida tos, kuri ir gatavi meklēt un rakt dziļāk. Krātuvē jārokas aizvien dziļāk un dziļāk, un rezultāts būs liela bagātība. Pateicoties patiesai ticībai, dievišķās zināšanas kļūs par cilvēku zināšanām.” (“Kristus līdzībās”, 113. lpp.)

“Tam, kas uztur dzīvu saikni ar Taisnības Sauli, vienmēr tiks atklāta jauna gaisma par Dieva Vārdu. Neviena nedrīkst uzskatīt, ka viņš zina visu un vairāk nav nekādas patiesības ko atklāt. Uzticīgais, lūdzošais patiesības meklētājs atklās arvien dārgus gaismas starus, kas nāk no Dieva Vārda. Joprojām ir daudz neatklātu dārgakmeņu un tos nepieciešams savākt kopā, lai tie kļūtu par Dieva atlikuma ļaužu īpašumu.” (“Padomi par sabatskolas darbu”, 34. lpp.)

Kad no svētajām lapām atspīd jauna gaisma, kas atalgo patieso patiesības meklētāju, tad tā nepadara nederīgu vai lieku jau esošo patiesību. Taisni otrādi tā saplūst ar jau agrāk esošo, padarot to daudz spožāku, liekot tai atspīdēt ar papildus spožumu. Tādēļ “taisno teka mirdz kā rīta ausmas gaišums, kas arvienu kļūst spilgtāks, līdz pilnīgi uzaust diena” (Sal.pam. 4:18).

Lai gan Dieva bērniem jābūt vienmēr gataviem pieņemt atvērto, jaunu gaismu, viņi nekad nedrīkst paklausīt jebkādi balsij, lai cik pārliecinoša un jauka tā būtu, kas varētu viņus aizvest projām no Bībeles pamatdoktrīnām.

“Mums nav jāpieņem to cilvēku vārdi, kas nāk ar vēsti, kas ir pretrunā ar mūsu ticības mācības īpašajiem pamatiem. Viņi savāc daudz Svēto Rakstu vietu un nostāda to kā pierādījumus savu teoriju aizstāvēšanai. Pēdējo piecdesmit gadu laikā tas darīts atkal

un atkal. Un, lai gan Svētie Raksti ir Dieva Vārds un tie ir jāciena, jebkurš to pielietojums, ja tie zaudē vienu no pamata pīlāriem, kurus Dievs uzturējis pēdējo piecdesmit gadu laikā, tad tā ir rupja kļūda. Cilvēks, kas izvēlas tā tos pielietot, nepazīst Svētā Gara brīnišķīgo darbību, kas deva spēku agrākām vēstīm, kas tika nodotas Dieva ļaudīm.” (“Padomi rakstniekiem un redaktoriem”, 32. lpp.)

Ir ļoti svarīgi, lai mēs uzturētu vienotību ticībā (Ef. 4:13). Ne mazāk svarīgi ir tas, lai mēs vienmēr censtos “uzturēt gara vienību ar miera saiti” (Ef. 4:3). Tādēļ nepieciešama ļoti uzmanīga un rūpīga Dieva Vārda izpētīšana un arī pārrunas ar brāļiem.

“Dievs izved ļaudis no pasaules uz cildenās mūžīgās patiesības, Dieva baušļu un Jēzus ticības platformas. Viņš Savus ļaudis disciplinēs un pamācīs. Tiem nebūs pretrunu, kad viens tic vienai lietai, turpretī cits kādai pilnīgi pretējai nostādnei un katrs rīkotos neatkarīgi no visas organizācijas. Caur dažādām dāvanām un dažādām pārvaldes formām, ko Viņš ir iestatījis draudzē, viņi visi vienosies ticībā. Ja kāds nostāda savu viedokli par Bībeles patiesību, neņemot vērā savu brāļu viedokļus un attaisno šo domu, apgalvojot, ka viņam ir tiesības uz savu īpašo uzskatu un tos uzspiež arī citiem, kā gan viņš var piepildīt Kristus lūgšanu? Un ja rodas aizvien vairāk ļaužu, katrs uzsverot savas tiesības ticēt un runāt ko vien viņš vēlas, nesaskaņojot to ar draudzes kā vienotās miesas ticību, kur gan būs harmonija, kas pastāvēja starp Kristu un Viņa Tēvu un kad Kristus lūdza, lai vienprātība pastāvētu starp Viņa brāļiem?

Lai gan Dieva priekšā mums ir individuāls darbs un individuāla atbildība, mēs nedrīkstam sekot tikai savam personīgam un neatkarīgam spriedumam, neņemot vērā mūsu brāļu viedokļus un jūtas, jo tāda rīcība draudzē veicinātu nekārtības. Mācītāju pienākums ir cienīt savu brāļu viedokli, bet viņu savstarpējās attiecības un viņu mācītās doktrīnas jāpārbauda ar bauslību un liecību. Tad, ja sirdis būs gatavas mācīties, starp mums nebūs nekāda šķelšanās un nesaskaņas. Daži sliecas uz nesaskaņām un tiecas prom no ticības varenajām zīmēm, bet Dievs aicina Savus kalpus, lai tie paliktu vienoti mācībā un garā. ...

Paraugoties uz mūsu vēsturi, izsekojot katru soli līdz patreizējam stāvoklim, varu teikt: Lai slavēts Dievs! Redzot, ko Dievs ir darījis,

mani pārņēms pārsteigums un pārlicība Kristum kā mūsu Vadonim. Mums nav no kā būties nākotnē, kā vien to, ka varētu aizmirst to, kā tas Kungs mūs ir vadījis.” (“Liecības sludinātājiem”, 29.-31. lpp.)

Ņemot vērā šos apsvērumus, jābūt acīmredzamam, ka draudze nedrīkst pieļaut, ka kāds draudzes loceklis no kanceles paustu savus personīgos uzskatus un viedokļus. Šī svētītā vieta jāatstāj tikai Dieva Vārda sludināšanai un draudzes plānu un lēmumu paziņošanai, kas veicina sekmīgu Dieva darba attīstību.

Mums katru dienu no jauna sevi jānodod Kunga rokās un jālūdz Viņa gudrība, pētot Viņa Svēto Vārdu. Saskaņā ar Viņa apsolījumu Svētais Gars mūs vadīs uz ikvienu patiesību. Sirdij un prātam vienmēr jābūt atvērtiem Dievišķā Gara apgaismojumam, lai debesu gaismas stari var apspīdēt mūsu ceļu. Lai gan mums vienmēr jāapspriežas ar saviem brāļiem par jautājumiem, kas mums rada kaut kādas problēmas, mums tomēr jāatturas publiski paust tādus jautājumus, kas nav pilnīgā saskaņā ar pastāvošo draudzes viedokli un nostāju.

PIELIKUMS

GALVENO TICĪBAS MĀCĪBU ĪSS IZKLĀSTS

Šis īsais ticības mācību pamatu pārskats ir īpaši gatavots kristību kandidātu apmācībām.

1. Patiesais un mūžīgi dzīvais Dievs, Trīsvienības pirmā Persona, ir mūsu debesu Tēvs un Viņš ar Savu Dēlu, Kristu Jēzu, radīja visas lietas. (Mt. 28:18,19; 1.Kor. 8:5,6; Ef. 3:9; Jer. 10:10-12; Ebr. 1:1-3; Ap.d. 17:22-29; Kol. 1:16-18)
2. Jēzus Kristus, Trīsvienības otrā Persona un mūžīgais Dieva Dēls ir vienīgais Glābējs no grēka un cilvēka glābšana ir žēlastībā caur ticību Viņam. (Mt. 28:18,19; Jāņa 3:16; Mih. 5:1; Mt. 1:21; 2:5,6; Ap.d. 4:12; 1.Jāņa 5:11,12; Ef. 1:9-15; 2:4-8; Rom. 3:23-26)
3. Svētais Gars, Trīsvienības trešā Persona, ir Kristus Pārstāvis uz zemes un vada grēciniekus pie nožēlas un paklausības visiem Dieva baušļiem. (Mt. 28:18,19; Jāņa 14:26; 15:26; 16:7-15; Rom. 8:1-10; Ef. 4:30)
4. Caur Kristu grēcinieki saņem grēku piedošanu, kas tiek atzīti, nožēloti un atstāti, kuru dēļ grēku parāds ir pilnībā samaksāts. (Ef. 1:7; Kol. 1:14,15; 1.Jāņa 1:7-9; Jes. 55:6,7; Ec. 33:15; Mt. 5:23,24; 6:14, 15)
5. Bībele ir Dieva iedvesmots Vārds, visaptverošs, pilnīgs, pietiekošs un vienīgais ticības un darbības kritērijs. (2.Tim. 3:15-17; 2.Pēt. 1:19-21; Ps. 119:9,11,105,130; 1.Tes. 2:13; Jes. 8:20; Jer. 15:16; Ebr. 4:12)
6. Debesu valstībā var nokļūt tikai patiesi atgriezti, t.i., tie, kuri ir no jauna piedzimuši, saņēmuši jaunu sirdi un kļuvuši par jaunu radījumu. Tādējādi, neatkarīgi no etniskā vai sociālā stāvokļa, viņi kļūst par debesu un zemes jaunās ģimenes locekļiem (Mt. 18:3; Jāņa 3:3; 2.Kor. 5:17; Ec. 36:26,27; Ebr. 8:10-12; 1.Pēt. 1:23; 2:2; Ap.d. 17:26; Ef. 3:15)

7. Kristus iemājo atdzimušajā sirdī, tajā ierakstot Dieva likumu principus, vadot ticīgo ar prieku paklausīt tā norādījumiem un piešķirot spēku šādai paklausībai. (2.Kor. 6:16; Ps. 40:8; Ebr. 8:10-12; Jāņa 14:15; Kol. 1:27; 3:16; Gal. 2:20; Ef. 3:14-21)
8. Pēc Savas debesīs uzbraukšanas Kristus uzsāka Savu kalpošanu kā Augstais Priesteris debesu svētnīcas svētajā vietā, kuru simbolizēja kalpošana zemes svētnīcā Vecās Derības laikā. Izmeklēšanas tiesas darbs sākās ar Viņa kalpošanas darba otrā perioda laiku — Vissvētākajā vietā, kas virs zemes attiecās uz kalpošanu Salīdzināšanas dienā. Šis izmeklēšanas tiesas darbs debesīs sākās 1844. gadā, 2300 gadu noslēgumā un tas beigsies ar pārbaudes laika noslēgšanos. (Ebr. 4:14; 8:1,2; 3.Moz. 16:2,29; Ebr. 9:23,24; Dan. 8:14; 9:24-27; Atkl. 14:6,7; 22:11)
9. Kristus otrā atnākšana ir draudzes cerība, evaņģēlija kulminācija un glābšanas plāna mērķis, kad Jēzus nāks uz šo zemi burtiski, personīgi un redzami ar visiem Saviem svētajiem eņģeļiem. Daudzas laika zīmes liecina, ka Viņa atnākšana ir ļoti tuva. Un gandrīz visu pravietojumu pilnīgs piepildījums liecina, ka Viņš ir tuvu, stāvot pie pašām durvīm. (Jāņa 14:1-3; Titus 2:11-14; Ebr. 9:28; Ap.d. 1:9-11; Atkl. 1:7; Mt. 25:31; Lk. 9:26; 21:25-33; Mt. 24:14, 36-39, 33)
10. Kristum nākot otrreiz, visi taisnībā mirušie tiks augšāmcelti. Kopā ar dzīvajiem viņi pacelsies, lai sastaptu to Kungu gaisā un kopā ar Viņu dosies uz debesīm, kur pavadīs tūkstoš gadu. (Atkl. 1:7; Jāņa 5:25,28,29; 11:24,25; 14:1-3; Atkl. 20:6,4,5; Jes. 25:8,9; Hoz. 13:14; 1.Kor. 15:51-55; 1.Tes. 4:13-18;)
11. Ļaunos, kuri būs dzīvi Kristus otrās adventes laikā nonāvēs Viņa atnākšanas spožums. Tie, kopā ar ļaunajiem, kas miruši visos laikos, gaidīs otro augšāmcelšanos, kas norisināsies tūkstoš gadu noslēgumā. (2.Tes. 1:7-10; 2:8; Jūdās 14,15; Atkl. 20:5,12,15; Jāņa 5:28,29; Ap.d. 24:15; Jes. 24:21,22)
12. Tūkstoš gadu noslēgumā norisināsies sekojošie notikumi: (a) Kristus un taisnie nolaidīsies no debesīm ar Svēto Pilsētu,

Jauno Jeruzalemi (Atkl. 21:2,10); (b) ļaunie mirušie tiks augšāmcelti pēdējai tiesai (Atkl. 20:11,12); (c) ļaunie saņems galējo grēka algu, kad Dieva uguns no debesīm nāks pār tiem un tos aprīs (Atkl. 20:7-10,14,15); un (d) šī uguns, kas iznīcinās grēku un grēka darbus, šķīstīs arī zemi (2.Pēt. 3:10-14; Mal. 3:19.20; Atkl. 20:8,4)

13. Zeme, uguns šķīstīta un visvarenā Dieva spēka atjaunota, kļūs par atpestīto mūžīgo mājvietu (2.Pēt. 3:9-13; Jes. 65:17-25; 35:1-10; 45:18; Mt. 5:5; Mal. 3:19-21; Sal.pam 11:31)
14. Nedēļas septītā diena ir Kristus kā Radītāja un Glābēja varenības mūžīgā zīme un tādēļ tā ir Kunga diena, vai kristiešu Sabats, dzīvā Dieva zīmogs. Sabats jāievēro no piektdienas saulrieta līdz sestdienas saulrietam sestdienā. (1.Moz. 2:1-3; 2.Moz. 16:23-31; 20:8-11; Jāņa 1:1-3,14; Ec. 20;12,20; Marka 1:21-32; 2:27,28; Jes. 58:13; Lk. 4:16; 23:54-56; 24:1; Ap.d. 17:2; Ebr. 4:9-11; Jes. 66:22,23; 3.Moz. 23:32)
15. Laulība ir viens no Dieva dotajiem iestādījumiem, kura izcelsme rodama Ēdenes dārzā pirms pasaulē ienāca grēks. Jēzus godāja laulības iestādījumu un apstiprināja tā svētumu un pastāvību. Jaunajā Derībā vairākkārt apstiprināts laulību attiecību svētums un tiek doti norādījumi visam dzīves laikam ievērot uzticību un morālu šķīstību. Seksuālas attiecības starp vīrieti un sievieti ārpus laulības, vai starp viena dzimuma pārstāvjiem ir pretrunā ar dievišķo plānu un Bībelē tās nosodītas kā grēks. Tie, kuri ir Jēzus sekotāji ar Viņa žēlastību attiecībā uz seksuālām attiecībām, uzturēs morālu šķīstību un ievēros šo Bībeles vadlīniju. “Jo tāda ir Dieva griba — lai jūsu dzīve būtu svēta. Atturieties no netiklības!” (1.Tes. 4:3)

Kristiešiem — vīram un sievai vienam otru ir jāmīl un jāciena tāpat kā viņus mīl un ciena Dievs. Viņiem ir pavēlēts mīlēt un cienīt savus bērnus, attiekties pret viņiem taktiski un maigi, mācīt viņus mīlestības garā un kalpošanā Dievam. Lai to panāktu, viņiem ir jānotur ģimenes svētbrīži, jāapmeklē sabatskola un draudzes dievkalpojumi un, ja iespējams, arī citi draudzes vadīti pasākumi. Līdzīgi arī bērniem ir jāpilda

savi pienākumi — cienīt un paklausīt saviem vecākiem
(1.Moz. 2:21-24; 5.Moz. 4:6,7; Mt. 19:3-9; 1.Kor. 6:9-11;
Ef. 5:24,25,28; Kol. 3:18-21; 1.Tes. 4:3-8; Ebr. 10:23-35; 13:4;
1.Pēt. 3:7)

16. Desmitā tiesa ir svēta Kungam un ir Dieva iekārtojums Viņa darba atbalstam. Arī brīvas gribas ziedojumi ir daļa no Dieva plāna Viņa vispasaules darba atbalstam. (3.Moz. 27:30-32; Mal. 3:8-12; 4.Moz. 18:20-28; Mt. 23:23; Sal.pam. 3:9,10; 1.Kor. 9:13,14; 2.Kor. 9:6,7; Ps. 96:8)
17. Nemirstība tiek iegūta tikai caur evaņģēliju un tiek dāvāta kā Dieva dāvana Kristus otrajā atnākšanā.
(1.Kor. 15:21,22,51-55; Ps. 146:3-5; Sal.māc. 9:5,6,10;
1.Tim. 6:15,16; 2.Tim. 1:10; 1.Jāņa 5:11,12)
18. Cilvēks nomirstot neko neapzinās. Visi cilvēki gan labie, gan ļaunie, paliek savos kapos līdz pat augšāmcelšanās dienai.
(Sal.māc. 9:5,6; Ps. 115:17,18; 146:3,4; Īj. 14:10-12,21,22;
17:13; Jāņa 11:11-14; 1.Tes. 4:13; Jāņa 5:28,29)
19. Kristietis ir aicināts piedzīvot svētīšanās stāvokli un viņa dzīvei vajadzētu atšķirties ar pazemību, bet apgērbam jābūt kārtīgam un vienkāršam. (1.Tes. 3:13; 4:3,7; 5:23; 1.Pēt. 2:21; 3:15,3-5; Jes. 3:16-24; 1.Kor. 10:31; 1.Tim. 2:9,10)
20. Kristietim savs ķermenis jāuzskata par Svētā Gara templi. Tad viņš godās Dievu saprātīgi rūpējoties par savu ķermeni, atturīgi lietojot to visu, kas ir derīgs un izvairoties lietot to, kas ir kaitīgs un atnes ļaunumu organismam. Dievs tiek godāts, atturoties no nešķīstas barības, atturoties no alkoholisku dzērienu lietošanas, ražošanas vai pārdošanas, atturoties no tabakas jebkādā tās formā, kas paredzēta cilvēku patērēšanai, lietošanai, ražošanai vai pārdošanai; kā arī atturoties no narkotisku vielu un citu atkarību izraisošu zāļu un vielu ļaunprātīgas lietošanas un tirdzniecības .
(1.Kor. 3:16,17; 6:19,20; 9:25; 10:31; 2.Kor. 7:1; Gal. 5:17-21; 6:7,8; 1.Pēt. 2:9-12; 1.Kor. 10:1-11; 3.Moz. 11:1-8)
21. Draudzē ir jābūt visām sevišķām dāvanām un pravieša gara dāvana ir viena no atlikuma draudzes raksturojošām

pazīmēm. (1.Kor. 1:5-7; 12:1-28; Amos. 3:7; Hoz. 12:10,13; Atkl. 12:17; 19:10)

Septītās dienas Adventisti atzīst, ka šī dāvana tika atklāta Elenas Vaitas dzīvē un kalpošanā.

22. Bībele māca par konkrētu draudzes organizāciju. Šīs organizācijas locekļu svēts pienākums ir būt pakļautiem un noteikti atbalstīt tās kārtību, uzaicinot uz to arī citus, kā arī neatstāt ticīgo sadraudzību, neatteikties no kopā sanākšanas. (Mt. 16:16-18; Ef. 1:10-23; 2:19-22; 1.Kor. 14:33,40; Tit. 1:5-9; Mt. 18:15-18; 1.Kor. 12:12-28; 16:1-3; Ebr. 10:25; Ap.d. 4:32-35; 6:1-7)
23. Kristības pagremdējot simbolizē Jēzus Kristus nāvi, apglabāšanu un augšāmcelšanos, atklāti paužot ticību Viņa glābjošajai žēlastībai un atteikšanos no grēka un visa pasaulīgā. Kristības — nepieciešamais nosacījums, lai cilvēks iegūtu draudzes locekļa statusu. (Mt. 3:13-17; 28:19; Ap.d. 2:38,41-47; 8:35-39; 16:32,33; 22:16; Rom. 6:1-11; Gal. 3:27; Kol. 3:1-3)
24. Ar Kunga Svētā Vakarēdiena ievērošanu tiek pieminēta Glābēja nāve. Draudzes locekļu piedalīšanās šajā kalpošanā ir būtisks kristīgās izaugsmes un sadraudzības rādītājs. Kāju mazgāšanas iestādījums pirms svinīgā Svētā Vakarēdiena ir kā sagatavošanās svinīgajam dievkalpojumam. (Mt. 26:26-29; 1.Kor. 11:23-26; Jāņa 6:48-56; 13:1-17; 1.Kor. 11:27-30)
25. Kristīgajai dzīvei ir jābūt pilnībā šķīstītai no tādām grēcīgām nodarbībām, kā kāršu spēlēšana, teātra apmeklēšana, dejojšana, u.c., kas veicina garīguma sabrukumu un iznīcināšanu. (2.Kor. 6:15-18; 1.Jāņa 2:15-17; Jēk. 4:4; 2.Tim. 2:19-22; Ef. 5:8-11; Kol. 3:5-10)
26. Dievs mūs uzrunā caur Savu Vārdu, sniedzot mums gaismu un spēku. Caur lūgšanu dvēsele savienojas ar Dievu. Tie ir Debesu noteiktie līdzekļi cīņā ar grēku, lai iegūtu uzvaru un izveidotu kristīgu raksturu. (Ps. 19:7,8; 119:130; Jāņa 6:63; 17:17; 1.Pēt. 2:2; 1.Tes. 5:17; Lk. 18:1; Ps. 55:17; Jes. 50:4)

27. Katram draudzes loceklim Jēzus ir devis svēto pavēli, pielietot savus talantus personīgā dvēseļu mantošanas darbā, kas ir neatņemama draudzes kopīgās misijas daļa, lai palīdzētu izplatīt evaņģēliju visā pasaulē. Kad šis darbs būs pabeigts, tad nāks Jēzus. (Mt. 25:14-29; 28:18-20; Atkl. 22:17; Jes. 43:10-12; 2.Kor. 5:17-20; Rom. 10:13-15; Mt. 24:14)
28. Dievs savā bezgalīgā mīlestībā uz visu cilvēci brīdina to par drīzajiem notikumiem, kas būtiski ietekmēs katra cilvēka likteni. Viņš ir sūtījis vēsti par Jēzus Kristus tuvojošos Otro atnākšanu. Šo sagatavošanas vēsti simbolizē trīs eņģeļu vēsts, kas aprakstīta Atklāsmes grāmatas 14. nodaļā un kuras piepildījums ir mūsdienu Otrās Adventes kustība, kas apzīmēta kā “Atlikums”, Septītās dienas Adventistu draudze, kura ievēro Dieva baušļus un ticību Jēzum. (Amos. 3:7; Mt. 24:29-34; Atkl. 14:6-10; Cef. 3:13; Miha 4:7,8; Atkl. 14:12; Jes. 26:2; Atkl. 22:14)

ORGANIZĀCIJAS DRAUDZES ĪPAŠUMU PĀRVALDĪŠANAI: TRASTI, TESTAMENTI UN ANUITĀTE (GADA MAKSA)

JURIDISKAS ORGANIZĀCIJAS LIKUMU IETVAROS

Septītās dienas Adventistu draudze savu evaņģelizācijas darbu un citas reliģiskas funkcijas pilda kā bezakciju sabiedrība. Vispārējais plāns ir neregistrēt parastās konfesijas organizācijas, ja vien to nenosaka likums. Korporatīvas organizācijas tiek dibinātas pakļaujoties vadošajiem likumiem juridisku aktivitāšu pārvaldīšanai, un tie darbojas pēc katras organizācijas izveidotiem noteikumiem un nolikumiem. Plānojot jebkāda veida juridisku korporatīvu darbību Ziemeļamerikā, vispirms jāgūst Ģenerālkonferences izpildkomitejas atļauja. Parasto savienības sesiju delegāti ir arī delegāti juridisku organizāciju sesijās.

Draudzes īpašumu nosaukumi: korporācija (latv. Savienība, biedrība)

Lai nosargātu konfesijas īpašumus, nepieciešams **ieklauties organizācijā**, ko Savienība veidojusi saskaņā ar vietējās valdības noteikumiem, piešķirot nosaukumu. **Visi vietējo draudžu īpašumi pieder arī Savienībai.** Kad vietējās draudzes vai konfesijas organizāciju lietošanai tiek iegūti īpašumi, **to dokumenti jāiesniedz Savienībā. (vajag pārbaudīt oriģinālā)**

Juridiskie dokumenti

Visus juridiskos dokumentus, ieskaitot apdrošināšanas polises, draudzes īpašumu dokumentāciju un trestu vienošanās jāglabā Savienības organizācijas birojā.

Draudzes ēku remontdarbi un uzturēšana

Draudzes ēku, ar to saistītās ēkas un to iekārtojumu vienmēr jāuztur teicamā kārtībā. Šim nolūkam līdzekļiem jānāk no draudzes izdevumu budžeta vai īpašiem ziedojumiem. Draudzes padomes vadībā šo darbu parasti pārrauga diakoni.

Apdrošināšanas polises

Draudzes padomes caur draudzes mantzini uzrauga, lai konfesijas īpašumi, piemēram, draudzes ēka, skolas ēkas un aprīkojums tiktu pienācīgi apdrošināti. Šim nolūkam vēlams paredzēt līdzekļus draudzes budžetā. Tiek ieteiktas sekojošās procedūras:

1. Draudzes padome caur mantzini un konsultējoties ar savienības vai korporācijas mantzini, saskaņā ar konfesijas nolikumiem ir atbildīga par visu veidu apdrošināšanas nodrošināšanu.
2. Visus konfesijas aktīvus jāapdrošina firmās, kurām ir teicama finansiāla vēsture un laba slava. Nav ieteicams izmantot apšaubāmu firmu pakalpojumus. Ja iespējams, apdrošināšanas polisi vēlams iegādāties firmā “Adventist Risk Management, Inc.”
3. Savienības vai korporācijas mantzinis ir atbildīgs uzturēt pilnīgu apdrošināšanas polišu dokumentāciju gan Savienībai, gan tās draudzēm.
 - a. Šajā dokumentācijā jāietver īpašuma nosaukums un apraksts, summa, par kādu tas ir apdrošināts, apdrošināšanas firmas nosaukums, apdrošināšanas polises beigu termiņš un citas aktuālas detaļas.
 - b. Lai izvairītos no netiešas kļūdas apdrošināšanā, pārrunas par apdrošināšanas polises atjaunošanu jāuzsāk vismaz 60 dienas pirms apdrošināšanas termiņa beigšanās.
4. Savienības auditora pienākums ir pārskatīt draudzes, skolas un citu draudzes īpašumu apdrošināšanas programmas un ziņot vadītāju padomei vai komitejai par jebkādam neatbilstībām apdrošināšanā, kas nav saskaņā ar Darba polises ieteikumiem.

TESTAMENTI, TRASTI, ANUITĀTES UN DZĪVES IENĀKUMU VIENOŠANĀS

Testamenti, uzticība, gada varbūt īres–rentes līgumi, apdrošināšanas līgumi

Kristīgās kalpošanas pamatā ir uzupurēšanās un sevis nodošanas un svētīšanās gars. Pastāv iespēja naudu un īpašumus, kas tiešā veidā netiek nodoti draudzes mērķim, draudzei piešķirt ar testamentu, trestu, anuitāšu un Dzīves Ienākumu vienošanos.

Stingri jāievēro likumi

Stingri jāievēro visi likumi saistībā ar cilvēka īpašumu rīkošanos gan pirms, gan pēc nāves. Ja tiesības uz nekustamo īpašumu tiek nodotas ar aktu, nepieciešamās formalitātes saistībā ar šo aktu regulē valsts vai pavalsts likumi, kurā nekustamais īpašums atrodas. Nodot rīcībā kustamu vai nekustamu īpašumu pēc nāves var ar testamentu vai tresta vienošanās palīdzību. Tādēļ ir ļoti būtiski sastādīt testamentu vai tresta vienošanos. Rūpējoties par savas ģimenes, vai draudzes nākotnes vajadzībām tiek parādīta kristieša atbildība.

“Mūsu brāļiem jāsaprot, ka viņiem kā uzticamiem Dieva mērķa kalpiem ir atbildība būt atbildīgiem šajā jautājumā un nodrošināt Kungam Viņa tiesu.” (“Liecības Draudzei”, 4. sēj., 479. lpp.)

Testamenti

Testamenta sastādīšanā nepieciešami labi padomdevēji. Mums ir sniegti sekojošie norādījumi attiecībā uz pienācīgu padomu nodrošināšanu testamentu īstenošanā:

“Daudzas ģimenes ir netaisnīgi apkrāptas, atņemot viņiem to īpašumus un tikuši pakļauti nabadzībai, jo ticis atstāts novārtā darbs, ko varētu paveikt pat stundas laikā. Tiem, kas sastāda testamentus, jālūdz atbilstošs juridisks padoms un jāpastāda šos testamentus tā, lai tie būtu neapstrīdami.” (“Liecības Draudzei”, 3. sēj., 117. lpp.)

Ir ļoti būtiski, lai testaments būtu sastādīts saskaņā ar valsts, pavalsts vai reģiona prasībām, kurā šis testaments tiek īstenots.

Novēlējums draudzes organizācijai

Novēlējumus jāadresē Savienības, ūnijas, Ģenerālkonferences organizācijām vai konfesijas institūcijām. Šādos gadījumos jābūt ļoti uzmanīgiem, lai izmantotu atbilstošu juridisku noformējumu. Attiecībā uz potenciāliem novēlējumiem un tām sekojošām procedūrām draudzes darbinieku pienākums ir savus draudzes locekļus sakontaktēt ar savienības darbiniekiem, lai pienācīgi nodrošinātu Kunga darbam novēlēto īpašumu, ko Viņš ir uzticējis Saviem ļaudīm.

Īpašuma nodošana pirms nāves

Ziedotāja vēlme nodrošināt, ka nauda un īpašums nonāk Kunga darbam, ģimenei vai citiem pirms savas nāves var paveikt caur trestiem, anuitātēm un Dzīves Ienākuma vienošanās.

Sīkāku informāciju par pieejamo plānu priekšrocībām var iegūt konfidenciāli un bez saistībām, konsultējoties ar savienības vai institūcijas juridiskajiem padomniekiem.

Veselības aprūpes institūcijas

Evaņģēlija kalpošana tiek veicināt arī caur veselības aprūpes institūcijām, kuras ietekmē Kristus un Viņa Gars. Septītās dienas Adventisti evaņģēlija uzdevumā un tā Kunga un Viņa apustuļu piemērā saskata Kristus sekotāju atbildību kalpot cilvēces garīgām, prāta un fiziskajām vajadzībām ar motivētām kristīgām dzīvēm un kalpošanu. Tādēļ jau Adventistu kustības agrīnajos gados izveidotas veselības aprūpes institūcijas, lai īstenotu evaņģēlija izplatīšanu visā pasaulē.